

การศึกษาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวัดโคนอน
สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร

A STUDY OF THE SYSTEM OF CARING MANAGEMENT
OF SECONDARY STUDENTS KONON SCHOOL
IN BHASRICHAROEN DISTRICT OF BANGKOK

นางสุมาลี ทองงาม

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๕๕

การศึกษาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวัดโคกนอน
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร

นางสุมาลี ทองงาม

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๕๕

(ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย)

**A STUDY OF THE SYSTEM OF CARING MANAGEMENT
OF SECONDARY STUDENTS KONON SCHOOL
IN BHASRICHAROEN DISTRICT OF BANGKOK**

Mrs. Sumalee Thongngam

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of
The Requirement for the Degree of
Master of Arts
(Educational Administration)
Graduate School
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
Bangkok, Thailand
C.E. 2012

(Copyright by Mahachulalongkornrajavidyalaya University)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวัดโคกอนันต์ สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร” เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษิตตาม หลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

.....
(พระสุธีธรรมานุวัตร, ผศ.ดร.)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ ประธานกรรมการ
(พระมหาสมบุญ วุฑฒิกโร, ดร.)

..... กรรมการ
(ดร.ศุภิพร เสวตพงษ์)

..... กรรมการ
(รศ.ดร.ธีรยุทธ พึ่งเที่ยร)

..... กรรมการ
(รศ.ดร.ชาติชาย พิทักษ์ธนาคม)

..... กรรมการ
(ผศ.ดร.สิน งามประโคน)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ รศ.ดร.ธีรยุทธ พึ่งเที่ยร ประธานกรรมการ
รศ.ดร.ชาติชาย พิทักษ์ธนาคม กรรมการ
ผศ.ดร.สิน งามประโคน กรรมการ

ชื่อผู้วิจัย
(นางสุมาลี ทองงาม)

ชื่อวิทยานิพนธ์ : การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนวัดโคกอน
สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัย : นางสาวมาลี ทองงาม

ปริญญา : พุทธศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

: รศ.ดร.ธีรยุทธ พึ่งเกียรติ, B.A.,M.Ed., Ph.D.

: รศ.ดร.ชาติชาย พิทักษ์ธนาคม, B.A M.Ed., M. Phil., Ph.D.

: ผศ.ดร.สิน งามประโคน, พธ.บ., M.A., Ph.D.

วันสำเร็จการศึกษา : ๒๔ มกราคม ๒๕๕๖

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวัดโคกอน สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ด้วยวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์ คือ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน ๒ คน คณะกรรมการสถานศึกษา จำนวน ๖ คนครูที่ปรึกษา จำนวน ๖ คน ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน ๖ คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๖ คน รวม ๒๖ คน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัย พบว่า

๑. การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนวัดโคกอนมีการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่สอดคล้องกับแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาของกรุงเทพมหานคร โดยมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมจากคณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองนักเรียน ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการผู้รับผิดชอบกิจกรรม/โครงการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการรายงานผลการบริหารจัดการที่ชัดเจน สามารถตรวจสอบได้

๒. แนวทางการพัฒนาและส่งเสริมการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนวัด โคนอน ได้ดำเนินงานพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามกระบวนการ ๕ ขั้นตอน คือ ๑) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ๒) ด้านการคัดกรองนักเรียน ๓) ด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน ๔) ด้านการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน และ ๕) ด้านการส่งต่อนักเรียน โดยได้ใช้แบบประเมินพฤติกรรม (SDQ) ได้เยี่ยมบ้าน วางแผนการคัดกรอง จัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ ให้ความรู้แก่ครูในการให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน ให้ความร่วมมือในการช่วยเหลือนักเรียน และเชิญผู้ปกครองมารับทราบถึงความจำเป็นในการส่งต่อนักเรียน

Thesis Title : A Study of The System of Caring Management of Secondary Students of Konon School in Bhasricharoen District Bangkok

Researcher : Mrs. Sumalee Thongngam

Degree : Master of Arts (Educational Administration)

Thesis Supervisory Committee

: Associate Prof. Theerayut Peungthien, B.A.,M.Ed., Ph.D.

: Associate Prof. Chartchai Phitaktanakhom,
B.A.,M.Ed., M. phil., Ph.D.

: Assistant Prof. Dr. Sin Ngamprakhon, B.A.,M.A.,Ph.D.

Date of Graduation : 24 January 2013

Abstract

The purpose of the research was to study of the System of Caring Management of Lower Secondary Students of Konon School in Bhasricharoen District Bangkok, by qualitative research using structured interview. Research interview group were 2 principals of school, 6 teacher advisers, 6 school boards, 6 secondary students and 6 parents. The total was 26 sample. The content analysis was used to analyze data.

The results showed that

- 1.The System of Caring Management of Lower Secondary Students of Konon School in Bhasricharoen District Bangkok was related Bangkok's administration of student caring system, with the appointment of the participatory management committee from school boards, parents, community leaders and stakeholders co-operation to give students best quality of life. The appointment of committee responsible for the administration of student caring system's activities and projects and the appointment of committee reports to the clear, accountability management.
- 2.To promote the System of Caring Management of Lower Secondary Students of Konon School consisted of five steps of tasks: knowing individual students; student selection; promoting

development; to help prevent and resolve; and student referral. All tasks were carried out. They were performed by the ensuing: used SDQ Behavior Assessment Form; made home invitation; made plan for student selection; arranged activities for promoting vocation; provided teachers with basic counseling knowledge; co-operated in helping student; and invited parents to school to acknowledge the necessity of student referral.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยอาศัยความอนุเคราะห์ช่วยเหลือเป็นอย่างดีจากรศ.ดร.ธีรยุทธ พึ่งเทียร ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ รศ.ดร.ชาติชาย พิทักษ์ธนาคมและ ผศ.ดร.สิน งามประโคน กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งในความกรุณาของท่านทั้งสามที่ให้คำแนะนำ ดูแล เอาใจใส่ ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆแก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดีมาโดยตลอด

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ช่วยตรวจสอบความถูกต้องทั้งด้านภาษา เนื้อหา ระเบียบวิธีและเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยพร้อมทั้งคำแนะนำเพิ่มเติมที่เป็นประโยชน์โดยเฉพาะดร.ปิ่นทอง ใจสุทธีและดร.อรพงษ์ อาษาเอื้อ ที่ได้เสนอแนะข้อมูลอันเป็นประโยชน์เพื่อเพิ่มเติมส่วนบกพร่องให้บริบูรณ์อยู่เสมอ

ขอขอบพระคุณผู้ให้ข้อมูลหลักทุกท่านที่ได้สละเวลาอันมีค่าในการให้สัมภาษณ์ ทำให้ผู้วิจัยได้รับข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย รวมทั้งผู้เขียนหนังสือทุกเล่มที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า

ขอขอบพระคุณ คุณแม่ไพ สุขุมารณ์ และคุณพ่อใหม่ สุขุมารณ์ ผู้ให้กำเนิด เป็นครูคนแรกที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ อบรมเลี้ยงดูด้วยความรักความเอาใจใส่ ตลอดถึงคณาจารย์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยทุกท่าน ที่ได้เอื้อเฟื้อในด้านต่างๆ

อนึ่ง หากมีข้อบกพร่องใดๆ ปรากฏอยู่ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมรับไว้เพื่อจะได้ปรับปรุงแก้ไขในโอกาสต่อไป และคุณความดีอันใดที่เกิดจากการศึกษาครั้งนี้ขอน้อมเป็นกรรมบูชาให้แก่ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ คุณบิดรมารดา ครูบาอาจารย์ ผู้มีพระคุณทุกท่าน วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีประโยชน์ใดๆ ขอประโยชน์นั้นจงสำเร็จแก่ผู้อ่านทุกท่าน ในการนำไปใช้เพื่อพัฒนาชีวิต สังคม ประเทศ ให้เกิดการขับเคลื่อนคุณงามความดีสู่มหาชนต่อไป

นางสุมาลี ทองงาม

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญแผนภูมิ	ณ
บทที่ ๑ บทนำ	๑
๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๔
๑.๓ ขอบเขตการวิจัย	๔
๑.๔ ปัญหาที่ต้องการทราบ	๕
๑.๕ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	๕
๑.๖ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	๗
๑.๗ วิธีดำเนินการวิจัย	๗
๑.๘ ประโยชน์ที่ได้รับ	๑๐
บทที่ ๒ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	
๒.๑ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการระบบ	๑๑
๒.๒ แนวคิดที่เกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	๑๘
๑. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	๒๕
๒. ด้านการคัดกรองนักเรียน	๓๑
๓. ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	๓๔
๔. ด้านการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน	๓๖
๕. ด้านการส่งต่อนักเรียน	๓๗
๒.๓ การบริหารเชิงระบบตามวงจร PDCA	๓๕
๒.๔ กรอบนโยบายโรงเรียน	๔๑
๒.๕ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๔๘

สารบัญญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย	
๓.๑ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก	๖๑
๓.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๖๑
๓.๓ การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๖๒
๓.๔ การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๖๒
๓.๕ การเก็บรวบรวมข้อมูล	๖๓
๓.๖ การวิเคราะห์ข้อมูล	๖๓
บทที่ ๔ ผลการวิจัย	
๔.๑ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์	๖๕
๔.๒ วิเคราะห์ความเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	๖๕
๔.๓ วิเคราะห์ความเห็นเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	๑๒๔
บทที่ ๕ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
๕.๑ สรุปผลการวิจัย	๑๕๓
๕.๒ อภิปรายผลการวิจัย	๑๕๖
๕.๓ ข้อเสนอแนะ	๑๖๐
บรรณานุกรม	๑๖๒
ภาคผนวก	
ผนวก ก แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย	
ผนวก ข หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย	
ผนวก ค หนังสือขออนุญาตแจกแบบสัมภาษณ์เพื่อทดสอบเครื่องมือวิจัย	
ผนวก ง หนังสือขออนุญาตแจกแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย	
ประวัติผู้วิจัย	

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
๒.๑	ประเด็นการพิจารณาเพื่อจัดทำเกณฑ์การคัดกรองนักเรียนแต่ละด้าน	๓๒
๔.๑	สรุปวิเคราะห์ข้อมูลแบบย่อ	๑๕๐

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่

หน้า

๑ แสดงกระบวนการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

๒๐

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๖ ได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรมในการดำเนินชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และมาตรา ๒๒ แนวการจัดการศึกษายังให้ความสำคัญแก่ผู้เรียนทุกคนโดยยึดหลักว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ รวมทั้งมาตรา ๒๑ (๕) ในการจัดการศึกษาต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา ซึ่งเรื่องหนึ่งที่กำหนดให้ดำเนินการคือเรื่องความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข การจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้ผู้เรียนรู้จักประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา ให้รู้จักคิดเป็น ทำเป็น รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา อีกทั้งมีการประสานความร่วมมือกับบิดา มารดา ผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อการพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ^๑ นอกจากนี้จะดำเนินการด้วยการส่งเสริม สนับสนุนผู้เรียนแล้ว การป้องกันและช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนก็นับว่าเป็นเรื่องสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากสภาพสังคมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

ในปัจจุบันการศึกษานับเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาคนให้มีความเจริญองกาม ก้าวหน้าทั้งทางร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ สังคม วัฒนธรรม และสติปัญญา โรงเรียนหรือสถานศึกษาจึงมีส่วนร่วมในบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในการดูแลช่วยเหลือ อบรมสั่งสอน ฝึกฝนจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่เหมาะสม เพื่อให้นักเรียนได้เจริญเติบโตเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบ

^๑ กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข, คู่มือบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับมัธยมศึกษา สำหรับผู้บริหารโรงเรียน, (กรุงเทพมหานคร : ศูนย์สุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต, ๒๕๕๔), หน้า ๑๔.

สามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณภาพตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ๒๕๔๒^๒ คือเป็นคนดี คนเก่ง และมีสุข ดังนั้น โรงเรียนหรือสถานศึกษา จึงต้องหาวิธีจัดกระบวนการทางการศึกษา เพื่อการพัฒนานักเรียนทุกด้าน นอกจากการจัดหลักสูตรพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถแล้ว การป้องกันและการช่วยเหลือแก้ไขต่างๆที่เกิดขึ้นกับนักเรียน ก็เป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งในการพัฒนา ในสภาพของสังคมยุคการสื่อสารไร้พรมแดน เราต้องยอมรับว่า มีความเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วมากในการดำเนินชีวิต การสื่อสาร เทคโนโลยีต่างๆ ซึ่งนอกจากจะส่งผลทางความเจริญรุ่งเรืองแล้ว ยังมีผลกระทบก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ มากมาย เช่น ปัญหาครอบครัว ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาการแข่งขันกันในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งปัญหาสุขภาพจิตที่รุนแรง ปัญหาเหล่านี้ก่อให้เกิดความเครียด ความทุกข์ ความวิตกกังวล มีการปรับตัวไม่เหมาะสม ซึ่งเป็นผลเสียต่อสุขภาพจิตและสุขภาพกายของทุกคนที่เกี่ยวข้อง

การจัดการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้น ม.๑- ๓) ผู้เรียนส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่น ซึ่งจัดเป็นวัยวิกฤติ เนื่องจากเป็นวัยที่มีภาวะอารมณ์แปรปรวนสูง วุฒิภาวะทางอารมณ์ไม่สมบูรณ์ มีความสับสนในการวางบทบาทของตนเองในสังคม ขาดทักษะและประสบการณ์ในการเผชิญกับปัญหา เกิดความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของร่างกายและเกิดความสับสนในการปฏิบัติตนต่อเพื่อน^๓ จึงมีพฤติกรรมและการแสดงออกที่ไม่เหมาะสม เป็นต้นว่า แต่งกายผิดระเบียบ กระด้างกระเดื่อง ไม่มีสัมมาคารวะ เหม่อลอย เก็บตัว เซื่องซึม พุดจาก้าวร้าวไม่สุภาพ โต้เถียง เลียดดั่ง เอะอะ^๔ ซึ่งสอดคล้องกับสุชา จันทน์เอม ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมวัยรุ่นไทย พบว่า พฤติกรรมที่ขัดต่อสังคมของเด็กไทยโดยทั่วไป คือ การลักเล็กขโมยน้อย การพูดเท็จ การหนีโรงเรียน การดื้อรั้น การขัดขืนระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน เช่น ดื่มสุรา สูบบุหรี่ การยกพวกเข้าตีหรือนัดกันไปชกต่อย การทะเลาะวิวาทเด็กเล็กหรือเด็กผู้หญิง การขโมยเงินของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ปัญหาเหล่านี้ถ้าไม่ได้รับการป้องกัน และแก้ไขอย่างเหมาะสม อาจก่อให้เกิดปัญหาที่รุนแรงในอนาคตได้^๕ จากรายงานสถิติของกรมสุขภาพจิต พบว่า ปัญหาของเยาวชนในโรงเรียน ร้อยละ ๓๐ ของนักเรียนมีความเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาสุขภาพจิตที่แสดงออกมากใน

^๒ สำนักงานปฏิรูปการศึกษา, พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, (กรุงเทพมหานคร: กุรุสภา, ๒๕๔๕), หน้า ๓.

^๓ กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข, คู่มือครูที่ปรึกษาาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน, (กรุงเทพมหานคร : ยูเนิสอิมเมจกรุ๊ป, ๒๕๕๐), หน้า ๕.

^๔ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๔ - ๕.

^๕ สุชา จันทน์เอม, วัยรุ่น, (กรุงเทพมหานคร : อักษรบัณฑิต, ๒๕๔๔), หน้า ๑๓๔.

ลักษณะต่างๆ เช่นปัญหาทางอารมณ์ มีอาการซึมเศร้า ท้อแท้ และหาทางออกด้วยการฆ่าตัวตาย^๖ นอกจากนี้เยาวชน ๑ ใน ๑๐ เท่านั้นที่ได้รับการช่วยเหลือให้เข้าใจปัญหาของตนเองและสามารถใช้ศักยภาพของตนในการแก้ปัญหา^๗ โรงเรียนวัดโคกอน มีนักเรียนจำนวนมากที่ได้รับผลกระทบโดยตรงและทางอ้อมจากปัญหาดังกล่าว ในการสำรวจข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักเรียน พบข้อมูลนักเรียนมีปัญหาหลายประการเช่น ปัญหาครอบครัว บิดามารดาหย่าร้าง แยกกันอยู่ปัญหาด้านเศรษฐกิจ บิดามารดาอยู่ต่างจังหวัด นักเรียนต้องอาศัยอยู่กับญาติพี่น้องหรืออยู่กับตามลำพังสภาพเช่นนี้ทำให้นักเรียนมีจิตใจว่าเหว่ มีความรู้สึกขาดความอบอุ่น มีผลกระทบต่อด้านการเรียน มาโรงเรียนอย่างไม่มีความสุข ไม่มีสมาธิในการเรียน บางครั้งตื่นสายมาโรงเรียนไม่ทัน บางคนขาดเรียน หนีเรียน ผลการเรียนตกต่ำ นักเรียนเหล่านี้ถ้าถูกชักจูงไปในทางที่ไม่ดีเช่น การใช้สารเสพติด หรือไปเที่ยวเตร่มั่วสุมอาจคล้อยตามได้ง่าย จากปัญหาดังกล่าว โรงเรียนจึงต้องพยายามหาวิธีที่จะช่วยเหลือ และป้องกันปัญหาต่างๆ เพื่อให้นักเรียน เรียนอย่างมีความสุข ประสบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ด้วยสภาพปัญหาดังกล่าว โรงเรียนวัดโคกอนจึงได้ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ทางด้านการส่งเสริมในส่วนที่ดีของนักเรียน ด้านการป้องกันมิให้เกิดปัญหาหรือลูกถามมากขึ้น โดยเฉพาะเด็กกลุ่มเสี่ยง และสามารถแก้ปัญหาให้นักเรียนในเบื้องต้นได้ โดยให้มีการทำงานอย่างเป็นระบบและตรวจสอบได้ ซึ่งแสดงถึงการทำงานที่มีคุณภาพ มีมาตรฐาน ด้วยเหตุนี้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จึงเป็นการดำเนินงานที่สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่เป็นไปตามบทบัญญัติในพระราชบัญญัติการศึกษา พุทธศักราช ๒๕๔๒ ที่มุ่งให้ทั้งนักเรียน บุคลากรและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน รวมทั้งกระบวนการทำงานที่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ตรวจสอบได้ เป็นที่ยอมรับของชุมชน สังคม

แม้ว่าโรงเรียนวัดโคกอน จะได้ดำเนินการจัดการศึกษา เพื่อสนองนโยบายของสำนักงานการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของโรงเรียน ที่มุ่งพัฒนาเพื่อให้ได้โรงเรียนมีคุณภาพเป็นที่เชื่อถือและศรัทธาของชุมชน โดยได้นำกระบวนการ วิธีการ และเครื่องมือ ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาปฏิบัติ เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ แต่จากการดำเนินการที่ผ่านมาพบว่า ยังไม่มีการสำรวจสภาพปัญหาและอุปสรรคที่อาจมีขึ้นได้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา

^๖ กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข, คู่มือครูที่ปรึกษาาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน, (กรุงเทพมหานคร : ยูเรนัสอิมเมจกรุ๊ป, ๒๕๕๒), หน้า ๒๐ - ๒๔.

^๗ กระทรวงศึกษาธิการ, พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๔ (ฉบับปรับปรุง), ครั้งที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๔๕, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, ๒๕๔๖), หน้า ๑.

การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยเฉพาะระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวัด โคนอน สำนักงานเขตภาษีเจริญ ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการนำไปปฏิบัติให้เกิดผลดีต่อ โรงเรียนและเยาวชนของชาติต่อไป

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวัด โคนอน สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร

๑.๒.๒ เพื่อหาแนวทางการส่งเสริมการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวัด โคนอน สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร

๑.๓ ขอบเขตการวิจัย

ศึกษาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวัด โคนอน สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร มีขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

๑.๓.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวัด โคนอน สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร โดยทำการสัมภาษณ์เกี่ยวกับโครงสร้างการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งประกอบด้วย ๕ ด้านคือ ๑) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ๒) ด้านการคัดกรองนักเรียน ๓) ด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน ๔) ด้านการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน ๕) ด้านการส่งต่อนักเรียน

๑.๓.๒ ขอบเขตด้านกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักเป็นกลุ่มที่จะทำการสัมภาษณ์ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน ๒ คน คณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนวัด โคนอน จำนวน ๖ คน ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ – ๓ ชั้นละ ๒ คน จำนวน ๖ คน ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ – ๓ ชั้นละ ๒ คน จำนวน ๖ คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ – ๓ ชั้นละ ๒ คน รวม ๖ คน รวมทั้งสิ้น ๒๖ คน

๑.๓.๓ ขอบเขตด้านสถานที่

ผู้วิจัยได้กำหนดพื้นที่การศึกษา คือ ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวัดโคกนอน สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร

๑.๓.๔ ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาในการวิจัยไว้ประมาณ ๖ เดือน คือ ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๕ – ตุลาคม ๒๕๕๕

๑.๔ ปัญหาที่ต้องการทราบ

๑.๔.๑ การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวัดโคกนอน สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร เป็นไปในทิศทางใด

๑.๔.๒ แนวทางการส่งเสริมการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวัดโคกนอน สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร มีอะไรบ้าง

๑.๕ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

๑.๕.๑ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวัดโคกนอน สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ใน ๕ ด้าน ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ด้านการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน และด้านการส่งต่อนักเรียน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

๑) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หมายถึง การที่ได้รู้ข้อมูลเชิงประจักษ์ที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียนที่ทำให้เข้าใจตัวนักเรียนมากขึ้น สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อการคัดกรองนักเรียนให้เป็นประโยชน์ในการส่งเสริม การป้องกันและแก้ไขปัญหาต่างๆของนักเรียนได้

๒) ด้านการคัดกรองนักเรียน หมายถึง การพิจารณาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียนในด้านต่างๆ ซึ่งหากครูที่ปรึกษาไม่ได้คัดกรองเพื่อจัดกลุ่มแล้ว ความชัดเจนในเป้าหมายเพื่อแก้ไขปัญหาของนักเรียนจะมีน้อยลง ซึ่งมีผลต่อความรวดเร็วในการช่วยเหลือ บางกรณีจำเป็นต้องแก้ไขโดยเร่งด่วน โดยจัดกลุ่มนักเรียนออกเป็น ๓ กลุ่ม คือ

๒.๑ กลุ่มปกติ คือ นักเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ตามเกณฑ์คัดกรองของโรงเรียนแล้ว อยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มปกติ (ซึ่งรายละเอียดของเกณฑ์การคัดกรองอยู่ในคู่มือรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดโคกนอน)

๒.๒ กลุ่มเสี่ยง คือ นักเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ตามเกณฑ์คัดกรองของโรงเรียนแล้ว อยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มเสี่ยง ซึ่งมีแนวโน้มที่เป็นนักเรียนที่มีปัญหา โรงเรียนต้องป้องกันหรือแก้ไขและให้การช่วยเหลือตามแต่กรณี (ซึ่งรายละเอียดของเกณฑ์การคัดกรองอยู่ในคู่มือรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัด โคนอน)

๒.๓ กลุ่มมีปัญหา คือ นักเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆตามเกณฑ์คัดกรองของโรงเรียนแล้ว อยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มที่มีปัญหา ที่ต้องการแก้ไขและช่วยเหลืออย่างใกล้ชิดตามแต่กรณีและสำหรับนักเรียนบางคนที่มีมากกว่า ๑ ปัญหา ที่ต้องการช่วยเหลือ แต่มีบางเรื่องที่อยู่ในภาวะเสี่ยงก็จัดว่าเป็นกลุ่มที่มีปัญหา (ซึ่งรายละเอียดของเกณฑ์การคัดกรองอยู่ในคู่มือรูปแบบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัด โคนอน)

๓) ด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน หมายถึง การสนับสนุนให้นักเรียนที่อยู่ในความดูแลของครูที่ปรึกษาไม่ว่าจะเป็นนักเรียนกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหา ให้มีคุณภาพมากขึ้น มีความภาคภูมิใจตนเองในด้านต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยป้องกันมิให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มปกติหรือกลุ่มเสี่ยงกลายเป็นนักเรียนกลุ่มที่มีปัญหาและเป็นการช่วยให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา กลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติได้และ มีการพัฒนาพฤติกรรมให้ดีขึ้นกว่าเดิมและมีคุณภาพตามที่โรงเรียนหรือชุมชนคาดหวังต่อไป

๔) ด้านการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง การดูแลนักเรียนซึ่งครูที่ปรึกษาให้ความเอาใจใส่กับนักเรียนทุกคนเท่าเทียมกันแต่สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มที่มีปัญหานั้นจำเป็นอย่างมากที่ต้องให้ความดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดและหาวิธีการช่วยเหลือ ซึ่งหากเป็นกลุ่มเสี่ยงก็ต้องเฝ้าระวังและป้องกันมิให้กลายเป็นกลุ่มมีปัญหา ส่วนกลุ่มมีปัญหา ก็ต้องหาวิธีการแก้ไขปัญหาย่างเร่งด่วน โดยไม่ปล่อยปละละเลยนักเรียนทั้งสองกลุ่มจนกลายเป็นปัญหาของสังคม

๕) ด้านการส่งต่อนักเรียน หมายถึง กระบวนการส่งนักเรียนที่ต้องการความช่วยเหลือและครูที่ปรึกษาได้แก้ไขปัญหามาโดยวิธีต่างๆแล้ว แต่นักเรียนพฤติกรรมไม่ดีขึ้น จึงต้องดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป เพื่อให้ปัญหาของนักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกต้องและรวดเร็วขึ้น หากปล่อยให้เกยตื้นของครูที่ปรึกษาหรือครูคนใดคนหนึ่งนั้นความยุ่งยากของปัญหาอาจมีมากขึ้นหรือลุกลามกลายเป็นปัญหาใหญ่โตจนยากต่อการแก้ไข การส่งต่อนักเรียน แบ่งออกเป็น ๒ แบบ คือ

๕.๑ การส่งต่อภายใน หมายถึง ครูที่ปรึกษาส่งนักเรียนที่ต้องการความช่วยเหลือต่อไปยังครูที่สามารถให้การช่วยเหลือนักเรียนได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะปัญหา เช่น ครูแนะแนว ครูพยาบาล ครูประจำวิชาหรืองานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นต้น ครูที่รับต่อ

ต้องมีการช่วยเหลืออย่างเป็นระบบและประสานการทำงานกับผู้เกี่ยวข้องเพื่อการช่วยเหลือที่มีประสิทธิภาพ แต่หากเกิดกรณียากต่อการช่วยเหลืออีก ก็ต้องส่งผู้เชี่ยวชาญภายนอกเช่นกัน

๕.๒ การส่งต่อภายนอก หมายถึง การส่งนักเรียนที่ต้องการความช่วยเหลือไปให้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องได้ช่วยเหลือพัฒนานักเรียนกรณีที่เกิดความสามารถของโรงเรียน โดยครูแนะแนวหรือผู้เกี่ยวข้องเป็นผู้ดำเนินการส่งต่อและมีการติดต่อรับทราบการช่วยเหลือเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง

๑.๕.๒ ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการสถานศึกษาและรองผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอน สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร

๑.๕.๓ คณะกรรมการสถานศึกษา หมายถึง ผู้ที่ได้รับคัดเลือกให้เป็นคณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอน สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร

๑.๕.๔ ผู้ปกครองนักเรียน หมายถึง ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ – ๓ ปีการศึกษา ๒๕๕๕ โรงเรียนวัดโคกนอน สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร

๑.๕.๕ ครูที่ปรึกษา หมายถึง ครูที่ได้รับมอบหมายให้เป็นครูที่ปรึกษาดังแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ – ๓ โรงเรียนวัดโคกนอน สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร

๑.๕.๖ นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ – ๓ ปีการศึกษา ๒๕๕๕ โรงเรียนวัดโคกนอน สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร

๑.๖ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๑.๖.๑ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการระบบ

๑.๖.๒ แนวคิดที่เกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

๑.๖.๓ การบริหารเชิงระบบตามวงจร PDCA

๑.๖.๔ กรอบนโยบายโรงเรียนวัดโคกนอนเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

๑.๖.๕ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๑.๖.๕.๑ งานวิจัยในประเทศ

๑.๖.๕.๒ งานวิจัยต่างประเทศ

๑.๗ วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “การศึกษาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวัดโคกนอน เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร” โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ(Qualitative Research)

๑.๗.๑ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ ผู้บริหาร คณะกรรมการสถานศึกษา ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน โรงเรียนวัดโคกอน เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร จำนวน ๒๖ คน

๑.๗.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๑.๗.๒.๑ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามกรอบของการศึกษาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวัดโคกอน เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร เพื่อใช้เก็บข้อมูลจากประชากรที่ใช้ในการวิจัย

๑.๗.๒.๒ เครื่องบันทึกเสียง

๑.๗.๓ การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาจากคู่มือการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนวัดโคกอน และได้สร้างแบบสัมภาษณ์ (Interview) ที่ครอบคลุมกระบวนการบริหารจัดการจากคู่มือดังกล่าว เพื่อใช้สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างจากประชากรซึ่งเครื่องมือดังกล่าว ประกอบด้วยคำชี้แจง ตำแหน่งของผู้ให้การสัมภาษณ์ และหัวข้อที่สัมภาษณ์ที่ครอบคลุมกระบวนการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วย ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ด้านการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน และด้านการส่งต่อนักเรียน

๑.๗.๔ การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นนี้ ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Analysis) พร้อมทั้งนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๕ ท่าน ได้แก่

๑. ผศ.ดร.สุทธิพงษ์ ศรีวิชัย ผู้อำนวยการหลักสูตรมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๒. ผศ.ดร. สมศักดิ์ บุญปุ่ ผู้อำนวยการหลักสูตรดุสิตบัณฑิต คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๓. ผศ.ดร. อินตา ศิริวรรณ อาจารย์ประจำ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๔. ดร.ปิ่นทอง ใจสุทธิ รองผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนวัดสังเวช เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

๕. ดร.อรพงษ์ อาษาเอื้อ ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต ๑

๑.๗.๕ การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูล โดยศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และอาศัยข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องในเขตพื้นที่ หลังจากนั้นจึงดำเนินการดังต่อไปนี้

๑) ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากโครงการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วัดศรีสุदारาม บางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตเข้าทำการเก็บรวบรวมข้อมูล

๒) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการดำเนินงาน วิจัยการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวัด โคนอน สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร

๓) ศึกษาข้อมูลจากการสัมภาษณ์และนำมาวิเคราะห์การดำเนินงานในแต่ละด้านว่าเป็นอย่างไร และจะดำเนินการอย่างไร เพื่อให้การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวัด โคนอน สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานครมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

๑.๗.๖ การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

๑) นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์มาเรียงเรียงตามประเด็นหลักทั้ง ๕ ด้าน คือ ๑) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ๒) ด้านการคัดกรองนักเรียน ๓) ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ๔) ด้านการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน ๕) ด้านการส่งต่อนักเรียน

๒) นำข้อมูลจากการวิเคราะห์ไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาทั้ง ๓ ท่าน เพื่อวิเคราะห์ประเด็นการสัมภาษณ์ดังกล่าวเป็นลำดับต่อไป

๓) เขียนวิเคราะห์เชิงพรรณนาเป็นความเรียงตามลำดับประเด็นหลักตามด้วยเหตุผลแล้วนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาทั้ง ๓ ท่าน ตรวจสอบเนื้อหาและการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อจัดทำเป็นรายงานฉบับสมบูรณ์ต่อไป

๑.๘ ประโยชน์ที่ได้รับ

๑) ทำให้ทราบการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวัดโคกนอน เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร

๒) ทำให้ทราบแนวทางการส่งเสริมการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวัดโคกนอน เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร

๓) ผลงานวิจัยครั้งนี้นำไปประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้

บทที่ ๒

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวัดโคกนอน สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี จากวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปเป็นฐานความรู้ในการกำหนดกรอบแนวคิด ดังนี้

๒.๑ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการระบบ

๒.๒ แนวคิดที่เกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

๒.๓ การบริหารเชิงระบบตามวงจร PDCA

๒.๔ กรอบนโยบายโรงเรียนวัดโคกนอนเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

๒.๕ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการระบบ

๒.๑.๑ ความหมายและความสำคัญของการบริหาร

๑) ความหมายของการบริหาร

การบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษานั้น จะต้องดำเนินการเป็นไปอย่างมีขั้นตอนมีระบบต่อเนื่องสัมพันธ์กัน ในรูปของกระบวนการ ซึ่งจะช่วยให้มองเห็นทิศทางขอบข่ายของงานและผลสำเร็จของงานในอนาคต ผู้บริหารจึงต้องเข้าใจคำว่า การบริหาร ซึ่งมีผู้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

เจริญผล สุวรรณโชติ กล่าวว่า การบริหาร คือกระบวนการของสังคมอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นกับกลุ่มคนกลุ่มหนึ่งที่เข้ามาร่วมกันเพื่อกระทำการกิจกรรมอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างเพื่อให้บรรลุถึงจุดหมายตามที่กำหนดเอาไว้ การกระทำนั้นจะเป็นการกระทำที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ การดำเนินการเพื่อให้คงอยู่ต่อไป การกระตุ้นหรือการช่วยเหลือให้เกิดการกระทำ การควบคุมและการกระทำที่ให้เกิดการรวมกันเข้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอย่างมีระบบแบบแผนหรืออย่างไม่มีแบบแผนทั้งในด้านของบุคคลและในด้านของวัตถุ^๑

^๑ เจริญผล สุวรรณโชติ, ทฤษฎีการบริหาร, (กรุงเทพมหานคร : ทิซซิ่งเอ็ด, ๒๕๔๔), หน้า ๒๓๒.

วิทยากร เชียงกูร กล่าวว่า การบริหารประกอบด้วยการวางแผนการอำนวยความสะดวกและการควบคุมคนทำงานและสภาพแวดล้อม^๒

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ กล่าวว่า การบริหารหมายถึง กระบวนการที่ประกอบด้วย ๓ ขั้นตอนสำคัญ อันได้แก่การวางแผน การดำเนินงาน และการประเมินผล^๓

วิโรจน์ สารรัตนะ กล่าวว่า การบริหารเป็นกระบวนการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุจุดหมายขององค์การโดยอาศัยหน้าที่หลักทางการบริหารอย่างน้อย ๔ ประการคือการวางแผน การจัดองค์การ การนำ และการควบคุม ซึ่งกระบวนการดังกล่าวมีผู้บริหารเป็นผู้รับผิดชอบที่จะให้มีการปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล^๔

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคนอื่น ๆ กล่าวว่า การบริหารหมายถึง กระบวนการนำทรัพยากรการบริหารมาใช้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามขั้นตอนบริหารคือ การวางแผน การจัดองค์การ การนำ และการควบคุม โดยที่การวางแผนคือการกำหนดวัตถุประสงค์ การตัดสินใจ การจัดองค์การคือการรวบรวมทรัพยากร การจัดหาคคนเข้าทำงาน การจัดโครงสร้าง การนำคือการจูงใจ การมีอิทธิพลและการติดต่อสื่อสาร การควบคุมคือการตรวจสอบ การบริการสินค้า กระบวนการควบคุมคุณภาพ^๕

สมาน รั้งสิโยภุชณ์ และสุธี สุทธิสมบุญ กล่าวว่า การบริหารหมายถึงความพยายามที่จะร่วมมือกันดำเนินงานของหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้^๖

จากความหมายของการบริหารที่กล่าวมาข้างต้นพอสรุปได้ว่า การบริหาร หมายถึงการปฏิบัติงานของบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปในองค์กรหรือหน่วยงานที่กระทำอย่างมีขั้นตอนต่อเนื่องและเป็นระบบ เพื่อให้การดำเนินงานของหน่วยงานบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่วางไว้ร่วมกัน โดยมีผู้บริหารเป็นผู้กำกับติดตามให้งานสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

^๒ วิทยากร เชียงกูร, อธิบายศัพท์การบริหารจัดการสมัยใหม่, พิมพ์ครั้งที่ ๒, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เดือนตุลา, ๒๕๔๑), หน้า ๑๕๘.

^๓ วิรัช วิรัชนิภาวรรณ, การบริหารจัดการและการบริหารการพัฒนาขององค์กรตามรัฐธรรมนูญและหน่วยงานของรัฐ, (กรุงเทพมหานคร : นิติธรรม, ๒๕๔๘), หน้า ๔.

^๔ วิโรจน์ สารรัตนะ, การบริหาร หลักการ ทฤษฎี และประเด็นทางการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ทิพย์วิสุทธิ์, ๒๕๔๒), หน้า ๑๑.

^๕ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคนอื่น ๆ, ศัพท์การบริหารธุรกิจ, (กรุงเทพมหานคร : ธรรมสาร, ๒๕๔๗), หน้า ๔๕๓ - ๔๕๔.

^๖ สมาน รั้งสิโยภุชณ์ และ สุธี สุทธิสมบุญ, การบริหารราชการ, พิมพ์ครั้งที่ ๘, (กรุงเทพมหานคร : สวัสดิการสำนักงาน ก.พ., ๒๕๔๑), หน้า ๑.

๒) ความสำคัญของการบริหาร

สมยศ นาวิการ ได้สรุปความสำคัญของการบริหารไว้ว่า การบริหารมีความสำคัญและเกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวพันระหว่างกันเพื่อความสำเร็จของเป้าหมาย เป็นเรื่องเกี่ยวกับความสำเร็จในเป้าหมายที่กำหนดไว้ เป้าหมายดังกล่าวนี้จะแตกต่างกันไปแต่ละองค์การ แต่ไม่ว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ขององค์การใดองค์การหนึ่งโดยเฉพาะจะเป็นอย่างไรก็ตาม การบริหารก็คือกระบวนการสำคัญอย่างหนึ่งที่จะทำให้เป้าหมายดังกล่าวนี้ประสบความสำเร็จ^๑

สมศักดิ์ คงเที่ยง กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารไว้ดังนี้^๒

๑. การบริหารได้เจริญเติบโตควบคู่มากับการดำรงชีวิตของมนุษย์และเป็นสิ่งที่ช่วยให้นมนุษย์ดำรงชีวิตอยู่รวมกันได้อย่างผาสุก

๒. จำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เป็นผลให้องค์การต่าง ๆ ต้องขยายงานด้านการบริหารให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

๓. การบริหารเป็นเครื่องบ่งชี้ให้ทราบถึงความเจริญก้าวหน้าของสังคม ความก้าวหน้าด้านวิทยาการต่าง ๆ ทำให้การบริหารเกิดการเปลี่ยนแปลงและก้าวหน้ารวดเร็วยิ่งขึ้น

๔. การบริหารเป็นมรรควิธีที่สำคัญในอันที่จะนำสังคมและประเทศไปสู่ความเจริญก้าวหน้า

๕. การบริหารจะช่วยชี้ให้ทราบถึงแนวโน้มทั้งในด้านความเจริญและความเสื่อมของสังคมในอนาคต

๖. การบริหารมีลักษณะเป็นการทำงานร่วมกันของกลุ่มบุคคลในองค์การ ฉะนั้นความสำเร็จของการบริหารจึงขึ้นอยู่กับปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมทางการเมือง

๗. การบริหารมีลักษณะต้องใช้การวินิจฉัยสั่งการเป็นเครื่องมือ ซึ่งนักบริหารต้องคำนึงถึงปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ และการวินิจฉัยสั่งการเป็นเครื่องแสดงให้ทราบถึงความสามารถของนักบริหาร และความเจริญเติบโตของการบริหาร

๘. ชีวิตประจำวันของมนุษย์ไม่ว่าในครอบครัวหรือในองค์การย่อมมีส่วนเกี่ยวพันในการบริหารอยู่เสมอ ดังนั้น การบริหารจึงเป็นเรื่องน่าสนใจและจำเป็นต่อการดำรงชีวิตอย่างฉลาด

๙. การบริหารกับการเมืองเป็นสิ่งคู่กัน ไม่อาจแยกจากกันได้โดยเด็ดขาด ดังที่กล่าวกันว่า การเมืองกับการบริหารนั้นเปรียบเสมือนคนละด้านของเหรียญอันเดียวกัน

^๑ สมยศ นาวิการ, การบริหาร คู่มือและแบบทดสอบ, พิมพ์ครั้งที่ ๕, (กรุงเทพมหานคร : บรรณกิจ, ๒๕๔๔), หน้า ๒๑.

^๒ สมศักดิ์ คงเที่ยง, หลักการบริหารการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๔๕), หน้า ๕๖.

จากที่กล่าวมาข้างต้นพอสรุปได้ว่า การบริหารมีความสำคัญแก่คนทุกกลุ่มเพราะการบริหารเจริญเติบโตควบคู่มากับการดำรงชีวิตของมนุษย์และเป็นสิ่งที่ช่วยให้มนุษย์ดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันได้อย่างผาสุกการบริหารทำให้การทำงานขององค์กรสำเร็จ ก่อให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะ แม้ว่านักบริหารจะไม่ได้เป็นผู้ลงมือทำงานเองต้องอาศัยคนอื่นเป็นผู้ทำงานต่าง ๆ ก็ตาม แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าผู้บริหารไม่ต้องทำอะไรเลย ตรงกันข้าม นักบริหารกลับต้องหันมาบริหารหรือการจัดการที่เป็นงานของกลุ่มทั้งกลุ่ม เพื่อให้องค์กรสามารถดำเนินไปได้อย่างเป็นระบบ โดยที่ทุกฝ่ายต่างทำงานโดยได้ประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จ

๒.๑.๒ กระบวนการบริหาร

การดำเนินงานเพื่อให้องค์กรเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ มีวิธีการอยู่หลายแนวทางด้วยกัน แต่ประการสำคัญที่สุดในการบริหารก็คือ ผู้บริหารจะต้องยึดกระบวนการบริหารอย่างใดอย่างหนึ่งมาเป็นหลักในการบริหารงาน มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการบริหารดังนี้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ กล่าวว่า กระบวนการบริหารของ เฮนรี ฟาโย(Henri Fayol) เป็นกระบวนการบริหารที่มี ๕ ขั้นตอนด้วยกันคือ^๕

๑. การวางแผน (Planning) หมายถึง การศึกษางานในอนาคตและการจัดการวางแผนเพื่อการปฏิบัติ

๒. การจัดองค์กร (Organizing) หมายถึง การรวบรวมวัสดุเครื่องมือ และกำลังคนแล้วจัดการแบ่งงานทั้งวัสดุ กำลังคนออกไปตามหน้าที่ของงาน

๓. การบังคับบัญชา (Commanding) หมายถึง การสั่งการให้บุคคลภายในหน่วยงานปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพตรงเป้าหมายของงาน

๔. การประสานงาน (Coordinating) หมายถึง การประสานกิจการทุกอย่างให้ดำเนินไปได้อย่างประสานสัมพันธ์โดยตลอด

๕. การควบคุม (Controlling) หมายถึง การบังคับบัญชาให้งานทุกอย่างดำเนินไปตามกฎเกณฑ์ระเบียบแบบแผนหรือตามคำสั่งที่ได้กำหนดไว้แล้ว

^๕ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, การบริหารงานวิชาการ, (กรุงเทพมหานคร : สหมิตรออฟเซต, ๒๕๓๕), หน้า ๓๐.

อินสอน บัวเขียว กล่าวถึงกระบวนการบริหารไว้ว่า การบริหารควรมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้^{๑๑}

๑. การวางแผน คือการสร้างความมั่นใจ ซึ่งจะให้เห็นใจได้ว่าการใช้ทรัพยากรเพื่อทำงานจะไม่ผิดพลาด เสียหาย และลดการเสี่ยงภัย แผนงานเปรียบเสมือนแผนที่และเข็มทิศช่วยนำทาง การวางแผนจะเป็นงานบริหารประการแรกที่ต้องทำและจะครอบคลุมถึงงานต่าง ๆ ทุกอย่างที่จะต้องมีการนำมาพิจารณาจากพื้นฐานข้อเท็จจริงที่เป็นอยู่

๒. การจัดองค์การ คือหน้าที่หรืองานที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบ เพื่อให้สิ่งของและบุคคลผู้เข้ามาอยู่ในองค์การ สามารถทำงานเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อประโยชน์ต่องานที่จะมีการประสานกันทำเป็นทีมให้บรรลุวัตถุประสงค์

๓. การจัดคนเข้าทำงาน คือการเลือกเฟ้นและจัดคนที่มีความรู้ความสามารถต่างกันให้ลงทำงานในตำแหน่งที่ยากง่ายต่างกันอย่างเหมาะสม

๔. การสั่งการ คือการขอความร่วมมือโดยใช้เหตุผลเชื่อว่า การมีส่วนร่วมและให้คนผู้ทำงานรู้จักรับผิดชอบ ควบคุมตนเองเพื่อให้บรรยากาศการบริหารงานมีความราบรื่น

๕. การประสานงาน คือ การสามารถจูงใจให้คนปฏิบัติงานได้ดีโดยใช้การติดต่อสื่อสาร สองทาง ทั้งไปและกลับ

๖. การควบคุม คือการติดตามความก้าวหน้าของงานเพื่อเทียบกับแผนงาน

๗. การประเมินผลและการรายงาน คือผลจากการปฏิบัติหน้าที่ที่ปรากฏออกมาในสองลักษณะคือ การมีประสิทธิผลหรือการทำงานสามารถบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้และการมีประสิทธิผลคือสามารถทำงานได้คุณค่าหรือผลประโยชน์ตอบแทนกลับมามากกว่าต้นทุนเสมอ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กล่าวว่ากระบวนการบริหารที่นิยมกันมากและสามารถนำมาใช้เป็นหลักการบริหารงานได้คือ กระบวนการบริหารของลูเธอร์ กุลลิก (Luther Gulick) และแลนดอล เออวิก (Lyndall Urwick) เรียกย่อ ๆ ว่า POSDCoRB โดยมีกระบวนการบริหาร ๗ ประการดังนี้^{๑๒}

๑. การวางแผน (Planning – P) หมายถึง การจัดวางโครงการแผนปฏิบัติการรวมทั้งวิธีการปฏิบัติงานเอาไว้ล่วงหน้าเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน

^{๑๑} อินสอน บัวเขียว, สารสำคัญการบริหารงานชุมชน, (กรุงเทพมหานคร : พิราบ, ๒๕๔๗), หน้า ๖๑ – ๗๒.

^{๑๒} สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, เอกสารชุดประกันคุณภาพการศึกษา เล่มที่ ๑ แนวทางการประกันคุณภาพการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, ๒๕๕๐), หน้า ๒๗.

๒. การจัดหน่วยงาน (Organizing – O) หมายถึง การกำหนดโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ และการจัดสายงานเพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์

๓. การจัดวางตัวบุคคล (Staffing – S) หมายถึง การบริหารงานด้านบุคคล ได้แก่ การจัดอัตรากำลัง การสรรหา การพัฒนาบุคลากรและการสร้างบรรยากาศการทำงาน

๔. การอำนวยการ (Directing – D) หมายถึง การวินิจฉัยสั่งการ การควบคุมบังคับบัญชา และการดูแลการปฏิบัติงานในฐานะที่ผู้บริหารเป็นหัวหน้าหน่วยงาน

๕. การประสานงาน (Co-ordinating – Co) หมายถึง การประสานกิจกรรมด้านต่าง ๆ ของหน่วยงาน เพื่อให้เกิดมีการร่วมมือประสานงานที่ดีและดำเนินไปสู่จุดหมาย

๖. การรายงาน (Reporting – R) หมายถึง การรายงานผลการปฏิบัติงานของหน่วยงาน เพื่อให้ผู้บริหารและสมาชิกของหน่วยงานทราบความเคลื่อนไหวและความคืบหน้าของกิจการสม่ำเสมอ

๗. การงบประมาณ (Budgeting – B) หมายถึง การจัดทำงบประมาณ การจัดทำบัญชีการใช้จ่ายเงินและการควบคุมตรวจสอบทางการเงิน

จากที่กล่าวมาข้างต้นพอสรุปได้ว่า กระบวนการบริหารเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการทำงานทุกประเภท ผู้ที่ต้องการให้งานเกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และเกิดผลประโยชน์สูงสุดจะต้องใช้กระบวนการทางการบริหารในการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารการศึกษา เพราะต้องคำนึงถึงกระบวนการในการวางแผนเป็นอันดับแรก มีการดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้ พร้อมทั้งตรวจสอบ แก้ไขปรับปรุงเป็นระยะ ๆ ทำที่สุดต้องมีการประเมินผล เพื่อให้ทราบว่าประสบความสำเร็จหรือมีปัญหาเล็กน้อยประการใด จะต้องรู้และเข้าใจในกระบวนการบริหารจัดการสถานศึกษา แล้วนำมาประยุกต์ใช้ไม่เฉพาะในเรื่องของงานวิชาการเท่านั้น ในเรื่องของพฤติกรรมนักเรียนก็น่าเป็นห่วง จึงต้องนำกระบวนการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเข้ามาอีกทางหนึ่ง

๒.๑.๓ แนวคิดการบริหารเชิงระบบ

สำนักวิชาการและมาตรฐาน กล่าวว่า การบริหารเชิงระบบ เป็นกลยุทธ์ที่นำมาใช้ในการจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยมุ่งหวังที่คุณภาพของนักเรียน จากกระบวนการทำงานที่มีระบบของครูที่ปรึกษา เมื่อพิจารณาโครงสร้างของระบบแต่ละระบบ จะพบว่ามีส่วนประกอบที่สำคัญ ๓ ประการคือปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และผลงานหรือผลผลิต (Product/Output) องค์ประกอบทั้ง ๓ ของระบบจะมีการดำเนินการไปตามลำดับ และต่างก็มีปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมเดียวกันด้วย ส่วนการควบคุมหรือการตรวจสอบแก้ไขระบบเพื่อให้มี

ประสิทธิภาพยิ่งขึ้นนั้นอาจไม่เป็นไปตามลำดับก็ได้ เช่น นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ผลการตรวจสอบแก้ไขอาจเกิดจากกระบวนการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือที่ปัจจัยนำเข้า เป็นต้น ทั้งนี้การตรวจสอบเพื่อปรับปรุงแก้ไขจะต้องอาศัยข้อมูลย้อนกลับด้วย^{๑๒}

ศิริพงษ์ เสาภายน กล่าวว่า แนวคิดเชิงระบบของการบริหารโรงเรียนเป็นการวิเคราะห์องค์การและบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในกรอบความคิดของระบบเปิดซึ่งสามารถกล่าวแยกแยะออกมาเป็น ๓ ส่วนคือ ปัจจัยป้อน กระบวนการถ่ายโอน และผลลัพธ์ กรอบความคิดนี้จะช่วยในการวิเคราะห์การปฏิบัติงานในโรงเรียนเป็นการวินิจฉัยปัญหาของโรงเรียนและผลที่เกิดจากการบริหารที่อาจนำไปสู่การปรับเปลี่ยนที่เป็นระบบ รายละเอียดในแต่ละส่วนมีดังนี้^{๑๓}

๑. ปัจจัยป้อน (Input) จากสภาพแวดล้อมทำให้เกิดปัจจัยป้อนซึ่งประกอบด้วยบุคลากร การเงิน ทฤษฎี และการศึกษาปฏิบัติ นโยบายรัฐบาล การบริหารขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น โครงสร้างของกฎหมายในด้านโรงเรียน รวมทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องที่มีความสำเร็จในการกำหนดแนวทางของโรงเรียน

๒. กระบวนการถ่ายโอน (Transformation Process) องค์การได้ปรับเปลี่ยนปัจจัยป้อนจากสภาพแวดล้อมมาสู่ผลลัพธ์ การปฏิบัติงานในระบบที่ทำให้เกิดผลลัพธ์จะมีการผนวกค่านิยมเข้าไปในกระบวนการปฏิบัติงานด้วย กระบวนการถ่ายโอนนี้ยังหมายรวมถึงการปฏิบัติการภายในองค์การและระบบของการบริหารจัดการ ส่วนประกอบของการบริหารเชิงปฏิบัติการภายในองค์การเป็นเทคนิควิธีการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนรวมอยู่ด้วย นอกจากนี้ยังเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ทักษะการติดต่อสื่อสาร แผนปฏิบัติการ ความสามารถที่จะดำเนินการปรับเปลี่ยนกิจกรรมที่ผู้บริหารโรงเรียนดำเนินงานภายในโครงสร้างขององค์การจะมีผลต่อผลลัพธ์ของโรงเรียน

๓. ผลลัพธ์ (Output) งานของผู้บริหารโรงเรียนคือ ดูแลและใช้ปัจจัยป้อนจากสภาพแวดล้อมภายนอก การถ่ายโอนปัจจัยป้อนผ่านกิจกรรมการบริหาร เช่น การจัดโครงสร้างการพัฒนาวัฒนธรรม แรงจูงใจ การตัดสินใจ การติดต่อสื่อสาร การใช้ประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลง การพัฒนาหลักสูตร การบริหารบุคลากร การจัดการการเงินของสถาบันเพื่อให้ได้ผลผลิตสำหรับโรงเรียนผลลัพธ์หมายถึงผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน การปฏิบัติงานของครู ระดับการพัฒนาของนักเรียนและครู การลาออกกลางคันของผู้เรียน การลาออกของครู การขาดเรียนของนักเรียนและ

^{๑๒} สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, *กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและการบริหารจัดการแนะแนว*, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, ๒๕๕๒), หน้า ๒๕.

^{๑๓} ศิริพงษ์ เสาภายน, *หลักการบริหารการศึกษา : ทฤษฎีและการปฏิบัติ*, (กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย, ๒๕๔๗), หน้า ๔๒-๔๕.

การขาดงานของครู การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูและการบริหาร ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน เจตคติของนักเรียนต่อโรงเรียน และความพึงพอใจในงานของครู

จากแนวคิดการบริหารเชิงระบบดังกล่าว สถานศึกษา ซึ่งเป็นสถานที่ให้ความรู้และอบรมสั่งสอนนักเรียนซึ่งเป็นผลผลิตจากการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อให้เป็นคนดี คนเก่ง มีความสุข ซึ่งเป็นผลที่ทุกคนมุ่งหวัง ผู้บริหารสถานศึกษา ครูแนะแนวและครูที่ปรึกษา เป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนประสบความสำเร็จ ทั้งนี้ กระบวนการในการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนซึ่งประกอบด้วย การเตรียมและวางแผนดำเนินงาน การดำเนินงานตามแผน การนิเทศ กำกับ ติดตามและ การประเมินผล ดังนั้นการนำแนวคิดการบริหารเชิงระบบมาใช้ในการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จะทำให้การดำเนินงานมีความถูกต้อง ชัดเจน และสามารถติดตามประเมินผลเป็นระยะอันก่อให้เกิดการพัฒนาต่อไปได้อย่างดี

๒.๒ แนวคิดที่เกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

๒.๒.๑ ความหมายของคำว่า “ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน”

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข กล่าวว่าระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการดำเนินงานอย่างมีขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน โดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานดังกล่าว และมีการประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูที่เกี่ยวข้องหรือบุคคลภายนอก รวมทั้งการสนับสนุน ส่งเสริมจากโรงเรียน และการดูแลช่วยเหลือนักเรียนหมายถึงการส่งเสริม การป้องกัน และการแก้ไขปัญหา ด้วยวิธีการและเครื่องมือสำหรับครูที่ปรึกษา ตลอดจนบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการดำเนินงานพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และปลอดภัยจากสารเสพติด^{๑๔}

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้ความหมายว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน โดยมีครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานและบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งในและนอกสถานศึกษา อันได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหารสถานศึกษา และครูทุกคนมีส่วนร่วม และการดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ การส่งเสริมพัฒนา การป้องกันและการแก้ไขปัญหา ให้แก่นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึง

^{๑๔} กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข, คู่มือครูที่ปรึกษาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน, (กรุงเทพมหานคร : ยูเร็นสอิมเมจกรุ๊ป, ๒๕๕๔), หน้า ๑๓๑.

ประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่เข้มแข็ง มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะการดำรงชีวิตและรอดพ้นจากวิกฤตทั้งปวง^{๑๕}

กรมสุขภาพจิตและสำนักงานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงตระหนักถึงความสำคัญที่จะต้องมีการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อให้กระบวนการทำงานเป็นระบบมีความชัดเจน มีการประสานความร่วมมือของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทั้งใน โรงเรียนและนอกโรงเรียน รวมทั้งมีวิธีการ กิจกรรมและเครื่องมือต่าง ๆ ที่มีคุณภาพ ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนจะส่งผลให้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนประสบความสำเร็จ โดยมีแนวคิดหลักในการดำเนินงาน ดังนี้

๑. มนุษย์ทุกคนมีศักยภาพที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ตลอดชีวิต เพียงแต่ใช้เวลาและวิธีการที่แตกต่างกัน เนื่องจากแต่ละคนมีความเป็นปัจเจกบุคคล ดังนั้น การยึดนักเรียนเป็นสำคัญในการพัฒนา เพื่อดูแลช่วยเหลือทั้งด้านการป้องกัน แก้ไขปัญหาหรือการส่งเสริมจึงเป็นสิ่งจำเป็น

๒. ความสำเร็จของงาน ต้องอาศัยการมีส่วนร่วม ทั้งการร่วมใจ ร่วมคิด ร่วมทำของทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นบุคลากร โรงเรียนในทุกระดับ ผู้ปกครองหรือชุมชน

๓. รูปแบบการประเมิน โครงการระบบการช่วยเหลือนักเรียน

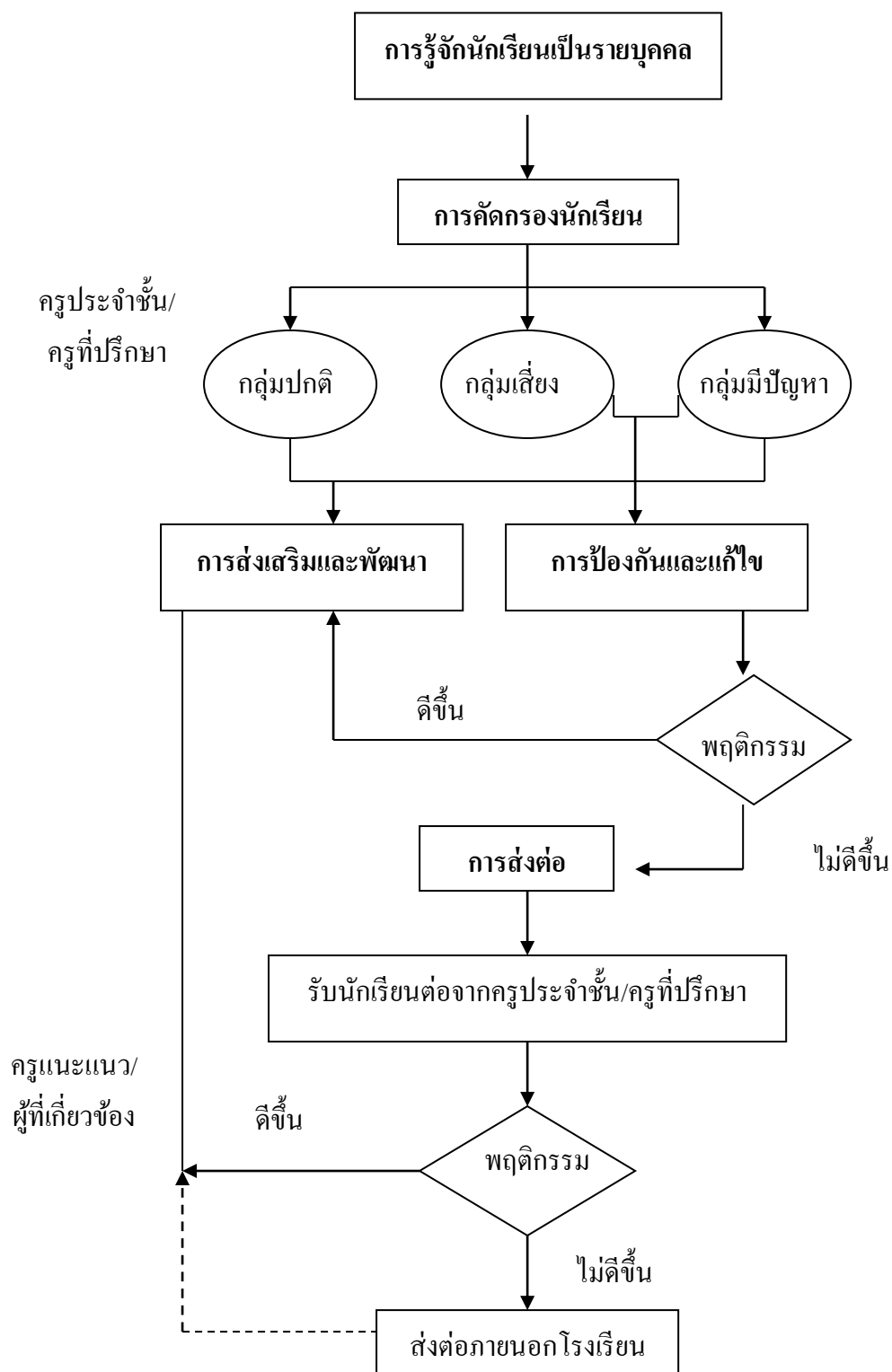
การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กล่าวว่า การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีภารกิจหลักที่เป็นหัวใจของการดำเนินงาน ๕ กิจกรรม คือ^{๑๖}

๑. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
๒. การคัดกรองนักเรียน
๓. การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน
๔. การป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขนักเรียน
๕. การส่งต่อนักเรียน

^{๑๕} สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน,แนวทางการดำเนินระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด , ๒๕๔๘),หน้า ๑๗.

^{๑๖} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๓๕ – ๕๔.

แผนภูมิที่ ๑ แสดงกระบวนการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ประโยชน์ของการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กล่าวว่าการพัฒนานักเรียนให้มีความสมบูรณ์พร้อมทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้คุณธรรมและจริยธรรม และการดำรงชีพอย่างมีความสุขในสังคม ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ กล่าวคือ ให้นักเรียนเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข ด้วยความร่วมมือของทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียน ชุมชน สังคม และครอบครัวของนักเรียนเอง ด้วยสภาพสังคมและเศรษฐกิจในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก มีผลกระทบต่อวิถีการดำรงชีวิตของคนซึ่งมีความซับซ้อนมากขึ้น หลายครอบครัวมีเวลาและใกล้ชิดเพื่อดูแลอบรมสั่งสอนลูกหลานลดน้อยลง ตัวนักเรียนเองซึ่งเป็นเยาวชนที่มีประสบการณ์ในชีวิตไม่มากนัก ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์จึงทำให้เกิดปัญหากับตนเองและสังคมได้ง่าย ดังนั้นความจำเป็นในการสร้างระบบภูมิคุ้มกันที่เข้มแข็ง การมีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ชัดเจนจึงเป็นสิ่งสำคัญ โดยดำเนินการควบคู่ไปกับระบบการจัดการเรียนการสอน^{๑๑}

สรุปได้ว่า การดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นจะต้องรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและมีข้อมูลที่แท้จริงของนักเรียนทุกด้าน เช่น ด้านการเรียน ด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว เป็นต้น โดยข้อมูลดังกล่าวอาจได้มาจากวิธีการและเครื่องมือ ซึ่งได้แก่ ระเบียบสะสม แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก การสัมภาษณ์ และการเยี่ยมบ้านเด็ก เพื่อที่จะนำข้อมูลของนักเรียนนั้นมาเป็นข้อมูลสำหรับการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในกลุ่มต่างๆ ให้ตรงกับปัญหา และเป็นการร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างครูและผู้ที่เกี่ยวข้อง หลังจากที่ได้ข้อมูลนักเรียนในด้านต่างๆ แล้ว ต้องนำข้อมูลทั้งหมดเหล่านั้นมาบูรณาการเพื่อการรู้จักและเข้าใจนักเรียนแต่ละบุคคลอย่างละเอียดรอบด้าน รวมทั้งเพื่อการจัดกลุ่มและคัดกรองนักเรียน อันจะนำไปสู่การวางแผนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเหมาะสมต่อไป

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

กรมสุขภาพจิต ได้กล่าวถึงกรอบแนวคิดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยสรุปดังนี้^{๑๒}

^{๑๑} หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, การพัฒนาและการใช้แหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนและท้องถิ่นเพื่อจัดการระบบการเรียนรู้, (กรุงเทพมหานคร : หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๕๐), หน้า ๑- ๓.

^{๑๒} กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข, คู่มือครูที่ปรึกษาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน, (กรุงเทพมหานคร : ยูเรนัสอิมเมจกรุ๊ป, ๒๕๕๔), หน้า ๑๖-๑๘.

ระบบดูแลเพื่อช่วยเหลือนักเรียนนี้เป็นโครงการใหม่ที่เกิดจากการตระหนัก ในปัญหาของ กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุขเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียน โดยเฉพาะนักเรียน ที่อยู่ในระหว่างวัยรุ่น

ในการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนนั้น กรมสุขภาพจิตได้ระบุถึง ความสำคัญและความเป็นมาของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนว่าเป็นไปเพื่อพัฒนานักเรียนให้ เป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีวิถี ชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวัง โดยผ่านกระบวนการทางการศึกษานั้น นอกจากจะดำเนินการด้วย การส่งเสริม สนับสนุนนักเรียนแล้ว การป้องกันและช่วยเหลือแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับ นักเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งของการพัฒนา ทั้งนี้เนื่องจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป อย่างมากทั้งด้านการสื่อสารเทคโนโลยีต่าง ๆ ซึ่งนอกจากจะส่งผลกระทบต่อผู้คนเชิงบวกแล้วใน เชิงลบก็มีปรากฏเช่นกัน ซึ่งมีปัญหาด้านต่าง ๆ ดังนี้ ด้านเศรษฐกิจ ปัญหาการระบาดของสารเสพติด ปัญหาการแข่งขันในรูปแบบต่าง ๆ ปัญหาครอบครัวซึ่งก่อให้เกิดความทุกข์ ความวิตกกังวล ความเครียด มีการปรับตัวที่ไม่เหมาะสมหรืออื่น ๆ ที่เป็นผลต่อสุขภาพจิตและสุขภาพกายของทุก คนที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นจึงจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือในการพัฒนาจากทุกฝ่ายทุกคน โดยเฉพาะครู ทุกท่านใน โรงเรียนซึ่งเป็นที่ปรึกษาจะเป็นหลักสำคัญในการดำเนินการต่าง ๆ ตามระบบเพื่อ ช่วยเหลือนักเรียนในความดูแลของตนเองด้วยความรัก และเมตตาที่มีต่อศิษย์ ทั้งนี้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช ๒๕๔๒ ในมาตราที่ ๖ มาตราที่ ๒๒ มาตราที่ ๒๓ รวมทั้งเป็นการพัฒนาตนเองของครูเพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐาน วิชาชีพครู ที่ระบุไว้ในมาตรฐานที่ ๒ ครูมีคุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะที่พึงประสงค์โดยมี ตัวชี้วัดที่สำคัญและเกี่ยวข้องกับบทบาทหน้าที่ของครูในการพัฒนานักเรียน คือมีความรัก ความเอื้อ ออาทรและการเอาใจใส่ดูแลผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้ผู้เรียนมีมนุษยสัมพันธ์และสุขภาพจิตที่ดี พร้อมช่วยแนะนำและร่วมกันแก้ไขปัญหานักเรียนเพื่อการพัฒนาตนเองให้เข้าสู่ความเป็นครูมืออาชีพ

หลักการในการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

๑. มนุษย์ทุกคนมีศักยภาพที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ตลอดชีวิต เพียงแต่ใช้เวลาและ วิธีการที่แตกต่างกัน เนื่องจากแต่ละคนมีความเป็นปัจเจกบุคคล ดังนั้นการยึดนักเรียนเป็นสำคัญใน การพัฒนา เพื่อดูแลช่วยเหลือ ทั้งด้านการป้องกัน แก้ไขปัญหา หรือการส่งเสริมจึงเป็นสิ่งจำเป็น

๒. ความสำเร็จของงาน ต้องอาศัยการมีส่วนร่วมทั้งการร่วมใจ ร่วมคิด ร่วมทำของทุก คนที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นบุคลากร โรงเรียนในทุกระดับ ผู้ปกครอง หรือชุมชน

วัตถุประสงค์ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

๑. เพื่อให้การดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเป็นไปอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ

๒. เพื่อให้โรงเรียน ผู้ปกครอง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือชุมชน มีการทำงานร่วมกันโดยผ่านกระบวนการทำงานที่ชัดเจนพร้อมด้วยเอกสาร หลักฐานการปฏิบัติงาน สามารถ ตรวจสอบ หรือรับการประเมินได้

ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

๑. ผู้บริหารโรงเรียน รวมทั้งผู้ช่วยผู้บริหารของโรงเรียนต่างตระหนักถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและให้การสนับสนุนการดำเนินงานหรือร่วมกิจกรรมตามความเหมาะสมอย่างสม่ำเสมอ

๒. ครูทุกคนและผู้เกี่ยวข้องจำเป็นต้องมีความตระหนัก ในความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และมีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียน มีความสุขที่จะพัฒนานักเรียนในทุกด้าน

๓. คณะกรรมการหรือคณะทำงานทุกคณะ ต้องมีการประสานงานกันอย่างใกล้ชิด และมีการประชุมในแต่ละคณะอย่างสม่ำเสมอตามที่กำหนด

๔. ครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยต้องได้รับความร่วมมือจากครูทุกคนในโรงเรียน รวมทั้งการสนับสนุนในเรื่องต่าง ๆ จากโรงเรียน

๕. การอบรมให้ความรู้และทักษะรวมทั้งการเผยแพร่ข้อมูล ความรู้แก่ครูที่ปรึกษาหรือผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่องที่เอื้อประโยชน์ต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นสิ่งจำเป็น โดยเฉพาะเรื่องทักษะการปรึกษาเบื้องต้น และแนวทางการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียน ซึ่งโรงเรียนควรดำเนินการอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดความหมายของ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนและระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไว้ดังนี้^{๑๕}

การดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ การส่งเสริม พัฒนา ป้องกันและแก้ไขปัญหาเพื่อให้ นักเรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่เข้มแข็ง มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะในการดำรงชีวิตและรอดพ้นจากวิกฤตทั้งปวง

^{๑๕} สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน,แนวทางการดำเนินระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด , ๒๕๔๘),หน้า ๔.

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดูแลนักเรียนอย่างมีขั้นตอนที่ชัดเจน สอดคล้องกับการบริหารทั้งระบบของสถานศึกษา โดยอาศัยศักยภาพและความสัมพันธ์ของนักเรียนที่มีต่อครูรวมทั้งการประสานสัมพันธ์ระหว่างครู ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องในการป้องกัน แก้ปัญหาและพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

ประโยชน์ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กล่าวว่า การดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนทุกคน ให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ สามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุข โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญ ดังนี้^{๒๐}

๑. เพื่อให้โรงเรียนมีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยมีกระบวนการ วิธีการและเครื่องมือที่มีคุณภาพและมีมาตรฐานสามารถตรวจสอบได้

๒. เพื่อส่งเสริมให้ครูประจำชั้น / ครูที่ปรึกษา บุคลากรในโรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานและองค์กรภายนอกที่เกี่ยวข้อง มีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

๓. เพื่อให้นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลือและส่งเสริมพัฒนาเต็มตามศักยภาพเป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กล่าวว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีวัตถุประสงค์ที่จะพัฒนาคุณภาพนักเรียนให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ แต่ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนจะเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้นั้น จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจจากครูและผู้เกี่ยวข้อง มีการทำงานเป็นทีม ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติและชื่นชมผลงาน เพื่อสร้างสรรค์ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เป็นรูปธรรมและจะก่อประโยชน์ต่อนักเรียนและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ดังนี้^{๒๑}

๑. นักเรียน

๑.๑ ได้รับการดูแลช่วยเหลือและพัฒนาด้านสุขภาพกาย สุขภาพจิตและสภาพแวดล้อมทางสังคมอย่างทั่วถึง

๑.๒ ได้รับการส่งเสริม พัฒนา ป้องกันแก้ไขปัญหาทั้งด้านการเรียนรู้และความสามารถพิเศษ

๑.๓ ได้รู้จักตนเอง สามารถปรับตัว และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

^{๒๐} สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน,แนวทางการดำเนินระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด , ๒๕๕๓),หน้า ๔.

^{๒๑} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๘.

๑.๔ มีทักษะชีวิตและมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อน ครูและผู้ปกครอง

๒. ครู

๒.๑ ตระหนักและเห็นความสำคัญในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

๒.๒ มีเจตคติที่ดีต่อนักเรียน

๒.๓ มีผลงานสอดคล้องกับมาตรฐานการประเมินคุณภาพการศึกษา

๒.๔ มีความรักและศรัทธาในวิชาชีพครู

๓. ผู้บริหาร โรงเรียน

๓.๑ รู้ศักยภาพของครูในการขับเคลื่อนให้เกิดการปฏิรูปการเรียนรู้

๓.๒ ได้ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน เพื่อใช้ในการกำหนดแนวทางในการพัฒนาคุณภาพนักเรียน หลักสูตรและคุณภาพการจัดการศึกษา

๓.๓ มีรูปแบบกระบวนการพัฒนาและการพัฒนาเชิงระบบภายใต้การมีส่วนร่วม

๔. ผู้ปกครอง ชุมชน

๔.๑ ตระหนักในการมีส่วนร่วมกับโรงเรียน

๔.๒ เข้าใจถึงวิธีการอบรมสั่งสอนบุตรหลาน

๔.๓ เป็นตัวอย่างที่ดีแก่บุตรหลาน

๔.๔ มีสัมพันธภาพที่ดีกับบุตรหลาน เป็นครอบครัวที่เข้มแข็ง

๕. โรงเรียน

๕.๑ มีผลการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษา

๕.๒ ได้รับการยอมรับ การสนับสนุนและความร่วมมือจากบุคลากร จากชุมชน และจากองค์กรที่เกี่ยวข้อง

๕.๓ มีการพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้และเอื้ออาทร

๖. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

๖.๑ พัฒนานวัตกรรมในการพัฒนาคุณภาพนักเรียน

๖.๒ พัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับการทำงาน การนิเทศติดตามผล / ประเมินผล และการวิจัยที่เกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

๖.๓ มีระบบข้อมูลสารสนเทศ ทั้งข้อมูลระดับบุคคลและระดับโรงเรียน เพื่อใช้พัฒนางานต่อไป

๗. ประชาชาติ

๗.๑ มีการเชื่อมโยงข้อมูลของเยาวชนทุกระดับ

๗.๒ ลดปัญหาที่ส่งผลต่อเด็กและเยาวชน และลดค่าใช้จ่ายของหน่วยงานต่าง ๆ

๗.๓ ประชาชนมีคุณภาพ และเป็นกำลังอันสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติ

กลยุทธ์ความสำเร็จในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กล่าวว่า การดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ได้รับการส่งเสริม พัฒนา ป้องกันและแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จะต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกคนในโรงเรียน ทั้งผู้บริหาร ครูผู้สอน ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง โดยอาศัยกลยุทธ์สู่ความสำเร็จ ดังนี้^{๒๒}

- ๑.การบริหารเชิงระบบ
- ๒.การทำงานเป็นทีม
- ๓.การแลกเปลี่ยนเรียนรู้
- ๔.การนิเทศติดตามและประเมินผล

๑. การบริหารเชิงระบบ

การบริหารเชิงระบบในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินงาน ๔ ขั้นตอน ดังนี้

๑. การวางแผน (Plan) เป็นการวางระบบซึ่งเป็นองค์ประกอบแรกที่สำคัญที่สุดจะต้องกำหนดขั้นตอนการดำเนินงานเป็นกระบวนการแต่ละขั้นตอนมีวิธีการปฏิบัติที่เป็นมาตรฐาน และมีการบันทึกข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน ข้อมูลจากการบันทึกนี้จะนำไปสู่การตรวจสอบประเมินตนเองและให้ผู้อื่นตรวจสอบได้และเป็นสารสนเทศที่สะท้อนให้เห็นคุณภาพตามมาตรฐานและตัวชี้วัดของระบบย่อยอันจะส่งผลถึงคุณภาพรวมของโรงเรียนทั้งระบบ

๒. การดำเนินงาน (Do) เป็นการปฏิบัติงานร่วมกันของทุกคนโดยใช้กระบวนการวิธีการต่าง ๆ และการบันทึกผลบุคคลภายในองค์กรที่รับผิดชอบในระบบย่อยต่าง ๆ จะปฏิบัติและบันทึกผลอย่างต่อเนื่องและเป็นปัจจุบัน

๓. การตรวจสอบ/ประเมินผล (Check) เป็นการประเมินตนเองร่วมกันประเมินหรือผลัดเปลี่ยนกันประเมินภายในระหว่างบุคคลหรือระหว่างทีมย่อยในโรงเรียน

๔. การปรับปรุงพัฒนา (Act) เป็นการนำผลการประเมินมาแก้ไขพัฒนางานซึ่งอาจจะแก้ไขพัฒนาในส่วนที่เป็นกระบวนการ วิธีการ ปัจจัยหรือการบันทึกให้ดีขึ้น จนระบบคุณภาพหรือวงจรคุณภาพเป็นวัฒนธรรมการทำงานขององค์กรอย่างยั่งยืน

^{๒๒} สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน,แนวทางการดำเนินระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด , ๒๕๔๓),หน้า ๕-๑๒.

๒. การทำงานเป็นทีม

กรมสุขภาพจิต กล่าวว่า การดำเนินงานเพื่อให้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนบรรลุผลสำเร็จและเป็นไปอย่างยั่งยืน จำเป็นต้องใช้ยุทธวิธีการทำงานร่วมกันเป็นทีมของบุคลากรในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษาตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการผลักดันและบูรณาการการทำงานเข้าสู่ระบบและพัฒนาบุคลากรสนับสนุนปัจจัยเอื้อต่อการดำเนินงาน ติดตาม ประเมินผล พร้อมทั้งสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดความร่วมมือ ร่วมใจ ร่วมคิดและร่วมทำไป พร้อมๆ กัน ตลอดจนแสวงหาแนวทางในการสร้างเครือข่ายผู้ปกครองและชุมชน^{๒๓}

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข กล่าวว่า ในการทำงานเป็นทีมเพื่อดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ได้รับการพัฒนาอย่างมีคุณภาพนั้นประกอบด้วย ๓ ทีม ดังนี้^{๒๔}

๑. ทีมนำ ได้แก่คณะผู้บริหารสถานศึกษาและคณะกรรมการสถานศึกษาซึ่งจะเป็นผู้วิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อน จัดทำแผนกลยุทธ์ ควบคุม กำกับ ติดตามและสนับสนุน เสริมสร้างพลังร่วม (Empowerment) เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๒. ทีมสนับสนุน เป็นทีมหลักในการสนับสนุนประสานงานด้านวิชาการและอื่น ๆ ให้เกิดการสร้างระบบคุณภาพขึ้น ทีมสนับสนุนจะเป็นใครขึ้นอยู่กับพัฒนาระบบว่าจะมีจุดเน้นที่ระบบใด เช่น ทีมสนับสนุนของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนหัวหน้าทีม คือรองผู้อำนวยการสถานศึกษาที่ได้รับมอบหมาย

๓. ทีมทำ เป็นทีมที่สมาชิกรับผิดชอบการทำงานโดยตรง เช่น ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ ทีมระดับชั้น ครูประจำชั้น / ครูที่ปรึกษาจะเป็นผู้มีบทบาทหน้าที่ในการพัฒนากิจกรรมต่าง ๆ ให้มีคุณภาพ

การแลกเปลี่ยนเรียนรู้

การแลกเปลี่ยนเรียนรู้จะทำให้ได้รับทราบจุดแข็งจุดอ่อนในการดำเนินงานของตน เพื่อให้เกิดแนวทางที่จะพัฒนาให้มีคุณภาพสูงขึ้น การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทำได้ทั้งภายใน โรงเรียน ระหว่างโรงเรียนและนอกโรงเรียน โดยมีบรรยากาศการทำงานที่เป็นกันเองไม่ใช้การสั่งการหรือบังคับบัญชาทำให้ผู้ปฏิบัติงานในแต่ละส่วนเกิดความรู้สึที่ดี ไม่ต้องกังวลเรื่องการประเมินผลตรวจสอบจากผู้บังคับบัญชา

^{๒๓} กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข, คู่มือครูที่ปรึกษาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน, (กรุงเทพมหานคร : ยูเร็นสอิมเมจกรุ๊ป, ๒๕๕๔), หน้า ๑.

^{๒๔} เรื่องเดียวกัน, หน้า ๔๕.

การนิเทศติดตามและประเมินผล

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข กล่าวว่า การนิเทศติดตามและประเมินผลเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนางานซึ่งจะช่วยส่งเสริม สนับสนุนและให้ข้อมูลย้อนกลับที่จะนำไปใช้ในการปรับปรุงพัฒนางานการนิเทศติดตามและประเมินผลการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีคุณภาพ ควรดำเนินการให้เป็นระบบ โดยมีแนวปฏิบัติดังนี้^{๒๕}

๑. ขั้นการวางแผน

๑.๑ แต่งตั้งคณะกรรมการ

๑.๒ กำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ตัวชี้วัด ความสำเร็จ เครื่องมือและวิธีการในการนิเทศติดตามและประเมินผล

๑.๓ กำหนดแผนงาน / ปฏิทินการดำเนินงาน

๒. ขั้นการดำเนินงาน ดำเนินงานตามแผนที่กำหนดไว้ด้วยวิธีการที่หลากหลายตามสภาพจริงของสถานการณ์

๒.๑ ขั้นการตรวจสอบ

๒.๒ ตรวจสอบติดตามการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน

๒.๓. ประเมินผลการดำเนินงาน วิเคราะห์ผลการตรวจสอบและการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน

๒.๔ ขั้นการปรับปรุงและพัฒนางาน นำผลการประเมินมาปรับปรุงและดำเนินการตามแผนใหม่อย่างต่อเนื่อง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กล่าวว่า การนิเทศ ติดตามและประเมินผล จะบรรลุเป้าหมายได้ต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้^{๒๖}

๑. การมีส่วนร่วมของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

๒. การวางแผนตามระบบมาตรฐาน (P D C A)

๓. มีการนิเทศ ติดตามผลเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง

๔. จัดทำระบบสารสนเทศ

^{๒๕} กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข, คู่มือครูที่ปรึกษากระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียน, (กรุงเทพมหานคร : ยูเร็นสอิมเมจกรุ๊ป, ๒๕๕๔), หน้า ๓๒.

^{๒๖} สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, แนวทางการดำเนินระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด, ๒๕๔๓), หน้า ๕๘-๑๐๐.

๕. สรุปรายงานและเผยแพร่

การนิเทศ ติดตามและประเมินผลจึงเป็นกระบวนการตรวจสอบและประเมินผลงานในระหว่างการทำงานด้วยการประชุมแลกเปลี่ยนเรียนซึ่งกันและกัน โดยมีกระบวนการวางแผนที่เป็นระบบ กำหนดขั้นตอน วิธีการ เครื่องมือที่มีมาตรฐานเป็นการประเมินระบบและผลลัพธ์ของระบบทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยมีบรรยากาศในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ไขปัญหา ระหว่างผู้ประเมินและผู้รับการประเมินอย่างเป็นกัลยาณมิตร เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นไปตามสภาพจริงในการนำมาใช้ปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียนให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด

กระบวนการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นความรับผิดชอบของครูที่ปรึกษาตลอดกระบวนการ โดยมีการประสานงานหรือรับการสนับสนุนจากผู้บริหาร ครูที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งผู้ปกครอง ซึ่งมีวิธีการและเครื่องมือ ๕ ขั้นตอน ซึ่งมีรายละเอียดต่อไปนี้^{๒๗}

๒.๒.๑.๑ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้วยความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคน ที่มีพื้นฐานความเป็นมาที่ไม่เหมือนกัน หล่อหลอมให้เกิดพฤติกรรมหลากหลายรูปแบบ ทั้งด้านบวกและด้านลบ ดังนั้นการรู้ข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ครูที่ปรึกษามีความเข้าใจนักเรียนมากขึ้น สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อการคัดกรองนักเรียน เป็นประโยชน์ในการส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียนได้อย่างถูกต้อง ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์มิใช่การใช้ความรู้สึกหรือ การคาดเดา โดยเฉพาะในการแก้ปัญหานักเรียนซึ่งจะทำให้ไม่เกิดข้อผิดพลาดต่อการช่วยเหลือนักเรียนหรือเกิดได้น้อยที่สุด ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนที่ครูที่ปรึกษาควรมีเกี่ยวกับนักเรียนมี ๕ ด้านใหญ่ๆ คือ

๑. ด้านความสามารถ แยกเป็น

๑.๑ ด้านการเรียนรู้ เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละวิชา ผลการเรียนรู้ในแต่ละภาคเรียน พฤติกรรมการเรียนในห้องเรียนที่มีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน เช่น ไม่ตั้งใจเรียน ขาดเรียน

๑.๒ ด้านความสามารถอื่นๆ เช่น บทบาทหน้าที่พิเศษในโรงเรียน ความสามารถพิเศษ การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน

๒. ด้านสุขภาพ แยกเป็น

๒.๑ ด้านร่างกาย เช่น ส่วนสูง น้ำหนัก โรคประจำตัว ความบกพร่องทางร่างกาย เช่น การได้ยิน การมองเห็น

^{๒๗} สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน , เดิมกำลังใจให้ครูผู้มืออาชีพ, (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน,๒๕๕๐), หน้า ๘ – ๙.

๒.๒ ด้านสุขภาพจิตและพฤติกรรม เช่น อารมณ์ซึมเศร้า/วิตกกังวล ความประพฤติพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง / สมาธิสั้น / บุคลิกภาพเก็บตัว / ซื่อาย

๓. ด้านครอบครัว แยกเป็น

๓.๑ ด้านเศรษฐกิจ เช่น รายได้ของบิดา มารดา/ผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง ค่าใช้จ่ายที่นักเรียนได้รับในการมาโรงเรียน

๓.๒ ด้านการคุ้มครองนักเรียน เช่น จำนวนพี่น้อง / บุคคลในครอบครัว สถานภาพของบิดา มารดา บุคคลที่ดูแลรับผิดชอบนักเรียนความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัว ลักษณะที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อม ความเจ็บป่วยของบุคคลในครอบครัว หรือ การใช้สารเสพติด การติดสุรา การพนัน

๔. ด้านสารเสพติด เช่น พฤติกรรมที่แสดงออก พฤติกรรมในชั้นเรียนการใช้ยา เป็นต้น

๕. ด้านความปลอดภัย เช่น สุขภาพและบุคลิกภาพ สถานภาพครอบครัวและสิ่งแวดล้อมข้อมูลการเดินทาง การจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน วิธีการและเครื่องมือในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ครูที่ปรึกษาควรรู้วิธีการและเครื่องมือที่หลากหลาย เพื่อให้ได้ข้อมูลนักเรียนที่ครอบคลุมทั้งด้านความสามารถ ด้านสุขภาพและด้านครอบครัว ดังนี้

๑) ระเบียบสะสม ระเบียบสะสม เป็นเครื่องมือในรูปแบบของเอกสารเพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียน โดยนักเรียนเป็นผู้กรอกข้อมูล และครูที่ปรึกษานำข้อมูลเหล่านั้นมาศึกษาพิจารณาทำความเข้าใจกับนักเรียนเบื้องต้น หากข้อมูลไม่เพียงพอ หรือมีข้อสังเกตบางประการ ก็ควรหาข้อมูลเพิ่มเติมด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การสอบถามจากนักเรียนโดยตรง การสอบถามจากครูอื่นๆ หรือเพื่อนๆ ของนักเรียน รวมทั้งการใช้เครื่องมือทดสอบต่างๆ หากครูที่ปรึกษาคำเนินการได้ รูปแบบ และรายละเอียดในระเบียบสะสมของแต่ละโรงเรียนอาจมีความแตกต่างกันได้ ขึ้นอยู่กับความต้องการของแต่ละโรงเรียน แต่อย่างน้อยควรครอบคลุมข้อมูลทั้งด้านการเรียน ด้านสุขภาพและด้านครอบครัว ระเบียบสะสมเป็นข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน จึงต้องเป็นความลับและเก็บไว้อย่างดี ไม่ให้ผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องหรือเด็กอื่นๆ มารื้อค้นได้ หากเป็นไปได้ควรเก็บไว้กับครูที่ปรึกษาและมีผู้เก็บระเบียบสะสมให้เรียบร้อย ระเบียบสะสมควรเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างต่อเนื่อง อย่างน้อย ๓ ปีการศึกษาหรือ ๖ ปีการศึกษาและส่งต่อระเบียบไปยังครูที่ปรึกษาคนใหม่ในปีการศึกษาต่อไป หรืออาจจัดครูที่ปรึกษาดูแลนักเรียนอย่างต่อเนื่อง จนจบมัธยมศึกษาในแต่ละตอนหรือจนจบ ๖ ปีการศึกษาก็ได้

๒) แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน (SDQ) แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียนไม่ได้เป็นแบบวัดหรือแบบทดสอบ แต่เป็นเครื่องมือสำหรับการคัดกรองนักเรียนด้านพฤติกรรมการปรับตัว ที่มีผลเกี่ยวเนื่องกับสภาพจิต ซึ่งจะช่วยให้ครูที่ปรึกษามีแนวทางการพิจารณานักเรียนด้านสุขภาพจิต

มากขึ้น แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน กรมสุขภาพจิตเป็นผู้จัดทำขึ้น โดยพัฒนาจาก The Strengths and Difficulties Questionnaire (SDQ) ประเทศเยอรมนี ซึ่งใช้กันแพร่หลายในประเทศแถบยุโรป เพราะมีความเที่ยงและความตรง จำนวนข้อไม่มากนัก คณะผู้จัดทำของกรมสุขภาพจิต โดยแพทย์หญิงพรรณพิมล หล่อตระกูล เป็นหัวหน้าคณะ โดยทำการวิจัยเพื่อวิเคราะห์ค่าความเที่ยงและความตรงของแบบประเมิน และหาเกณฑ์มาตรฐาน (Norm) ของเด็กไทย แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียนมี ๓ ชุด ชุดที่ครูเป็นผู้ประเมินนักเรียน ชุดที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองเป็นผู้ประเมินนักเรียน และชุดที่นักเรียนประเมินตนเอง ทั้ง ๓ ชุด มีรายการประเมิน และจำนวนข้อ ๒๕ ข้อเท่ากัน โรงเรียนอาจเลือกใช้ชุดที่นักเรียนประเมินตนเองชุดเดียว หรือใช้ควบคู่กับชุดที่ครูเป็นผู้ประเมินเพื่อความแม่นยำยิ่งขึ้น โดยระยะเวลาที่ประเมินไม่ควรห่างจากนักเรียนประเมินตนเองเกิน ๑ เดือน ซึ่งหากเป็นไปได้ควรใช้แบบประเมินทั้ง ๓ ชุดพร้อมกัน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของผลที่ออกมา

๓) แบบประเมิน EQ (ความฉลาดทางอารมณ์)

๔) แบบประเมิน MQ (คุณธรรมและจริยธรรม)

๕) วิธีการและเครื่องมืออื่นๆ ในกรณีที่ข้อมูลของนักเรียนจากระเบียนสะสมและแบบประเมินพฤติกรรมนักเรียนไม่พอหรือเกิดกรณีที่จำเป็นต้องมีข้อมูลเพิ่มเติมอีก ครูที่ปรึกษาที่อาจใช้วิธีและเครื่องมืออื่นๆ เพิ่มเติม เช่น การสังเกตพฤติกรรมอื่นๆ ในห้องเรียน การสัมภาษณ์และการเยี่ยมบ้านนักเรียน เป็นต้น

๒.๒.๑.๒ ด้านการคัดกรองนักเรียน การคัดกรองนักเรียน เป็นการพิจารณาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียน เพื่อการจัดกลุ่มนักเรียนเป็น ๒ กลุ่ม คือ

๑. กลุ่มปกติ คือ นักเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียนแล้วอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มปกติ

๒. กลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา คือ นักเรียนที่จัดอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหาตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนต้องให้ความช่วยเหลือ ป้องกันหรือแก้ไขปัญหาดังแต่กรณี การจัดกลุ่มนักเรียนนี้มีประโยชน์ต่อครูที่ปรึกษาในการหาวิธีการเพื่อดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะการแก้ไขปัญหามาให้ตรงกับปัญหาของนักเรียนยิ่งขึ้นและมีความรวดเร็วในการแก้ไขปัญหามีข้อมูลของนักเรียนในด้านต่างๆ ซึ่งหากครูที่ปรึกษาไม่ได้คัดกรองนักเรียนเพื่อการจัดกลุ่ม ความชัดเจนในเป้าหมายเพื่อการแก้ไขปัญหามาของนักเรียนจะมีน้อยลง มีผลต่อความรวดเร็วในการช่วยเหลือ ซึ่งบางกรณีจำเป็นต้องแก้ไขโดยเร่งด่วน ผลการคัดกรองนักเรียนนี้ครูที่ปรึกษาต้องระมัดระวังอย่างยิ่งที่จะไม่ทำให้นักเรียนรับรู้ได้ว่าตนถูกจัดกลุ่มอยู่ในกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา เพราะวัยรุ่นมีความไวต่อการรับรู้ (sensitive) แม้ว่านักเรียนจะรู้ตัวดีว่าขณะนี้ตนมี

พฤติกรรมอย่างไร หรือประสบกับปัญหาใดก็ตามและเพื่อเป็นการป้องกันการล้อเลียนในหมู่เพื่อน อีกด้วย ดังนั้นครูที่ปรึกษาต้องเก็บผลการคัดกรองนักเรียนเป็นความลับ หากครูที่ปรึกษามีการประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อการช่วยเหลือนักเรียน ก็ควรระมัดระวังการสื่อสารที่ทำให้ผู้ปกครอง เกิดความรู้สึกว่าบุตรหลานของตนถูกจัดอยู่ในกลุ่มที่ผิดปกติแตกต่างจากเพื่อนนักเรียนอื่นๆซึ่งอาจ มีผลเสียด้านนักเรียนในภายหลังได้ แนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการคัดกรองนักเรียนให้อยู่ใน ดุลยพินิจของครูที่ปรึกษา และยึดถือเกณฑ์การคัดกรองนักเรียนของโรงเรียนเป็นหลักด้วย ดังนั้น โรงเรียนจึงควรมีการประชุมครูเพื่อพิจารณาเกณฑ์การจัดกลุ่มนักเรียนร่วมกันเพื่อให้มีมาตรฐาน หรือแนวทางการคัดกรองนักเรียนที่เหมือนกันเป็นที่ยอมรับของครูในโรงเรียนรวมทั้งให้มีการ กำหนดเกณฑ์ว่าความรุนแรงหรือความถี่ของพฤติกรรมเท่าใดจึงจัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา ประเด็นการพิจารณาเพื่อจัดทำเกณฑ์การคัดกรองและแหล่งข้อมูลเพื่อคัดกรองนักเรียน แต่ละด้าน ตัวอย่างดังตารางที่ ๒.๑

ตารางที่ ๒.๑ ประเด็นการพิจารณาเพื่อจัดทำเกณฑ์การคัดกรองนักเรียนแต่ละด้าน

ข้อมูลนักเรียน	ประเด็นการพิจารณา	แหล่งข้อมูล
๑. ด้านความสามารถ ๑.๑ ด้านการเรียน	๑) ผลการเรียนที่ได้ และความเปลี่ยนแปลงของผลการเรียน ๒) เอาใจใส่ความพร้อมในการเรียน ๓) ความสามารถในการเรียน ๔) ความสม่ำเสมอในการมาโรงเรียน เวลาที่มาโรงเรียน สม่ำเสมอ การเข้าชั้นเรียน	- ระเบียบสะสม - วิธีการอื่นๆ เช่น การสังเกต พฤติกรรมนักเรียน การได้ ข้อมูลจากครูที่เกี่ยวข้องกับ นักเรียน
๑.๒ ด้านความสามารถ อื่น ๆ	๑) การแสดงออกถึงความสามารถ พิเศษที่มี ๒) ความถนัด ความสนใจ และผลงาน ในอดีตที่ผ่านมา ๓) บทบาทหน้าที่พิเศษในโรงเรียน ๔) การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ	- ระเบียบสะสม - วิธีการอื่นๆ เช่น การได้ ข้อมูลจากเพื่อนนักเรียน แฟ้มสะสมผลงาน พฤติกรรมที่แสดงออกของ นักเรียน เป็นต้น
๒. ด้านสุขภาพ ๒.๑ ด้านร่างกาย	๑) ความปกติ ความพิการหรือ ความบกพร่องทางร่างกาย เช่น การมองเห็น การได้ยิน เป็นต้น ๒) โรคประจำตัว ๓) ความสัมพันธ์ระหว่าง	- ระเบียบสะสม - วิธีการอื่นๆ เช่น การสังเกต การ สอบถามจากครูพยาบาล จากแบบ บันทึกรการตรวจ สุขภาพด้วยตนเอง สำหรับ นักเรียน ป.๑ – ม.๓ เป็นต้น

ข้อมูลนักเรียน	ประเด็นการพิจารณา	แหล่งข้อมูล
	น้ำหนักกับ ส่วนสูง ๔) ความสะอาดของร่างกาย	
๒.๒ ด้านสุขภาพจิตและพฤติกรรม	๑) สภาพอารมณ์ที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน เช่น ความวิตกกังวล หรือ ซึมเศร้า ๒) ความประพฤติก ๓) พฤติกรรมต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อ การเรียน ความสามารถพิเศษ และ การปรับตัวของนักเรียน เช่น พฤติกรรมที่อยู่ไม่นิ่ง สมาธิสั้น ๔) ความสัมพันธ์กับเพื่อน / ครู / ผู้ปกครอง การใช้สารเสพติด การลักขโมย การทำร้ายตนเอง พฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม	- ระเบียบสะสม - แบบประเมินพฤติกรรม นักเรียน (SDQ) - วิธีการอื่นๆ เช่น การสังเกต พฤติกรรม การได้ข้อมูลจาก เพื่อน นักเรียนจาก แบบสอบถาม เป็นต้น
๓. ด้านครอบครัว ๓.๑ ด้านเศรษฐกิจ	๑) ผู้หารายได้ให้ครอบครัว ๒) ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว ภาระหนี้สิน ๓) ความเพียงพอของรายรับกับรายจ่าย ๔) จำนวนเงินที่นักเรียนได้รับและใช้จ่ายในแต่ละวัน	- ระเบียบสะสม - วิธีการอื่นๆ เช่น การได้ ข้อมูลจากเพื่อนนักเรียนหรือ จากนักเรียน โดยตรง เป็นต้น
๔. ด้านอื่นๆ เช่น ด้านเพศ เป็นต้น	พฤติกรรมอื่นๆ ที่เปลี่ยนแปลงจากเดิมซึ่งอาจเป็น ไปในทางที่ดีขึ้น หรือมีความไม่เหมาะสมที่ส่งผลกระทบต่อ ความสามารถ สุขภาพ และการดำเนิน ชีวิตประจำวันของนักเรียน	- การสังเกตพฤติกรรมของ นักเรียน - การสัมภาษณ์นักเรียน - จากแหล่งข้อมูลต่างๆ เช่น เพื่อน นักเรียน เป็นต้น

ที่มา : กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข และ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

๒.๒.๑.๓ ด้านการส่งเสริมและพัฒนาักเรียน การส่งเสริมนักเรียนเป็นการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนที่อยู่ในความดูแลรับผิดชอบของครูที่ปรึกษาไม่ว่าจะเป็นนักเรียนกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง หรือกลุ่มมีปัญหา ให้มีคุณภาพมากขึ้น มีความภาคภูมิใจในตนเองในด้านต่างๆ ซึ่งจะช่วยป้องกันมิให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มปกติกลายเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา และเป็นการช่วยให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา ได้กลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติและมีคุณภาพตามที่โรงเรียนหรือชุมชนคาดหวังต่อไป วิธีการและเครื่องมือเพื่อส่งเสริมนักเรียนมีหลายวิธีที่โรงเรียนสามารถพิจารณาดำเนินการได้ แต่มีกิจกรรมหลักสำคัญที่โรงเรียนต้องดำเนินการ คือ

๑. การจัดกิจกรรมโฮมรูม (Homeroom) กิจกรรมโฮมรูมเป็นกิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อส่งเสริมนักเรียนเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มก็ได้ ซึ่งสถานที่ที่ใช้จัดกิจกรรมโฮมรูมอาจเป็นที่ห้องเรียนหรือนอกห้องเรียน โดยให้มีบรรยากาศเสมือนบ้าน มีครูที่ปรึกษาและนักเรียนเป็นตั้งสมาชิกในครอบครัวเดียวกัน และมีการทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อนักเรียนในด้านต่างๆ เช่น การรู้จักตนเองของนักเรียน การรู้จักผู้อื่นและสิ่งแวดล้อมมีทักษะการตัดสินใจ ทักษะการปรับตัว และการวางแผนชีวิต เป็นต้น กิจกรรมเหล่านี้ ครูและนักเรียนควรมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมด้วยกัน ประโยชน์ของการจัดกิจกรรมโฮมรูมจะช่วยให้ครูที่ปรึกษารู้จักนักเรียนมากขึ้น สามารถส่งเสริมความสามารถ และป้องกันปัญหาของนักเรียนได้อีกด้วย แนวดำเนินการกิจกรรมโฮมรูมมีดังนี้

๑.๑ โรงเรียนกำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมโฮมรูม หรือจัดทำคู่มือในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง โดยมีจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระที่สอดคล้องกับนโยบายของโรงเรียนในการพัฒนานักเรียน และครูที่ปรึกษาก็ดำเนินการตามนั้นแต่ให้ยืดหยุ่นในการกำหนดหัวข้อและวิธีการดำเนินกิจกรรมให้เหมาะสมและทันสมัย

๑.๒ กำหนดกิจกรรมโฮมรูม โดยยึดตามความต้องการของนักเรียนให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมโฮมรูม โดยสำรวจความต้องการของนักเรียนในการจัดกิจกรรมโฮมรูม แล้วจึงพิจารณาเลือกหัวข้อและวิธีการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนหรือให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในขณะนั้นๆ เป็นเรื่องที่ทันสมัย การจัดกิจกรรมโฮมรูมแต่ละครั้งควรมีการดำเนินการเป็นหลักฐานทั้งก่อนดำเนินการและหลังดำเนินการ ซึ่งอาจเขียนในรูปแบบของการบันทึกการจัดกิจกรรมหรืออื่นๆ รวมทั้งให้มีการบันทึกสรุปผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนหลังการจัดกิจกรรมทุกครั้ง ซึ่งการบันทึกอาจบันทึกในแผนการจัดกิจกรรมหรือในแบบฟอร์มบันทึกที่แยกออกมาต่างหากก็ได้เมื่อจัดกิจกรรมเสร็จแล้วควรมีการประเมินผลการจัดกิจกรรมและจัดทำรายงานด้วย

๑.๓ วิธีการผสมผสาน โดยยึดตามความต้องการของนักเรียนและนโยบายของโรงเรียนในการพัฒนานักเรียนในการจัดกิจกรรมโฮมรูม

๑.๔ วิธีการอื่นๆ ตามความเหมาะสม

๒. การจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom meeting) การประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน เป็นการพบปะหรือกันระหว่างครูที่ปรึกษากับ ผู้ปกครองนักเรียนที่ครูที่ปรึกษาดูแลอยู่เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันและร่วมมือกันดูแลช่วยเหลือนักเรียนระหว่างบ้านโรงเรียนและผู้ปกครองด้วยกัน การประชุมผู้ปกครองจะทำให้ นักเรียนได้รับความเอาใจใส่ดูแลจากผู้ปกครองมากขึ้น ทั้งการส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณภาพ ความสามารถมากยิ่งขึ้นหรือร่วมมือกับทางโรงเรียนในการป้องกันหรือแก้ไขปัญหานักเรียน โดยมีแนวดำเนินการคือครูที่ปรึกษาควรจัดประชุมอย่างน้อยภาคเรียนละ ๑ ครั้ง ซึ่งการประชุมนี้มีใช้การรายงานสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบเพียงอย่างเดียว แต่เป็นการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่จะทำให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มากขึ้น ดังนั้น สิ่งสำคัญที่ควรตระหนักในการจัดกิจกรรมประชุมก็คือ

๒.๑ การเตรียมการ ครูที่ปรึกษาควรเตรียมความพร้อมก่อนการประชุมในด้านต่างๆ โดยเฉพาะข้อมูลของนักเรียนแต่ละคนและกิจกรรมที่จะดำเนินการ โดยกำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน

๒.๒ การสื่อสาร ครูที่ปรึกษาควรระมัดระวังคำพูดที่ก่อให้เกิดความรู้สึกทางลบหรือต่อต้านจากผู้ปกครอง เช่น การตำหนินักเรียนหรือผู้ปกครอง การแจ้งข้อบกพร่องของนักเรียนในที่ประชุม ควรใช้คำพูดที่แสดงถึงความเข้าใจในตัวนักเรียนแสดงถึงความห่วงใยใส่ใจของครูที่มีต่อนักเรียนทุกคน และอาศัยกิจกรรมที่จะทำให้ผู้ปกครองตระหนักในความรับผิดชอบ และต้องการปรับปรุงหรือแก้ไขในส่วนที่บกพร่องของนักเรียน

๒.๓ การจัดกิจกรรมในการประชุม การที่จะให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประชุมจำเป็นต้องใช้กิจกรรมต่างๆ โดยเริ่มด้วยการสร้างความคุ้นเคยระหว่างผู้ปกครองด้วยกันก่อนจึงจะมีกิจกรรมอื่นๆ ให้ผู้ปกครองได้แสดงความคิดเห็น ซึ่งเป็นสาระที่เป็นประโยชน์ต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

๒.๔ การสรุปผลและบันทึกหลักฐานการประชุมผู้ปกครองในการประชุม แต่ละครั้ง ครูที่ปรึกษาควรมีการสรุปผลและจัดทำเอกสารเป็นหลักฐาน เพื่อประโยชน์ในการใช้เป็นข้อมูลสำหรับการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นข้อมูลสำหรับการจัดประชุมให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครองในครั้งต่อไป

๒.๒.๑.๔ ด้านการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูที่ปรึกษาต้องให้ความเอาใจใส่กับนักเรียนทุกคนเท่าเทียมกันแต่สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา นั้น จำเป็นอย่างมากที่ต้องให้ความดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด และหาวิธีการช่วยเหลือทั้งการป้องกัน และการแก้ไขปัญหา โดยไม่ปล่อยปละละเลยนักเรียนจนกลายเป็นปัญหาของสังคม การป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียนจึงเป็นภาระงานที่ยิ่งใหญ่และมีคุณค่าอย่างมากในการพัฒนาให้นักเรียนเติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคม ต่อไป วิธีการและเครื่องมือเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหามีหลายเทคนิควิธีการ แต่สิ่งที่ครูที่ปรึกษาจำเป็นต้องดำเนินการมี ๒ ประการ คือ

๑. การให้การปรึกษาเบื้องต้น การให้การปรึกษาเบื้องต้นกับนักเรียนเป็นการช่วยเหลือ ผ่อนคลายปัญหาให้ลดน้อยลงทั้งด้านความรู้สึกรู้สึก ความคิด และการปฏิบัติตนของนักเรียนในทางที่ไม่ถูกต้องโดยมุ่งหวังให้นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีงามหรือพึงประสงค์ ปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้ การปรึกษาเบื้องต้นมีประสิทธิภาพในการช่วยเหลือนักเรียน ครูที่ปรึกษาควรมีความรู้และทักษะพื้นฐานด้านจิตวิทยาวัยรุ่น ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ทั้งร่างกายและจิตใจ กระบวนการและทักษะการปรึกษาเบื้องต้นที่สำคัญๆ คือ การสร้างสัมพันธภาพ การใช้คำถาม การรับฟังทั้งเนื้อหาและความรู้สึก แนวทางการแก้ไขปัญหานักเรียนในแต่ละลักษณะปัญหา เช่น ด้านการเรียน สุขภาพ ครอบครัว หรือการใช้สารเสพติด การพนัน หนีเรียน เป็นต้น ซึ่งศึกษาค้นคว้าได้จากเอกสารของหน่วยงานต่างๆ แนวดำเนินการนั้นครูที่ปรึกษาควรมีความพร้อมในการให้การปรึกษาช่วยเหลือ นักเรียนด้วยความรู้สึกที่ดีต่อนักเรียนตั้งแต่เริ่มต้นจนจบ การปรึกษาโดยมีกระบวนการในการปรึกษาคือสร้างสัมพันธภาพ พิจารณาทำความเข้าใจ กำหนดวิธีการและดำเนินการแก้ไขปัญหาและการยุติการปรึกษา การเป็นผู้ให้การปรึกษาที่ดีมีคุณภาพนั้นครูที่ปรึกษา ควรจะปฏิบัติดังนี้

๑.๑ รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการปรึกษาหรือวิธีการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในด้านต่างๆ ซึ่งอาจรับการอบรมจากหน่วยงานภายนอก หรือ โรงเรียนจัดอบรมให้

๑.๒ หมั่นฝึกฝนทักษะการปรึกษาและพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ

๑.๓ ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับจิตวิทยาพัฒนาการ หรือความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการปรึกษา การดูแลช่วยเหลือนักเรียน

๒. การจัดกิจกรรมเพื่อการป้องกันและช่วยเหลือแก้ไขปัญหานักเรียน ในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน นอกจากจะให้การปรึกษาเบื้องต้นการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อการช่วยเหลือนักเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญเพราะจะทำให้การช่วยเหลือ มีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจของครูทุกคนและผู้ปกครอง โดยมีแนวดำเนินการ ได้แก่

๒.๑ การใช้กิจกรรมเสริมหลักสูตร

๒.๒ การใช้กิจกรรมในห้องเรียน

๒.๑ การใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน

๒.๔ การใช้กิจกรรมซ่อมเสริม

๒.๕ การใช้กิจกรรมการสื่อสารกับผู้ปกครอง สำหรับข้อ ๒.๑, ๒.๑ และ ๒.๕

ครูที่ปรึกษาสามารถดำเนินการด้วยตนเอง ส่วนข้อ๒.๑ และ๒.๔ จำเป็นต้องมีการประสานงานเพื่อขอความร่วมมือจากครูอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องรวมทั้งการสนับสนุนของผู้บริหาร โรงเรียนด้วย แต่อย่างไรก็ตาม การช่วยเหลือทั้ง ๕ กิจกรรมดังกล่าวครูที่ปรึกษาสามารถ ขอคำแนะนำความคิดเห็นจากครูอื่นๆ ในการจัดกิจกรรมให้ได้ผลดียิ่งขึ้น การพิจารณาเลือกใช้กิจกรรม ครูที่ปรึกษาควรคำนึงถึงความเหมาะสม สอดคล้องกับลักษณะปัญหาบุคลิกลักษณะของนักเรียนแต่ละคน สภาพของชั้นเรียน/โรงเรียน/ชุมชน ข้อที่พึงตระหนักในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน

๑) การรักษาความลับ

(๑) เรื่องราวข้อมูลของนักเรียนที่ต้องช่วยเหลือแก้ไข ไม่ควรนำไปเปิดเผย ยกเว้นเพื่อขอความร่วมมือในการช่วยเหลือนักเรียนกับบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยไม่ระบุชื่อ-สกุลจริงของนักเรียน และการเปิดเผยควรเป็นไปในลักษณะที่ทำให้เกียรตินักเรียน

(๒) บันทึกข้อมูลการช่วยเหลือนักเรียน ควรเก็บไว้ในที่เหมาะสมและสะดวก ในการเรียกใช้

(๓) การรายงานการช่วยเหลือนักเรียน ควรรายงานในส่วนที่เปิดเผยได้ โดยให้เกียรติและคำนึงถึงประโยชน์ของนักเรียนเป็นสำคัญ

๒) การแก้ไขปัญหา

(๑) การช่วยเหลือแก้ไขปัญหานักเรียน ต้องพิจารณาสาเหตุของปัญหาให้ ครบถ้วน และหาวิธีการช่วยเหลือที่เหมาะสมกับสาเหตุนั้นๆ เพราะปัญหามิได้เกิดจากสาเหตุเดียว แต่อาจจะเกิดจากหลายสาเหตุที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน

(๒) ปัญหาที่เหมือนกันของนักเรียนแต่ละคน ไม่จำเป็นต้องเกิดจากสาเหตุที่เหมือนกัน และวิธีการช่วยเหลือที่ประสบความสำเร็จกับนักเรียนคนหนึ่ง ก็อาจไม่เหมาะสมกับนักเรียนอีกคนหนึ่งเนื่องจากความแตกต่างของบุคคล ดังนั้นการช่วยเหลือนักเรียน โดยเฉพาะ การให้คำแนะนำปรึกษาจึงไม่มีสูตรการช่วยเหลือสำเร็จตายตัว เพียงแต่มีแนวทาง กระบวนการหรือทักษะการช่วยเหลือที่ครูแต่ละคนสามารถเรียนรู้ ฝึกฝน เพื่อการนำไปใช้ให้เหมาะสมกับแต่ละปัญหาในนักเรียนแต่ละคน

๒.๒.๑.๕ ด้านการส่งต่อนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน โดยครูที่ปรึกษาตามกระบวนการในข้อ ๒.๒.๑.๔ อาจมีบางกรณีที่มีปัญหาที่มีความยากต่อการ

ช่วยเหลือ หรือช่วยเหลือแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้น ควรดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป เพื่อให้ปัญหาของนักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกต้องและรวดเร็วขึ้น หากปล่อยให้เป็นบทบาทหน้าที่ของครูที่ปรึกษาหรือครูคนใดคนหนึ่งเท่านั้นความยุ่งยากของปัญหาอาจมีมากขึ้นหรือลุกลามกลายเป็นปัญหาใหญ่โตจนยากต่อการแก้ไข

การส่งต่อแบ่งเป็น ๒ แบบ คือ

๑. การส่งต่อภายใน ครูที่ปรึกษาส่งต่อไปยังครูที่สามารถให้การช่วยเหลือนักเรียนได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะปัญหา เช่น ครูแนะแนว ครูพยาบาล ครูประจำวิชา หรือฝ่ายปกครอง เป็นต้น

๒. การส่งต่อภายนอก ครูแนะแนวหรือฝ่ายปกครอง เป็นผู้ดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอก สำหรับการส่งต่อภายในหากส่งต่อไปยังครูแนะแนวหรือฝ่ายปกครองควรจะเป็นการแก้ไขปัญหาที่ยากต่อการช่วยเหลือของครูที่ปรึกษาแล้ว เช่น ปัญหาเกี่ยวกับจิตใจ ความรู้สึก ปัญหาพฤติกรรมที่ซับซ้อนหรือรุนแรง เป็นต้น ครูที่รับต่อต้องมีการช่วยเหลืออย่างเป็นระบบ และประสานการทำงานกับผู้เกี่ยวข้องเพื่อการช่วยเหลือที่มีประสิทธิภาพ แต่หากเกิดกรณียากต่อการช่วยเหลืออีกก็ต้องส่งต่อผู้เชี่ยวชาญภายนอก

แนวทางการพิจารณาในการส่งต่อโดยครูที่ปรึกษา ในบางกรณีที่นักเรียนมีปัญหารุนแรง จำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางซึ่งเป็นบุคลากรภายนอกโรงเรียน ครูที่ปรึกษาจึงควรศึกษารวบรวมแหล่งส่งต่อภายนอกไว้ให้เป็นระบบและทันสมัยเพื่อความสะดวกในการใช้และเพื่อให้การช่วยเหลือนักเรียนนั้นมีแนวทาง การพิจารณาในการส่งต่อสำหรับครูที่ปรึกษาดังนี้

๑. นักเรียนมีพฤติกรรมคงเดิมหรือไม่ดีขึ้นหรือแย่ลงแม้ว่าครูที่ปรึกษาจะดำเนินการช่วยเหลือด้วยวิธีการใดๆ

๒. นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการช่วยเหลือของครูที่ปรึกษา เช่น นัดให้มาพบแล้วไม่มาตามนัดเสมอ ให้ทำกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือก็ไม่ยินดีร่วมกิจกรรมใดๆ เป็นต้น

๓. ปัญหาของนักเรียนที่เป็นเรื่องเฉพาะด้าน เช่น เกี่ยวข้องกับความรู้สึก ความซับซ้อนของสภาพจิตใจที่จำเป็นต้องให้การช่วยเหลืออย่างใกล้ชิดและได้รับการบำบัดทางจิตวิทยา ควรพิจารณาส่งต่อให้ผู้มีความรู้เฉพาะทางเพื่อดำเนินการให้ความช่วยเหลือต่อไป เมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่าควรส่งต่อนักเรียน แนวดำเนินการส่งต่อนักเรียนมีดังนี้

๑. ครูที่ปรึกษาประสานงานกับครูที่จะช่วยเหลือนักเรียนต่อเพื่อให้ทราบล่วงหน้าก่อน เพื่อให้ผู้รับนักเรียนต่อได้เตรียมการในการช่วยเหลือนักเรียน

๒. สรุปข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือและวิธีการช่วยเหลือที่ผ่านมารวมทั้งผลที่เกิดขึ้นจากการช่วยเหลือนั้น ให้ผู้ที่รับการช่วยเหลือนักเรียนทราบ โดยมีแบบ

บันทึกการส่งต่อหรือแบบประสานงานขอความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องเพื่อให้ผู้รับช่วยเหลือนักเรียนทราบข้อมูลเบื้องต้นของนักเรียนและการดำเนินงานของครูที่ปรึกษาที่ผ่านมา ทำให้สะดวกในการวางแผนช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

๓. ครูที่ปรึกษาควรชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจถึงความจำเป็นในการส่งต่อโดยใช้คำพูดที่สร้างสรรค์ ระวังมิให้นักเรียนเกิดความรู้สึกผิด กังวล หรือ โกรธ เป็นต้น แต่ให้นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีจากการส่งต่อและยินดีไปพบครูที่จะช่วยเหลือตามแต่กรณีที่ครูที่ปรึกษาพิจารณาว่าเหมาะสม เพื่อให้นักเรียนเกิดความสุขสบายใจ ยินดีรับการช่วยเหลือจากครูอื่นๆ เช่นครูแนะแนว ครูฝ่ายปกครอง ครูประจำวิชา เป็นต้น

๔. ครูที่ปรึกษาพิจารณาว่าหน่วยงานใดที่ควรส่งตัวนักเรียนที่ประสบปัญหาไปพบ เพื่อขอความช่วยเหลือ โดยให้พิจารณาลักษณะของบริการในหน่วยงานนั้นรวมทั้งประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับ

๕. ครูที่ปรึกษานัดแนะวัน เวลา สถานที่นัดพบกับครูที่รับช่วยเหลือนักเรียนและส่งต่อให้ เรียบร้อย เพื่อรับรู้ วัน เวลา สถานที่ ที่พบบัน

๖. ติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียนอย่างสม่ำเสมอเพื่อจะได้ทราบความก้าวหน้าในการช่วยเหลือนักเรียนและความเปลี่ยนแปลงของนักเรียน จะเห็นได้ว่ากระบวนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดและมีความต่อเนื่อง จึงต้องอาศัยครูที่ปรึกษาที่มีความสุขุมรอบคอบ โดยศึกษารูปแบบการคัดกรองจึงจะได้ข้อมูลนักเรียนสำหรับการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกัน แก้ไข ส่งเสริม พัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนา นักเรียนอย่างเป็นรูปธรรม

๒.๓ การบริหารเชิงระบบตามวงจร PDCA

ความเป็นมาของ PDCA

เป็นการบริหารคุณภาพของเดมมิง (Demming) ที่เริ่มในญี่ปุ่นประมาณปี ๑๙๕๐ และขณะนี้เป็นที่ยอมรับ ที่สำคัญคือเป็นศาสตร์ที่ค่อนข้างง่าย ครอบคลุม PDCA และได้มีการพิสูจน์แล้วว่าถ้านำวงจรทั้งสี่ไปใช้ การบริหารงานจะประสบความสำเร็จได้

PDCA เป็นกิจกรรมพื้นฐานในการพัฒนาประสิทธิภาพและคุณภาพของการดำเนินงาน ซึ่งประกอบด้วย ๔ ขั้นตอน คือ การวางแผน การปฏิบัติ การตรวจสอบ และการปรับปรุงซึ่งดำเนินตามกิจกรรม PDCA อย่างเป็นระบบให้ครบวงจร และอย่างต่อเนื่องหมุนเวียนไปเรื่อย ๆ ส่งผลให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพเพิ่มขึ้น โดยตลอด

ความหมายของ PDCA

PDCA คือ วงจรการบริหารงานคุณภาพประกอบด้วย

P = Plan คือ การวางแผนงานจากวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ได้กำหนดขึ้น

D = Do คือ การปฏิบัติตามขั้นตอนในแผนงานที่ได้เขียนไว้อย่างเป็นระบบและมีความต่อเนื่อง

C = Check คือ การตรวจสอบผลการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอนของการวางแผนว่ามีปัญหาอะไรเกิดขึ้น จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงแก้ไขแผนงานในขั้นตอนใด

A = Action คือ การปรับปรุงแก้ไขส่วนที่มีปัญหา หรือถ้าไม่มีปัญหาใดๆ ก็ยอมรับแนวทางการปฏิบัติตามแผนงานที่ได้ผลสำเร็จ เพื่อนำไปใช้ในการทำงานครั้งต่อไป

เมื่อได้วางแผนงาน (P) นำไปปฏิบัติ (D) ระหว่างการปฏิบัติก็ดำเนินการตรวจสอบ (C) พบปัญหาที่ทำการแก้ไขหรือปรับปรุง (A) การปรับปรุงก็เริ่มจากการวางแผนก่อน วนไปได้เรื่อยๆ จึงเรียกววงจร PDCA

วงจรเดมมิ่ง หรือวงจร PDCA เป็นเครื่องมือการบริหารงานอย่างต่อเนื่อง ในการติดตามปรับปรุง พัฒนาให้บรรลุตามเป้าหมาย เป็นหลักในการปฏิบัติงาน เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จอย่างมีคุณภาพ

ประโยชน์ของ PDCA

๑. การวางแผนงานก่อนการปฏิบัติงาน จะทำให้เกิดความพร้อมเมื่อได้ปฏิบัติงานจริงการวางแผนงานควรวางให้ครบ ๔ ชั้น ดังนี้

๑.๑ ชั้นการศึกษา คือ การวางแผนศึกษาข้อมูล วิธีการ ความต้องการของตลาดด้านทรัพยากรที่มีอยู่

๑.๒ ชั้นเตรียมงาน คือ การวางแผนเตรียมงานด้านสถานที่ ความพร้อมของบุคลากร อุปกรณ์

๑.๓ ชั้นดำเนินงาน คือ การวางแผนแนวทางการปฏิบัติงานของแต่ละส่วน แต่ละฝ่าย

๑.๔ ชั้นการประเมินผล คือ การวางแผนหรือเตรียมการประเมินผลงานอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ผลที่ได้จากการประเมินเกิดความเที่ยงตรง

๒. การปฏิบัติตามแผนงาน ทำให้ทราบขั้นตอน วิธีการ และสามารถเตรียมงานล่วงหน้าด้วย ดังนั้น การปฏิบัติงานก็จะเกิดความราบรื่นและเรียบร้อย นำไปสู่เป้าหมายที่ได้กำหนดไว้

๓. การตรวจสอบให้ได้ผลที่เที่ยงตรงเชื่อถือได้ ประกอบด้วย

๓.๑ ตรวจสอบจากเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้

๓.๒ มีเครื่องมือที่เชื่อถือได้

๓.๓ มีเกณฑ์การตรวจสอบที่ชัดเจน มีกำหนดเวลาการตรวจที่แน่นอน

๓.๔ บุคลากรที่ทำการตรวจสอบต้องได้รับการยอมรับจากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เมื่อการตรวจสอบได้รับการยอมรับ การปฏิบัติงานขั้นต่อไปก็ดำเนินการต่อไปได้

๔. การปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่องที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นขั้นตอนใดก็ตาม เมื่อมีการปรับปรุงแก้ไขคุณภาพก็จะเกิดขึ้น ดังนั้นวงจร PDCA จึงเรียกว่า วงจรบริหารงานคุณภาพ

๒.๔ กรอบนโยบายโรงเรียนวัดโคนอน เรื่องระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ด้วยสภาวะของโลกปัจจุบัน ทำให้สถานการณ์ของเด็กได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ และสังคม รวมทั้งการกระทำที่ส่งผลให้พฤติกรรม ความคิด และทัศนคติของเด็กเปลี่ยนแปลงไปในทางที่อาจเป็นโทษแก่ตัวเด็กเอง เด็ก ๆ ในปัจจุบันจึงมีความซับซ้อนและเกิดปัญหาที่รอการแก้ไขมากยิ่งขึ้น ดังนั้น แนวทางในการพัฒนาแก้ไขเด็กและเยาวชนในระบบของโรงเรียน ด้วยระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จึงเป็นแนวทางที่จะช่วยให้เด็กได้รับโอกาสพัฒนาตนเองให้พ้นสภาพปัญหาที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้

โรงเรียนวัดโคนอนได้นำระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาใช้ในการส่งเสริม พัฒนา ป้องกัน และแก้ไขปัญหา เพื่อให้ให้นักเรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่เข้มแข็ง มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะในการดำรงชีวิต และสามารถรอดพ้นจากวิกฤติทั้งปวง

ปรัชญาของโรงเรียน

ส่งเสริมวิชาการ สรรค์สร้างความเป็นไทย ใฝ่คุณธรรม

วิสัยทัศน์การดำเนินงาน

โรงเรียนมุ่งเน้นให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีประสิทธิภาพ นักเรียนทุกคนจะมีครูที่ปรึกษาอย่างน้อยหนึ่งคนที่มีข้อมูลและดูแลช่วยเหลือได้ นักเรียนมีวินัย มีคุณธรรม มีความรู้ดี รักในงานอาชีพและอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข

กลยุทธ์การดำเนินงาน

๑.พัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ได้คุณภาพตามมาตรฐาน

๒.พัฒนาระบบการบริหารจัดการ ด้านการดูแลนักเรียน โดยเน้นการกระจายอำนาจและการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการระดับชั้น ครูที่ปรึกษา ครูผู้สอน และคณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครอง

๓.เสริมสร้างจิตสำนึกให้นักเรียนมีวินัย มีคุณธรรม จริยธรรม มารยาทอันดีงาม และมีวินัยในตนเอง

พันธกิจ

๑. ครูผู้สอนทุกคนเป็นครูที่ปรึกษา
๒. บุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

๓. นักเรียนทุกคนได้รับการดูแลช่วยเหลือทั้งทางด้านพัฒนาตนเองและสภาพแวดล้อมทางสังคมอย่างทั่วถึง

๔. นักเรียนทุกคนได้รับการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาด้านการเรียนรู้อย่างมีความสามารถรู้จักตนเอง และสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

วัตถุประสงค์ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

๑. เพื่อให้ให้นักเรียนทุกคนได้รับการดูแลช่วยเหลือและพัฒนา ทั้งด้านสุขภาพกาย สุขภาพจิต สติปัญญา อารมณ์ และสังคม

๒. เพื่อให้ให้นักเรียนได้รู้จักตนเอง นำความสามารถของตนเองไปใช้ในทางที่เป็นประโยชน์

๓. เพื่อให้ให้นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรม เป็นคนดีของสังคมและประเทศชาติ สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

บทบาทหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้อง

ผู้บริหารสถานศึกษา

บทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษา

๑. จัดประชุมครูระดับชมรม เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ กลยุทธ์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

๒. กำหนดโครงสร้างการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

๓. แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน

๔. สร้างความตระหนักให้ครูทุกคนและบุคคลที่เกี่ยวข้อง เห็นคุณค่าและความจำเป็นของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

๕. ประชุมคณะกรรมการดำเนินงานและกำหนดเกณฑ์คัดกรองในการทำงาน

๖. ส่งเสริมให้ครูทุกคนและบุคคลที่เกี่ยวข้องได้รับความรู้เพิ่มเติม มีทักษะเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

๗. เชิญหน่วยงานและบุคคลภายนอกเป็นกรรมการเครือข่ายในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน พร้อมทั้งประชุมปรึกษาหารือ

๘. กำหนดแผนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

๕. นิเทศ กำกับ ติดตาม ประเมินผล

๑๐.ยกย่อง ให้รางวัล เผยแพร่ผลการดำเนินงานในโอกาสต่าง ๆ

คณะกรรมการอำนวยการ ประกอบด้วย

๑.ผู้บริหารสถานศึกษา	ประธานกรรมการ
๒.รองผู้บริหารสถานศึกษา	รองประธานกรรมการ
๓.หัวหน้างานการเงิน	กรรมการ
๔.หัวหน้างานบริหารทั่วไป	กรรมการ
๕.หัวหน้างานฝ่ายปกครอง	กรรมการ
๖.หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	กรรมการและเลขานุการ
๗.ครูที่ปรึกษา	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

บทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการอำนวยการ

๑.วิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ปัญหาของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน

๒.ร่วมกำหนดนโยบาย วัตถุประสงค์ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ

โรงเรียน

๓.จัดประชุมคณะกรรมการดำเนินงานทุกภาคเรียน/ทุกครั้งที่ต้องการข้อตกลงในการ

ปรับปรุงวิธีดำเนินงาน

๔.จัดประชุมชี้แจงและจัดฝึกอบรมให้ความรู้แก่บุคลากร

๕.กำหนดแนวปฏิบัติ ข้อบังคับ กฎระเบียบทุกประเภทของนักเรียน

๖.จัดสรร สนับสนุนงบประมาณ

๗.นิเทศ กำกับ ติดตาม การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน

๘.ประสานคณะกรรมการดำเนินงาน

คณะกรรมการดำเนินงาน ประกอบด้วย

๑.หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ประธานกรรมการ
๒.หัวหน้างานกิจกรรมนักเรียน	รองประธานกรรมการ
๓.หัวหน้างานปกครองนักเรียน	กรรมการ
๔.ครูประจำชั้น/ครูประจำวิชา ทุกระดับชั้น	กรรมการ
๕. ครูแนะแนว	กรรมการและเลขานุการ

บทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการดำเนินงาน

๑. ปฏิบัติงานในฐานะบุคลากรหลักในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
๒. ดำเนินการตามแผนงาน/กิจกรรมตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
๓. ประเมินผลการดำเนินงาน
๔. สรุป รายงานผลการดำเนินงาน

กิจกรรมที่สำคัญในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

๑. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลด้วย SDQ การสังเกต ระเบียบสะสม สมุดผลการเรียน เป็นต้น

- ๑.๑ การจัดกิจกรรมโฮมรูมด้วยเครื่องมือต่าง ๆ เช่นแบบประเมิน EQ และ MQ
- ๑.๒ การจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน
- ๑.๓ การสัมภาษณ์นักเรียน เพื่อน ผู้ปกครอง การเยี่ยมบ้าน ฯลฯ

๒. ด้านการคัดกรองนักเรียน

- ๒.๑ การให้คำปรึกษา
- ๒.๒ กิจกรรมซ่อมเสริม
- ๒.๓ การติดต่อผู้ปกครอง
- ๒.๔ เพื่อนช่วยเพื่อน ฯลฯ

๓. ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน

๔. ด้านการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน

- ๔.๑ กิจกรรมโฮมรูม
- ๔.๒ Classroom meeting
- ๔.๓ มุมให้คำปรึกษา

๕. การส่งต่อนักเรียน

- ๕.๑ การส่งต่อภายใน
- ๕.๒ การส่งต่อภายนอก

กระบวนการจัดกิจกรรม

๑. ประชุมเพื่อวิเคราะห์ปัญหาและวางแผนการทำงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

(P=plan)

๒. ดำเนินการตามแผนงานที่วางไว้ ด้วยกิจกรรมตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

(D=do)

๓. ตรวจสอบ ประเมิน และรายงานผลการดำเนินงานทุกชั้นตอน เพื่อหาข้อควรปรับปรุง (C=check)

๔. นำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข เพื่อพัฒนาและนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป (A=action)

นักเรียน

เป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทั้งเป็นผู้รับการช่วยเหลือ และให้ความช่วยเหลือแก่สถานศึกษา เพื่อให้การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงควรมีบทบาทหน้าที่และแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

บทบาทหน้าที่

๑. มีบทบาทหน้าที่ของนักเรียน และสนับสนุนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

แนวทางการดำเนินงาน

๑. ให้ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมกับคณะกรรมการนักเรียน
๒. ให้ความร่วมมือกับสถานศึกษา ในการสอดส่องดูแลพฤติกรรมของนักเรียน
๓. ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี
๔. สร้างเครือข่ายเพื่อนช่วยเพื่อน พี่ช่วยน้อง
๕. ประสานสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับบ้าน

คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นองค์คณะบุคคลที่ประกอบด้วยตัวแทนหน่วยงาน ซึ่งมีส่วนในการพัฒนาการศึกษา จึงควรมีบทบาทหน้าที่และแนวทางการดำเนินงานดังนี้

บทบาทหน้าที่

๑. ให้การสนับสนุน ส่งเสริมด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

แนวทางการดำเนินงาน

๑. ให้คำปรึกษาในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
๒. เสนอแนะแนวทางในการส่งเสริมพัฒนาและแก้ไขปัญหา
๓. อำนวยความสะดวกในการประสานงานกับหน่วยงาน องค์กรต่างๆ เมื่อสถานศึกษา ต้องการความช่วยเหลือ

บทบาทหน้าที่ของผู้ปกครองและชุมชน

ผู้ปกครองและชุมชน เป็นบุคคลและกลุ่มบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดนักเรียนในพื้นที่มากที่สุด ที่จะให้การเอาใจใส่ดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างดี ซึ่งประกอบไปด้วยผู้ปกครอง/ เครือข่าย ผู้ปกครอง และชุมชน ชมรม หรือบุคคลในชุมชน

๑. ผู้ปกครอง/เครือข่ายผู้ปกครอง

ผู้ปกครอง/เครือข่ายผู้ปกครอง เป็นบุคคลและคณะบุคคลที่ใกล้ชิดกับนักเรียน จึงควรมี บทบาทหน้าที่และแนวทางในการดำเนินงานดังนี้

บทบาทหน้าที่

๑. อบรม ดูแลและเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำรงชีวิตครอบครัว มีความรัก ความเข้าใจและ ให้ความอบอุ่นแก่ครอบครัว

๒. สนับสนุน ให้ความร่วมมือ วางแผนร่วมกับสถานศึกษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เป็น ประโยชน์ต่อการส่งเสริม พัฒนา ป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน

๓. เป็นที่ปรึกษาหรือแนะแนวทางในการดำเนินชีวิตที่ดีให้กับนักเรียน

แนวทางการดำเนินงาน

๑. จัดสภาพแวดล้อม ประสพการณ์ให้กับนักเรียน ได้สัมผัสกับตัวอย่างที่ดี

๒. สนับสนุน ส่งเสริม ให้กำลังใจนักเรียนในการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆตามความสนใจและ ตามศักยภาพของตนเอง

๓. ใช้หลักจิตวิทยาในการเลี้ยงดูบุตรหลาน

๔. เข้าร่วมประชุมกับสถานศึกษา เพื่อวางแผน หาแนวทางการดำเนินงาน

๕. ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริม พัฒนา ป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน

๖. ให้คำปรึกษา คำแนะนำที่ดีแก่นักเรียน เสนอแนะแนวทางในการดำเนินชีวิตที่ดีให้กับ นักเรียน

๒. ชุมชน

ชุมชน เป็นสังคมที่มีอิทธิพลต่อค่านิยมและพฤติกรรมของเด็ก บุคคลทุกคนในชุมชนมี ส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือ ส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาตนเองในแนวทางที่เหมาะสม จึงควรมี บทบาทหน้าที่และแนวทางการดำเนินงานดังนี้

บทบาทหน้าที่

๑. สนับสนุนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

แนวทางการดำเนินงาน

๑. จัดสภาพแวดล้อมของชุมชนให้เป็นแหล่งการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาศักยภาพนักเรียน

๒. ช่วยสอดส่องดูแลนักเรียน

๓. สร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน

๔. ให้ข้อมูลข่าวสารพฤติกรรมนักเรียนกับสถานศึกษา

๕. เข้าร่วมกิจกรรมของสถานศึกษา

จากคู่มือการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัด โคนอนผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษา คณะครู ผู้ปกครอง และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้ร่วมกันกำหนดแนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัด โคนอนดังนี้

๑. กำหนดทิศทางและกลยุทธ์การดำเนินงาน โดยการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของนักเรียน ชุมชน สังคม และผู้ที่เกี่ยวข้อง ศึกษานโยบาย มาตรฐานต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ศึกษาศักยภาพของโรงเรียน และกำหนดยุทธศาสตร์ของโรงเรียน

๒. กำหนดมาตรฐานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้สอดคล้องกับมาตรฐานและตัวชี้วัดของการประเมินภายนอกสถานศึกษาโดยผู้เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดการยอมรับ วางมาตรการและแนวปฏิบัติ ในการปฏิบัติงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนวัด โคนอนได้วิเคราะห์มาตรฐาน เพื่อรองรับการประเมินคุณภาพภายนอก ในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการ ดังนี้

มาตรฐานด้านผู้เรียน มี ๗ มาตรฐาน ได้แก่

มาตรฐานที่ ๑ ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์

มาตรฐานที่ ๒ ผู้เรียนความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรองและมีวิสัยทัศน์

มาตรฐานที่ ๓ ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร

มาตรฐานที่ ๔ ผู้เรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

มาตรฐานที่ ๕ ผู้เรียนมีทักษะในการทำงาน รักการทำงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้และมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพที่สุจริต

มาตรฐานที่ ๖ ผู้เรียนมีสุนทรีย์ สุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดี

มาตรฐานที่ ๗ ผู้เรียนมีสุนทรียภาพ และลักษณะนิสัยด้านศิลปะ ดนตรี และกีฬา

๓.วางแผนการดำเนินงาน โดยกำหนดเป้าหมายและลำดับความสำคัญ กำหนดมาตรฐาน การปฏิบัติงาน กำหนดกิจกรรม/โครงการ และมอบหมายหน้าที่ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องปฏิบัติ

๔.การดำเนินงานตามขั้นตอนการดำเนินงาน ได้แก่

- ๔.๑ ขั้นตอนที่ ๑ การรู้จักนักเรียนรายบุคคล
- ๔.๒ ขั้นตอนที่ ๒ การคัดกรองนักเรียน
- ๔.๓ ขั้นตอนที่ ๓ การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน
- ๔.๔ ขั้นตอนที่ ๔ การป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน
- ๔.๕ ขั้นตอนที่ ๕ การส่งต่อนักเรียน
- ๔.๖ ขั้นตอนที่ ๖ การประเมิน การรายงานผลการดำเนินงานและทบทวน

๕. การนิเทศ กำกับ ติดตามงานที่มอบหมาย

๖. การประเมินผลและสรุปเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

การจัดทำคู่มือการดำเนินงานตามกระบวนการในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา เป็นบุคลากรหลักในการปฏิบัติหน้าที่ตามกระบวนการที่กำหนดขึ้น ซึ่งครอบคลุมทั้งด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน โดยมีครูหรือบุคลากรอื่นๆที่เกี่ยวข้อง เช่น ครูประจำชั้น ครูอนามัย ครูแนะแนว เป็นต้น มีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนนอกจากนี้ยังมีผู้บริหารของสถานศึกษาให้การสนับสนุน และเอื้ออำนวยให้การปฏิบัติหน้าที่ของครูประจำชั้น ครูที่ปรึกษา และครู / บุคลากรที่เกี่ยวข้อง ดำเนินไปอย่างราบรื่น มีประสิทธิภาพ สามารถติดตามตรวจสอบการทำงานได้จากการทำงานที่มีร่องรอยหลักฐาน เครื่องมือ หรือเอกสารต่างๆประกอบการทำงาน ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีความดี เก่ง และมีความสุข สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างดี

๒.๕ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๒.๕.๑ งานวิจัยในประเทศ

การศึกษาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวัดโคกอน สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร จากการค้นคว้าทางเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยพบว่ามีเอกสารงานวิจัยและวิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

ดวงกมล วงศ์ศรีหัตถ์ ได้วิจัยเรื่องการศึกษารายกรณีของนักเรียนที่มีปัญหาการปรับตัวในครอบครัว ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนชุมชนและวัดบางชัน อำเภอคลองหลวง จังหวัด

ปทุมธานี การศึกษามีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษานักเรียนที่มีปัญหาปรับตัวในครอบครัว ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนชุมชนวัดบางชัน อำเภอกลองหลวง จังหวัดปทุมธานี กลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๐ จำนวน ๕ คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ การสังเกต การสัมภาษณ์ การเยี่ยมบ้าน ชีวประวัติและบันทึกประจำวัน สังคมมิติ แบบสำรวจและแบบสอบถาม แบบทดสอบและระเบียบวิธีแบบสัมภาษณ์เชิงพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการปรับตัวในครอบครัวของนักเรียน มีสาเหตุมาจากนักเรียนมีบุคลิกภาพไม่เหมาะสม การอบรมเลี้ยงดูที่ไม่ถูกต้อง ความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่ดี ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวอยู่ในระดับต่ำ ระดับการศึกษาบิดามารดาอยู่ในระดับต่ำ และปัญหาสิ่งแวดล้อมที่อยู่อาศัยไม่ดี สามารถสร้างสัมพันธภาพกับสมาชิกในครอบครัวและสามารถเผชิญกับปัญหาได้อย่างเหมาะสม^{๒๔}

จรัมพร สุวรรณวัฒน์ ได้วิจัยเรื่อง การสำรวจปัญหาของนักเรียนมัธยมศึกษาโรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม จังหวัดปทุมธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาของนักเรียนมัธยมศึกษา โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม จังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมัศึกษามีปัญหาในระดับปานกลาง ในด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา ปัญหาการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว และปัญหาด้านโรงเรียน ส่วนปัญหาที่อยู่ในระดับต่ำ คือด้านการเงิน การงานและความเป็นอยู่ ด้านศีลธรรมจรรยาและศาสนา ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ด้านความสัมพันธ์ทางอารมณ์ ด้านบ้านและครอบครัว ด้านสุขภาพและพัฒนา ร่างกาย นักเรียนมัธยมศึกษาที่เป็นวัยรุ่นตอนต้น วัยรุ่นตอนกลางและวัยรุ่นตอนปลายมีปัญหาไม่แตกต่างกัน นักเรียนมัธยมศึกษาที่มีรายได้ครอบครัวแตกต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.๐๑^{๒๕}

ระวีวรรณ คำสม ได้วิจัยเรื่องผลของการฝึกพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม โดยใช้กลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีต่อการปฏิบัติตนกับเพื่อนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนวัดไร่จิง จังหวัดนครปฐม ปีการศึกษา ๒๕๕๑ ผลการวิจัยพบว่า หลังจากรับการฝึกพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมจากผู้วิจัยนักเรียนกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนมีความสามารถในการฝึกพฤติกรรม

^{๒๔} ดวงกมล วงศ์ศรีหัส, “การศึกษาารายกรณีของนักเรียนที่มีปัญหาการปรับตัวในครอบครัว ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนชุมชนวัดบางชัน อำเภอกลองหลวง จังหวัดปทุมธานี”, **ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร), ๒๕๕๐.

^{๒๕} จรัมพร สุวรรณวัฒน์, “สำรวจปัญหาของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม จังหวัดปทุมธานี”, **ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร), ๒๕๕๑.

การแสดงออกที่เหมาะสมเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.๐๑ และหลังจากได้รับการฝึกฝน พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม จากนักเรียนกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน นักเรียนที่มีการปฏิบัติตนกับเพื่อนไม่เหมาะสม มีการปฏิบัติตนกับเพื่อนดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.๐๑^{๓๐}

ราตรี เหล่าหะเกียรติ ได้วิจัยเรื่องการศึกษาแบบการจัดกิจกรรมโฮมรูมในโรงเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มที่ ๓ สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนต่างๆ ยังจัดกิจกรรมโฮมรูมในรูปแบบต่างๆกันทั้งในเรื่องของเวลา การวางโครงการ วิธีดำเนินการและการติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรม แต่ส่วนใหญ่พบว่า การจัดกิจกรรมโฮมรูมจะจัดในเวลาเช้าก่อนเข้าเรียนคาบที่ ๑ โดยใช้เวลา ๒๐ – ๓๐ นาที คณะกรรมการที่โรงเรียนแต่งตั้งขึ้นจะเป็นผู้วางแผนการจัดกิจกรรมโฮมรูมอย่างสม่ำเสมอทุกปีและเป็นผู้ติดตามและประเมินผลการจัดกิจกรรมโฮมรูม วัตถุประสงค์และเนื้อหาของการจัดกิจกรรมโฮมรูมครอบคลุมการแนะแนวในด้านการศึกษาส่วนตัวและการปรับตัวในสังคม วิธีการที่ใช้ในกิจกรรมจะเป็นการบรรยาย แต่เห็นว่าควรนำวิธีการหลายๆอย่างเช่น การอภิปรายกลุ่ม กิจกรรมกลุ่ม การแนะแนวหมู่ รวมทั้งการนำสื่ออุปกรณ์มาใช้ในกิจกรรมทั้งอาจารย์ที่ปรึกษาซึ่งเป็นผู้ดำเนินการกิจกรรมโฮมรูม ก็แสดงความต้องการที่จะให้มีการปรับปรุงกิจกรรมโฮมรูมให้เป็นระบบ มีคู่มือการจัดกิจกรรมโฮมรูมและจัดเวลาให้เพียงพอในการทำกิจกรรม^{๓๑}

อุบลรัตน์ ฃวียงษ์ ได้วิจัยเรื่อง ทัศนศึกษาผลของการให้คำปรึกษาครอบครัวต่อสัมพันธภาพภายในครอบครัว ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวหย่าร้าง โรงเรียนนิคมวิทยา จังหวัดระยอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการให้คำปรึกษาครอบครัวต่อสัมพันธภาพภายในครอบครัว ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวหย่าร้าง โรงเรียนนิคมวิทยา จังหวัดระยอง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษาครอบครัวที่มีสัมพันธภาพภายในครอบครัวดีขึ้นและแสดงพฤติกรรมที่เป็นปัญหาลดลง^{๓๒}

^{๓๐} ระวีวรรณ คำสม, “ผลของการฝึกพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมโดยใช้กลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีต่อการปฏิบัติตนกับเพื่อนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนวัดไร่จิงวิทยา จังหวัดนครปฐม”, **ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร), ๒๕๔๑.

^{๓๑} ราตรี เหล่าหะเกียรติ, “การศึกษาแบบการจัดกิจกรรมโฮมรูมในโรงเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มที่ ๓ สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร”, **ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร), ๒๕๔๑.

^{๓๒} อุบลรัตน์ ฃวียงษ์, “ทัศนศึกษาผลของการให้คำปรึกษาครอบครัวต่อสัมพันธภาพภายในครอบครัว ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวหย่าร้างโรงเรียนนิคมวิทยา จังหวัดระยอง”, **วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา), ๒๕๔๒.

ชูพงศ์ สุขรัตน์ ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาจริยธรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาอำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า การแก้ไขปัญหาวัยรุ่นมีหลายประการ คือ การศึกษารายกรณีจากตัวเด็กเอง การสร้างสัมพันธภาพกับเด็กและเปิดโอกาสให้เด็กได้ระบายอารมณ์และช่วยให้เด็กเข้าใจยอมรับปัญหาที่เขามีตลอดทั้งพ่อแม่ ครูที่ปรึกษาควรทำความเข้าใจกับปัญหาของเด็ก^{๓๓}

บุญหนา ศรีลาดเลา ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนแดนคงพิทยาคม กิ่งอำเภอแดนคง จังหวัดบุรีรัมย์ การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนแดนคงพิทยาคม กิ่งอำเภอแดนคง จังหวัดบุรีรัมย์ ตามกรอบ ๕ ด้าน คือ ๑) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ๒) การคัดกรองนักเรียน ๓) การส่งเสริมนักเรียน ๔) การป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียนและ ๕) การส่งต่อนักเรียน โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการประกอบด้วย ๔ ขั้นตอนคือ การวางแผน การปฏิบัติตามแผน การสังเกตและการสะท้อนผล เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วยแบบสำรวจสภาพปัจจุบัน ปัญหา แบบบันทึกการประชุม แบบบันทึกประจำวัน แบบสัมภาษณ์ แบบประเมินความรู้ความเข้าใจ แบบติดตามการปฏิบัติงาน และแบบประเมินผลการปฏิบัติงาน การวิเคราะห์ข้อมูลยึดหลักสามเส้า (Triangulation) และการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยาย ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนแดนคงพิทยาคม กิ่งอำเภอแดนคง จังหวัดบุรีรัมย์ มีการดำเนินงานตามกรอบ ๕ ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.๐๕ และวิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการประกอบด้วย ๔ ขั้นตอน ไม่แตกต่างกัน^{๓๔}

กัลยา อินปาน ได้วิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนขั้นการเตรียมการและการวางแผนการดำเนินงาน มีการดำเนินงานใน

^{๓๓} ชูพงศ์ สุขรัตน์, “การศึกษาจริยธรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาอำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี”, งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา), ๒๕๔๖.

^{๓๔} บุญหนา ศรีลาดเลา, “การพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนแดนคงพิทยาคม กิ่งอำเภอแดนคง จังหวัดบุรีรัมย์” ,งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา), ๒๕๔๖.

ระดับมาก โดยรายการที่มีความถี่สูงสุด คือ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนพร้อมบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจน ขั้นการปฏิบัติตามแผนการดำเนินงานมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง โดยรายการที่มีความถี่สูงสุด คือ จัดกิจกรรมโฮมรูมสม่ำเสมอ ขั้นการกำกับ ติดตาม ประเมินผลและรายงานมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง โดยรายการที่มีความถี่สูงสุดคือ ประเมินคุณภาพนักเรียนหลังการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ขั้นการเตรียมการและการวางแผนดำเนินงานมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยถึงปานกลาง และรายการที่มีความถี่สูงสุด คือ ขาดบุคลากรที่มีทักษะในการวิเคราะห์สภาพความพร้อมพื้นฐานของโรงเรียน ขั้นการปฏิบัติตามแผนการดำเนินงานมีปัญหาการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อย รายการที่มีความถี่สูงสุด คือ งบประมาณในการจัดอบรมหรือส่งบุคลากรเข้ารับการอบรมไม่เพียงพอ ขั้นการกำกับ ติดตาม ประเมินผลและรายงานมีปัญหาการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อย และรายการที่มีความถี่สูงสุดคือ การส่งรายงานการสรุปผลของครูที่ปรึกษาและหัวหน้าระดับชั้นล่าช้า^{๕๕}

บัวเครือ โพธิ์ชัย ได้ศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต ๒ ผลการวิจัย พบว่าปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต ๒ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีปัญหาการดำเนินงานอันดับแรก คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ได้แก่ การส่งต่อและการป้องกันและแก้ไขปัญหา ส่วนปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต ๒ จำแนกตามระดับชั้นโดยรวมและรายด้าน มีปัญหาการดำเนินงานแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ^{๕๖}

สมชาย เหลืองอ่อน ได้ศึกษาปัญหาการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต ๒ ผลการวิจัย พบว่าปัญหาการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามความคิดเห็นของครูที่ปรึกษาใน โรงเรียนขยายโอกาสและใน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต ๒ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการรู้จักนักเรียน

^{๕๕} กัลยา อินปาน, “สภาพและปัญหาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระบี่”, วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยทักษิณ), ๒๕๔๘.

^{๕๖} บัวเครือ โพธิ์ชัย, “ปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต ๒”, วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา), ๒๕๔๘.

เป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียนและด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามความคิดเห็นของครูที่ปรึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสและในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต ๒ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วนด้านอื่นๆไม่แตกต่างกัน^{๓๓}

วิดา อินทร์จงจิตร ได้วิจัยเรื่องสภาพและปัญหาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรีธานี โดยศึกษาจากผู้บริหาร ครูแนะแนว ครูที่ปรึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ถึง ๓ พบว่า ปัญหาในการปฏิบัติงานด้านส่งเสริมพัฒนานักเรียน ในโรงเรียนเขตอำเภอเมือง และนอกเขตอำเภอเมือง มีปัญหาในระดับปานกลาง โรงเรียนที่เปิดทำการสอน ๑ ปี ๒ ปี ๓ ปีและ ๔ ปี มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และแตกต่างกันระหว่างโรงเรียนในเขตกับนอกเขตอำเภอเมือง ยกเว้นด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนและด้านการส่งต่อนักเรียน^{๓๔}

บุญมา นาคะวะรังค์ ได้ศึกษากระบวนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาทางสังคม ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ผลการวิจัย พบว่ากระบวนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาทางสังคม ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก โดยรวมอยู่ที่ระดับมาก สภาพปัญหาทางสังคมของนักเรียนทั้งก่อนและหลังเข้าสู่ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมอยู่ที่ระดับน้อย และมีสภาพปัญหาหลังเข้าสู่ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนลดลงกว่าก่อนเข้าสู่ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ผลกระทบของปัญหาสังคมของนักเรียนทั้งก่อนและหลังเข้าสู่ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมอยู่ที่ระดับน้อย และมีผลกระทบหลังเข้าสู่ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

^{๓๓} สมชาย เหลืองอ่อน, “ปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต ๒, งานนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, (คณะศึกษาศาสตร์ : มหาวิทยาลัยบูรพา), ๒๕๔๘.

^{๓๔} วิดา อินทร์จงจิตร, “สภาพและปัญหาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรีธานี”, วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยทักษิณ), ๒๕๔๘.

ลดลงกว่าก่อนเข้าสู่ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕^{๗๕}

อร่าม เสือเดช ได้วิจัยเรื่อง **คู่มือการดำเนินงานตามกระบวนการในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนวัดช้างเผือก มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดทำและประเมินคู่มือการดำเนินงานตามกระบวนการในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนวัดช้างเผือก สำหรับครูอาจารย์สามารถใช้เป็นคู่มือครูในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและผู้บริหารได้ดำเนินการเป็นขั้นตอนการศึกษามีผลสรุปได้ดังนี้ ๑) ได้คู่มือการดำเนินงานตามกระบวนการในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนวัดช้างเผือก ซึ่งมีเนื้อหาแบ่งออกเป็น ๖ ขั้นตอน คือ ๑) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ๒) การคัดกรองนักเรียน ๓) การป้องกันและการแก้ไขปัญหา ๔) การส่งเสริมพัฒนานักเรียน ๕) การส่งต่อ ๖) การประเมินทบทวน ๒) การประเมินความเหมาะสมของคู่มือพบว่าความถูกต้องทั้งด้านเนื้อหา ภาษา ขั้นตอนการนำไปใช้มีความเหมาะสม ในระดับมากที่สุด^{๗๖}**

จักรี โพธิ์สำนึก ได้ศึกษาปัญหาในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต ๒ ผลการวิจัย พบว่าปัญหาในการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต ๒ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ๓ อันดับแรก ได้แก่ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียนและด้านการส่งต่อนักเรียนตามลำดับ ปัญหาในการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต ๒ จำแนกตามประเภทโรงเรียน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ^{๗๗}

มานพ บุญสมพงษ์ ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ไขการดำเนินงานของระบบ

^{๗๕} บุญมา นาคะวะรังค์, “กระบวนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาทางสังคมของโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก”, *วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา), ๒๕๔๕.

^{๗๖} อร่าม เสือเดช, “คู่มือการดำเนินงานตามกระบวนการในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนวัดช้างเผือก”, *ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร), ๒๕๔๕.

^{๗๗} จักรี โพธิ์สำนึก, “ปัญหาในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต ๒”, *งานนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต*, (คณะศึกษาศาสตร์ : มหาวิทยาลัยบูรพา), ๒๕๕๐.

ดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดุสิต ผลการวิจัยพบว่าปัญหาการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดุสิต โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดุสิต จำแนกตามระดับช่วงชั้นของครูที่ปรึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดโรงเรียน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดุสิต ครูที่ปรึกษาได้เสนอแนวคิดที่โรงเรียนควรวิธีประสานกันระหว่างครูปรึกษากับผู้ปกครองนักเรียน เช่น การประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom Meeting) ควรจัดเวลาและความสะดวกให้ครูในการเยี่ยมบ้าน ในระยะเบียดเสียดควรมีข้อมูลนักเรียนครบทุกด้าน การจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ครูที่ปรึกษาควรให้ความสำคัญในการจัดกิจกรรมก่อนเรียน (Home Room) และครูที่ปรึกษาควรแสวงหาวิธีการร่วมมือจากนักเรียนในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน^{๔๒}

เขาวลิต จินดารัตน์ ได้ศึกษาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต ๒ พบว่าการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต ๒ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก พิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ๓ อันดับแรก ได้แก่ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านการส่งเสริมนักเรียนและด้านการคัดกรองนักเรียน ตามลำดับ ผลการวิเคราะห์การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต ๒ จำแนกตามตำแหน่งของบุคลากรในโรงเรียน โดยรวมและรายด้านทุกด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อจำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วนด้านอื่น ๆ และโดยรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในการดำเนินงานด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจำนวน ๓ ท่าน พบว่า การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ผ่านมาประสบผลสำเร็จในระดับดีเพราะโรงเรียนได้ดำเนินการเป็นกระบวนการตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยขั้นตอนง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน โดยจัดให้ควบคู่

^{๔๒} มานพ บุญสมพงษ์, “ปัญหาและแนวทางแก้ไขการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่จังหวัดตราด”, งานนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, (คณะศึกษาศาสตร์ : มหาวิทยาลัยบูรพา), ๒๕๕๐.

ไปกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรของสถานศึกษา^{๔๓}

พัชรภรณ์ เดชสุภา ได้ศึกษาปัญหาการดำเนินงานจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตอำเภอคลองหาด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต ๑ ผลการวิจัย พบว่าปัญหาการดำเนินงานจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตอำเภอคลองหาด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต ๑ โดยรวมมีปัญหาในระดับปานกลาง ในรายด้านส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับปัญหาจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน และด้านการป้องกันแก้ไขปัญหานักเรียน ทั้งนี้ปัญหาการดำเนินงานจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตอำเภอคลองหาด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต ๑ จำแนกตามระดับช่วงชั้นในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕^{๔๔}

วรา งามเสงี่ยม ได้ศึกษาเปรียบเทียบแนวทางแก้ไขปัญหาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต ๒ ผลการวิจัย พบว่าปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามความคิดเห็นของครูที่ปรึกษา โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านการส่งเสริมและพัฒนาเด็ก ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการป้องกันแก้ไขปัญหานักเรียน และด้านการส่งต่อนักเรียน ทั้งนี้ปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามความคิดเห็นของครูปรึกษา โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต ๒ โดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ^{๔๕}

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กล่าวได้ว่าระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความสำคัญ มีวิธีการ และมีเครื่องมือที่หลากหลาย แต่มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันเพื่อเป็นการ

^{๔๓} เชาวลิต จินดารัตน์, “การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต ๒”, งานนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, (คณะศึกษาศาสตร์ : มหาวิทยาลัยบูรพา), ๒๕๕๑.

^{๔๔} พัทธภรณ์ เดชสุภา, “ปัญหาการดำเนินงานจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตอำเภอคลองหาด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต ๑, วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา), ๒๕๕๑.

^{๔๕} วรา งามเสงี่ยม, “ปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต ๒, วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา), ๒๕๕๒.

ป้องกันปัญหาต่างๆ ไม่ว่าจะปัญหาที่เกิดจากตัวของนักเรียนเอง ปัญหาจากสภาพครอบครัว พ่อแม่และผู้ปกครอง ปัญหาในโรงเรียนเนื่องจากครู เพื่อนนักเรียน บรรยากาศในโรงเรียนและ สภาพแวดล้อมทางสังคม โรงเรียนจำเป็นต้องบริหารจัดการเพื่อดูแลช่วยเหลือนักเรียน อย่างใกล้ชิดใน ๕ ประเด็นหลัก ประกอบด้วย ๑) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ๒) ด้านการ คัดกรองนักเรียน ๓) ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ๔) ด้านการป้องกันและช่วยเหลือ นักเรียน ๕) ด้านการส่งต่อนักเรียน ซึ่งวิธีการดังกล่าวเอื้อให้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็น ระบบที่มีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อนำไป ปรับปรุง แก้ไข และพัฒนานักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวัดโคกนอน สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร และเพื่อเป็นแนวทางแก่โรงเรียนในการบริหารจัดการ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อันจะส่งผลดีต่อเยาวชนของประเทศชาติสืบไป

๒.๕.๒ งานวิจัยต่างประเทศ

บีตาด (Bedard) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการวางแผนนโยบายด้านวินัยของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในรัฐแคลิฟอร์เนีย ๑๒ แห่ง ผลการศึกษาได้พบว่า ในโรงเรียนส่วนใหญ่ผู้บริหารจะเป็นผู้กำหนด นโยบายทางวินัยนักเรียน โดยอาศัยผลของการประชุม เพื่อหาข้อตกลงร่วมกันระหว่างครู ผู้ปกครองและนักเรียนเป็นแนวทาง^{๔๖}

ไซมอน (Simon) ได้ทำการศึกษาวิธีการที่มีประสิทธิภาพเพื่อเป็นแนวทางขจัดปัญหาทาง วินัยของนักเรียนในทัศนะของครู ผลการวิจัยพบว่า^{๔๗}

๑. การขจัดปัญหาทางวินัยของนักเรียนด้วยการลงโทษทางกายมีประสิทธิภาพน้อยกว่า การแก้ปัญหาาร่วมกัน

๒. การขจัดปัญหาทางวินัยด้วยการพูดคุยกับนักเรียนเป็นการส่วนตัวเป็นวิธีการที่มี ประสิทธิภาพน้อยที่สุด

๓. เมื่อใช้วิธีการร่วมกันแล้ว ต้องมีการติดตามผลอย่างใกล้ชิดและต้องได้รับการ สนับสนุนจากผู้บริหาร โรงเรียนด้วย

กริตต์ (Griffes) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาประจำชั้นและ อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการของนักศึกษาปริญญาตรีและศึกษาความสัมพันธ์ของคุณลักษณะต่างๆ ที่มีผลต่อการรับรู้ผลการศึกษาที่เกี่ยวกับคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาพบว่าคุณลักษณะที่นิสิต

^{๔๖} Bedard,J.D.,Written discipline in California high school, Dissertation Abstracts International ,1964,p.338.

^{๔๗} Simon,H.A.Administrative behavior,(New York : The Macmillan),1968,p.2124-2125.

ต้องการคือ ความอบอุ่นเป็นกันเองและมีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนิสิตกับอาจารย์ที่ปรึกษาประจำชั้นและอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ^{๔๘}

เซเวียคอฟ (Sheviakov) ได้ศึกษาถึงประเภทวินัยที่ปลูกฝังให้แก่เด็กควรเป็นวินัยในตนเองและการปลูกฝังควรเป็นเรื่องความเต็มใจให้การทำตามคำสั่งหรือการลงโทษ^{๔๙}

ไรซ์ (Rice) แห่งมหาวิทยาลัยโอไอโอวาได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบความเข้าใจต่อระเบียบวินัยของโรงเรียน ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารโรงเรียน พบว่า สิ่งที่เป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดเกี่ยวกับเรื่องวินัย คือ การขาดความสนใจของนักเรียนในเรื่องวินัย ความเกียจคร้าน และการติดยาเสพติด เช่นการสูบบุหรี่ และแอลกอฮอล์^{๕๐}

เบนเนตต์ (Bennett) ได้วิจัยเรื่อง “Research about Teaching and Learning” ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนมีส่วนช่วยให้เด็กเรียนประสบผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ โดยการตั้งนโยบายเรื่องวินัย มีการสื่อสารให้นักเรียนทราบและเข้าใจในนโยบายนี้และมีการบังคับให้ปฏิบัติตามนโยบายวินัยอย่างยุติธรรมและเสมอต้นเสมอปลาย^{๕๑}

แนนตัน (Nanton) ได้ศึกษาการรับรู้ของคณะครูโรงเรียนและของนักเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมที่จะนำไปสู่แก๊งโจรและความรุนแรงในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายและสำรวจปัจจัยเสี่ยงอื่น ๆ เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ การเข้าเรียนและการพักการเรียน กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย คณะครู ๘๒ คน และนักเรียน ๑๔๘ คน การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสำรวจด้านการรับรู้เกี่ยวกับแก๊งโจรและความรุนแรง ข้อมูลทางประชากรศาสตร์คัดมาจกแบบฟอร์มคำขออนุญาตของผู้ปกครอง ข้อมูลทางผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ ข้อมูลการเข้าเรียนและจำนวนการพักการเรียนได้มาจากทะเบียนของโรงเรียนข้อค้นพบที่สำคัญสรุปได้ดังนี้^{๕๒}

^{๔๘} Grittes,T.I.,**Student perception and self – perceptions of faculty members in related of classroom teacher and academic advisor**,Dissertation Abstracts International, 1975,p.14.

^{๔๙} Sheviakov,G.V.,**Discipline for today’s children and youth**,(Washington DC: National Education Association),1985,p.108.

^{๕๐} Rice,R.C.,**A comparison of perception of classroom discipline between students , parents, teachers and school administrators**, Dissertation Abstracts International ,1987,p.3863-A.

^{๕๑} Bennett,N.,**The nature and quality of talk in co-operative classroom group**, (New York : Learning and Instruction,1995,p.108.

^{๕๒} Nonton, A.O.,**A Comparative Analysis of School Staffs and Students Perceptions of Behaviors and of Other Contributing Factors that Lead to Gang and School Violence**, (Carolina : South Carolina State University), 1997,p106.

๑) มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในการรับรู้ของ คณะครูและการรับรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมที่จะนำไปสู่แก๊ง โจรและความรุนแรงใน โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ๒) ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในการรับรู้ของคณะครูและนักเรียนผิวขาวใน โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ๓) ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในการรับรู้ของคณะครูและการรับรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมที่จะนำไปสู่แก๊ง โจรและความรุนแรงใน โรงเรียนระหว่าง คณะครูและนักเรียนเพศชายกับคณะครูและนักเรียนเพศหญิง ๔) มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญระหว่างผู้ขาดเรียน การพักการเรียน การรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมที่จะนำไปสู่แก๊ง โจรและความรุนแรงใน โรงเรียนกับระดับผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย

ไพรัช (Price) ได้ศึกษาความแตกต่างในการเข้าเรียนด้านวิชาการและด้านการเคารพตนเองของนักเรียนใน โรงเรียนที่ใช้รูปแบบวินัยที่สนับสนุนการแทรกแซงพฤติกรรมเมื่อเปรียบเทียบกับโรงเรียนที่ไม่ใช้รูปแบบวินัยที่สนับสนุนการแทรกแซงพฤติกรรม กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนแบ่งออกเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ทุกคนที่เข้าเรียนโรงเรียนประถมศึกษา สปริงเวลลีย์ในเมืองเรย์ทาวน์ รัฐมิสซูรี ซึ่งใช้รูปแบบที่วินัยสนับสนุนการแทรกแซงพฤติกรรม มาตั้งแต่ต้นนักเรียนเหล่านี้เริ่มเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ แล้วและนักเรียนจึงมีประสบการณ์มากพอที่จะเปลี่ยนพฤติกรรมและการปฏิบัติทางวิชาการ กลุ่มเปรียบเทียบเลือกมาจากกลุ่มโรงเรียนที่ไม่ใช้รูปแบบดังกล่าว นั่นคือ โรงเรียนประถมศึกษาโคว์บรูคในนครแคนซัสเหนือ ซึ่งมีลักษณะทางประชากรศาสตร์เหมือนกับโรงเรียนประถมศึกษาสปริงเวลลีย์

ผลการศึกษาพบว่า ๑) ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างนักเรียนที่เข้าร่วมรูปแบบที่วินัยที่สนับสนุนการแทรกแซงพฤติกรรมกับนักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมรูปแบบดังกล่าวในด้านอัตราการขาดเรียนเป็นรายชั่วโมง ๒) ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างนักเรียนที่เข้าร่วมรูปแบบวินัยที่สนับสนุนการแทรกแซงพฤติกรรมนักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมรูปแบบดังกล่าวในด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการไม่ว่าทางวิชาการอ่านหรือวิชาคณิตศาสตร์ และ ๓) ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างนักเรียนที่เข้าร่วมรูปแบบวินัยที่สนับสนุนการแทรกแซงพฤติกรรมกับนักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมรูปแบบดังกล่าวในด้านมโนคติในตนเอง^{๕๓}

สรุป จากการศึกษาวิจัยต่างประเทศ เห็นว่า ความแตกต่างระหว่างผู้เข้าร่วมกับผู้ที่ไม่เข้าร่วมในงานวิจัยจะไม่ค่อยมีความแตกต่างกันมากนัก โดยเฉพาะเรื่องระเบียบวินัยอาจเป็นไปได้ว่าระบบ ระเบียบที่เรียกว่าพื้นฐานทางด้านครอบครัว มีความพร้อมมากกว่าครอบครัวไทย และการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีเป้าหมายเพื่อพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ

^{๕๓} Price, V. A. **Behavior Intervention Support Teams (BIST) and Student Attention, Achievement and Self-Esteem**, (Columbia : University of Missouri-Columbia),1998,p.73.

ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ ส่งเสริมให้มีคุณธรรม จริยธรรมและมีวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวังนั้นต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทุกคน โดยเฉพาะบุคลากรและครูทุกคนในโรงเรียน ตลอดจนผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้อง ซึ่งมีครูที่ปรึกษาเป็นหลักสำคัญ ในการดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวัดโคกนอน สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ดำเนินงานตามลำดับ ดังนี้

- ๓.๑ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก
- ๓.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- ๓.๓ การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- ๓.๔ การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- ๓.๕ การเก็บรวบรวมข้อมูล
- ๓.๖ การวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๑ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก

ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน ๒๖ คน ได้แก่ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอน ๑ คน รองผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอน ๑ คน คณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอน จำนวน ๖ คน ผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น(ม.๑ – ม. ๓ ชั้นละ ๒ คน) จำนวน ๖ คน ครูที่ปรึกษานักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น(ม.๑ – ม. ๓ ชั้นละ ๒ คน) จำนวน ๖ คน นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น(ม.๑ – ม. ๓ ชั้นละ ๒ คน) จำนวน ๖ คน

๓.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๑. แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวัดโคกนอน สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๕

๒. เครื่องบันทึกเสียง

๓.๓ การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาจากคู่มือการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนวัดโคนอน และได้สร้างแบบสัมภาษณ์ (Interview) ที่ครอบคลุมกระบวนการบริหารจัดการจากคู่มือดังกล่าว เพื่อให้สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างจากประชากรซึ่งเครื่องมือดังกล่าว ประกอบด้วยคำชี้แจง ตำแหน่งของผู้ให้การสัมภาษณ์ และหัวข้อสัมภาษณ์ที่ครอบคลุมกระบวนการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วย ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ด้านการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน และด้านการส่งต่อนักเรียน

๓.๔ การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นนี้ ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Analysis) พร้อมทั้งนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๕ ท่าน ได้แก่

๑. ผศ.ดร. สุทธิพงษ์ ศรีวิชัย ผู้อำนวยการหลักสูตรมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๒. ผศ.ดร. สมศักดิ์ บุญปุ่น ผู้อำนวยการหลักสูตรคุษฎีบัณฑิต คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๓. ผศ.ดร. อินดา ศิริวรรณ อาจารย์ประจำ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๔. ดร.ปิ่นทอง ใจสุทธิ รองผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนวัดสังเวช เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

๕. ดร.อรพจน์ อาษาเอื้อ ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต ๓

๓.๕ การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้มีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล คือศึกษาจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและอาศัยข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑. ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากโครงการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วัดศรีสุดาราม บางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตเข้าทำการเก็บรวบรวมข้อมูล

๒. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการดำเนินงานวิจัย การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวัดโคกนอน สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร

๓. ศึกษาข้อมูลจากการสัมภาษณ์และนำมาวิเคราะห์การดำเนินงานในแต่ละด้านว่าเป็นอย่างไร และจะดำเนินการอย่างไรเพื่อให้การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวัดโคกนอน สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานครมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล

๓.๖ การวิเคราะห์ข้อมูล

๑. นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์มาเรียบเรียงตามประเด็นหลักทั้ง ๕ ด้าน คือ ๑) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ๒) ด้านการคัดกรองนักเรียน ๓) ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ๔) ด้านการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน ๕) ด้านการส่งต่อนักเรียน

๒. นำข้อมูลจากการวิเคราะห์ไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาทั้ง ๓ ท่าน เพื่อวิเคราะห์ประเด็นการสัมภาษณ์ดังกล่าวเป็นลำดับต่อไป

๓. เขียนวิเคราะห์เชิงพรรณนาเป็นความเรียงตามลำดับประเด็นหลักตามด้วยเหตุผลแล้วนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาทั้ง ๓ ท่าน ตรวจสอบเนื้อหาและการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อจัดทำเป็นรายงานฉบับสมบูรณ์ต่อไป

บทที่ ๔

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มุ่งศึกษาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนวัดโคกนอน สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๕ โดยมุ่งศึกษา ๒ ด้าน คือ ด้านการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และด้านแนวทางการส่งเสริมการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งประกอบด้วย ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ด้านการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน และด้านการส่งต่อนักเรียน จากการศึกษาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนวัดโคกนอน สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ได้แก่ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอนจำนวน ๒ คน คณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอน จำนวน ๖ คน ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.๑ – ม.๓ ชั้นละ ๒ คน) จำนวน ๖ คน ครูที่ปรึกษา(ม.๑ – ม.๓ ชั้นละ ๒ คน) โรงเรียนวัดโคกนอนจำนวน ๖ คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น(ม.๑ – ม.๓ ชั้นละ ๒ คน) จำนวน ๖ คน รวม ๒๖ คน จากการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง กับการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนวัดโคกนอน สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอออกเป็น ๓ ส่วน ดังนี้

๔.๑ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

๔.๒ วิเคราะห์ความเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

๔.๓ วิเคราะห์ความเห็นเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

๔.๑ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ จำแนกตามเพศ อายุ อาชีพ ศาสนา และสถานภาพ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ ๔.๑

ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์	จำนวน	ร้อยละ
๑. เพศ		
ชาย	๕	๓๔.๖๒
หญิง	๑๗	๖๕.๓๘
๒. อายุ		
ต่ำกว่า ๒๐ ปี	๖	๒๓.๐๗
๒๐ ปีขึ้นไป	๒๐	๗๖.๙๓
๓. อาชีพ		
รับราชการ	๕	๓๔.๖๒
อื่นๆ	๑๗	๖๕.๓๘
๔. ศาสนา		
พุทธ	๒๕	๙๖.๕๔
อื่นๆ	๑	๓.๔๖
๕. สถานภาพ		
โสด	๑๑	๔๒.๓๐
สมรส	๑๒	๔๖.๑๗
อื่นๆ	๓	๑๑.๕๓
รวม	๒๖	

๔.๒ วิเคราะห์ความเห็นเกี่ยวกับด้านการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

๑. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ผู้วิจัย : ข้อที่ ๑ ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างไร

ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกอน

คนที่ ๑ (นางแววดี ไธสงเนิน) กล่าวว่า ตามหลักการแล้วเมื่อเปิดเรียนปีการศึกษาใหม่ ครูที่ปรึกษาจะต้องขอเอกสารและสัมภาษณ์นักเรียนเป็นรายบุคคลและกรอกข้อมูลไว้ในแบบสำรวจข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลและไปเยี่ยมบ้านนักเรียนโดยไปบ้านนักเรียนที่ดูแลมีปัญหาหรือ

ต้องการความช่วยเหลือก่อน ครูหาแนวทางช่วยเหลือนักเรียนถ้าเกินกว่าจะดำเนินการได้ให้รายงานผู้บริหาร

คนที่ ๒ (นางสุรัตน์ดี ปานโพธิ์ทอง) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยดูจากเอกสารและสอบประวัติ

คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

คนที่ ๑ (นายสุรศักดิ์ เสวตนัย) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยการเยี่ยมบ้านนักเรียน การสังเกต การพูดคุยและซักถาม

คนที่ ๒ (นายวันวัชรศิษฐ์ สุภากร) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เท่าที่เห็นจะเป็นลักษณะพูดคุยหรือทำแบบสอบถามลงสมุดบันทึก การเข้าถึงตัวเด็ก รายบุคคลคิดว่ายังไม่น่าจะครบสมบูรณ์และละเอียดพอ

คนที่ ๓ (นายสมัคร อินทร์แสง) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลคือ มีการตรวจเยี่ยมบ้านของนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อดูชีวิตความเป็นอยู่ของนักเรียน และทำความรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

คนที่ ๔ (นายพีระ บาง) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล คือ ครูที่ปรึกษาจะรับทราบปัญหาของนักเรียนแต่ละคนจากตัวเองจากเพื่อนนักเรียนหรือเพื่อนครู โดยครูทราบปัญหาก็ติดตามเป็นกรณีรายบุคคลอย่างเป็นลำดับขั้นตอนตามกฎระเบียบของโรงเรียน ปัญหาหนักหรือเบาแตกต่างกันไปตามสภาพรายบุคคล

คนที่ ๕ (นางสมพร เจืออุปถัมภ์) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดย ครูที่ปรึกษาให้คำแนะนำในเรื่องต่างๆด้านการเรียนและทั่วไป

คนที่ ๖ (นางสาววิไล อยู่ยงสิน) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยการสอบถามนักเรียนเป็นรายบุคคล

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (นายวรพจน์ พุ่มเจริญดี) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยการพูดคุยกับผู้ปกครองนักเรียน เพื่อทำความรู้จักนักเรียนรายบุคคลและหาแนวทางในการแก้ปัญหาของนักเรียนรายบุคคล โดยเฉพาะนักเรียนที่มีปัญหาและจากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะที่อยู่ในโรงเรียน

คนที่ ๒ (นางสาวกันยา อุ่นภักดิ์) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยได้ให้คำแนะนำในเรื่องการศึกษาต่อและมีคาบแนะแนวในการให้คำปรึกษาหรือแนะแนวทางนักเรียนที่มีปัญหา

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (นายบุญกุล ประทุมทิพย์) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยการสอบถามนักเรียนเป็นรายบุคคลและสอบถามเพื่อนๆของนักเรียนที่สนิทกับนักเรียน

คนที่ ๒ (นางสาวอัจฉราวรรณ กองสุผล) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ดังนี้ ๑) ศึกษาพื้นฐานของครอบครัว เพื่อน การเรียน ๒) สอบถามข้อมูลจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง ๓) สังเกตพฤติกรรมโดยทั่วไป และ ๔) บันทึกข้อมูลที่สำคัญ

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (นางสาวนิตสา ต่อโชติ) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยการสอบถาม สัมภาษณ์ตัวนักเรียนและเพื่อนนักเรียนและการสังเกตพฤติกรรมเวลาจัดกิจกรรมต่างๆในห้องเรียน

คนที่ ๒ (นายภาควงศ์ วังสาโรจน์) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยจัดทำแฟ้มประวัตินักเรียนทุกคน พูดคุยกับผู้ปกครองนักเรียนในวันประชุมผู้ปกครองและมีการแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็น

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (นางสาวภูวนิดา ลีลาวัลลภ) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยการจัดประชุมผู้ปกครองทุกปีการศึกษา มีการสำรวจเยี่ยมบ้านนักเรียนเป็นรายบุคคล จัดกิจกรรมทุกประเภทให้นักเรียนเข้าร่วมและทำแบบสอบถามมายังผู้ปกครองเรื่องประวัตินักเรียนทุกปีการศึกษา

คนที่ ๒ (นางสุภาภรณ์ ประทักษ์กุลวงษา) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยการถามประวัตินักเรียนที่ละคนจนครบ

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (นางเพ็ญศรี พุ่มเกิด) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยจัดทำแบบสำรวจนักเรียนเป็นรายบุคคล

คนที่ ๒ (นายสอน สุขสุข) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยครูจะมาทำความรู้จักกับนักเรียนโดยการถามชื่อและพูดคุยกับนักเรียน

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (นางสาวเพ็ญพัทธ์ บ้านขมื่น) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยมีการเยี่ยมบ้านนักเรียนและพูดคุยกัน

คนที่ ๒ (นางสาวทองสุข ศรีทอง) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยมีการพูดคุยและปรึกษาเรื่องทั่วไปมีการแลกเปลี่ยนความรู้ ความสามารถและได้ช่วยกันแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้นในโรงเรียนด้วยการพูดคุยด้วยเหตุผลและสาเหตุที่เกิดขึ้นทำให้มีความสนิทกันมีการปรึกษาส่วนใหญ่นักเรียนไม่สามารถแก้ไขปัญหากองได้

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (เด็กหญิงพรพรรณ มั่งมี) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยการเยี่ยมบ้านนักเรียนและให้คำแนะนำหรือการช่วยเหลือต่างๆและสัมภาษณ์สอบถามนักเรียน

คนที่ ๒ (เด็กหญิงอริสรา กสิผล) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยการเยี่ยมบ้าน การสัมภาษณ์และสอบถามนักเรียนและให้คำแนะนำหรือการช่วยเหลือต่างๆ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (เด็กหญิงนภาพร ปรางศร) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยสอบถามประวัติส่วนตัว พูดคุยกับนักเรียนและให้คำปรึกษา

คนที่ ๒ (เด็กชายชาญชัย ช่วงโชติ) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยการสอบถามประวัติส่วนตัว พูดคุยให้คำปรึกษา

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (เด็กหญิงณัฐวิภา ศิริญาณ) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยมีการสอบถามข้อมูลจากนักเรียน

คนที่ ๒ (เด็กหญิงชญญารัตน์ เทียงทัด) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยให้นักเรียนแนะนำตัวเองและสอบถามเป็นรายบุคคล

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอนสรุปความว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยดูจากเอกสารและสอบประวัติโดยการสัมภาษณ์นักเรียนเป็นรายบุคคลและกรอกข้อมูลไว้ในแบบสำรวจข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลและไปเยี่ยมบ้านนักเรียน โดยไปบ้านนักเรียนที่ดูแลแล้วมีปัญหาหรือต้องการความช่วยเหลือก่อน ครูหาแนวทางช่วยเหลือนักเรียนถ้าเกินกว่าจะดำเนินการได้ให้รายงานผู้บริหาร

จากการสัมภาษณ์คณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอน สรุปความว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยการเยี่ยมบ้านนักเรียน การสังเกต การพูดคุยและซักถามซึ่งอาจยังได้ข้อมูลไม่สมบูรณ์นักควรมีวิธีการอื่นเพิ่มเติมเพื่อให้ข้อมูลที่ได้รับเป็นความจริงมากที่สุด

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยการพูดคุยกับผู้ปกครองนักเรียน เพื่อทำความรู้จักนักเรียนรายบุคคลและหาแนวทางในการแก้ปัญหาของนักเรียนรายบุคคล โดยเฉพาะนักเรียนที่มีปัญหาและจากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะที่อยู่ในโรงเรียนโดยได้ให้คำแนะนำในเรื่องการศึกษาต่อและมีคาบแนะแนวในการให้คำปรึกษาหรือแนะแนวทางนักเรียนที่มีปัญหา

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยการสอบถามนักเรียนเป็นรายบุคคลและสอบถามเพื่อนๆของนักเรียนที่สนิทกับนักเรียน ดังนี้ ๑) ศึกษาพื้นฐานของครอบครัว เพื่อน การเรียน ๒) สอบถามข้อมูลจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง ๓) สังเกตพฤติกรรมโดยทั่วไป และ ๔) บันทึกข้อมูลที่สำคัญ

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยจัดทำแฟ้มประวัตินักเรียนทุกคน พูดคุยกับผู้ปกครองนักเรียนในวันประชุมผู้ปกครองและมีการแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็น สอบถามสัมภาษณ์ตัวนักเรียนและเพื่อนนักเรียนและการสังเกตพฤติกรรมเวลาจัดกิจกรรมต่างๆในห้องเรียน จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่าครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยการจัดประชุมผู้ปกครองทุกปีการศึกษา มีการสำรวจเยี่ยมบ้านนักเรียนเป็นรายบุคคล จัดกิจกรรมทุกประเภทให้นักเรียนเข้าร่วมและทำแบบสอบถามมายังผู้ปกครองเรื่องประวัตินักเรียนทุกปีการศึกษา หรือซักถามประวัตินักเรียนที่ละคนจนครบ

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยจัดทำแบบสำรวจนักเรียนเป็นรายบุคคล ครูจะมาทำความรู้จักกับนักเรียน โดยการถามชื่อและพูดคุยกับนักเรียน

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยมีการพูดคุยและปรึกษาเรื่องทั่วไปมีการแลกเปลี่ยนความรู้ ความสามารถและได้ช่วยกันแก้ไขปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในโรงเรียนด้วยการพูดคุยด้วยเหตุผลและสาเหตุที่เกิดขึ้นทำให้มีความสนิทกันมีการปรึกษาส่วนใหญ่นักเรียนไม่สามารถแก้ไขปัญหาเองได้มีการเยี่ยมบ้านนักเรียนและพูดคุยกัน

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่าครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยการเยี่ยมบ้านนักเรียนและให้คำแนะนำหรือการช่วยเหลือต่างๆและสัมภาษณ์ สอบถามนักเรียน

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยสอบถามประวัติส่วนตัว พูดคุยกับนักเรียนและให้คำปรึกษา

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยมีการสอบถามข้อมูลจากนักเรียน นักเรียนแนะนำตัวเอง และสอบถามเป็นรายบุคคล

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลข้อที่ ๑ ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างไร สรุปได้ว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยการสอบถาม สัมภาษณ์ เยี่ยมบ้านนักเรียนเพื่อให้การแนะนำช่วยเหลือและมีการบันทึกเป็นข้อมูลและส่งต่อให้ครูที่ปรึกษาคตามลำดับ

ผู้วิจัย : ข้อที่ ๒ โรงเรียนจัดเตรียมเครื่องมือใดบ้างเพื่อให้ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการและครูที่ปรึกษาได้มีการใช้เครื่องมือหรือไม่

ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกอน

คนที่ ๑ (นางแววดี ไร่สูงเนิน) กล่าวว่า โรงเรียนได้จัดทำแบบสำรวจข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล ปีการศึกษา ๒๕๕๕ ยังไม่เห็นว่ามีการดำเนินการหรือไม่

คนที่ ๒ (นางสุรฉัตรดี ปานโพธิ์ทอง) กล่าวว่า โรงเรียนจัดเตรียมเครื่องมือคือแบบบันทึกและแบบสังเกตเพื่อให้ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการและครูที่ปรึกษาได้มีการใช้เครื่องมือแบบดังกล่าว

คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

คนที่ ๑ (นายสุรศักดิ์ เสวตน้อย) กล่าวว่า โรงเรียนจัดทำแบบประเมินนักเรียนในด้านต่างๆและครูที่ปรึกษาได้นำแบบประเมินเหล่านั้นมาใช้กับนักเรียน

คนที่ ๒ (นายวันวิชิตชัย สุภาการ) กล่าวว่า โรงเรียนได้จัดทำแบบประเมินพฤติกรรมของเด็กแต่ยังไม่เพียงพอ ควรจะมีการเพิ่มรายละเอียดต่างๆให้มากขึ้น

คนที่ ๓ (นายสมัคร อินทร์แสง) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษามีการใช้เครื่องมือโดยมีการทำแบบบันทึกพฤติกรรมของนักเรียนเพื่อบันทึกการกระทำของนักเรียนแต่ละบุคคล

คนที่ ๔ (นายพิระ บาง) กล่าวว่า โรงเรียนจัดเตรียมเครื่องมือตามระเบียบของโรงเรียนเพื่อให้ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการและครูที่ปรึกษามีการใช้เครื่องมือ

คนที่ ๕ (นางสมพร เจืออุปถัมภ์) กล่าวว่า โรงเรียนจัดเตรียมเครื่องมือเพื่อให้ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการและครูที่ปรึกษาได้มีการใช้เครื่องมือและเอกสารต่างๆ

คนที่ ๖ (นางสาววิไล อยู่ยงสิน) กล่าวว่า โรงเรียนจัดเตรียมเครื่องมือได้แก่แบบสอบถาม SDQ แบบบันทึกการเยี่ยมบ้าน เพื่อให้ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการและครูที่ปรึกษาได้มีการใช้เครื่องมือทุกเครื่องมือที่โรงเรียนมีให้

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (นายวรพจน์ พุ่มเจริญดี) กล่าวว่า ทางโรงเรียนจัดเตรียมเอกสารต่างๆให้ครูได้ใช้ในการเก็บข้อมูลต่างๆของนักเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานเช่นปพ.ต่างๆและเอกสารประจำชั้น เป็นต้น

คนที่ ๒ (นางสาวกัญญา อุ่นภักดิ์) กล่าวว่า ทางโรงเรียนได้จัดทำคู่มือในการศึกษาต่อในสถานศึกษาต่างๆเพื่อเป็นคู่มือในการติดตามนักเรียน

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (นายอนุชิต ประทุมทิพย์) กล่าวว่า โรงเรียนจัดเตรียมเครื่องมือคือแบบสอบถามเพื่อให้ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการและครูที่ปรึกษาได้มีการใช้เครื่องมือดังกล่าว

คนที่ ๒ (นางสาวอัจฉราวรรณ กองสุผล) กล่าวว่า โรงเรียนจัดเตรียมเครื่องมือคือแบบบันทึกการศึกษารายกรณีเพื่อให้ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการและครูที่ปรึกษาได้มีการใช้เครื่องมือดังกล่าว

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (นางสาวนิตศา ต่อโชติ) กล่าวว่า โรงเรียนจัดเตรียมเครื่องมือคือแบบสอบถามเพื่อให้ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการและครูที่ปรึกษาได้มีการใช้เครื่องมือดังกล่าว

คนที่ ๒ (นายภาณุภูมิ วงศาโรจน์) กล่าวว่า โรงเรียนไม่มีการจัดเตรียมเครื่องมือเพื่อให้ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการ โดยครูที่ปรึกษาจัดทำระบบส่วนตัวและครูที่ปรึกษาได้มีการใช้เครื่องมือดังกล่าว

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (นางสาวกานติดา ลีลาวัลลภ) กล่าวว่า โรงเรียนจัดเตรียมเครื่องมือคือคอมพิวเตอร์เพื่อให้ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการและครูที่ปรึกษาได้มีการใช้เครื่องมือดังกล่าว

คนที่ ๒ (นางสุภาภรณ์ ประทักษ์กุลวงษา) กล่าวว่า โรงเรียนจัดเตรียมเครื่องมือคือแบบสอบถามเพื่อให้ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการและครูที่ปรึกษาได้มีการใช้เครื่องมือดังกล่าว

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (นางเพ็ญศรี พุ่มเกิด) กล่าวว่า โรงเรียนจัดเตรียมเครื่องมือคือการเตรียมเครื่องมือการสำรวจนักเรียนเป็นรายบุคคล SDQ แบบประเมินความถนัด เพื่อให้ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการและครูที่ปรึกษาได้มีการใช้เครื่องมือดังกล่าว

คนที่ ๒ (นายสอน สุสุข) กล่าวว่า โรงเรียนจัดเตรียมเครื่องมือคือไมโครโฟนเพื่อให้ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการพูดคุยกับนักเรียนได้สะดวกยิ่งขึ้นและครูที่ปรึกษาได้มีการใช้เครื่องมือดังกล่าว

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (นางสาวเพ็ญพักตร์ บ้านขมื่น) กล่าวว่า โรงเรียนได้จัดเตรียมเครื่องมือคือแบบทดสอบและครูที่ปรึกษาได้ใช้เครื่องมือดังกล่าว

คนที่ ๒ (นางสาวทองสุข ศรีทอง) กล่าวว่า โรงเรียนได้จัดเตรียมเครื่องมือคือแบบประเมินพฤติกรรมและครูที่ปรึกษาได้ใช้เครื่องมือดังกล่าว

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (เด็กหญิงพรพรรณ มั่งมี) กล่าวว่า โรงเรียนได้จัดเตรียมเครื่องมือคือแบบประเมินพฤติกรรม SDQ และครูที่ปรึกษาได้ใช้เครื่องมือดังกล่าว

คนที่ ๒ (เด็กหญิงอริสรา กสิผล) กล่าวว่า โรงเรียนได้จัดเตรียมเครื่องมือคือแบบประเมินพฤติกรรม SDQ และครูที่ปรึกษาได้ใช้เครื่องมือดังกล่าว

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (เด็กหญิงนภาพร ปรางศร) กล่าวว่า โรงเรียนได้จัดเตรียมเครื่องมือคือแบบประเมินพฤติกรรม SDQ และครูที่ปรึกษาได้ใช้เครื่องมือดังกล่าว

คนที่ ๒ (เด็กชายชาญชัย ช่างโชติ) กล่าวว่า โรงเรียนได้จัดเตรียมเครื่องมือคือแบบประเมินพฤติกรรม SDQ และครูที่ปรึกษาได้ใช้เครื่องมือดังกล่าว

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (เด็กหญิงณัฐวิภา ศิริญาณ) กล่าวว่า โรงเรียนได้จัดเตรียมเครื่องมือคือแบบประเมินพฤติกรรม SDQ และครูที่ปรึกษาได้ใช้เครื่องมือดังกล่าว

คนที่ ๒ (เด็กหญิงชญญารัตน์ เทียงทัต) กล่าวว่า โรงเรียนได้จัดเตรียมเครื่องมือคือแบบประเมินพฤติกรรม SDQ และครูที่ปรึกษาได้ใช้เครื่องมือดังกล่าว

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอน สรุปความว่า โรงเรียนจัดเตรียมเครื่องมือคือแบบบันทึกและแบบสังเกตเพื่อให้ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการและครูที่ปรึกษาได้มีการใช้เครื่องมือแบบดังกล่าว

จากการสัมภาษณ์คณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอน สรุปความว่า โรงเรียนจัดเตรียมเครื่องมือได้แก่แบบสอบถาม SDQ แบบบันทึกการเยี่ยมบ้าน เพื่อให้ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการและครูที่ปรึกษาได้มีการใช้เครื่องมือทุกเครื่องมือที่โรงเรียนจัดไว้ให้

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า ทางโรงเรียนจัดเตรียมเอกสารต่างๆให้ครูได้ใช้ในการเก็บข้อมูลต่างๆของนักเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้น

พื้นฐานเช่นปพ.ต่างๆและเอกสารประจำชั้น เป็นต้นและทางโรงเรียนได้จัดทำคู่มือในการศึกษาต่อ
ในสถานศึกษาต่างๆเพื่อเป็นคู่มือในการติดตามนักเรียน

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า โรงเรียนจัดเตรียม
เครื่องมือคือแบบสอบถามและแบบบันทึกรายกรณีเพื่อให้ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการและครูที่
ปรึกษาได้มีการใช้เครื่องมือดังกล่าว

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า โรงเรียนจัดเตรียม
เครื่องมือคือแบบสอบถามเพื่อให้ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการและครูที่ปรึกษาได้มีการใช้เครื่องมือ
ดังกล่าวเครื่องมือบางชนิดครูที่ปรึกษาจัดดำเนินการเองตามความเหมาะสมเพื่อให้เหมาะกับตัว
นักเรียน

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า โรงเรียนจัดเตรียม
เครื่องมือคือแบบสอบถามและเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อให้ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการและครูที่ปรึกษา
ได้มีการใช้เครื่องมือดังกล่าว

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า โรงเรียนได้
จัดเตรียมเครื่องมือคือแบบประเมินพฤติกรรมและครูที่ปรึกษาได้ใช้เครื่องมือดังกล่าว

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า โรงเรียนได้
จัดเตรียมเครื่องมือคือแบบประเมินพฤติกรรมและครูที่ปรึกษาได้ใช้เครื่องมือดังกล่าว

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า โรงเรียนได้จัดเตรียม
เครื่องมือคือแบบประเมินพฤติกรรมSDQและครูที่ปรึกษาได้ใช้เครื่องมือดังกล่าว

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า โรงเรียนได้จัดเตรียม
เครื่องมือคือแบบประเมินพฤติกรรมSDQและครูที่ปรึกษาได้ใช้เครื่องมือดังกล่าว

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า โรงเรียนได้จัดเตรียม
เครื่องมือคือแบบประเมินพฤติกรรมSDQและครูที่ปรึกษาได้ใช้เครื่องมือดังกล่าว

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ข้อที่ ๒ โรงเรียนจัดเตรียมเครื่องมือ
ใดบ้างเพื่อให้ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการและครูที่ปรึกษาได้มีการใช้เครื่องมือหรือไม่ สรุปความว่า
โรงเรียนได้จัดเตรียมเครื่องมือคือแบบประเมินพฤติกรรมSDQ และครูที่ปรึกษาได้ใช้เครื่องมือ
ดังกล่าวและมีอุปกรณ์ช่วยเสริมคือเครื่องคอมพิวเตอร์และไมโครโฟน

ผู้วิจัย : ข้อที่ ๓ ครูที่ปรึกษามีการเยี่ยมบ้านนักเรียนหรือไม่ โรงเรียนมีการดำเนินการช่วยเหลืออย่างไรเมื่อพบปัญหา

ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกอน

คนที่ ๑ (นางแววดี ไธสูงเนิน) กล่าวว่า ไม่พบว่าครูที่ปรึกษาไปเยี่ยมบ้าน

คนที่ ๒ (นางสุรตน์วดี ปานโพธิ์ทอง) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเยี่ยมบ้านนักเรียนและให้การช่วยเหลือแนะนำในเรื่องอื่น

คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

คนที่ ๑ (นายสุรศักดิ์ เสวตนัย) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาออกเยี่ยมบ้านนักเรียน โดยเฉพาะนักเรียนที่มีปัญหาขาดเงิน โดยครูที่ปรึกษาขอทุนให้กับนักเรียนและโรงเรียนหาทุนมอบให้กับนักเรียน

คนที่ ๒ (นายวันวิชิต สุภากร) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเยี่ยมบ้านบ้างแต่ไม่มากนัก และก็ไม่ทั่วถึงทุกคน ด้านการช่วยเหลือยังไม่ทั่วถึงและแก้ไขไม่ได้ผล

คนที่ ๓ (นายสมคร อินทร์แสง) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการเยี่ยมบ้านนักเรียน และเมื่อพบปัญหาที่มาจากทางแก้ไข ช่วยเหลือ เช่นนักเรียนที่มีปัญหาขาดแคลนทุนทรัพย์ก็มีการมอบทุนการศึกษา

คนที่ ๔ (นายพิระ บาง) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการกรณีนักเรียนมีปัญหาต่อเนื่องไม่มีการปรับปรุงตัว ผ่านการเรียกผู้ปกครองมารับทราบปัญหาก็กังไม่ดีขึ้น ครูที่ปรึกษาจึงต้องไปเยี่ยมบ้านเพื่อสังเกตและเก็บข้อมูลเพื่อแก้ปัญหาในลำดับต่อไป

คนที่ ๕ (นางสมพร เจืออุปถัมภ์) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการเยี่ยมบ้านนักเรียนที่ประสงค์จะขอทุนการศึกษาว่าสมควรจะได้รับการช่วยเหลือด้านนี้หรือไม่

คนที่ ๖ (นางสาววิไล อยู่ยงสิน) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการเยี่ยมบ้านและได้จัดหาทุนให้กับนักเรียนที่มีฐานะยากจน

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (นายวรพจน์ พุ่มเจริญดี) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการเยี่ยมบ้านนักเรียน โดยเฉพาะนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียน ไม่อยากมาเรียนหนังสือ หรือปัญหาอื่นๆเช่นปัญหาสุขภาพ ดิด เป็นต้น

คนที่ ๒ (นางสาวกัญญา อุ่นภักดิ์) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการเยี่ยมบ้านนักเรียน และได้เข้าพูดคุยและชี้แจงแก่ผู้ปกครองเป็นรายบุคคล

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (นายอนุช ประทุมทิพย์) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการเยี่ยมบ้านนักเรียน และทางโรงเรียนได้ดำเนินการช่วยเหลือตามความเหมาะสมเช่น การมอบทุนการศึกษา

คนที่ ๒ (นางสาวอัจฉราวรรณ กองสุผล) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการเยี่ยมบ้านตามกรณีที่พบปัญหาหรือต้องการศึกษาข้อมูลเพิ่มเติม

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (นางสาวนิตสา ต่อโชติ) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการเยี่ยมบ้านนักเรียนและให้คำปรึกษาแก่นักเรียนและผู้ปกครอง

คนที่ ๒ (นายภาควุมิ วงศาโรจน์) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการเยี่ยมบ้านนักเรียนส่วนการให้คำแนะนำเป็นของผู้บริหาร

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (นางสาวกวนิดา ลีลาวัลลภ) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการเยี่ยมบ้านนักเรียนเป็นรายบุคคลเลือกจากคนที่อยู่บ้านใกล้กับโรงเรียน เมื่อพบปัญหาทางโรงเรียนจะมีการทำประวัติและช่วยเหลือด้านทุนการศึกษาแล้วแต่งบประมาณโรงเรียนจะจัดสรรให้ได้

คนที่ ๒ (นางสุภาภรณ์ ประทักษ์กุลวงษา) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการเยี่ยมบ้านโดยบอกเด็กนักเรียนและแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (นางเพ็ญศรี พุ่มเกิด) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการเยี่ยมบ้านนักเรียนและให้ทุนการศึกษาตามความเหมาะสม

คนที่ ๒ (นายสอน สุขสุข) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการเยี่ยมบ้านนักเรียนเมื่อมีนักเรียนขาดเรียนติดต่อกันเป็นเวลา ๓ วันขึ้นไป ครูที่ปรึกษาจะเดินทางไป

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (นางสาวเพ็ญพักตร์ บ้านขมิ้น) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการเยี่ยมบ้านนักเรียนและมีการมอบทุนการศึกษาให้

คนที่ ๒ (นางสาวทองสุข ศรีทอง) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการเยี่ยมบ้านนักเรียนเมื่อพบปัญหาทางโรงเรียนจะช่วยเหลือ เช่น ถ้านักเรียนไม่มีทุนทรัพย์พอโรงเรียนก็จะจัดหาทุนมาให้ให้นักเรียนที่มีปัญหา

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (เด็กหญิงพรพรรณ มั่งมี) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการเยี่ยมบ้านนักเรียนและช่วยเหลือโดยจัดสรรทุนให้ถ้านักเรียนขาดแคลนเรื่องอาหารก็จัดอาหารให้

คนที่ ๒ (เด็กหญิงอริสรา กสิผล) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการเยี่ยมบ้านนักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อช่วยเหลือในส่วนที่นักเรียนขาดแคลนเช่นทุนทรัพย์

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (เด็กหญิงนภาพร ปรากฏ) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาไม่เคยได้ดำเนินการเกี่ยวกับการเยี่ยมบ้านนักเรียน

คนที่ ๒ (เด็กชายชาญชัย ช่างโชติ) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาไม่เคยได้ดำเนินการเกี่ยวกับการเยี่ยมบ้านนักเรียนแต่ได้มอบทุนการศึกษาและช่วยเหลือด้านอาหาร โดยนำอาหารที่เหลือในตอนกลางวันกลับไปเพื่อไปทานในตอนเย็นถ้าวันไหนหมดก็ไม่มี

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (เด็กหญิงณัฐวิภา ศิริญาณ) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการเยี่ยมบ้านนักเรียน

คนที่ ๒ (เด็กหญิงธัญญารัตน์ เทียงทัต) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการเยี่ยมบ้านนักเรียนและถ้าพบว่านักเรียนคนใดมีความต้องการให้ช่วยเหลือก็ดำเนินการทันที

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอน สรุปความว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเยี่ยมบ้านนักเรียนและให้การช่วยเหลือแนะนำในเรื่องอื่นแต่ยังไม่ได้รับรายงานเรื่องการเยี่ยมบ้านเป็นลายลักษณ์อักษร

จากการสัมภาษณ์คณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอน สรุปความว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการเยี่ยมบ้านนักเรียนและเมื่อพบปัญหาที่มาหาทางแก้ไข ช่วยเหลือ เช่นนักเรียนที่มีปัญหาขาดแคลนทุนทรัพย์ก็มีการมอบทุนการศึกษา แต่การช่วยเหลือยังไม่ทั่วถึงและแก้ไขให้ได้อีก

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการเยี่ยมบ้านนักเรียน โดยเฉพาะนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียน ไม่อยากมาเรียนหนังสือ หรือปัญหาอื่นๆเช่นปัญหาสุขภาพจิต เป็นต้น และได้เข้าพูดคุย ชี้แจงแก่ผู้ปกครองเป็นรายบุคคล

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการเยี่ยมบ้านนักเรียนและทางโรงเรียนได้ดำเนินการช่วยเหลือตามความเหมาะสมเช่น การมอบทุนการศึกษา และตามกรณีที่พบปัญหาหรือต้องการศึกษาข้อมูลเพิ่มเติม

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการเยี่ยมบ้านนักเรียนและให้คำปรึกษาแก่นักเรียนและผู้ปกครองส่วนการให้คำแนะนำเป็นของผู้บริหาร

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการเยี่ยมบ้านนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยการเริ่มจากคนที่อยู่บ้านใกล้กับโรงเรียน

ก่อน ตามลำดับ เมื่อพบปัญหาทางโรงเรียนจะมีการทำประวัติและช่วยเหลือด้านทุนการศึกษา แล้วแต่งบประมาณ โรงเรียนจะจัดสรรให้ได้

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการเยี่ยมบ้านนักเรียนและให้ทุนการศึกษาตามความเหมาะสมและเมื่อมีนักเรียนขาดเรียนติดต่อกันเป็นเวลา ๓ วันขึ้นไป ครูที่ปรึกษาจะไปเยี่ยมบ้านเพื่อช่วยแก้ไขปัญหานั้น

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการเยี่ยมบ้านนักเรียนเมื่อพบปัญหาทางโรงเรียนจะช่วยเหลือ เช่น ถ้านักเรียนไม่มีทุนทรัพย์พอ โรงเรียนก็จะจัดหาทุนมาให้ให้นักเรียนที่มีปัญหา

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการเยี่ยมบ้านนักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อช่วยเหลือในส่วนที่นักเรียนขาดแคลนเช่น ทุนทรัพย์ ถ้านักเรียนขาดแคลนเรื่องอาหารก็จัดหาอาหารให้

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า ครูที่ปรึกษาไม่เคยได้ดำเนินการเกี่ยวกับการเยี่ยมบ้านนักเรียนแต่ได้มอบทุนการศึกษาและช่วยเหลือด้านอาหาร โดยนำอาหารที่เหลือในตอนกลางวันกลับไปทานในตอนเย็นถ้าวันไหนหมดก็ไม่มี

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการเยี่ยมบ้านนักเรียนและถ้าพบว่านักเรียนคนใดมีความต้องการให้ช่วยเหลือก็ดำเนินการทันที

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ข้อที่ ๓ ครูที่ปรึกษามีการเยี่ยมบ้านนักเรียนหรือไม่ โรงเรียนมีการดำเนินการช่วยเหลืออย่างไรเมื่อพบปัญหา สรุปได้ว่า ครูที่ปรึกษาดำเนินการเกี่ยวกับการเยี่ยมบ้านนักเรียน โดยเฉพาะนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียน ไม่อยากมาเรียน หนังสือ หรือปัญหาอื่นๆเช่น ปัญหาสุขภาพจิต เป็นต้น และได้เข้าพูดคุย ชี้แจงแก่ผู้ปกครองเป็นรายบุคคล หากพบปัญหาที่เข้าช่วยเหลือในเบื้องต้นเช่น การจัดสรรทุนการศึกษาในกรณีขาดแคลน ทุนทรัพย์ จัดสรรอาหารไปให้รับประทานในตอนเย็น แต่ยังไม่ครบทุกบ้าน

ผู้วิจัย : ข้อที่ ๔ ท่านคิดว่าการทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆมีประโยชน์อย่างไร ท่านเห็นด้วยกับการดำเนินงานในเรื่องนี้ของโรงเรียนหรือไม่ เพราะเหตุใด

ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกอน

คนที่ ๑ (นางแววดี ไร่สูงเนิน) กล่าวว่า การทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆมีประโยชน์เพราะเป็นส่วนหนึ่งของการตรวจสอบความรู้ ความสามารถ ความเข้าใจในสิ่งที่นักเรียนได้รับและพัฒนาการของนักเรียน

คนที่ ๒ (นางสุรัตน์วดี ปานโพธิ์ทอง) กล่าวว่า การทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆมีประโยชน์และเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆได้

คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

คนที่ ๑ (นายสุรศักดิ์ เสวตนัย) กล่าวว่า การทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆมีประโยชน์เพราะจะได้ทราบความรู้ความสามารถของนักเรียนมีเพียงใด อยู่ในระดับใด เพื่อให้การช่วยเหลือ สนับสนุนต่อไป

คนที่ ๒ (นายวันวัชรศิษฐ์ สุภากร) กล่าวว่า การทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆมีประโยชน์แก่เด็กมาก แต่ควรที่จะเพิ่มให้มากกว่าเดิมเพื่อนำมาทดสอบของเด็กให้บ่อยขึ้น

คนที่ ๓ (นายสมักร อินทร์แสง) กล่าวว่า การทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆมีประโยชน์เพราะช่วยให้นักเรียนเกิดการพัฒนาตนเองและเห็นด้วยเพราะนักเรียนจะได้มีความรู้ความสามารถที่ดีขึ้น

คนที่ ๔ (นายพิระ บาง) กล่าวว่า การทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆมีประโยชน์และเห็นด้วยเพราะเป็นนโยบายและสนับสนุนเกณฑ์การประเมิน

คนที่ ๕ (นางสมพร เจืออุบลัมภ์) กล่าวว่า การทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆมีประโยชน์เพราะจะได้ทราบความรู้ความสามารถของตัวนักเรียน

คนที่ ๖ (นางสาววิไล อยู่ยงสิน) กล่าวว่า การทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆมีประโยชน์และเห็นด้วยเพราะจะทำให้ทราบว่านักเรียนคนใดอ่อนวิชาอะไร

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (นายวรพจน์ พุ่มเจริญคดี) กล่าวว่า การทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆมีประโยชน์และเห็นด้วยเพราะจำเป็นอย่างมาก เพื่อที่จะได้รู้พัฒนาการของนักเรียนแต่ละคน สามารถพัฒนานักเรียนให้ไปเป็นไปตามศักยภาพของนักเรียนแต่ละคนได้

คนที่ ๒ (นางสาวกัญญา อุ่นภักดิ์) กล่าวว่า การทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆมีประโยชน์และเห็นด้วยเพราะเป็นการวัดระดับความสามารถของผู้เรียนแต่ละบุคคล เพื่อนำผลที่ได้ไปประเมินและหาทางให้การช่วยเหลือผู้เรียนที่มีปัญหาในรายวิชาต่างๆ

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (นายอนุกุล ประทุมทิพย์) กล่าวว่า การทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆมีประโยชน์และเห็นด้วยเพราะการทดสอบความรู้ของนักเรียนเป็นการวัดความรู้พื้นฐานในแต่ละกลุ่มสาระ เมื่อพบปัญหาจะได้รับดำเนินการแก้ไข

คนที่ ๒ (นางสาวอัจฉราวรรณ กองสุผล) กล่าวว่า การทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆมีประโยชน์และเห็นด้วยเพราะทำให้ได้เห็นศักยภาพของนักเรียนและได้ทราบความสนใจและความถนัดของนักเรียน

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (นางสาวนิตสา ต่อโชติ) กล่าวว่า การทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆมีประโยชน์และเห็นด้วยเพราะเป็นการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

คนที่ ๒ (นายภาณุภูมิ วงศาโรจน์)กล่าวว่า การทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆมีประโยชน์และเห็นด้วยเพราะสามารถแยกกลุ่มผู้เรียนได้อย่างชัดเจนและเห็นด้วยกับการดำเนินการนี้

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (นางสาวกวนิดา ลีลาวัลลภ) กล่าวว่า การทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆมีประโยชน์และเห็นด้วยเพราะมีประโยชน์กับนักเรียนมากทำให้ตัวนักเรียนทราบว่าควรจะเลือกแผนในการศึกษาต่ออย่างไรและสามารถช่วยให้ให้นักเรียนพัฒนาความรู้ให้มากขึ้น

คนที่ ๒ (นางสุภาภรณ์ ประทักษ์กุลวงษา) กล่าวว่า การทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆมีประโยชน์และเห็นด้วยเพราะนักเรียนจะได้มีแผนการเรียนตามความถนัดของตน

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (นางเพ็ญศรี พุ่มเกิด) กล่าวว่า การทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆมีประโยชน์และเห็นด้วยกับโรงเรียนที่ดำเนินการทดสอบความรู้เป็นการวัดความรู้ที่นักเรียนได้รับจากครูผู้สอน

คนที่ ๒ (นายสอน สุขสุข) กล่าวว่า การทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆมีประโยชน์และเห็นด้วยเพราะทำให้ทราบผลพัฒนาความสามารถในด้านต่างๆของนักเรียน

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (นางสาวเพ็ญพัทธ์ บ้านขมื่น) กล่าวว่า การทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆมีประโยชน์และเห็นด้วย เพราะจะได้รู้ความสามารถของนักเรียนและจะได้จัดการเรียนและแก้ไขข้อบกพร่องได้

คนที่ ๒ (นางสาวทองสุข ศรีทอง) กล่าวว่า การทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆมีประโยชน์พอสมควรเพราะอาจจะทำให้รับรู้ได้ถึงความสามารถของนักเรียน แต่อาจเสียเวลาในเรื่องของการจัดการสอบมากกว่าและแก้ปัญหาการสอบตก

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (เด็กหญิงพรพรรณ มั่งมี) กล่าวว่า การทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆมีประโยชน์เพราะเทอมแรกเราอาจจะตั้งตัวไม่ทัน เทอมต่อไปจะได้ปรับตัวเองและอ่านหนังสือรวมทั้งค้นคว้าเพิ่มเติม

คนที่ ๒ (เด็กหญิงอริสรา กลีผล) กล่าวว่า การทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆมีประโยชน์เพราะเทอมแรกเราอาจจะตั้งตัวไม่ทัน เทอมต่อไปจะได้ปรับตัวเองและอ่านหนังสือรวมทั้งค้นคว้าเพิ่มเติม

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (เด็กหญิงนภาพร ปรากฏ) กล่าวว่า การทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆมีประโยชน์และเห็นด้วยเพราะจะได้เป็นการประเมินผลการเรียนของแต่ละปี แต่ละสายชั้นว่านักเรียนได้รับความรู้อะไรบ้างที่เรียนมา

คนที่ ๒ (เด็กชายชาญชัย ช่วงโชติ) กล่าวว่า การทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆมีประโยชน์และเห็นด้วยเพราะจะได้รู้ว่าเราเรียนเป็นอย่างไรมีการเรียนรู่มากแค่ไหน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (เด็กหญิงณัฐวิภา ศิริญาณ) กล่าวว่า การทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆมีประโยชน์และเห็นด้วย

คนที่ ๒ (เด็กหญิงชญญ์รัตน์ เทียงทัต) กล่าวว่า การทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆมีประโยชน์และเห็นด้วยเพราะเป็นข้อดีกับนักเรียนเพื่อจะได้ทบทวนความรู้อีกครั้ง

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอน สรุปความว่า การทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆมีประโยชน์เพราะเป็นส่วนหนึ่งของการตรวจสอบความรู้ ความสามารถ ความเข้าใจในสิ่งที่นักเรียนได้รับและพัฒนาการของนักเรียน

จากการสัมภาษณ์คณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอน สรุปความว่า การทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆมีประโยชน์เพราะจะได้ทราบความรู้ความสามารถของนักเรียนมีเพียงใด อยู่ในระดับใด เพื่อให้การช่วยเหลือ สนับสนุนต่อไปแต่ควรที่จะเพิ่มให้มากกว่าเดิมเพื่อนำมาทดสอบของเด็กให้บ่อยขึ้น

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า การทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆมีประโยชน์และเห็นด้วยเพราะจำเป็นอย่างมาก เพื่อที่จะได้รู้พัฒนาการของนักเรียนแต่ละคน สามารถพัฒนานักเรียนให้เติบโตตามศักยภาพของนักเรียนแต่ละคนได้

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า การทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆมีประโยชน์และเห็นด้วยเพราะการทดสอบความรู้ของนักเรียนเป็นการวัดความรู้พื้นฐานในแต่ละกลุ่มสาระ เมื่อพบปัญหาจะได้รับการดำเนินการแก้ไข ทำให้ได้เห็นศักยภาพของนักเรียนและได้ทราบความสนใจและความถนัดของนักเรียน

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า การทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆมีประโยชน์และเห็นด้วยเพราะเป็นการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถแยกกลุ่มผู้เรียนได้อย่างชัดเจน

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า การทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆมีประโยชน์และเห็นด้วยเพราะมีประโยชน์กับนักเรียนมากทำให้ตัวนักเรียนทราบว่าควรจะทำอย่างไรในการศึกษาต่ออย่างไรและสามารถช่วยให้นักเรียนพัฒนาความรู้ให้มากขึ้น และนักเรียนจะได้มีแผนการเรียนตามความถนัดของตน

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า การทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆมีประโยชน์และเห็นด้วยกับโรงเรียนที่ดำเนินการทดสอบความรู้เป็นการวัดความรู้ที่นักเรียนได้รับจากครูผู้สอน ทำให้ทราบผลพัฒนาความสามารถในด้านต่างๆของนักเรียน

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า การทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆมีประโยชน์และเห็นด้วย เพราะจะได้รู้ความสามารถของนักเรียนและจะได้จัดการเรียนและแก้ไขข้อบกพร่องได้ให้รับรู้ได้ถึงความสามารถของนักเรียนแต่อาจเสียเวลาในเรื่องของการจัดการสอบและแก้ปัญหาการสอบตก

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า การทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆมีประโยชน์เพราะเทอมแรกเราอาจจะตั้งตัวไม่ทัน เทอมต่อไปจะได้ปรับตัวเองและอ่านหนังสือรวมทั้งค้นคว้าเพิ่มเติม

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า การทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆมีประโยชน์และเห็นด้วยเพราะจะได้เป็น

การประเมินผลการเรียนของแต่ละปี แต่ละสายชั้นว่านักเรียนได้รับความรู้อะไรบ้างที่เรียนมาและ จะได้ว่าเราเรียนเป็นอย่างไรมีการเรียนรู้มากแค่ไหน

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า การทดสอบความรู้ ความสามารถของนักเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆมีประโยชน์และเห็นด้วยเพราะเป็นข้อดีกับ นักเรียนเพื่อจะได้ทบทวนความรู้อีกครั้ง

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ข้อที่ ๔ ท่านคิดว่าการทดสอบความรู้ ความสามารถของนักเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆมีประโยชน์อย่างไร ท่านเห็นด้วยกับการ ดำเนินงานในเรื่องนี้ของโรงเรียนหรือไม่ เพราะเหตุใด สรุปได้ว่า มีประโยชน์และเห็นด้วยเพราะจะ ทำให้ได้ทราบว่านักเรียนคนใดควรได้รับการซ่อมและเสริมในด้านใด สามารถแยกนักเรียน ออกเป็นกลุ่มๆได้ ว่ากลุ่มไหนเก่ง ปานกลางและอ่อน เพื่อที่จะได้จัดกระบวนการเรียนให้เหมาะกับการรับรู้ของเด็กแต่ละคน

๒. ด้านการคัดกรองนักเรียน

ผู้วิจัย : ข้อที่ ๑ ท่านเห็นด้วยกับเครื่องมือการคัดกรองนักเรียนหรือไม่ เครื่องมือนี้มีความครอบคลุม และสามารถคัดกรองได้มากน้อยเพียงใด

ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกอน

คนที่ ๑ (นางแววดี ไร่สูงเนิน) กล่าวว่า เห็นด้วยกับเครื่องมือคัดกรองแต่ครูต้องใช้เวลาใกล้ชิดกับ นักเรียนมากขึ้น

คนที่ ๒ (นางสุรัตน์วีดี ปานโพธิ์ทอง) กล่าวว่า เห็นด้วยเพราะเครื่องมือคัดกรองเป็นคู่มือในการคัด กรองเบื้องต้นผู้ใช้เครื่องมือคือบุคคลที่จะทำให้การคัดกรองนักเรียนมีประสิทธิภาพมากที่สุด

คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

คนที่ ๑ (นายสุรศักดิ์ เสวตนัย) กล่าวว่า เห็นด้วยเพราะเครื่องมือสามารถคัดกรองนักเรียนได้ระดับ หนึ่ง

คนที่ ๒ (นายวันวัชรศิษฐ์ สุภาการ) กล่าวว่า เห็นดีด้วยแต่ต้องการให้เข้าถึงตัวเด็กและครอบครัว มากกว่านี้เพราะการได้เข้าไปใกล้ชิดจะได้ประโยชน์มากกว่าเครื่องมือ

คนที่ ๓ (นายสมักร อินทร์แสง) กล่าวว่า เห็นด้วยเพราะนักเรียนจะได้มีคุณภาพที่ดีและการคัด กรองนักเรียนนี้สามารถคัดกรองได้ดีมีประสิทธิภาพทำให้ครูได้รู้จักนักเรียนมากขึ้น

คนที่ ๔ (นายพีระ บาง) กล่าวว่า การคัดกรองเป็นเพียงด่านแรกหากเด็กมีปัญหาจริงต้องช่วยกัน ดูแลแก้ไขในลำดับต่อไป

คนที่ ๕ (นางสมพร เจืออุปถัมภ์) กล่าวว่า เห็นด้วยเพราะจะทำให้เด็กมีคุณภาพมากขึ้น

คนที่ ๖ (นางสาววิไล อยู่ยงสิน) กล่าวว่า เห็นด้วยเพราะเครื่องมือสามารถช่วยคัดกรองนักเรียนได้มาก

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (นายวรพจน์ พุ่มเจริญดี) กล่าวว่า เห็นด้วยอย่างยิ่งเพราะเป็นการคัดเลือกนักเรียนว่านักเรียนนั้นมีความสามารถแค่ไหน มีความรู้พื้นฐานแค่ไหนจะสามารถจัดนักเรียนเข้าเรียนในชั้นที่เหมาะสมกับความสามารถของตนเอง

คนที่ ๒ (นางสาวกันยา อุ่นภักดิ์) กล่าวว่า เห็นด้วยเพราะจะได้จัดประเภทของนักเรียนได้ถูกต้อง

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (นายบุญกุล ประทุมทิพย์) กล่าวว่า เห็นด้วยเพราะโรงเรียนรับตามเกณฑ์อายุของนักเรียน

คนที่ ๒ (นางสาวอัจฉราวรรณ กองสุผล) กล่าวว่า เห็นด้วยเพราะทำให้ได้รู้ข้อมูลเบื้องต้นอันเป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อแก้ไขปัญหาในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (นางสาวนิตศา ต่อโชติ) กล่าวว่า เห็นด้วยเพราะสามารถคัดกรองนักเรียนได้ตรงตามข้อมูลของนักเรียนแต่ละคน ได้ชัดเจน

คนที่ ๒ (นายภาควงศ์ วงศาโรจน์) กล่าวว่า เห็นด้วยแต่สามารถคัดกรองได้บางส่วน

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (นางสาวภูวนิดา ลีลาวัลลภ) กล่าวว่า เห็นด้วยแต่เครื่องมือสามารถคัดกรองได้ในระดับปานกลาง

คนที่ ๒ (นางสุภาภรณ์ ประทักษ์กุลวงษา) กล่าวว่า เห็นด้วย

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (นางเพ็ญศรี พุ่มเกิด) กล่าวว่า เห็นด้วยแต่เครื่องมือไม่สามารถคัดกรองได้ทั้งหมด ไม่ครอบคลุม

คนที่ ๒ (นายสอน สุขสุข) กล่าวว่า เห็นด้วยเพราะเครื่องมือคัดกรองนักเรียนมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อตัวนักเรียนและคนอื่น ๆ รอบตัวนักเรียน

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (นางสาวเพ็ญพักตร์ บ้านขมื่น) กล่าวว่า เห็นด้วย

คนที่ ๒ (นางสาวทองสุข ศรีทอง) ไม่แสดงความคิดเห็น

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (เด็กหญิงพรพรรณ มั่งมี) กล่าวว่า เห็นด้วยเพราะคนเก่งจะได้พาไปแข่งขันและคนเรียนอ่อนจะได้สอนเสริม

คนที่ ๒ (เด็กหญิงอริสรา กสิผล) กล่าวว่า เห็นด้วยเพราะถ้านักเรียนเรียนเก่งจะส่งไปแข่งขัน หากนักเรียนเรียนอ่อนจะสอนเพิ่มเติม

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (เด็กหญิงนภาพร ปรางศร) กล่าวว่า ไม่พบว่ามีกรคัดกรอง

คนที่ ๒ (เด็กชายชาญชัย ช่างโชติ) กล่าวว่า เห็นด้วยเพราะเครื่องมือการคัดกรองทำให้จัดการเรียนการสอนที่ดีนักเรียนได้รับความรู้มากขึ้น

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (เด็กหญิงณัฐวิภา ศิริญาณ) กล่าวว่า เห็นด้วยเพราะเครื่องมือคัดกรองสามารถคัดกรองนักเรียนได้ดี

คนที่ ๒ (เด็กหญิงชญญารัตน์ เทียงทัด) กล่าวว่า เห็นด้วยเพราะเครื่องมือคัดกรองสามารถคัดกรองนักเรียนได้ดี

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอน สรุปความว่า เห็นด้วยเพราะเครื่องมือคัดกรองเป็นคู่มือในการคัดกรองเบื้องต้นผู้ใช้เครื่องมือคือบุคคลที่จะทำให้การคัดกรองนักเรียนมีประสิทธิภาพมากที่สุดแต่ครูต้องมีเวลาใกล้ชิดกับนักเรียนมากขึ้น

จากการสัมภาษณ์คณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอน สรุปความว่า เห็นด้วยเพราะนักเรียนจะได้มีคุณภาพที่ดีและการคัดกรองนักเรียนนี้สามารถคัดกรองได้ดีมีประสิทธิภาพทำให้ครูได้รู้จักนักเรียนมากขึ้น การคัดกรองเป็นเพียงด่านแรกหากเด็กมีปัญหาจริงต้องช่วยกันดูแลแก้ไขในลำดับต่อไปแต่ต้องการให้เข้าถึงตัวเด็กและครอบครัวมากกว่านี้เพราะการได้เข้าใกล้ชิดจะได้ประโยชน์มากกว่าเครื่องมือ

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า เห็นด้วยอย่างยิ่งเพราะเป็นการคัดเลือกว่านักเรียนนั้นมีความสามารถแค่ไหน มีความรู้พื้นฐานแค่ไหนจะได้สามารถจัดนักเรียนเข้าเรียนในชั้นที่เหมาะสมกับความสามารถของตนเองและจะได้จัดประเภทของนักเรียนได้ถูกต้อง

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า เห็นด้วยเพราะทำให้ได้รู้ข้อมูลเบื้องต้นอันเป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อแก้ไขปัญหาในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า เห็นด้วยเพราะสามารถคัดกรองนักเรียนได้ตรงตามข้อมูลของนักเรียนแต่ละคน ได้ชัดเจน

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า เห็นด้วยแต่เครื่องมือสามารถคัดกรองได้ในระดับปานกลาง

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า เห็นด้วยเพราะเครื่องมือคัดกรองนักเรียนมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อตัวนักเรียนและคนอื่นๆรอบตัวนักเรียนแต่เครื่องมือไม่สามารถคัดกรองได้ทั้งหมด ไม่ครอบคลุม

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า เห็นด้วยและไม่แสดงความคิดเห็นอื่นๆ

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า เห็นด้วยเพราะถ้านักเรียนเรียนเก่งจะส่งไปแข่งขัน หากนักเรียนเรียนอ่อนจะสอนเพิ่มเติม

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า เห็นด้วยเพราะเครื่องมือการคัดกรองทำให้จัดการเรียนการสอนที่ดีนักเรียนได้รับความรู้มากขึ้น

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า เห็นด้วยเพราะเครื่องมือคัดกรองสามารถคัดกรองนักเรียนได้ดี

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านการคัดกรองนักเรียน ข้อที่ ๑ ท่านเห็นด้วยกับเครื่องมือการคัดกรองนักเรียนหรือไม่ เครื่องมือนี้มีความครอบคลุมและสามารถคัดกรองได้มากน้อยเพียงใด สรุปได้ว่าเห็นด้วยกับเครื่องมือคัดกรองนักเรียนแต่เครื่องมืออาจจะคัดกรองได้ไม่ทุกเรื่อง ถ้าจะให้ได้ข้อมูลหรือรายละเอียดต่างๆเพิ่มขึ้นนอกเหนือจากคำถามในเครื่องมือคัดกรองอาจต้องใช้หลายๆวิธีประกอบกันเพื่อการพิจารณา

ผู้วิจัย : ข้อที่ ๒ ท่านคิดว่าการคัดกรองนักเรียนควรเป็นหน้าที่ของใครบ้างเพราะเหตุใด

ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอน

คนที่ ๑ (นางแววดี ไร่สูงเนิน) กล่าวว่า การคัดกรองนักเรียนควรเป็นหน้าที่ของครูที่ปรึกษา ครูฝ่ายปกครองและผู้บริหาร

คนที่ ๒ (นางสุรัตน์วดี ปานโพธิ์ทอง) กล่าวว่า การคัดกรองนักเรียนควรเป็นหน้าที่ของทุกคนร่วมมือในการดูแลให้คำปรึกษาแก่นักเรียน

คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

คนที่ ๑ (นายสุรศักดิ์ เสวตนัย) กล่าวว่า การคัดกรองนักเรียนควรเป็นหน้าที่ของทุกคนในโรงเรียน โดยเฉพาะผู้บริหาร เพราะเมื่อใดที่ผู้บริหารเห็นความสำคัญระบบการทำงานก็จะดำเนินไปด้วยดี

คนที่ ๒ (นายวันวิชิตสิทธิ์ สุภากร) กล่าวว่า การคัดกรองนักเรียนควรเป็นหน้าที่ของทุกคนร่วมมือในการดูแลให้คำปรึกษาแก่นักเรียนไม่ว่าจะเป็นคุณครูประจำชั้น ครูที่ปรึกษาและครอบครัวเด็กทุกคนต้องช่วยกัน

คนที่ ๓ (นายสมัคร อินทร์แสง) กล่าวว่า การคัดกรองนักเรียนควรเป็นหน้าที่ของคุณครูที่ปรึกษา และคุณครูท่านอื่นๆรวมถึงผู้ปกครองด้วย เพราะทุกคนมีบทบาทและมีโอกาสใกล้ชิดกับนักเรียน เช่นกันทำให้รู้จักนักเรียนและสามารถทำการคัดกรองได้

คนที่ ๔ (นายพีระ บาง) กล่าวว่า การคัดกรองนักเรียนควรเป็นหน้าที่ของทุกคนร่วมมือในการดูแล ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร ครู เพื่อนนักเรียนและผู้ปกครอง

คนที่ ๕ (นางสมพร เจืออุปถัมภ์) กล่าวว่า การคัดกรองนักเรียนควรเป็นหน้าที่ของครูและนักเรียน เพราะครูจะได้รับความสามารถของนักเรียนโดยแท้จริง

คนที่ ๖ (นางสาววิไล อยู่ยงสิน) กล่าวว่า การคัดกรองนักเรียนควรเป็นหน้าที่ของครูที่ปรึกษา ผู้ปกครองและครูประจำวิชา

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (นายวรพจน์ พุ่มเจริญดี) กล่าวว่า การคัดกรองนักเรียนควรเป็นหน้าที่ของครูที่มีความสามารถในแต่ละสาขาวิชาตามกลุ่มสาระต่างๆทั้ง ๘ กลุ่มสาระ เพราะจะได้คัดกรองนักเรียนได้อย่างถูกต้องตรงตามความสามารถของนักเรียนและครูสามารถพัฒนานักเรียนได้ตรงตามความสามารถของนักเรียน

คนที่ ๒ (นางสาวกัญญา อุ่นภักดิ์) กล่าวว่า การคัดกรองนักเรียนควรเป็นหน้าที่ของทุกคนเพราะคุณครูแต่ละท่านจะต้องทำการสอนนักเรียนอยู่แล้ว

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (นายอนุกุล ประทุมทิพย์) กล่าวว่า การคัดกรองนักเรียนควรเป็นหน้าที่ของครูทุกคนรวมถึงผู้บริหารโรงเรียน

คนที่ ๒ (นางสาวอัจฉราวรรณ กองสุผล) กล่าวว่า การคัดกรองนักเรียนควรเป็นหน้าที่ของครูที่ปรึกษา ครูผู้สอน ครูฝ่ายปกครอง ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องตามกรณี

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (นางสาวนิตสา ต่อโชติ) กล่าวว่า การคัดกรองนักเรียนควรเป็นหน้าที่ของผู้บริหาร ครูที่ปรึกษา และครูแต่ละกลุ่มสาระ

คนที่ ๒ (นายภาควุฒิ วงศาโรจน์) กล่าวว่า การคัดกรองนักเรียนควรเป็นหน้าที่ของครูที่ปรึกษา ครูฝ่ายปกครอง ผู้ปกครองและชุมชนใกล้เคียงบ้านนักเรียน

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (นางสาวภูวนิดา ลีลาวัลลภ) กล่าวว่า การคัดกรองนักเรียนควรเป็นหน้าที่ของอาจารย์ประจำชั้น อาจารย์แนะแนว อาจารย์ประจำวิชา อาจารย์ฝ่ายทะเบียนประวัติและวัดผล

คนที่ ๒ (นางสุภาภรณ์ ประทักษ์กุลวงษา) กล่าวว่า การคัดกรองนักเรียนควรเป็นหน้าที่ของครูและผู้ปกครอง

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (นางเพ็ญศรี พุ่มเกิด) กล่าวว่า การคัดกรองนักเรียนควรเป็นหน้าที่ของครูที่ปรึกษา ผู้ปกครองนักเรียนและฝ่ายปกครองร่วมมือกัน

คนที่ ๒ (นายสอน สุขสุข) กล่าวว่า การคัดกรองนักเรียนควรเป็นหน้าที่ของครูและผู้ปกครองเพราะควรเอาใจใส่นักเรียนเป็นพิเศษ

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (นางสาวเพ็ญพัทธ์ บ้านขมื่น) กล่าวว่า การคัดกรองนักเรียนควรเป็นหน้าที่ของครูที่ปรึกษาเพราะนักเรียนใกล้ชิดกับอาจารย์และพูดคุยกับอาจารย์เยอะ อาจารย์ที่ปรึกษาฯ รับผิดชอบดีและความสามารถของเด็ก

คนที่ ๒ (นางสาวทองสุข ศรีทอง) ไม่แสดงความความคิดเห็น

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (เด็กหญิงพรพรรณ มั่งมี) กล่าวว่า การคัดกรองนักเรียนควรเป็นหน้าที่ของผู้อำนวยการและบุคลากรทุกคน

คนที่ ๒ (เด็กหญิงอริสรา กลีผล) กล่าวว่า การคัดกรองนักเรียนควรเป็นหน้าที่ของผู้อำนวยการและบุคลากรทุกคน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (เด็กหญิงนภาพร ปรางสร) กล่าวว่า การคัดกรองนักเรียนควรเป็นหน้าที่ของครู ภารโรง และตัวนักเรียนเอง

คนที่ ๒ (เด็กชายชาญชัย ช่างโชติ) กล่าวว่า การคัดกรองนักเรียนควรเป็นหน้าที่ของครูทุกท่าน เพราะเป็นผู้ฝึกสอนนักเรียน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (เด็กหญิงณัฐวิภา ศิริญาณ) กล่าวว่า การคัดกรองนักเรียนควรเป็นหน้าที่ของครูที่ปรึกษา เพราะรู้จักนักเรียนดี

คนที่ ๒ (เด็กหญิงชญญารัตน์ เทียงทัต) กล่าวว่า การคัดกรองนักเรียนควรเป็นหน้าที่ของครูที่ปรึกษาเพราะสามารถคัดกรองนักเรียนได้ดี

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอน สรุปความว่า การคัดกรองนักเรียนควรเป็นหน้าที่ของทุกคนร่วมมือในการดูแลให้คำปรึกษาแก่นักเรียน ไม่ว่าจะเป็นครูที่ปรึกษา ครูฝ่ายปกครองและผู้บริหาร

จากการสัมภาษณ์คณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอน สรุปความว่า การคัดกรองนักเรียนควรเป็นหน้าที่ของทุกคนในโรงเรียน โดยเฉพาะผู้บริหาร เพราะเมื่อใดที่ผู้บริหารเห็นความสำคัญระบบการทำงานก็จะดำเนินไปด้วยดี รวมถึงผู้ปกครองด้วย เพราะทุกคนมีบทบาทและมีโอกาสใกล้ชิดกับนักเรียนเช่นกันทำให้รู้จักนักเรียนและสามารถทำการคัดกรองได้

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า การคัดกรองนักเรียนควรเป็นหน้าที่ของครูที่มีความสามารถในแต่ละสาขาวิชาตามกลุ่มสาระต่างๆทั้ง๘กลุ่มสาระ เพราะจะได้คัดกรองนักเรียน ได้อย่างถูกต้องตรงตามความสามารถของนักเรียนและครูสามารถพัฒนานักเรียนได้ตรงตามความสามารถของนักเรียน

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า การคัดกรองนักเรียนควรเป็นหน้าที่ของครูที่ปรึกษา ครูผู้สอน ครูฝ่ายปกครอง ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องตามกรณี

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า การคัดกรองนักเรียนควรเป็นหน้าที่ของผู้บริหาร ครูที่ปรึกษา ครูแต่ละกลุ่มสาระ ครูฝ่ายปกครอง ผู้ปกครอง และชุมชนใกล้เคียงบ้านนักเรียน

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า การคัดกรองนักเรียนควรเป็นหน้าที่ของอาจารย์ประจำชั้น อาจารย์แนะแนว อาจารย์ประจำวิชา อาจารย์ฝ่ายทะเบียนประวัติและวัดผล

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า การคัดกรองนักเรียนควรเป็นหน้าที่ของครูที่ปรึกษา ผู้ปกครองนักเรียนและฝ่ายปกครองร่วมมือกัน

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า การคัดกรองนักเรียนควรเป็นหน้าที่ของครูที่ปรึกษาเพราะนักเรียนใกล้ชิดกับอาจารย์และพูดคุยกับอาจารย์บ่อยๆ อาจารย์ที่ปรึกษารู้นิสัยเด็กดีและความสามารถของเด็ก

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า การคัดกรองนักเรียนควรเป็นหน้าที่ของผู้บริหารและบุคลากรทุกคน

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า การคัดกรองนักเรียนควรเป็นหน้าที่ของครู บุคลากรและตัวนักเรียนเอง

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า การคัดกรองนักเรียนควรเป็นหน้าที่ของครูที่ปรึกษาเพราะสามารถคัดกรองนักเรียนได้ดี

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก ด้านการคัดกรองนักเรียน ข้อที่ ๒ ท่านคิดว่าการคัดกรองนักเรียนควรเป็นหน้าที่ของใครบ้างเพราะเหตุใด สรุปได้ว่า การคัดกรองนักเรียนควรเป็นหน้าที่ของทุกคนไม่ว่าจะ

เป็นผู้บริหาร โรงเรียน ครูที่ปรึกษา ครูฝ่ายปกครอง ครูประจำวิชา บุคลากรในโรงเรียน ผู้ปกครอง
ตัวนักเรียนเองต่างต้องดูแลใกล้ชิดกับนักเรียนทุกคนเพื่อให้นักเรียนจะได้เป็นเยาวชนที่ดีของชาติ
ต่อไป

ผู้วิจัย : ข้อที่ ๓ วิธีการดำเนินงานเกี่ยวกับนักเรียนที่เป็นเด็กพิเศษหรือเด็กพิการของโรงเรียนเป็น
อย่างไร ท่านเห็นด้วยกับการดำเนินงานของโรงเรียนในเรื่องนี้หรือไม่ เพราะเหตุใด

ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอน

คนที่ ๑ (นางแววดี ไร่สูงเนิน) กล่าวว่า โรงเรียนไม่มีเด็กพิเศษ

คนที่ ๒ (นางสุรรัตน์ดี ปานโพธิ์ทอง) กล่าวว่า วิธีการดำเนินงานเกี่ยวกับนักเรียนที่เป็นเด็กพิเศษ
หรือเด็กพิการของโรงเรียนมีส่วนดีและเป็นสิทธิของเด็ก

คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

คนที่ ๑ (นายสุรศักดิ์ เสวตนัย) กล่าวว่า โรงเรียนได้มอบให้ครูพยาบาลดำเนินโครงการนี้และเห็น
ด้วยกับการดำเนินงานของโรงเรียน

คนที่ ๒ (นายวันวัชรศิษฐ์ สุภาการ) กล่าวว่า ยังขาดความเอาใจใส่แก่เด็กน้อยไป ควรที่จะมีเด็กหรือ
คุณครูช่วยเหลือเป็นพิเศษมากกว่านี้

คนที่ ๓ (นายสมัคร อินทร์แสง) กล่าวว่า มีการช่วยเหลือดูแลอย่างใกล้ชิด และเห็นด้วยเพราะเด็ก
จะได้มีพัฒนาการที่ดีขึ้น

คนที่ ๔ (นายพิระ บาง) กล่าวว่า ทางโรงเรียนมีการจัดการเรียนของเด็กกลุ่มนี้โดยเฉพาะเรียบร้อย
ไม่มีปัญหาและมีการดำเนินการมาแล้วอย่างต่อเนื่อง

คนที่ ๕ (นางสมพร เจืออุปลัมภ์) กล่าวว่า เห็นด้วยเพราะเป็นการเปิดโอกาสให้กับทุกคน

คนที่ ๖ (นางสาววิไล อยู่ยงสิน) กล่าวว่า ไม่เห็นด้วยเพราะจะทำให้การเรียนการสอนมีอุปสรรค

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (นายวรพจน์ พุ่มเจริญดี) กล่าวว่าจัดการเรียนการสอนร่วมกับนักเรียนปกติแต่อาจมีการ
สอนเพิ่มเติมให้กับนักเรียนพิเศษเหล่านั้น เช่น นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษควรได้รับการ
สนับสนุนและพัฒนาอย่างถูกต้องตามการแนะนำของครูที่สอดคล้องกับความสามารถพิเศษของ
นักเรียน

คนที่ ๒ (นางสาวกัญญา อุ่นภักดิ์) กล่าวว่า เห็นด้วยเพราะเด็กต้องการการพัฒนาให้ครบทั้งสี่ด้าน

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (นายอนุท ประทุมทิพย์) กล่าวว่า เห็นด้วยเพราะเรียนร่วมกับเด็กปกติได้ แต่ต้องดูแลเป็น
กรณีพิเศษกว่าเด็กทั่วไป

คนที่ ๒ (นางสาวอัจฉราวรรณ กองสุผล) กล่าวว่า เห็นด้วย เพราะ โรงเรียนได้ดำเนินการดูแลตามความเหมาะสมแล้ว

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (นางสาวนิตสา ต่อโชติ) กล่าวว่า โรงเรียนได้จัดทำแผนการเรียนรู้เป็นรายบุคคลเพื่อไว้คัดกรองเด็กพิเศษโดยเฉพาะและเห็นด้วยกับการดำเนินงานของ โรงเรียนเพราะคุณครูประจำชั้น ครูที่ปรึกษาและครูผู้สอนจะได้รับทราบและหาแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาเด็กให้ตรงตามความต้องการของเด็ก

คนที่ ๒ (นายภาคภูมิ วงศาโรจน์)กล่าวว่า โรงเรียนไม่มีเด็กพิเศษและพิการ

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (นางสาวกวนิดา ลีลาวัลลภ) กล่าวว่า ไม่เห็นด้วยกับการที่โรงเรียนจะมีการดำเนินการกับเด็กพิเศษ เด็กพิการควรแนะนำให้นักเรียนเหล่านี้เข้าโรงเรียนเฉพาะทางของนักเรียนดีกว่าเพราะเป็นประโยชน์กับตัวเด็กมากกว่าที่จะเข้าโรงเรียนปกติ

คนที่ ๒ (นางสุภาภรณ์ ประทักษ์กุลวงษา) กล่าวว่า เห็นด้วยเพราะเด็กพิการจะได้มีโอกาสเรียนรู้

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (นางเพ็ญศรี พุ่มเกิด) ไม่แสดงความคิดเห็น

คนที่ ๒ (นายสอน สุสุข) กล่าวว่า ทางโรงเรียนได้จัดห้องเรียนให้กับเด็กพิเศษซึ่งเป็นการดีแล้ว

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (นางสาวเพ็ญพัทธ์ บ้านขมื่น) ไม่แสดงความคิดเห็น

คนที่ ๒ (นางสาวทองสุข ศรีทอง) กล่าวว่า เห็นด้วย ในการรับเด็กพิเศษเข้าเรียนต่อใน โรงเรียนของเรา

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (เด็กหญิงพรพรรณ มั่งมี) กล่าวว่า โรงเรียนได้จัดห้องน้ำสำหรับคนพิการให้

คนที่ ๒ (เด็กหญิงอริสรา กสิผล) กล่าวว่า สำหรับคนพิการก็จะมีห้องน้ำสำหรับคนพิการไว้ให้

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (เด็กหญิงนภาพร ปรางศร) กล่าวว่า โรงเรียนดำเนินการสอนปกติเพราะพิการขา แต่ระดับสมองปกติ

คนที่ ๒ (เด็กชายชาญชัย ช่วงโชติ) กล่าวว่า โรงเรียนดำเนินการสอนปกติ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (เด็กหญิงณัฐวิภา ศิริญาณ) กล่าวว่า เห็นด้วย โรงเรียนจัดดีแล้ว

คนที่ ๒ (เด็กหญิงธัญญารัตน์ เทียงทัต) กล่าวว่า ครูให้การช่วยเหลือและดูแลเป็นอย่างดี

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอน สรุปความว่า วิธีการดำเนินงานเกี่ยวกับนักเรียนที่เป็นเด็กพิเศษหรือเด็กพิการของโรงเรียนมีส่วนดีและเป็นสิทธิของเด็กแต่ที่โรงเรียนไม่ได้รับรายงานว่ามีเด็กพิเศษ

จากการสัมภาษณ์คณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอน สรุปความว่า โรงเรียนได้มอบให้ครูพยาบาลดำเนินโครงการนี้และเห็นด้วยกับการดำเนินงานของโรงเรียนมีการช่วยเหลือดูแลอย่างใกล้ชิด และเห็นด้วยเพราะเด็กจะได้มีพัฒนาการที่ดีขึ้น

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า จัดการเรียนการสอนร่วมกับนักเรียนปกติแต่อาจมีการสอนเพิ่มเติมให้กับนักเรียนพิเศษเหล่านั้น เช่น นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษควรได้รับการสนับสนุนและพัฒนาอย่างถูกต้องตามการแนะนำของครูที่สอดคล้องกับความสามารถพิเศษของนักเรียนเพราะเด็กต้องการการพัฒนาให้ครบทั้งสี่ด้าน

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า เห็นด้วยเพราะเรียนร่วมกับเด็กปกติได้ แต่ต้องดูแลเป็นพิเศษกว่าเด็กทั่วไปโรงเรียนได้ดำเนินการดูแลตามความเหมาะสมแล้ว

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า โรงเรียนได้จัดทำแผนการเรียนรู้เป็นรายบุคคลเพื่อไว้คัดกรองเด็กพิเศษโดยเฉพาะและเห็นด้วยกับการดำเนินงานของโรงเรียนเพราะคุณครูประจำชั้น ครูที่ปรึกษาและครูผู้สอนจะได้รับทราบและหาแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาเด็กให้ตรงตามความต้องการของเด็กแต่ไม่มีรายงานว่ามีเด็กพิเศษ

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า การที่โรงเรียนจะมีการดำเนินการกับเด็กพิเศษ เด็กพิการควรแนะนำให้นักเรียนเหล่านี้เข้าโรงเรียนเฉพาะทางของนักเรียนดีกว่าเพราะเป็นประโยชน์กับตัวเด็กมากกว่าที่จะเข้าโรงเรียนปกติ

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า ทางโรงเรียนได้จัดห้องเรียนให้กับเด็กพิเศษซึ่งเป็นการดีแล้ว

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า เห็นด้วย ในการรับเด็กพิเศษเข้าเรียนต่อในโรงเรียนของเรา

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า โรงเรียนได้จัดห้องน้ำสำหรับคนพิการให้

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า โรงเรียนดำเนินการสอนปกติเพราะพิการขา แต่ระดับสมองปกติ

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า เห็นด้วย โรงเรียนจัดดีแล้ว ครูให้การช่วยเหลือและดูแลเป็นอย่างดี

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก ด้านการคัดกรองนักเรียน ข้อที่ ๓ วิธีการดำเนินงานเกี่ยวกับนักเรียนที่เป็นเด็กพิเศษหรือเด็กพิการของโรงเรียนเป็นอย่างไร ท่านเห็นด้วยกับการดำเนินงานของโรงเรียนในเรื่องนี้หรือไม่ เพราะเหตุใด สรุปได้ว่า เห็นด้วยกับการดำเนินการที่เป็นอยู่ของโรงเรียน แต่ถ้ามีเด็กพิเศษก็ควรจัดการศึกษาและแผนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตัวเด็กเพราะเด็กทุกคนต้องได้รับโอกาสและการพัฒนาเท่าเทียมกัน

ผู้วิจัย : ข้อที่ ๔ หลังคัดกรองนักเรียนออกเป็น ๓ กลุ่ม เมื่อเก็บข้อมูลเรียบร้อยแล้วครูที่ปรึกษาควรแจ้งให้นักเรียนทราบหรือไม่ว่าใครอยู่กลุ่มใด เพราะเหตุใด

ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอย

คนที่ ๑ (นางแววดี ไร่สูงเนิน) กล่าวว่า ควรแจ้งเป็นรายบุคคลเพื่อให้นักเรียน ได้มีโอกาสในการปรับปรุงตัว

คนที่ ๒ (นางสุรัตน์วดี ปานโพธิ์ทอง) กล่าวว่า แบบคัดกรองครูพิจารณาดีแล้วควรเก็บเป็นความลับเป็นการง่ายในการปรับพฤติกรรม

คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

คนที่ ๑ (นายสุรศักดิ์ เสวตนัย) กล่าวว่า ควรแจ้งเพื่อนนักเรียนจะได้ทราบศักยภาพของตนเองเพื่อการพัฒนาปรับปรุง

คนที่ ๒ (นายวันวัชรศิษฐ์ สุภาการ) กล่าวว่าควรแจ้งให้เด็กรู้และทางครอบครัวรวมทั้งเพื่อนๆในชั้นเรียนเพื่อที่จะให้เด็กทุกคนได้รู้และเข้าใจในตัวคนนั้นๆเพื่อเป็นแนวทางป้องกันและแก้ไข

คนที่ ๓ (นายสมคร อินทร์แสง) กล่าวว่า ควรแจ้งเพราะนักเรียนจะได้รู้ตนเองและปรับปรุงแก้ไข

คนที่ ๔ (นายพีระ บาง) กล่าวว่า ควรให้ดำเนินการตามขั้นตอนเพื่อให้สอดคล้องกับการวัดผลและประเมินผล

คนที่ ๕ (นางสมพร เจืออุบลัมภ์) กล่าวว่า ควรแจ้งเพราะจะทำให้นักเรียนทราบถึงความสามารถของตนและพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น

คนที่ ๖ (นางสาววิไล อยู่ยงสิน) กล่าวว่า ควรเพราะนักเรียนจะได้ทราบและปรับปรุงพฤติกรรม

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (นายวรพจน์ พุ่มเจริญดี) กล่าวว่าไม่ควรแจ้งให้นักเรียนทราบเพราะจะทำให้เด็กเกิดความรู้สึกกดดันและนำไปสู่การแบ่งแยกได้

คนที่ ๒ (นางสาวกันยา อุ่นภักดิ์) กล่าวว่า ควรแจ้งเพราะนักเรียนจะได้รู้พฤติกรรมของตนเอง

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (นายอนุกุล ประทุมทิพย์) กล่าวว่าควรแจ้งเพราะการคัดกรองนักเรียนจะทำให้รู้ว่าตนเองมีความสามารถอยู่ในกลุ่มใด

คนที่ ๒ (นางสาวอัจฉราวรรณ กองสุผล) กล่าวว่า ไม่ควร ครูควรไปพัฒนาตามศักยภาพของนักเรียน เนื่องจากการแบ่งกลุ่มอาจทำให้นักเรียนขาดความมั่นใจ ขาดการพัฒนาและปิดกั้นการเรียนรู้และการแสดงออก

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (นางสาวนิตสา ต่อโชติ) กล่าวว่า ไม่ควรแจ้งให้นักเรียนทราบเพราะจะเป็นการประจานเด็ก จะทำให้นักเรียนรู้สึกไม่ดี

คนที่ ๒ (นายภาณุภูมิ วงศาโรจน์) กล่าวว่า ไม่ควรแจ้ง

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (นางสาวภูวนิดา ลีลาวัลลภ) กล่าวว่า ควรแจ้งให้ทราบ เพื่อให้นักเรียนได้ทราบจุดเด่นจุดด้อยของตนและมีนักเรียนอยากอยู่ในกลุ่มไหนจะได้พัฒนาตนเองหรือเพื่อนทั้งสามกลุ่มช่วยเหลือกัน

คนที่ ๒ (นางสุภาภรณ์ ประทักษ์กุลวงษา) กล่าวว่า ควรแจ้งเพราะพวกเขาจะได้รู้

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (นางเพ็ญศรี พุ่มเกิด) กล่าวว่าไม่ควรแจ้งเพราะนักเรียนอาจเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ไม่ดีขึ้นไปอีกและนักเรียนอาจจะอายเพื่อน

คนที่ ๒ (นายสอน สุธุข) กล่าวว่า ควรเพราะนักเรียนจะได้รู้ว่าตัวเองอยู่กลุ่มใด

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (นางสาวเพ็ญพักตร์ บ้านขมื่น) กล่าวว่า ควรเพราะให้เขารู้ตัวเองคงไม่รู้ ควรบอกเขาให้รู้ตัวแล้วแก้ไข

คนที่ ๒ (นางสาวทองสุข ศรีทอง) ไม่แสดงความคิดเห็น

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (เด็กหญิงพรพรรณ มั่งมี) กล่าวว่า ควรแจ้งเพราะว่าการคัดเดือนนักเรียนว่าไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดหรือมีพฤติกรรมส่อในทางเพศ

คนที่ ๒ (เด็กหญิงอริสรา กสิผล) กล่าวว่าควรแจ้งเพราะจะได้คัดเดือนนักเรียนไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับสิ่งที่ไม่ดี

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (เด็กหญิงนภาพร ปรางสร) กล่าวว่า ควรแข่งเพราะจะได้ทราบและปฏิบัติกับเพื่อนได้ถูกต้อง

คนที่ ๒ (เด็กชายชาญชัย ช่างโชติ) กล่าวว่า ควรแข่งเพราะจะได้ทราบว่าควรปฏิบัติอย่างไร

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (เด็กหญิงณัฐวิภา ศิริญาณ) กล่าวว่า ควรแข่งเพราะจะได้รู้ตนเอง

คนที่ ๒ (เด็กหญิงธัญญารัตน์ เทียงทัต) กล่าวว่า ควรแข่งเพราะจะได้รู้ว่าเราอยู่ในกลุ่มใด

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกอน สรุปความว่า แบบคัดกรองครูพิจารณาดีแล้วควรเก็บเป็นความลับเป็นการง่ายในการปรับพฤติกรรม ควรแจ้งเป็นรายบุคคลเพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสในการปรับปรุงตัว

จากการสัมภาษณ์คณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกอน สรุปความว่า ควรแจ้งให้เด็กู้และทางครอบครัวรวมทั้งเพื่อนๆ ในชั้นเรียนเพื่อที่จะให้เด็กทุกคน ได้รู้และเข้าใจในตัวคนนั้นๆ เพื่อเป็นแนวทางป้องกันและแก้ไข ควรให้ดำเนินการตามขั้นตอนเพื่อให้สอดคล้องกับการวัดผลและประเมินผล

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า ไม่ควรแจ้งให้นักเรียนทราบเพราะจะทำให้เด็กเกิดความรู้สึกกดดันและนำไปสู่การแบ่งแยกได้

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า ไม่ควร ครูควรไปพัฒนาตามศักยภาพของนักเรียน เนื่องจากการแบ่งกลุ่มอาจทำให้นักเรียนขาดความมั่นใจ ขาดการพัฒนาและปิดกั้นการเรียนรู้และการแสดงออก

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า ไม่ควรแจ้งให้นักเรียนทราบเพราะจะเป็นการประจานเด็ก จะทำให้นักเรียนรู้สึกไม่ดี

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า ควรแจ้งให้ทราบเพื่อให้เด็กได้ทราบจุดเด่นจุดด้อยของตนและมีนักเรียนอยากอยู่ในกลุ่มไหนจะได้พัฒนาตนเองหรือเพื่อนทั้งสามกลุ่มช่วยเหลือกัน

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า ไม่ควรแจ้งเพราะนักเรียนอาจเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ไม่ดีขึ้น ไปอีกและนักเรียนอาจจะอายเพื่อน

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า ควรเพราะให้เขา รู้ตัวเองคงไม่รู้ ควรบอกเขาให้รู้ตัวแล้วแก้ไข

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า ควรแข่งเพราะจะได้ตักเตือนนักเรียนไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับสิ่งที่ไม่ดี

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า ควรแจ้งเพราะจะได้ทราบ และปฏิบัติกับเพื่อนได้ถูกต้อง

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า ควรแจ้งเพราะจะได้รู้ว่าเราอยู่ในกลุ่มใด จะได้อ่านเอง

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก ด้านการคัดกรองนักเรียน ข้อที่ ๔ หลังคัดกรองนักเรียนออกเป็น ๓ กลุ่ม เมื่อเก็บข้อมูลเรียบร้อยแล้วครูที่ปรึกษาควรแจ้งให้นักเรียนทราบหรือไม่ว่าใครอยู่กลุ่มใด เพราะเหตุใด สรุปได้ว่า ควรแจ้งให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทราบเพื่อที่จะได้พัฒนาตนเองและปรับปรุงแก้ไขโดยมีเพื่อนๆให้กำลังใจอีกทางหนึ่ง

๓. ด้านการส่งเสริมและพัฒนาการเรียน

ผู้วิจัย : ข้อที่ ๑ ท่านคิดว่าการส่งเสริมพัฒนานักเรียนกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา ครูที่ปรึกษาควรดำเนินการอย่างไร

ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอน

คนที่ ๑ (นางแววดี ไร่สูงเนิน) กล่าวว่า ควรดำเนินการตามศักยภาพของแต่ละกลุ่ม

คนที่ ๒ (นางสุรัตน์วีดี ปานโพธิ์ทอง) กล่าวว่า ควรให้ความรู้ ชี้แจง แนะนำ เสนอแนะ ความเข้าใจ ในการปฏิบัติตนเพราะเด็กควรได้รับโอกาสในการพัฒนา

คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

คนที่ ๑ (นายสุรศักดิ์ เสวตนัย) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาควรดำเนินการส่งกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา ไปยังระดับสูงขึ้นไปเพื่อให้ผู้บริหารได้รับทราบปัญหาและหาทางแก้ไข

คนที่ ๒ (นายณวัชรศิษฐ์ สุภาการ) กล่าวว่าต้องเข้าถึงตัวเด็กและผู้ปกครองของเด็กรวมทั้งกลุ่มเพื่อนสนิทของเด็ก จะเป็นการที่เข้าถึงตัวเด็กในด้านต่างๆได้ดี

คนที่ ๓ (นายสมคร อินทร์แสง) กล่าวว่า ถ้าเป็นกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหาควรหาทางแก้ไขปัญหาให้ดีขึ้น

คนที่ ๔ (นายพิระ บาง) กล่าวว่า ควรให้ดำเนินการตามสภาพ ตามลำดับขั้นตอน

คนที่ ๕ (นางสมพร เจืออุปถัมภ์) กล่าวว่า ควรดำเนินการแก้ไขและปรับปรุงให้เด็กนักเรียนคำนึงถึงตนเองมากขึ้น

คนที่ ๖ (นางสาววิไล อยู่ยงสิน) กล่าวว่า ควรแก้ไขปัญหาคือเป็นรายบุคคล

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (นายวรพจน์ พุ่มเจริญดี) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาควรดูแลอย่างใกล้ชิดพร้อมที่จะให้คำแนะนำนักเรียนในการพัฒนาตนเอง อาจจะขอความร่วมมือจากคุณครูท่านอื่นๆรวมถึงผู้ปกครองของ

นักเรียนในการร่วมกันพัฒนา อาจจัดกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมและพัฒนานักเรียนทั้ง ๓ กลุ่มที่ สอดคล้องกับตัวนักเรียน

คนที่ ๒ (นางสาวกัญญา อุ่นภักดิ์) กล่าวว่า ควรแยกแต่ละกลุ่มอย่างชัดเจนและเฝ้าระวัง

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (นายอนุกุล ประทุมทิพย์) กล่าวว่า ต้องดูแลเอาใจใส่นักเรียนไปพร้อมๆกัน แต่ต้องดูแล นักเรียนกลุ่มมีปัญหาเป็นพิเศษ

คนที่ ๒ (นางสาวอัจฉราวรรณ กองสุผล) กล่าวว่า ควรหากิจกรรมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและ ทักษะคิดและติดตามผลอย่างต่อเนื่อง

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (นางสาวนิตศา ต่อโชติ) กล่าวว่า ควรจัดกิจกรรมและ โครงการต่างๆเพื่อให้นักเรียนได้รับ ความรู้และทักษะเพิ่มเติม

คนที่ ๒ (นายภาณุภูมิ วงศาโรจน์)กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาควรค้นหาปัญหาผู้เรียนเป็นรายบุคคลและ พบปะพูดคุยระหว่างผู้เรียน ครูและผู้ปกครองเพื่อหาแนวทางแก้ไขและติดตามเป็นระยะ

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (นางสาวภูวนิดา ลีลาวัลลภ) กล่าวว่า โดยปกติครูที่ปรึกษามีแนวทางในการจัดการ ดำเนินการกับ ๓ กลุ่มอยู่แล้ว แต่ยังขาดการดำเนินการที่ทำให้กลุ่มที่ ๑ เข้าใจกลุ่มที่ ๒ และ ๓ เข้าใจในสิ่งที่เพื่อนเป็น สงสารเพื่อน ขอมรับความผิดพลาดของเพื่อน เรียนรู้การให้อภัยกัน เพื่อให้ กลุ่มที่ ๒ และ ๓ อยู่ในสังคมโรงเรียนต่อไป

คนที่ ๒ (นางสุภาภรณ์ ประทักษ์กุลวงษา) กล่าวว่า คิดว่ากลุ่มเสี่ยงควรดำเนินการตามความเห็น ของครู

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (นางเพ็ญศรี พุ่มเกิด) กล่าวว่า ควรให้ความดูแล เอาใจใส่ กล่าวตักเตือน แจ้งผู้ปกครอง นักเรียนกลุ่มปกติให้กำลังใจ ชมเชย

คนที่ ๒ (นายสอน สุสุข) กล่าวว่า ควรตักเตือนนักเรียนให้สามารถปรับปรุงพฤติกรรมของตัว นักเรียนเอง

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (นางสาวเพ็ญพัทธ์ บ้านขมิ้น)กล่าวว่า ควรเข้าไปพูดคุย ให้คำแนะนำและช่วยเขาแก้ไข ปัญหา

คนที่ ๒ (นางสาวทองสุข ศรีทอง) กล่าวว่า โรงเรียนมีการแก้ไขปัญหาย่างรวดเร็วและเรียบร้อยดี

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (เด็กหญิงพรพรรณ มั่งมี) กล่าวว่า นักเรียนกลุ่มปกติก็จะส่งเสริม กลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา ก็จะแนะนำว่าสิ่งไหนดีสิ่งไหนไม่ดี

คนที่ ๒ (เด็กหญิงอริสรา กสิผล) กล่าวว่า นักเรียนกลุ่มปกติก็จะส่งเสริม กลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา ก็จะแนะนำว่าสิ่งไหนดีสิ่งไหนไม่ดี

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (เด็กหญิงนภาพร ปรางศร) กล่าวว่า ยังไม่ทราบแน่นอน

คนที่ ๒ (เด็กชายชาญชัย ช่างโชติ) กล่าวว่า ยังไม่ทราบแน่นอน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (เด็กหญิงณัฐวิภา ศิริญาณ) กล่าวว่า ควรให้ความเอาใจใส่นักเรียนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มที่มีปัญหามากกว่านักเรียนกลุ่มปกติ

คนที่ ๒ (เด็กหญิงธัญญารัตน์ เทียงทัต) กล่าวว่า ควรให้การดูแลและให้คำปรึกษาแก่นักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอน สรุปความว่า ควรให้ความรู้ชี้แจงแนะนำ เสนอแนะ ความเข้าใจในการปฏิบัติตนเพราะเด็กควรได้รับโอกาสในการพัฒนาและดำเนินการตามศักยภาพของแต่ละกลุ่ม

จากการสัมภาษณ์คณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอน สรุปความว่า ครูที่ปรึกษาควรดำเนินการส่งกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหาไปยังระดับสูงขึ้น เพื่อให้ผู้บริหารได้รับทราบปัญหาและหาทางแก้ไขต้องเข้าถึงตัวเด็กและผู้ปกครองของเด็กรวมทั้งกลุ่มเพื่อนสนิทของเด็ก จะเป็นการที่เข้าถึงตัวเด็กในด้านต่างๆ ได้ดีและควรแก้ปัญหาเป็นรายๆ ไป

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า ครูที่ปรึกษาควรดูแลอย่างใกล้ชิดพร้อมที่จะให้คำแนะนำนักเรียนในการพัฒนาตนเอง อาจจะขอความร่วมมือจากคุณครูท่านอื่นๆ รวมถึงผู้ปกครองของนักเรียนในการร่วมกันพัฒนา อาจจัดกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนทั้ง ๓ กลุ่มที่สอดคล้องกับตัวนักเรียนและควรแยกแต่ละกลุ่มอย่างชัดเจน

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า ต้องดูแลเอาใจใส่นักเรียนไปพร้อมๆ กัน แต่ต้องดูแลนักเรียนกลุ่มมีปัญหาเป็นพิเศษควรหากิจกรรมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและทัศนคติและติดตามผลอย่างต่อเนื่อง

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า ครูที่ปรึกษาควรค้นหาปัญหาผู้เรียนเป็นรายบุคคลและพบปะพูดคุยระหว่างผู้เรียน ครูและผู้ปกครองเพื่อหาแนว

ทางแก้ไขและติดตามเป็นระยะ ควรจัดกิจกรรมและ โครงการต่างๆเพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้และทักษะเพิ่มเติม

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า โดยปกติครูที่ปรึกษามีแนวทางในการจัดการดำเนินการกับ ๓ กลุ่มอยู่แล้ว แต่ยังขาดการดำเนินการที่ทำให้กลุ่มที่ ๑ เข้าใจกลุ่มที่ ๒ และ ๓ เข้าใจในสิ่งที่เพื่อนเป็น สงสารเพื่อน ยอมรับความผิดพลาดของเพื่อน เรียนรู้การให้อภัยกัน เพื่อให้กลุ่มที่ ๒ และ ๓ อยู่ในสังคมโรงเรียนต่อไป

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า ควรให้ความดูแลเอาใจใส่ กล่าวตักเตือน แจ้งผู้ปกครอง นักเรียนกลุ่มปกติก็ให้กำลังใจ ชมเชยและตักเตือนนักเรียนให้สามารถปรับปรุงพฤติกรรมของตัวนักเรียนเอง

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า ควรเข้าไปพูดคุย ให้คำแนะนำและช่วยเขาแก้ไขปัญหา

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า นักเรียนกลุ่มปกติก็จะส่งเสริมกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหาที่จะแนะนำว่าสิ่งไหนดีสิ่งไหนไม่ดี

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า ยังไม่ทราบแน่นอนว่าครูที่ปรึกษาควรดำเนินการส่งเสริมพัฒนานักเรียนกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหาอย่างไร

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า ควรให้ความเอาใจใส่นักเรียนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มที่มีปัญหามากกว่านักเรียนกลุ่มปกติ

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก ด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน ข้อที่ ๑ ท่านคิดว่าการส่งเสริมพัฒนานักเรียนกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา ครูที่ปรึกษาควรดำเนินการอย่างไร สรุปได้ว่า ควรดำเนินการในแต่ละกลุ่มไม่ให้นักเรียนปกติกลายเป็นกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหา และให้คำแนะนำช่วยเหลือ ดูแลเอาใจใส่ทำให้กลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหาเป็นกลุ่มปกติให้ได้ โดยร่วมมือกันทั้งผู้บริหาร ครู และบุคลากรรวมถึงผู้ปกครองและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคน

ผู้วิจัย : ข้อที่ ๒ การส่งเสริมพัฒนานักเรียนควรมีหลายภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมหรือไม่ เพราะเหตุใด

ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอน

คนที่ ๑ (นางแววดี ไร่สูงเนิน) กล่าวว่า ควรเพราะจะได้ช่วยกันแก้ปัญหาได้ถูกต้อง ตรงกับสาเหตุเนื่องจากส่วนใหญ่ปัญหาเกิดจากสภาพแวดล้อมของชุมชนที่นักเรียนอยู่และสภาพปัญหาของครอบครัวแต่ละครอบครัวก็ไม่เหมือนกัน

คนที่ ๒ (นางสุรัตน์วดี ปานโพธิ์ทอง) กล่าวว่า ทุกคนควรร่วมมือกันเพราะทุกคนมีประสิทธิภาพการทำงานแตกต่างกัน

คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

คนที่ ๑ (นายสุรศักดิ์ เสวตนัย) กล่าวว่า ควรมีหลายภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพราะความสำเร็จจะเกิดได้ต่อเมื่อมีความร่วมมือกันในทุกๆด้าน

คนที่ ๒ (นายวันวัชรศิษฐ์ สุภาการ) กล่าวว่า ควรเป็นอย่างยิ่งเพราะการส่งเสริมและพัฒนาเด็กไม่ควรที่จะมีอยู่แต่ในโรงเรียน ทุกภาคส่วนต้องมีส่วนร่วมเช่น วัด ชุมชน เขตและโรงเรียนต่างๆ

คนที่ ๓ (นายสมิคร อินทร์แสง) กล่าวว่า ควรมีหลายภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพราะต้องอาศัยความร่วมมือกันเพื่อส่งเสริมและพัฒนานักเรียน

คนที่ ๔ (นายพีระ บาง) กล่าวว่า ถูกต้องเพราะทุกส่วนทุกฝ่ายต้องช่วยกันตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

คนที่ ๕ (นางสมพร เจืออุปถัมภ์) กล่าวว่า เห็นด้วยเพราะจะทำให้ให้นักเรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

คนที่ ๖ (นางสาววิไล อยู่ยงสิน) กล่าวว่า ควรเพราะจะได้รับข้อมูลที่หลากหลาย

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (นายวรพจน์ พุ่มเจริญดี) กล่าวว่า สมควรอย่างยิ่งเพราะเป็นการแก้ปัญหาาร่วมกัน จะทำให้นักเรียนไม่รู้สึกรว่าตนเองมีปัญหาแล้วไม่ได้รับความสนใจเท่าที่ควร

คนที่ ๒ (นางสาวกันยา อุ่นภักดิ์) กล่าวว่า ควรเพราะทุกภาคส่วนต้องช่วยกัน

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (นายบุญกุล ประทุมทิพย์) กล่าวว่า ควรเพราะการทำงานร่วมกันและแสดงความคิดเห็นร่วมกันเป็นการดีในการที่จะช่วยแก้ปัญหา

คนที่ ๒ (นางสาวอัจฉราวรรณ กองสุผล) กล่าวว่า ควรเพราะการแก้ไข การส่งเสริม การพัฒนาในตัวนักเรียนเกี่ยวข้องกับสังคมใหญ่ไม่เฉพาะแต่ในโรงเรียนและในครอบครัวเท่านั้น

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (นางสาวนิตสา ต่อโชติ) กล่าวว่า ควรมีเพราะกิจกรรมหลายกิจกรรมต้องใช้งบประมาณในการจัด โรงเรียนวัดโคกอนเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก งบประมาณยังไม่พอเพียงเท่าที่ควรและที่สำคัญบุคลากรค่อนข้างน้อยจะจัดกิจกรรมมากก็ไม่ได้

คนที่ ๒ (นายภาควุฒิ วงศาโรจน์) กล่าวว่า ควรมีเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนมีโอกาสมากขึ้น

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (นางสาวกวนิดา ลีลาวัลลภ) กล่าวว่า ควรมีเพราะจะทำให้ให้นักเรียนรับทราบข้อมูลความรู้ได้มากกว่าที่มี

คนที่ ๒ (นางสุภาภรณ์ ประทักษ์กุลวงษา) กล่าวว่า ควรมีเพราะเด็กจะได้เรียนรู้

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (นางเพ็ญศรี พุ่มเกิด) กล่าวว่า ควรมีหลายส่วนช่วยกันเพราะการทำงานคนเดียวไม่ค่อยสำเร็จต้องร่วมมือกันทำให้แก้ปัญหาได้ง่ายยิ่งขึ้น

คนที่ ๒ (นายสอน สุขสุข) กล่าวว่า ควรเพราะจะได้มีองค์กรต่างๆมาช่วยเหลือนักเรียนอีกแรงหนึ่ง

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (นางสาวเพ็ญพัทธ์ บ้านขมื่น) กล่าวว่า ควรเพราะจะได้ทำให้เต็มที่และรับผิดชอบแต่ละฝ่ายกันไปเลย

คนที่ ๒ (นางสาวทองสุข ศรีทอง) กล่าวว่า มีค่ะ ในที่จะส่งเสริมพัฒนาการด้านต่างๆมีการร่วมมือจากทุกภาคเป็นอย่างดี

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (เด็กหญิงพรพรรณ มั่งมี) กล่าวว่า ควรเพราะโรงเรียนคงต้องการความช่วยเหลือในบางเรื่อง

คนที่ ๒ (เด็กหญิงอริสรา กลิผล) กล่าวว่า ควร เพราะจะได้มีช่องทางในการช่วยเหลือมากขึ้น

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (เด็กหญิงนภาพร ปรางศร) กล่าวว่า ควร เพราะจะได้มีการพัฒนานักเรียนอย่างหลากหลาย

คนที่ ๒ (เด็กชายชาญชัย ช่างโชติ) กล่าวว่า ควรเพราะมันจะได้เรียนรู้้อย่างหลากหลายและพัฒนาเด็กนักเรียน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (เด็กหญิงฉวีวิภา ศิริญาณ) กล่าวว่า ควรเพราะอาจมีการขาดแคลนสิ่งที่จะช่วยในการพัฒนานักเรียน

คนที่ ๒ (เด็กหญิงธัญญารัตน์ เทียงทัต) กล่าวว่า ควรเพราะอาจจะเป็นส่วนหนึ่งที่สามารถช่วยเหลือนักเรียนได้

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคคอน สรุปความว่า ทุกคนควรร่วมมือกัน เพราะทุกคนมีประสิทธิภาพการทำงานแตกต่างกัน จะได้ช่วยกันแก้ปัญหาได้ถูกต้อง ตรงกับสาเหตุ เนื่องจากส่วนใหญ่ปัญหาเกิดจากสภาพแวดล้อมของชุมชนที่นักเรียนอยู่และสภาพปัญหาของครอบครัวแต่ละครอบครัวก็ไม่เหมือนกัน

จากการสัมภาษณ์คณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคคอน สรุปความว่า ควรมีอย่างยิ่งเพราะ การส่งเสริมและพัฒนาเด็กไม่ควรที่จะมีอยู่แต่ในโรงเรียน ทุกภาคส่วนต้องมีส่วนร่วมเช่น วัด ชุมชน เขตและโรงเรียนต่างๆเพราะความสำเร็จจะเกิดได้ต่อเมื่อมีความร่วมมือกันในทุกๆด้าน

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า สมควรอย่างยิ่ง เพราะเป็นการแก้ปัญหาาร่วมกัน จะทำให้นักเรียนไม่รู้สึกว่ตนเองมีปัญหาลแล้วไม่ได้รับความสนใจเท่าที่ควรและทุกภาคส่วนต้องช่วยกัน

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า ควรเพราะการแก้ไข การส่งเสริม การพัฒนาในตัวนักเรียนเกี่ยวข้องกับสังคมใหญ่ไม่เฉพาะแต่ในโรงเรียนและในครอบครัวเท่านั้นการทำงานร่วมกันและแสดงความคิดเห็นร่วมกันเป็นการดีในการที่จะช่วยแก้ปัญหา

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า ควรมีเพราะกิจกรรมหลายกิจกรรมต้องใช้งบประมาณในการจัด โรงเรียนวัดโคกอนเป็นโรงเรียนขนาดเล็กงบประมาณยังไม่พอเพียงเท่าที่ควรและที่สำคัญบุคลากรค่อนข้างน้อยจะจัดกิจกรรมมากก็ไม่ได้และเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนมีโอกาสมากขึ้น

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า ควรมีเพราะจะทำให้ให้นักเรียนรับทราบข้อมูลความรู้ได้มากกว่าที่มี

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า ควรมีหลายส่วนช่วยกันเพราะการทำงานคนเดียวไม่ค่อยสำเร็จต้องร่วมมือกันทำให้แก้ปัญหาได้ง่ายยิ่งขึ้น การที่มีองค์กรต่างๆมาช่วยเหลือนักเรียนอีกแรงหนึ่งเป็นการดีและขยายโอกาสให้นักเรียนมากขึ้น

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า ในที่จะส่งเสริมพัฒนาการด้านต่างๆมีการร่วมมือจากทุกภาคเป็นอย่างดีจะได้ทำให้เต็มที่และรับผิดชอบแต่ละฝ่ายกันไปเลย

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า โรงเรียนคงต้องการความช่วยเหลือในบางเรื่องและจะได้มีช่องทางในการช่วยเหลือมากขึ้น

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า ควร เพราะจะได้มีการพัฒนา นักเรียนอย่างหลากหลาย

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า ควรเพราะอาจจะเป็นส่วนหนึ่งที่สามารช่วยเหลือนักเรียนและพัฒนานักเรียนได้

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก ด้านการส่งเสริมและพัฒนาักเรียน ข้อที่ ๒ การส่งเสริมพัฒนานักเรียนควรมีหลายภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมหรือไม่ เพราะเหตุใด สรุปได้ว่า ควรที่จะมีหลายภาคส่วนเข้ามาร่วมส่งเสริมและพัฒนาักเรียนซึ่งไม่ก่อให้เกิดความซ้ำซากจำเจและเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พัฒนาตนเองและนำไปสู่การพัฒนาตนเองอย่างยั่งยืนด้วย

ผู้วิจัย : ข้อที่ ๓ ท่านคิดว่ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนใดบ้าง สามารถพัฒนานักเรียนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์

ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอน

คนที่ ๑ (นางแววดี ไร่สูงเนิน) กล่าวว่า การส่งเสริมกิจกรรมกีฬา ดนตรี ค่ายคุณธรรม กิจกรรมลูกเสือ ยุวกาชาด กิจกรรมเพื่อสังคม

คนที่ ๒ (นางสุรัตน์วีดี ปานโพธิ์ทอง) กล่าวว่า ทุกอย่างโดยเฉพาะความเอาใจใส่ในกิจกรรมที่พัฒนานักเรียน

คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

คนที่ ๑ (นายสุรศักดิ์ เสวตนัย) กล่าวว่า กิจกรรมไหว้พระ นั่งสมาธิ สวดมนต์ประจำสัปดาห์

คนที่ ๒ (นายนวัชรศิษฐ์ สุภาการ) กล่าวว่า ที่เป็นอยู่ทุกวันนี้คืออยู่แล้ว แต่อยากต้องการเพิ่มความสามารถเด็กขึ้นไปอีก เช่นการงาน และการประกอบอาหาร รวมทั้งงานช่างไฟฟ้า ประปา การเรียนรู้และการแก้ไขเบื้องต้น

คนที่ ๓ (นายสมักร อินทร์แสง) กล่าวว่า การเข้าค่ายต่างๆเช่นค่ายธรรมะ หรือกิจกรรมต่างๆที่ส่งเสริมศีลธรรม การสวดมนต์หรือการทำบุญตักบาตร

คนที่ ๔ (นายพิระ บาง) กล่าวว่า ทุกกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดล้วนมีจุดมุ่งหมายที่ดีช่วยส่งเสริมนักเรียนในแต่ละด้าน เช่นด้านวิชาการ การพัฒนาผู้เรียน(ลูกเสือ และแนว)กิจกรรมตามวันสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้และโครงการหลายๆโครงการ

คนที่ ๕ (นางสมพร เจืออุปถัมภ์) กล่าวว่า กิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมต่างๆเป็นการส่งเสริมนักเรียนให้มีคุณภาพเพิ่มขึ้น

คนที่ ๖ (นางสาววิไล อยู่ยงสิน) กล่าวว่า กิจกรรมลูกเสือ และยุวกาชาดสามารถพัฒนานักเรียนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (นายวรพจน์ พุ่มเจริญดี) กล่าวว่า กิจกรรมลูกเสือ ยุวกาชาด กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมเข้าค่ายพุทธบุตร กิจกรรมวันสำคัญต่างๆทางศาสนา การเข้าร่วมงานประเพณีที่สำคัญต่างๆ และกิจกรรม ๑๐๐ ล้านความดี ๑๐๐ปีลูกเสือไทย

คนที่ ๒ (นางสาวกัญญา อุ่นภักดิ์) กล่าวว่า กิจกรรมเข้าค่ายต่างๆและบำเพ็ญประโยชน์ในที่สาธารณะ

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (นายอนุกุล ประทุมทิพย์) กล่าวว่า กิจกรรมลูกเสือ ยุวกาชาดและกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์

คนที่ ๒ (นางสาวอัจฉราวรรณ กองสุผล) กล่าวว่า ทุกกิจกรรมสามารถพัฒนานักเรียนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (นางสาวนิตสา ต่อโชติ) กล่าวว่า กิจกรรมค่ายพุทธบุตร กิจกรรมวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา การสวดมนต์ไหว้พระ นั่งสมาธิในวันพระ ซึ่งโรงเรียนวัดโคกอน ได้จัดกิจกรรมนี้ ทุกวันพระ

คนที่ ๒ (นายภาคภูมิ วงศาโรจน์) กล่าวว่า กิจกรรมเข้าค่ายพุทธบุตรเป็นการอบรมพัฒนาจิตใจ

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (นางสาวภูวนิดา ลีลาวัลลภ) กล่าวว่า กิจกรรมเข้าค่ายลูกเสือ ยุวกาชาด กิจกรรมธรรมะ นั่งวิปัสสนา ฝึกจิต สมาธิ กิจกรรมสวดมนต์ทุกวันพระ และการสมาทานศีลช่วงทานอาหารกลางวัน เสร็จ

คนที่ ๒ (นางสุภาภรณ์ ประทักษ์กุลวงษา) กล่าวว่า เห็นด้วยกับการจัดกิจกรรมของทางโรงเรียน

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (นางเพ็ญศรี พุ่มเกิด) กล่าวว่า กิจกรรมเข้าค่ายคุณธรรม จริยธรรม เข้าวัดฟังเทศน์ ฟังธรรม นั่งสมาธิบ่อยๆ

คนที่ ๒ (นายสอน สุขสุข) กล่าวว่า กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในด้านจริยธรรม

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (นางสาวเพ็ญพัทธ์ บ้านขมื่น) กล่าวว่า ให้นักเรียนทำกิจกรรมร่วมกันเช่น ใสบาตร กีฬาสี คอนเสิร์ต

คนที่ ๒ (นางสาวทองสุข ศรีทอง) กล่าวว่า การเข้าค่ายคุณธรรมทำให้ได้รู้ซึ่งถึงความเป็นมนุษย์ อย่างดี

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (เด็กหญิงพรพรรณ มั่งมี) กล่าวว่า ชมรมต่างๆ กิจกรรมแนะแนว จิตอาสาและการสวดมนต์ สามารถพัฒนานักเรียนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์ได้

คนที่ ๒ (เด็กหญิงอริสรา กสิผล) กล่าวว่า กิจกรรมชมรมต่างๆ กิจกรรมแนะแนว จิตอาสาและการสวดมนต์ สามารถพัฒนานักเรียนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์ได้

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (เด็กหญิงนภาพร ปรางศร) กล่าวว่า การไปร่วมแข่งขันละครธรรมะ การแข่งขันสวดมนต์ การแข่งขันตอบปัญหาธรรมะและมีการสวดมนต์ทุกวันพระสามารถพัฒนานักเรียนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์ได้

คนที่ ๒ (เด็กชายชาญชัย ช่วงโชติ) กล่าวว่า การไปแข่งขันสวดมนต์ ละครธรรมะสามารถพัฒนา นักเรียนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์ได้

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (เด็กหญิงณัฐวิภา ศิริญาณ) กล่าวว่า กิจกรรมส่งเสริมพระพุทธศาสนาสามารถพัฒนา นักเรียนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์ได้

คนที่ ๒ (เด็กหญิงธัญญารัตน์ เทียงทัด) กล่าวว่า กิจกรรมส่งเสริมพระพุทธศาสนาสามารถพัฒนา นักเรียนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์ได้

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอน สรุปความว่า การส่งเสริมกิจกรรมกีฬา ดนตรี ค่ายคุณธรรม กิจกรรมลูกเสือ ยุวกาชาด กิจกรรมเพื่อสังคม และอีกหลายกิจกรรมล้วน ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นคนดี มีคุณธรรมทั้งนั้น

จากการสัมภาษณ์คณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอน สรุปความว่า กิจกรรมไหว้พระ นั่งสมาธิ สวดมนต์ประจำสัปดาห์ สามารถพัฒนานักเรียนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรมและ ค่านิยมอันพึงประสงค์ได้

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า กิจกรรมลูกเสือ ยุวกาชาด กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมเข้าค่ายพุทธบุตร กิจกรรมวันสำคัญต่างๆทางศาสนา การ เข้าร่วมงานประเพณีที่สำคัญต่างๆและกิจกรรม ๑๐๐ ล้านความดี ๑๐๐ปีลูกเสือไทยตลอดจน กิจกรรมจิตสาธารณะ

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า ทุกกิจกรรม สามารถพัฒนานักเรียนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า กิจกรรมค่ายพุทธ บุตร กิจกรรมวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา การสวดมนต์ไหว้พระ นั่งสมาธิในวันพระ ซึ่งโรงเรียน วัด โคกนอน ได้จัดกิจกรรมนี้ทุกวันพระสามารถพัฒนานักเรียนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า กิจกรรมเข้าค่าย ลูกเสือ ยุวกาชาด กิจกรรมธรรมะ นั่งวิปัสสนา ฝึกจิต สมาธิ กิจกรรมสวดมนต์ทุกวันพระ และการ สมาทานศีลช่วงทานอาหารกลางวันเสร็จ

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า กิจกรรมเข้าค่าย คุณธรรม จริยธรรม เข้าวัดฟังเทศน์ ฟังธรรม นั่งสมาธิบ่อยๆ

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า การเข้าค่าย คุณธรรมทำให้ได้รู้ซึ่งถึงความเป็นมนุษย์อย่างดี

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า ชมรมต่างๆ กิจกรรมแนะแนว จิตอาสาและการสวดมนต์ สามารถพัฒนานักเรียนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์ได้

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า การไปร่วมแข่งขันละคร ธรรมะ การแข่งขันสวดมนต์ การแข่งขันตอบปัญหาธรรมะและมีการสวดมนต์ทุกวันพระสามารถพัฒนานักเรียนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์ได้

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า กิจกรรมส่งเสริมพระพุทธศาสนาสามารถพัฒนานักเรียนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์ได้

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ข้อที่ ๓ ท่านคิดว่ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนใดบ้าง สามารถพัฒนานักเรียนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์ได้ สรุปได้ว่า กิจกรรม ชมรมต่างๆที่โรงเรียนวัดโคกอนจัดขึ้นล้วนเป็นการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์ได้

ผู้วิจัย : ข้อที่ ๔ กิจกรรม/โครงการต่างๆที่โรงเรียนจัดให้กับนักเรียน เพื่อส่งเสริมและพัฒนานักเรียนเป็นอย่างไร เหมาะสมหรือไม่ สมควรลดหรือเพิ่มกิจกรรมใดบ้าง

ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกอน

คนที่ ๑ (นางแววดี ไร่สูงเนิน) กล่าวว่า กิจกรรมที่โรงเรียนวัดโคกอนจัดสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นยังไม่เหมาะสม ควรเพิ่มกิจกรรมดนตรีสากล กีฬาให้หลากหลาย การทำขนม การเสริมสวย เป็นต้น

คนที่ ๒ (นางสุรัตน์วีดี ปานโพธิ์ทอง) กล่าวว่า กิจกรรมต่างๆดีแล้ว

คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

คนที่ ๑ (นายสุรศักดิ์ เสวตนัย) กล่าวว่า กิจกรรมโครงการที่โรงเรียนจัดขึ้นล้วนมีความสำคัญทั้งสิ้น โรงเรียนต้องสร้างความตระหนักให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรมเพราะเป็นประสบการณ์ตรง ควรเพิ่มกิจกรรมด้านวิชาการมากกว่าด้านบันเทิง

คนที่ ๒ (นายวันวิชิตสิทธิ์ สุภาการ) กล่าวว่า กิจกรรมทุกอย่างดีและมีประโยชน์ของเด็กแต่ควรจะมีเพิ่มรายละเอียดเข้าไปมากกว่านี้และควรมีแบบสอบถามให้กับเด็กว่าสิ่งที่ได้รับมีประโยชน์มากน้อยแค่ไหน และควรเพิ่มกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ให้กับเด็ก เช่น ทำความสะอาดโรงเรียน วัด เป็นต้น

คนที่ ๓ (นายสมัคร อินทร์แสง) กล่าวว่า กิจกรรมวิชาการส่งเสริมการเรียนรู้ต่างๆหรือกิจกรรมตามวันสำคัญต่างๆ โครงการรณรงค์การอ่านมีความเหมาะสมดีแล้ว

คนที่ ๔ (นายพีระ บาง) กล่าวว่า ทางโรงเรียนได้จัดไว้อย่างเหมาะสมแล้ว

คนที่ ๕ (นางสมพร เจืออุปถัมภ์) กล่าวว่า เหมาะสมและควรเพิ่มกิจกรรมเกี่ยวกับทักษะความรู้ให้แก่ักเรียนมากขึ้น

คนที่ ๖ (นางสาววิไล อยู่ยงสิน) กล่าวว่า กิจกรรมต่างๆที่จัดให้นักเรียนมีความเหมาะสมและสมควรเพิ่มคาบเรียนอีก

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (นายวรพจน์ พุ่มเจริญดี) กล่าวว่า กิจกรรมต่างๆที่จัดในโรงเรียนทั้งกิจกรรมตามโครงการต่างๆของโรงเรียน กิจกรรมตามนโยบายของสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานครทุกกิจกรรมล้วนมีความเหมาะสมอย่างยิ่ง แต่กิจกรรมต่างๆเหล่านั้นมีมากเกินไป ควรปรับลดลงบ้าง

คนที่ ๒ (นางสาวกันยา อุ่นภักดิ์) กล่าวว่า กิจกรรมต่างๆเหมาะสมแต่ควรดูความเหมาะสมในเรื่องของเวลา ควรใช้เวลาอย่างคุ้มค่า

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (นายอนุกุล ประทุมทิพย์) กล่าวว่า โครงการมีหลากหลาย เช่นการเข้าค่ายลูกเสือ ยุวกาชาด เหมาะสมแต่ควรลดลงเพราะมีกิจกรรม/โครงการมากเกินไป

คนที่ ๒ (นางสาวอัจฉราวรรณ กองสุผล) กล่าวว่า เหมาะสมและควรเพิ่มกิจกรรมทำบุญในวันพระ ไม่ใช่การสวดมนต์เพียงอย่างเดียว

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (นางสาวนิตสา ต่อโชติ) กล่าวว่า กิจกรรมวิชาการ ๘ กลุ่มสาระการเรียนรู้ กิจกรรมวันสำคัญต่างๆเหมาะสมทุกกิจกรรม

คนที่ ๒ (นายภาคภูมิ วงศาโรจน์) กล่าวว่า กิจกรรมลูกเสือ ยุวกาชาด กิจกรรมชมรมจัดได้เหมาะสมแล้วแต่ผู้เรียนเป็นผู้เลือก

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (นางสาวกวนิดา ลีลาวัลลภ) กล่าวว่า สมควรและเหมาะสมดีแล้ว ควรเพิ่มกิจกรรมเรียนรู้การใช้ชีวิตให้ทันกับโลกแห่งความเป็นจริง กิจกรรมการเข้าถึงธรรมชาติ ลดกิจกรรมการเดิน การรำ และบันเทิงลงหน่อย(ถ้ามีควรจะเป็นชั้นอนุบาลถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓)

คนที่ ๒ (นางสุภาภรณ์ ประทักษ์กุลวงษา) กล่าวว่า เหมาะสมมากเป็นโครงการที่ดีมาก

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (นางเพ็ญศรี พุ่มเกิด) กล่าวว่า ควรเพิ่มกิจกรรมกีฬาให้นักเรียนเพิ่มมากขึ้นและส่งเสริมคุณธรรมและความรับผิดชอบ

คนที่ ๒ (นายสอน สุขสุข) กล่าวว่า เหมาะสมเพราะไม่ทำให้นักเรียนเครียดกับการเรียนจนเกินไป

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (นางสาวเพ็ญพัทธ์ บ้านขมื่น) กล่าวว่า เหมาะสมดีค่ะ

คนที่ ๒ (นางสาวทองสุข ศรีกอง) ไม่แสดงความคิดเห็น

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (เด็กหญิงพรพรรณ มั่งมี) กล่าวว่า กิจกรรมต่างๆให้ทั้งความรู้และความสนุกเป็นกิจกรรมที่เหมาะสม ควรเพิ่มกิจกรรมเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

คนที่ ๒ (เด็กหญิงอริสรา กสิผล) กล่าวว่า กิจกรรมต่างๆให้ทั้งความรู้และความสนุกเป็นกิจกรรมที่เหมาะสม

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (เด็กหญิงนภาพร ปรางศร) กล่าวว่า เหมาะสม เพราะมีกิจกรรมที่สนุกและได้ความรู้ซึ่งไม่รบกวนเวลาเรียน

คนที่ ๒ (เด็กชายชาญชัย ช่วงโชติ) กล่าวว่า เหมาะสม เพราะจะทำให้ให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างพัฒนานักเรียนนอกตารางเรียน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (เด็กหญิงฉัฐวิภา ศิริญาณ) กล่าวว่า โครงการและกิจกรรมที่โรงเรียนจัด ทำให้ได้พัฒนาและส่งเสริมผู้เรียน ได้เหมาะสมและสมควรแก่วัย

คนที่ ๒ (เด็กหญิงชญญารัตน์ เทียงทัต) กล่าวว่า กิจกรรมต่างๆจัดได้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอน สรุปความว่า กิจกรรมที่โรงเรียนวัดโคกนอนจัดสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นยังไม่เหมาะสม ควรเพิ่มกิจกรรมดนตรีสากล กีฬาให้หลากหลาย การทำขนม การเสริมสวย เป็นต้น

จากการสัมภาษณ์คณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอน สรุปความว่า กิจกรรมโครงการที่โรงเรียนจัดขึ้นล้วนมีความสำคัญทั้งสิ้น โรงเรียนต้องสร้างความตระหนักให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรมเพราะเป็นประสบการณ์ตรง ควรเพิ่มกิจกรรมด้านวิชาการมากกว่าด้านบันเทิง กิจกรรมทุกอย่างดีและมีประโยชน์ของเด็กแต่ควรเพิ่มรายละเอียดเข้าไปมากกว่านี้ และควรมีแบบสอบถามให้กับเด็กว่าสิ่งที่ได้รับมีประโยชน์มากน้อยแค่ไหน และควรเพิ่มกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ให้กับเด็ก เช่น ทำความสะอาดโรงเรียน วัด เป็นต้น

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า กิจกรรมต่างๆที่จัดในโรงเรียนทั้งกิจกรรมตามโครงการต่างๆของโรงเรียน กิจกรรมตามนโยบายของสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานครทุกกิจกรรมล้วนมีความเหมาะสมอย่างยิ่งและควรดูความเหมาะสมในเรื่องของเวลา ควรใช้เวลาอย่างคุ้มค่า

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า โครงการมีหลากหลาย เช่นการเข้าค่ายลูกเสือ ยุวกาชาด เหมาะสมแต่ควรลดลงเพราะมีกิจกรรม/โครงการมากเกินไปและควรเพิ่มกิจกรรมทำบุญในวันพระไม่ใช่การสวดมนต์เพียงอย่างเดียว

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า กิจกรรมวิชาการ ๘ กลุ่มสาระการเรียนรู้ กิจกรรมลูกเสือ ยุวกาชาด กิจกรรมวันสำคัญต่างๆเหมาะสมทุกกิจกรรมแล้วแต่ผู้เรียนเป็นผู้เลือก

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า สมควรและเหมาะสมดีแล้ว ควรเพิ่มกิจกรรมเรียนรู้การใช้ชีวิตให้ทันกับโลกแห่งความเป็นจริง กิจกรรมการเข้าถึงธรรมชาติ ลดกิจกรรมการเดิน การรำและบันเทิงลงหน่อย(ถ้ามีควรจะเป็นชั้นอนุบาลถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓)

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า กิจกรรมต่างๆเหมาะสมเพราะไม่ทำให้นักเรียนเครียดกับการเรียนจนเกินไป ควรเพิ่มกิจกรรมกีฬาให้นักเรียนเพิ่มมากขึ้นและส่งเสริมคุณธรรมและความรับผิดชอบ

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า กิจกรรมที่โรงเรียนจัดเหมาะสมดีแล้ว

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า กิจกรรมต่างๆให้ทั้งความรู้และความสนุกเป็นกิจกรรมที่เหมาะสม ควรเพิ่มกิจกรรมเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า เหมาะสม เพราะมีกิจกรรมที่สนุกและได้ความรู้ซึ่งไม่รบกวนเวลาเรียนจะทำให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างพัฒนา นักเรียนนอกตารางเรียน

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า โครงการและกิจกรรมที่โรงเรียนจัด ทำให้ได้พัฒนาและส่งเสริมผู้เรียนได้เหมาะสมและสมควรแก่วัย

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ข้อที่ ๔ กิจกรรม/โครงการต่างๆที่โรงเรียนจัดให้กับนักเรียน เพื่อส่งเสริมและพัฒนานักเรียนเป็นอย่างไร เหมาะสมหรือไม่ สมควรลดหรือเพิ่มกิจกรรมใดบ้าง สรุปได้ว่า กิจกรรมลูกเสือ ยุวกาชาด ชมรมต่างๆ โครงการพัฒนาศักยภาพ

นักเรียนทั้ง ๘ กลุ่มสาระการเรียนรู้ กิจกรรมส่งเสริมพระพุทธศาสนาที่ปฏิบัติอยู่เป็นประจำ มีความเหมาะสมแต่ควรให้เหมาะสมกับเวลาและเน้นพัฒนาการด้านวิชาการให้มากกว่าความสนุกสนานเพลิดเพลิน

๔. ด้านการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน

ผู้วิจัย : ข้อที่ ๑ โรงเรียนมีวิธีการป้องกันเด็กนักเรียนปกติไม่ให้ตกอยู่ในกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหาหรือไม่และอย่างไร

ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกอน

คนที่ ๑ (นางแววดี ไร่สูงเนิน) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาควรใกล้ชิดและพูดคุยกับนักเรียนให้มากขึ้น ติดต่อประสานกับผู้ปกครองอยู่เสมอ

คนที่ ๒ (นางสุรัตน์วดี ปานโพธิ์ทอง) กล่าวว่า ควรให้ความรู้ ความเข้าใจเพื่อช่วยแก้ปัญหาต่างๆ ไป
คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

คนที่ ๑ (นายสุรศักดิ์ เสวตนัย) กล่าวว่า ป้องกันโดยอบรมและตักเตือน

คนที่ ๒ (นายนวัชรศิษฐ์ สุภาการ) กล่าวว่า เท่าที่ดูยังขาดความป้องกันน้อยมากและไม่ค่อยติดตามผล ควรเข้าถึงตัวเด็กและผู้ปกครองมากกว่านี้

คนที่ ๓ (นายสมัคร อินทร์แสง) กล่าวว่า มี โดยมีการให้คำปรึกษาให้คำแนะนำตลอดและคุยกันอย่างเข้าใจ

คนที่ ๔ (นายพีระ บาง) กล่าวว่า ติดตาม สังเกต สํารวจ ตามหน้าที่ของแต่ละฝ่ายตามลำดับของปัญหา

คนที่ ๕ (นางสมพร เจืออุปถัมภ์) กล่าวว่า การให้ความรู้ อบรมเรื่องต่างๆ เพื่อเป็นประโยชน์แก่นักเรียน

คนที่ ๖ (นางสาววิไล อยู่ยงสิน) กล่าวว่า มี

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (นายวรพจน์ พุ่มเจริญดี) กล่าวว่า ให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มที่มีปัญหาเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆที่จะไม่ทำให้พวกเขาไปยุ่งเกี่ยวและส่งเสริมในทางที่ถูกเช่น กิจกรรมผู้นำต่างๆ กิจกรรมต่อต้านยาเสพติด กิจกรรมเกี่ยวกับโรคเอดส์และเพศสัมพันธ์ เป็นต้น

คนที่ ๒ (นางสาวกันยา อุ่ณักดิ์) กล่าวว่า มี ให้ทำกิจกรรมที่หลากหลาย ฝ้าติดตาม ระวังและป้องปราม

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (นายอนุกุล ประทุมทิพย์) กล่าวว่า มี โดยการให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกัน กิจกรรมห้องสมุด ให้นักเรียนได้เล่นเกมและกีฬา จะช่วยให้นักเรียนไม่ฟุ้งซ่าน

คนที่ ๒ (นางสาวอัจฉราวรรณ กองสุผล) กล่าวว่า มี ครูคอยดูแลพฤติกรรม สังเกตพฤติกรรม พูดคุยใกล้ชิด สอบถามจากบุคคลที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (นางสาวนิศา ต่อโชติ) กล่าวว่า มี เวลาว่างให้นักเรียนอ่านหนังสือ เล่นกีฬา กิจกรรมซ่อมเสริม การเข้าค่ายนอกสถานที่ เช่น ค่ายยาเสพติด

คนที่ ๒ (นายภาณุภูมิ วงศาโรจน์)กล่าวว่า ฝ้าติดตามพฤติกรรมเด็กและประสานงานขอความร่วมมือกับชุมชนและผู้ปกครองรวมทั้งร้านเกมส์ต่างๆในบริเวณ โรงเรียนและใกล้เคียง

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (นางสาวภูวนิดา ลีลาวัลลภ) กล่าวว่า มี แต่ยังไม่ครบในบางเรื่อง ควรให้อาจารย์ที่ปรึกษามี การเข้ารับการอบรมทางด้านวิชาการ โดยตรงกับผู้เชี่ยวชาญ ผู้ที่มีประสบการณ์ทางนี้โดยตรง เพื่อ เป็นแนวทางใหม่ในการทำงาน แก้ไขปัญหา

คนที่ ๒ (นางสุภาภรณ์ ประทักษ์กุลวงษา) กล่าวว่า มีการป้องกันเด็กไม่ให้ตกอยู่ในกลุ่มเสี่ยง

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (นางเพ็ญศรี พุ่มเกิด) กล่าวว่า ให้คำปรึกษา อบรม กล่าวตักเตือน

คนที่ ๒ (นายสอน สุขสุข) กล่าวว่า จะตักเตือนและเฝ้าระวังเด็กนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงไม่ให้ไป ตกอยู่ในเหตุการณ์ต่างๆ

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (นางสาวเพ็ญพักตร์ บ้านขมื่น)กล่าวว่า มีค่ะ

คนที่ ๒ (นางสาวทองสุข ศรีทอง) กล่าวว่า มี ในกลุ่มของสิ่งเสพติดเพราะมีความรู้ไม่เพียงพอในการต่อต้าน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (เด็กหญิงพรพรรณ มั่งมี) กล่าวว่า มี โดยการสั่งสอนและตักเตือนเด็ก

คนที่ ๒ (เด็กหญิงอริสรา กสิผล) กล่าวว่า มี โดยการตักเตือนเด็ก

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (เด็กหญิงนภาพร ปรางศร) กล่าวว่า มี เป็นการกระจายความรู้ให้นักเรียนได้เรียนรู้ และ คณะครูให้คำปรึกษานักเรียนได้อย่างดี

คนที่ ๒ (เด็กชายชาญชัย ช่างโชติ) กล่าวว่า มีคือการเรียกนักเรียนมาคุยให้รู้เรื่องว่ามีปัญหาอะไร

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (เด็กหญิงณัฐวิภา ศิริญาณ) กล่าวว่า มีการรณรงค์ให้ความรู้เรื่องยาเสพติดให้โทษ

คนที่ ๒ (เด็กหญิงชญญารัตน์ เทียงทัต) กล่าวว่า ให้ความรู้และรณรงค์เรื่องยาเสพติดกับนักเรียน

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอน สรุปความว่า ครูที่ปรึกษาควรใกล้ชิดเอาใจใส่ ให้คำปรึกษาและพูดคุยกับนักเรียนให้มากขึ้นติดต่อประสานกับผู้ปกครองอยู่เสมอ

จากการสัมภาษณ์คณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอน สรุปความว่า มีการให้ความรู้อบรมเรื่องต่างๆเพื่อเป็นประโยชน์แก่นักเรียนแต่ควรใกล้ชิดมากกว่าที่เป็นอยู่

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า ควรส่งเสริมให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มที่มีปัญหาเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆที่จะไม่ทำให้พวกเขาไปยุ่งเกี่ยวและส่งเสริมในทางที่ถูกต้อง เช่น กิจกรรมผู้นำต่างๆ กิจกรรมต่อต้านยาเสพติด กิจกรรมเกี่ยวกับโรคเอดส์ และเพศสัมพันธ์ เป็นต้น

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า ครูคอยดูแลพฤติกรรม สังเกตพฤติกรรม พูดคุยใกล้ชิด สอบถามจากบุคคลที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกัน กิจกรรมห้องสมุด ให้นักเรียนได้เล่นเกมและกีฬา จะช่วยให้นักเรียนไม่ฟุ้งซ่าน

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า ฝ้าติดตามพฤติกรรมเด็กและประสานงานขอความร่วมมือกับชุมชนและผู้ปกครองรวมทั้งร้านเกมส์ต่างๆในบริเวณ โรงเรียนและใกล้เคียงเวลาว่างให้นักเรียนอ่านหนังสือ เล่นกีฬา กิจกรรมซ่อมเสริม การเข้าค่ายนอกสถานที่ เช่น ค่ายยาเสพติด

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า มี แต่ยังไม่ครบในบางเรื่อง ควรให้อาจารย์ที่ปรึกษา มีการเข้ารับการอบรมทางด้านวิชาการโดยตรงกับผู้เชี่ยวชาญ ผู้ที่มีประสบการณ์ทางนี้โดยตรง เพื่อเป็นแนวทางใหม่ในการทำงาน แก้ไขปัญหา

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า ให้คำปรึกษา อบรม กล่าวตักเตือน และเฝ้าระวังเด็กนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงไม่ให้ไปตกอยู่ในเหตุการณ์ต่างๆ

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า มีการให้ความรู้ในกลุ่มของสิ่งเสพติดเพราะมีความรู้ไม่เพียงพอในการต่อต้านซึ่งเป็นการดี

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า มีการสั่งสอนและตักเตือนเด็ก

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า เป็นการกระจายความรู้ให้นักเรียนได้เรียนรู้ และคณะครูให้คำปรึกษานักเรียนได้อย่างดีและการเรียกนักเรียนมาคุยให้รู้เรื่องว่าใครมีปัญหาอะไร

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า มีการรณรงค์ให้ความรู้เรื่องยาเสพติดให้โทษ

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน ข้อที่ ๑ โรงเรียนมีวิธีการป้องกันเด็กนักเรียนปกติไม่ให้ตกอยู่ในกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหาหรือไม่และอย่างไร สรุปได้ว่า มีการเรียกนักเรียนมาพูดคุย สอบถามว่าใครมีปัญหาอยู่ในกลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหาสอบถามจากเพื่อนนักเรียน ผู้ปกครอง และบุคคลใกล้ชิด รวมถึงการเฝ้าระวัง ให้ความรู้ ป้องกันไม่ให้นักเรียนเข้าไปอยู่ในกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา หากพบ โรงเรียนจะเรียกมาเพื่อป้องกันไม่ให้ปัญหาต่างๆลุกลามถึงในชั้นส่งต่อนักเรียน

ผู้วิจัย : ข้อที่ ๒ หากมีเด็กนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหาโรงเรียนมีการช่วยเหลืออย่างไรบ้าง

ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอน

คนที่ ๑ (นางแววดี ไร่สูงเนิน) กล่าวว่า ประสานผู้ปกครองหาแนวทางร่วมกันในการแก้ปัญหา

คนที่ ๒ (นางสุรัตน์วี ปานโพธิ์ทอง) กล่าวว่า ปรับไปตามปัญหาที่เจอ มาก – น้อย

คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

คนที่ ๑ (นายสุรศักดิ์ เสวตนัย) กล่าวว่า เชิญผู้ปกครองมาพบหรือเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาให้ความรู้

คนที่ ๒ (นายวัชรศิษฐ์ สุภาการ) กล่าวว่าส่วนมากจะเห็นก็เพียงเรียกคุย ว่ากล่าวตักเตือนแต่ไม่ค่อยติดตามผล

คนที่ ๓ (นายสมัคร อินทร์แสง) กล่าวว่าช่วยกัน แก้ไข ให้คำแนะนำ บอกวิธีแก้ไขที่ถูกต้อง

คนที่ ๔ (นายพีระ บาง) กล่าวว่า อบรม แนะนำ แนะนำแนวทางแก้ปัญหาผ่านครูประจำชั้น ผู้ปกครอง ผู้บริหาร ฝ่ายปกครอง สุดท้ายผู้อำนวยการจึงพิจารณาเป็นลำดับ

คนที่ ๕ (นางสมพร เจืออุบลัมภ์) กล่าวว่าให้ความรู้ อบรมและการแจ้งผู้ปกครองให้ทราบเพื่อชี้แจงและแก้ไขต่อไป

คนที่ ๖ (นางสาววิไล อยู่ยงสิน) กล่าวว่า อบรม เรียกผู้ปกครองเข้ามาพบเพื่อช่วยกันแก้ปัญหา

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (นายวรพจน์ พุ่มเจริญดี) กล่าวว่ามีการติดตามอย่างใกล้ชิดโดยประสานไปยังผู้ปกครองของนักเรียนในการช่วยกันดูแลและร่วมมือในการช่วยกันแก้ปัญหาต่างๆได้

คนที่ ๒ (นางสาวกัญญา อุ่นภักดิ์) กล่าวว่าแจ้งผู้ปกครองทราบและติดต่อองค์กรที่แก้ปัญหานี้ๆ โดยตรง

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (นายอนุกุล ประทุมทิพย์) กล่าวว่าจัดกิจกรรมให้นักเรียน ๒ กลุ่มนี้ได้เข้าร่วมและครูที่ปรึกษาควรดูแลอย่างใกล้ชิด

คนที่ ๒ (นางสาวอัจฉราวรรณ กองสุผล) กล่าวว่าปรึกษาผู้บริหาร ฝ่ายปกครอง และผู้เกี่ยวข้อง ดำเนินการการแก้ปัญหาร่วมกับผู้ปกครอง

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (นางสาวนิตสา ต่อโชติ) กล่าวว่า มี สอบถาม ให้คำปรึกษานักเรียนและเชิญผู้ปกครอง ตามลำดับเพื่อหาแนวทางแก้ไขต่อไป

คนที่ ๒ (นายภาณุภูมิ วงศาโรจน์)กล่าวว่าเชิญผู้ปกครองนักเรียนที่มีปัญหาเพื่อพูดคุยและปรึกษาหารือ หาแนวทางแก้ไขร่วมกัน

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (นางสาวภูวนิดา ลีลาวัลลภ) กล่าวว่า โดยเรียกมาสอบถามเป็นการส่วนตัวและโทรแจ้งผู้ปกครองให้ทราบถึงพฤติกรรม

คนที่ ๒ (นางสุภาภรณ์ ประทักษ์กุลวงษา) กล่าวว่า มีครูจะบอกกล่าวตักเตือน

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (นางเพ็ญศรี พุ่มเกิด) กล่าวว่าโรงเรียนได้พูดคุยกับผู้ปกครอง

คนที่ ๒ (นายสอน สุขสุข) กล่าวว่า จะติดตามและเฝ้าระวังเด็กนักเรียนกลุ่มๆนั้น

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (นางสาวเพ็ญพัทธ์ บ้านขมื่น)กล่าวว่า ช่วยพูด

คนที่ ๒ (นางสาวทองสุข ศรีทอง) กล่าวว่า เปิดใจทำความเข้าใจ พูดคุย หรือช่วยให้คำปรึกษาในการแก้ปัญหานี้ๆ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (เด็กหญิงพรพรรณ มั่งมี) กล่าวว่า มี การแนะนำและเพิ่มความรู้ความถูกต้องให้เด็กฟัง

คนที่ ๒ (เด็กหญิงอริสรา กสิผล) กล่าวว่า มี โดยการแนะนำให้เด็กนักเรียนทำความดี ไม่จมอยู่ในปัญหา

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (เด็กหญิงนภาพร ปรางศร) กล่าวว่า พูดคุยกับนักเรียน ให้คำปรึกษากับนักเรียน สอบถามปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน

คนที่ ๒ (เด็กชายชาญชัย ช่วงโชติ) กล่าวว่า ช่วยให้นักเรียนไม่ให้ไปยุ่งกับปัญหานั้นและเรียกผู้ปกครองมาปรึกษา

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (เด็กหญิงฉวีวิภา ศิริญาณ) กล่าวว่า แจ้งปัญหาให้ผู้ปกครองทราบและส่งตัวนักเรียนไปยังที่ๆเหมาะสม

คนที่ ๒ (เด็กหญิงธัญญารัตน์ เทียงทัต) กล่าวว่า แจ้งให้ผู้ปกครองทราบถึงการเสี่ยงของนักเรียนจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอน สรุปความว่า ประสานผู้ปกครองหาแนวทางร่วมกันในการแก้ปัญหาและปรับไปตามปัญหาที่เจอ มาก – น้อย

จากการสัมภาษณ์คณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอน สรุปความว่า อบรม แนะนำ แนะนำแนวทางแก้ปัญหาผ่านครูประจำชั้น ผู้ปกครอง ผู้บริหาร ฝ่ายปกครอง สุดท้ายผู้อำนวยการจึงพิจารณาเป็นลำดับ เชิญผู้ปกครองมาพบหรือเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาให้ความรู้

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า มีการติดตามอย่างใกล้ชิดโดยประสานไปยังผู้ปกครองของนักเรียนในการช่วยกันดูแลและร่วมมือในการช่วยกันแก้ปัญหาต่างๆและติดต่อองค์กรที่แก้ปัญหานั้นๆโดยตรง

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า ปรึกษาผู้บริหารฝ่ายปกครอง และผู้เกี่ยวข้องดำเนินการการแก้ปัญหาพร้อมกับผู้ปกครอง จัดกิจกรรมให้นักเรียน ๒ กลุ่มนี้ได้เข้าร่วมและครูที่ปรึกษาควรดูแลอย่างใกล้ชิด

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า ให้คำปรึกษา เชิญผู้ปกครองนักเรียนที่มีปัญหาเพื่อพูดคุยและปรึกษาหารือ หาแนวทางแก้ไขร่วมกัน

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า ครูจะบอกกล่าวตักเตือน โดยเรียกมาสอบถามเป็นการส่วนตัวและโทรแจ้งผู้ปกครองให้ทราบถึงพฤติกรรม

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า โรงเรียนได้พูดคุยกับผู้ปกครอง ติดตามและเฝ้าระวังเด็กนักเรียนกลุ่มๆนั้น

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า เปิดใจทำความเข้าใจ พูดคุย หรือช่วยให้คำปรึกษาในการแก้ไขปัญหานั้นๆ

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า มีการแนะนำและเพิ่มความรู้ความถูกต้องให้เด็กฟังแนะนำให้เด็กนักเรียนทำความดี ไม่จมอยู่ในปัญหา

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า พูดคุยกับนักเรียน ให้คำปรึกษากับนักเรียน สอบถามปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน ช่วยนักเรียนไม่ให้ไปยุ่งกับปัญหานั้นและเรียกผู้ปกครองมาปรึกษา

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า แจ้งปัญหาให้ผู้ปกครองทราบและส่งตัวนักเรียนไปยังที่ๆเหมาะสม

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน ข้อที่ ๒ หากมีเด็กนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหาโรงเรียนมีการช่วยเหลืออย่างไรบ้าง สรุปได้ว่า อบรม แนะนำ แนะนำแนวทางแก้ปัญหาผ่านครูที่ปรึกษา ผู้ปกครอง ผู้บริหาร ฝ่ายปกครอง สุดท้ายผู้อำนวยการจึงพิจารณาเป็นลำดับ เชิญผู้ปกครองมาพบหรือเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาให้ความรู้ พูดคุยและปรึกษาหารือหาแนวทางแก้ไขร่วมกัน

ผู้วิจัย : ข้อที่ ๓ โรงเรียนมีวิธีแก้ไขปัญหาเด็กนักเรียนยากไร้ ขาดแคลน หรือถูกทอดทิ้ง จนเป็นสาเหตุให้เกิดปัญหาการเรียนอย่างไรบ้าง

ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอน

คนที่ ๑ (นางแววดี ไร่สูงเนิน) กล่าวว่า โรงเรียนมีการให้ทุนการศึกษาและประสานกับหน่วยงานต่างๆในการมอบทุนการศึกษาแก่นักเรียน

คนที่ ๒ (นางสุรัตน์วดี ปานโพธิ์ทอง) กล่าวว่า ตามนโยบายการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานปัญหาความยากไร้ของนักเรียนสอน โดยเน้นการปฏิบัติตนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

คนที่ ๑ (นายสุรศักดิ์ เสวตนัย) กล่าวว่า โรงเรียนมอบทุนการศึกษาให้

คนที่ ๒ (นายวัชรศิษฐ์ สุภาการ) กล่าวว่ายังขาดวิธีแก้ไข ส่วนมากเมื่อเกิดเหตุขึ้นจึงจะหาวิธีแก้ไข ควรจะมีมาตรการป้องกันหรืออบรมให้มากไม่เฉพาะแต่ในโรงเรียน ควรจะมีส่วนของภายนอกโรงเรียนเข้าด้วย

คนที่ ๓ (นายสมักร อินทร์แสง) กล่าวว่ามีการมอบทุนการศึกษาต่างๆให้นักเรียน

คนที่ ๔ (นายพีระ บาง) กล่าวว่า รับทราบข้อมูลเพื่อแก้ไขให้ตรงตามปัญหา โดยให้เป็นทุนการศึกษาหรืออาหารเย็นนำไปทานที่บ้าน

คนที่ ๕ (นางสมพร เจืออุปถัมภ์) กล่าวว่ามีการมอบทุนการศึกษาให้แก่เด็กนักเรียน

คนที่ ๖ (นางสาววิไล อยู่ยงสิน) กล่าวว่า มีการหาทุนมามอบให้

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (นายวรพจน์ พุ่มเจริญดี) กล่าวว่ามีการมอบทุนการศึกษาให้นักเรียนที่ชัดเจนเหมาะสมทุกคน

คนที่ ๒ (นางสาวกัญญา อุ่นภักดิ์) กล่าวว่าติดตามสนับสนุนให้ทุนการศึกษา

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (นายอนุกุล ประทุมทิพย์) กล่าวว่าให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียนที่ยากไร้และขาดแคลนหรือถูกทอดทิ้ง

คนที่ ๒ (นางสาวอัจฉราวรรณ กองสุผล) กล่าวว่าให้ทุนการศึกษาและให้ความช่วยเหลือ ดูแลตามแต่กรณี

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (นางสาวนิตสา ต่อโชติ) กล่าวว่า มีการให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียน

คนที่ ๒ (นายภาควุฒิ วงศาโรจน์)กล่าวว่าโรงเรียนได้เข้าช่วยเหลือดูแลโดยการจัดทุนเรียนให้ทุกปี และสามารถนำข้าวไปรับประทานได้ในตอนเย็นที่บ้าน

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (นางสาวภูวนิดา ลีลาวัลลภ) กล่าวว่า มีการจัดหาทุนการศึกษาให้เด็กบางส่วนแต่งบประมาณยังไม่เพียงพอ

คนที่ ๒ (นางสุภาภรณ์ ประทักษ์กุลวงษา) กล่าวว่า มีอาหารเช้าและกลางวันให้รับประทาน

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (นางเพ็ญศรี พุ่มเกิด) กล่าวว่าโรงเรียนได้ให้ทุนการศึกษา

คนที่ ๒ (นายสอน สุขสุข) กล่าวว่า ทางโรงเรียนจะมีทุนการศึกษาสำหรับนักเรียนที่เรียนดีแต่ยากไร้ขาดแคลน

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (นางสาวเพ็ญพักตร์ บ้านขมื่น)กล่าวว่า นักเรียนที่ไม่ตั้งใจเรียน เกร ก็ช่วยตักเตือน

คนที่ ๒ (นางสาวทองสุข ศรีทอง) กล่าวว่า เป็นการสร้างจุดดีให้กับเด็กมากหากเราช่วยโดยตรง และหากช่วยเด็กมากจนเกินควรจะทำให้มีปัญหาความเป็นส่วนตัวและทำให้เด็กเคยตัว

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (เด็กหญิงพรพรรณ มั่งมี) กล่าวว่า มี การให้ทุนการศึกษา

คนที่ ๒ (เด็กหญิงอริสรา กลิผล) กล่าวว่า มี โดยการให้ทุนเรียนดี

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (เด็กหญิงนภาพร ปรางศร) กล่าวว่า มีการให้ทุนสนับสนุนการเรียนแก่นักเรียน

คนที่ ๒ (เด็กชายชาญชัย ช่างโชติ) กล่าวว่า มีการให้ทุนนักเรียนที่ขาดแคลน ยกไว้

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (เด็กหญิงณัฐวิภา ศิริญาณ) กล่าวว่า มีการให้ความดูแลช่วยเหลือ

คนที่ ๒ (เด็กหญิงธัญญารัตน์ เทียงทัต) กล่าวว่า ทางโรงเรียนให้การดูแลช่วยเหลือเช่นให้ทุนการศึกษา ดูแลเรื่องการเรียน เป็นต้น

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอน สรุปความว่า ตามนโยบายการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานปัญหาความยากไร้ของนักเรียนสอน โดยเน้นการปฏิบัติตนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง โรงเรียนมีการให้ทุนการศึกษาและประสานกับหน่วยงานต่างๆในการมอบทุนการศึกษาแก่นักเรียน

จากการสัมภาษณ์คณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอน สรุปความว่า โรงเรียนรับทราบข้อมูลเพื่อแก้ไขให้ตรงตามปัญหา โดยให้เป็นทุนการศึกษาหรืออาหารเย็นนำไปทานที่บ้าน

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า มีการมอบทุนการศึกษาให้นักเรียนที่ชัดเจนเหมาะสมทุกคน

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า ให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียนที่ยากไร้และขาดแคลนหรือถูกทอดทิ้งและให้ความช่วยเหลือ ดูแล ตามแต่กรณี

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า โรงเรียนได้เข้าช่วยเหลือดูแลโดยการจัดทุนเรียนให้ทุกปีและสามารถนำข้าวไปรับประทานได้ในตอนเย็นที่บ้าน

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า มีการจัดหาทุนการศึกษาให้เด็กบางส่วนแต่งบประมาณยังไม่เพียงพอ มีอาหารเช้าและกลางวันให้รับประทาน

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า ทางโรงเรียนจะมีทุนการศึกษาสำหรับนักเรียนที่เรียนดีแต่ยากไร้ขาดแคลน

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า เป็นการสร้างจุดด้อยให้กับเด็กมากหากเราช่วยโดยตรงและหากช่วยเด็กมากจนเกินควรจะทำให้มีปัญหาคือเป็นส่วนตัวและทำให้เด็กเคยตัว

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า มีการให้ทุนการศึกษา

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า มีการให้ทุนสนับสนุนการเรียนแก่นักเรียนที่ขาดแคลน ยกไว้

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า ทางโรงเรียนให้การดูแลช่วยเหลือเช่นให้ทุนการศึกษา ดูแลเรื่องการเรียน เป็นต้น

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน ข้อที่ ๓ โรงเรียนมีวิธีแก้ไขปัญหาเด็กนักเรียนยากไร้ ขาดแคลน หรือถูกทอดทิ้ง จนเป็นสาเหตุให้เกิดปัญหาการเรียนอย่างไรบ้าง สรุปได้ว่า มีการสำรวจและให้ทุนการศึกษาและจัดหางานที่เหมาะสมกับนักเรียนเพื่อให้เด็กนักเรียนมีรายได้ จัดสรรอาหารให้ไปทานที่บ้านในตอนเย็นเป็นการแก้ไขปัญหาได้ในระดับหนึ่ง

๕. ด้านการส่งต่อนักเรียน

ผู้วิจัย : ข้อที่ ๑ กระบวนการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาในโรงเรียน ครูที่ปรึกษาดำเนินการอย่างไร

ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกอน

คนที่ ๑ (นางแววดี ไร่สูงเนิน) กล่าวว่า โรงเรียนยังไม่มีนักเรียนที่มีปัญหาถึงขั้นส่งต่อ

คนที่ ๒ (นางสุรัตน์วีดี ปานโพธิ์ทอง) กล่าวว่า ตามนโยบายการคัดกรองปัญหาในด้านต่างๆจะมีครูผู้ดูแลรับผิดชอบให้การดูแลและส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

คนที่ ๑ (นายสุรศักดิ์ เสวตนัย) กล่าวว่า นักเรียนที่มีปัญหาครูที่ปรึกษาส่งต่อฝ่ายปกครอง

คนที่ ๒ (นายวันชัยศิษย์ สุภากร) กล่าวว่าเท่าที่ได้เห็นกระบวนการต่างๆในโรงเรียนน่าจะมีแต่ที่เห็นแต่ก็ยังไม่พบที่มีปัญหาหนักๆ

คนที่ ๓ (นายสมิทธิ์ อินทร์แสง) กล่าวว่ามีการดูแลนักเรียนก่อนและคอยให้คำแนะนำกับนักเรียน

คนที่ ๔ (นายพีระ บาง) กล่าวว่า มีการประสานครูประจำชั้น ครูแนะแนวและครูฝ่ายปกครอง

คนที่ ๕ (นางสมพร เจืออุบลัมภ์) กล่าวว่ามีการพูดคุยและแนะนำให้มีความรู้กับนักเรียนอย่างใกล้ชิด และส่งต่อฝ่ายปกครอง

คนที่ ๖ (นางสาววิไล อยู่ยงสิน) กล่าวว่า แจ้งให้ฝ่ายปกครองทราบ

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (นายบรรพจน์ พุ่มเจริญดี) กล่าวว่ามีการติดตามและดูแลอย่างใกล้ชิด อาจขอความร่วมมือกับคุณครูท่านอื่นๆเช่นครูแนะแนว ครูฝ่ายปกครอง เป็นต้น

คนที่ ๒ (นางสาวกัญญา อุ่นภักดิ์) กล่าวว่าให้การดูแลอย่างใกล้ชิด

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (นายบุญกุล ประทุมทิพย์) กล่าวว่าส่งนักเรียนที่มีปัญหา เข้าร่วมอบรมตามปัญหาที่เกิดขึ้น

คนที่ ๒ (นางสาวอัจฉราวรรณ กองสุผล) กล่าวว่าแจ้งปัญหาและดำเนินการที่ผ่านมาต่อครูที่ปรึกษาใหม่เพื่อจะได้แก้ไขปัญหาอย่างต่อเนื่อง

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (นางสาวนิตสา ต่อโชติ) กล่าวว่า ถ้าครูที่ปรึกษาไม่สามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียนได้จะส่งต่อไปยังครูแนะแนวหรือผู้ที่เกี่ยวข้องที่ให้ความช่วยเหลือหรือแก้ไขปัญหาได้

คนที่ ๒ (นายภาคภูมิ วงศาโรจน์) กล่าวว่า แก้ไขปัญหา หาที่เหมาะสมให้กับนักเรียนและถ้ามีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องสารเสพติดก็จะประสานกับทางสาธารณสุขให้เข้ามาดูแลด้วย

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (นางสาวกวนิดา ลีลาวัลลภ) กล่าวว่า มีการเรียกผู้ปกครองรับทราบเรื่องความประพฤติและตักเตือนเป็นกรณีไป

คนที่ ๒ (นางสุภาภรณ์ ประทักษ์กุลวงษา) กล่าวว่า แจ้งให้ผู้ปกครองทราบว่าเด็กในความปกครองของท่านมีปัญหา

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (นางเพ็ญศรี พุ่มเกิด) กล่าวว่า โรงเรียนได้ติดตามดูแลใกล้ชิด

คนที่ ๒ (นายสอน สุขสุข) กล่าวว่า ทางโรงเรียนจะให้ครูฝ่ายปกครองให้ดูแลนักเรียนเหล่านี้

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (นางสาวเพ็ญพักตร์ บ้านขมื่น) ไม่แสดงความคิดเห็น

คนที่ ๒ (นางสาวทองสุข ศรีทอง) กล่าวว่า มีการพูดคุยกับเด็กทีละคนเพื่อให้ทราบสาเหตุ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (เด็กหญิงพรพรรณ มั่งมี) กล่าวว่า มี การพูดส่งเสริมให้ตั้งใจเรียน ไม่เกเร

คนที่ ๒ (เด็กหญิงอริสรา กสิผล) กล่าวว่า มี โดยการพูดแนะนำให้เด็กไม่โดดเรียนกลับมาตั้งใจเรียน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (เด็กหญิงนภาพร ปรางศร) กล่าวว่า อาจจะย้ายไปเรียนกับโรงเรียนที่มีการสอนเป็นพิเศษ

คนที่ ๒ (เด็กชายชาญชัย ช่างโชติ) กล่าวว่า ส่งย้ายโรงเรียนเพื่อไปเรียน โรงเรียนอื่นที่มีครูพิเศษ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (เด็กหญิงฉัฐวิภา ศิริญาณ) กล่าวว่า มีการเชิญผู้ปกครอง

คนที่ ๒ (เด็กหญิงชญญารัตน์ เทียงทัด) กล่าวว่า ทางโรงเรียนเชิญผู้ปกครองมาทราบถึงพฤติกรรมนักเรียน

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอน สรุปความว่า ตามนโยบายการคัดกรองปัญหาในด้านต่างๆจะมีครูผู้ดูแลรับผิดชอบให้การดูแลและส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมโรงเรียนยังไม่มึ้นักเรียนที่มีปัญหาถึงขั้นส่งต่อ

จากการสัมภาษณ์คณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอน สรุปความว่า มีการพูดคุยและแนะนำให้ความรู้กับนักเรียนอย่างใกล้ชิด ประสานครูประจำชั้น ครูแนะแนวและครูฝ่ายปกครองแต่ที่เห็นเด็กๆยังไม่พบที่มีปัญหาหนักๆ

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า มีการติดตามและดูแลอย่างใกล้ชิด อาจขอความร่วมมือกับคุณครูท่านอื่นๆเช่นครูแนะแนว ครูฝ่ายปกครอง เป็นต้น

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า แจ้งปัญหาและดำเนินการส่งนักเรียนที่มีปัญหา เข้าร่วมอบรมตามปัญหาที่เกิดขึ้น ที่ผ่านมาแจ้งครูที่ปรึกษาใหม่เพื่อจะได้แก้ไขปัญหอย่างต่อเนื่อง

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า ถ้าครูที่ปรึกษาไม่สามารถป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนได้จะส่งต่อไปยังครูแนะแนวหรือผู้ที่เกี่ยวข้องที่ให้ความช่วยเหลือหรือแก้ไขปัญหาคได้ หากที่เหมาะสมให้กับนักเรียนและถ้ามีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องสารเสพติดก็จะประสานกับทางสาธารณสุขให้เข้ามาดูแลด้วย

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า มีการแจ้งผู้ปกครองรับทราบเรื่องความประพฤติและตักเตือนเป็นกรณีไป

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า ทางโรงเรียนจะให้ครูฝ่ายปกครองให้ดูแลนักเรียนเหล่านี้

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า มีการพูดคุยกับเด็กทีละคนเพื่อให้ทราบสาเหตุ

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า มี การพูดส่งเสริมให้ตั้งใจเรียน ไม่เกรงพูดแนะนำให้เด็กกลับมาตั้งใจเรียน

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า อาจจะย้ายไปเรียนกับโรงเรียนที่มีการสอนเป็นพิเศษ

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า ทางโรงเรียนเชิญผู้ปกครองมาทราบถึงพฤติกรรมนักเรียน

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านการส่งต่อนักเรียน ข้อที่ ๑ กระบวนการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาในโรงเรียนครูที่ปรึกษาดำเนินการอย่างไร สรุปได้ว่า ตามนโยบายการคัดกรองปัญหาในด้านต่างๆจะมีครูผู้ดูแลรับผิดชอบให้การดูแลและส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ถ้าครูที่ปรึกษาไม่สามารถป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนได้จะส่งต่อไปยังครูแนะแนวหรือผู้ที่เกี่ยวข้องที่ให้ความช่วยเหลือหรือแก้ไขปัญหาคได้ ทางโรงเรียนยังไม่มีนักเรียนที่มีปัญหาถึงขั้นส่งต่อ

ผู้วิจัย : ข้อที่ ๒ การคัดเลือกนักเรียนเพื่อส่งต่อ โรงเรียนดำเนินการอย่างไร และวิธีการส่งต่อเพื่อปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการเรียนควรเป็นอย่างไร

ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอน

คนที่ ๑ (นางแววดี ไร่สูงเนิน) ไม่แสดงความคิดเห็น

คนที่ ๒ (นางสุรัตน์วดี ปานโพธิ์ทอง) กล่าวว่า โดยการชักประวัติ สังเกตพฤติกรรม กรอกแบบสำรวจ การวัดผลประเมินผลและสรุปผลเพื่อส่งต่อ

คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

คนที่ ๑ (นายสุรศักดิ์ เสวตนัย) กล่าวว่า การส่งต่อทำแค่ภายในโรงเรียน เนื่องจากยังไม่มีหน่วยงานภายนอกที่รับเรื่องนี้อย่างจริงจัง

คนที่ ๒ (นายนวัชรศิษฐ์ สุภาการ) กล่าวว่าทุกอย่างจะต้องเข้าถึงตัวเด็กรวมทั้งเพื่อน ๆ ของเด็ก เพื่อที่จะได้ข้อมูลต่างๆ ได้มากเพื่อเป็นการปรับปรุง แก้ไขและพัฒนาเด็ก

คนที่ ๓ (นายสมัคร อินทร์แสง) กล่าวว่ามีการสำรวจนักเรียนและพูดคุยกับนักเรียนถึงปัญหาเพื่อเตรียมการแก้ไข

คนที่ ๔ (นายพีระ บาง) กล่าวว่า มีการจัดฝ่ายรับผิดชอบในรูปของคณะกรรมการ

คนที่ ๕ (นางสมพร เจืออุบลัมภ์) กล่าวว่ามีการพูดคุยและให้ความรู้กับนักเรียนเรื่องแนวทางการปฏิบัติตน

คนที่ ๖ (นางสาววิไล อยู่ยงสิน) กล่าวว่า มีการจัดโครงการอบรม

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (นายวรพจน์ พุ่มเจริญดี) กล่าวว่ามีการดำเนินการคัดแยกโดยครูที่ปรึกษาแล้วส่งต่อนักเรียนไปยังคุณครูท่านอื่นที่สามารถช่วยกันแก้ปัญหาได้ตรงจุดและเหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน

คนที่ ๒ (นางสาวกันยา อุ่นภักดิ์) กล่าวว่าควรเป็นระบบและมีขั้นตอนที่ชัดเจน

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (นายอนุกุล ประทุมทิพย์) กล่าวว่าวิเคราะห์นักเรียนที่มีปัญหา ส่งต่อตามปัญหาที่พบเช่นส่งเข้าร่วมอบรมเยาวชนด้านภัยเอดส์

คนที่ ๒ (นางสาวอัจฉราวรรณ กองสุผล) กล่าวว่าควรคัดกรองใหม่ทุกปีและศึกษาจากข้อมูลเดิมที่ผ่านมา

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (นางสาวนิตสา ต่อโชติ) กล่าวว่า การส่งต่อภายใน ครูที่ปรึกษาส่งต่อไปยังครูแนะแนวหรือผู้เกี่ยวข้องที่ให้ความช่วยเหลือได้ขึ้นอยู่กับสภาพปัญหาและความต้องการของนักเรียน การส่งต่อ

ภายนอกครูแนะแนวหรือผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ดำเนินการส่งต่อในกรณีที่เกินความสามารถของโรงเรียน

คนที่ ๒ (นายภาคภูมิ วงศาโรจน์) กล่าวว่า การคัดแยกนักเรียนแล้วแต่กรณีที่เกิดจากปัญหาใดบ้างมีการกระทำ ความผิดซ้ำซากหรือไม่ แยกประเภทนักเรียนเช่น กระทำโดยเจตนา กระทำโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ หรือ กระทำโดยเป็นนิสัจจนไม่สามารถควบคุมได้

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (นางสาวภูวนิดา ลีลาวัลลภ) กล่าวว่า แยกตามความรู้ นักเรียน ความสามารถ ความพิเศษทางวิชาการ กีฬา การลงความประพฤติของนักเรียนเป็นกลางที่สุด

คนที่ ๒ (นางสุภาภรณ์ ประทักษ์กุลวงษา) กล่าวว่า วิธีการที่ทำคืออยู่แล้ว

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (นางเพ็ญศรี พุ่มเกิด) กล่าวว่า ควรแยกให้ชัดเจน สามารถทำต่อเนื่องได้

คนที่ ๒ (นายสอน สุขสุข) กล่าวว่า ทางโรงเรียนจะปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาให้นักเรียนจนนักเรียนมีพฤติกรรมที่ดีขึ้น

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (นางสาวเพ็ญพัทธ์ บ้านขมื่น) ไม่แสดงความคิดเห็น

คนที่ ๒ (นางสาวทองสุข ศรีทอง) ไม่แสดงความคิดเห็น

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (เด็กหญิงพรพรรณ มั่งมี) กล่าวว่า มี การคัดแยกนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มปกติต่างกัน เพราะจะได้ไม่ชักชวนไปในทางที่ผิด

คนที่ ๒ (เด็กหญิงอริสรา กลีผล) กล่าวว่า มี โดยการแยกเด็กนักเรียนที่มีปัญหาไปปรับปรุงและแยกเด็กนักเรียนปกติไปพัฒนาต่อ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (เด็กหญิงนภาพร ปรางศร) กล่าวว่า ไม่เคยมีการส่งต่อ

คนที่ ๒ (เด็กชายชาญชัย ช่างโชติ) กล่าวว่า ไม่เคยมีการส่งต่อนักเรียนไปที่อื่น

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (เด็กหญิงฉวีวิภา ศิริญาณ) ไม่แสดงความคิดเห็น

คนที่ ๒ (เด็กหญิงธัญญารัตน์ เทียงทัต) กล่าวว่า มีการส่งต่อให้หน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อให้ความรู้เพิ่มเติมให้นักเรียนได้ปรับปรุงตนเอง

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอน สรุปความว่า โดยการชักประวัติ สังเกตพฤติกรรม กรอกแบบสำรวจ การวัดผลประเมินผลและสรุปผลเพื่อส่งต่อ

จากการสัมภาษณ์คณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอน สรุปความว่า การส่งต่อทำแค่ภายในโรงเรียน เนื่องจากยังไม่มีรายงานว่ามีนักเรียนที่ต้องได้รับการดูแลส่งต่อไปยังหน่วยงานที่เหมาะสม

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า มีการดำเนินการคัดแยกโดยครูที่ปรึกษาแล้วส่งต่อนักเรียนไปยังคุณครูท่านอื่นที่สามารถช่วยกันแก้ปัญหาได้ตรงจุดและเหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า วิเคราะห์นักเรียนที่มีปัญหา ส่งต่อตามปัญหาที่พบเช่นส่งเข้าร่วมอบรมเยาวชนด้านภัยเอดส์ ควรคัดกรองใหม่ทุกๆปี และศึกษาจากข้อมูลเดิมที่ผ่านมา

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า การส่งต่อภายในครูที่ปรึกษาส่งต่อไปยังครูแนะแนวหรือผู้เกี่ยวข้องที่ให้ความช่วยเหลือได้ขึ้นอยู่กับสภาพปัญหาและความต้องการของนักเรียน การส่งต่อภายนอกครูแนะแนวหรือผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ดำเนินการส่งต่อในกรณีที่เกินความสามารถของโรงเรียน

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า วิธีการที่ทำคืออยู่แล้วแยกตามความรู้นักเรียน ความสามารถ ความพิเศษทางวิชาการ กีฬา การลงความประพฤติของนักเรียนเป็นกลางที่สุด

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า ควรแยกให้ชัดเจนสามารถทำต่อเองได้เพื่อจะปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาให้นักเรียนจนนักเรียนมีพฤติกรรมที่ดีขึ้น

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า ไม่แสดงความคิดเห็นในหัวข้อนี้

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า มี การคัดแยกนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มปกติห่างกันเพราะจะได้ไม่ชักชวนไปในทางที่ผิด แยกเด็กนักเรียนที่มีปัญหาไปปรับปรุงและแยกเด็กนักเรียนปกติไปพัฒนาต่อ

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า ไม่เคยมีการส่งต่อนักเรียนไปที่อื่น

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า มีการส่งต่อให้หน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อให้ความรู้เพิ่มเติมให้นักเรียนได้ปรับปรุงตนเอง

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านการส่งต่อนักเรียน ข้อที่ ๒ การคัดแยกนักเรียนเพื่อส่งต่อโรงเรียนดำเนินการอย่างไรและวิธีการส่งต่อเพื่อปรับปรุงแก้ไขและพัฒนานักเรียนควรเป็นอย่างไร สรุปได้ว่า การส่งต่อทำแค่ภายในโรงเรียน เนื่องจากยังไม่มีรายงานว่ามีนักเรียนที่ต้องได้รับการดูแลส่ง

ต่อไปยังหน่วยงานที่เหมาะสม ทางโรงเรียนได้คัดกรองนักเรียนเป็น ๓ กลุ่มคือกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา เพื่อดำเนินการแก้ไขและพัฒนาให้นักเรียนให้เหมาะสม

๔.๓ วิเคราะห์ความเห็นเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ผู้วิจัย : ข้อที่ ๑ การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนวัดโคกนอน ปีการศึกษา ๒๕๕๔ เป็นอย่างไร มีปัญหาใดบ้าง

ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอน

คนที่ ๑ (นางแววดี ไร่สูงเนิน) ไม่มี

คนที่ ๒ (นางสุรัตน์วีดี ปานโพธิ์ทอง) กล่าวว่า อยู่ในระดับดี บุคลากรเอาใจใส่ในหน้าที่ มีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย

คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

คนที่ ๑ (นายสุรศักดิ์ เสวตนัย) กล่าวว่า การดำเนินงานที่ผ่านมาเป็นไปอย่างดี โดยส่วนใหญ่จะพบเรื่องพ่อแม่แยกทางกันอยู่และปัญหาด้านเศรษฐกิจ

คนที่ ๒ (นายวันชัยศรีชัย สุภากร) กล่าวว่าอย่างน้อยถึงน้อยมากคือบางครั้งยังมีตักสำรวจก็มีให้เห็น

คนที่ ๓ (นายสมิทธิ์ อินทร์แสง) กล่าวว่า การดำเนินงานเป็นไปอย่างดี มีการช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่องและช่วยแก้ไขปัญหานักเรียน

คนที่ ๔ (นายพีระ บาง) กล่าวว่า ปัญหาตามวัยตามสภาพทั่วไปมีระบบจัดการตามขั้นตอนตามกฎระเบียบของโรงเรียน โดยผ่านการช่วยกันในแต่ละฝ่ายตามลำดับ

คนที่ ๕ (นางสมพร เจืออุปถัมภ์) กล่าวว่า มีการดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด เข้าใจถึงปัญหาของนักเรียน

คนที่ ๖ (นางสาววิไล อยู่ยงสิน) กล่าวว่า มีปัญหาการเรียนและการทะเลาะกันบ้าง

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (นายวรพจน์ พุ่มเจริญดี) กล่าวว่า เป็นไปอย่างเรียบร้อยไม่มีปัญหาใดๆ

คนที่ ๒ (นางสาวกันยา อุ่นภักดี) กล่าวว่า มีปัญหานักเรียนสูบบุหรี่

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (นายอนุกุล ประทุมทิพย์) กล่าวว่าดี ไม่มีปัญหา

คนที่ ๒ (นางสาวอัจฉราวรรณ กองสุผล) กล่าวว่า มีปัญหาการเรียนสายของนักเรียน การแต่งกายของนักเรียน การส่งงานในวิชาเรียนและพฤติกรรมนักเรียนในห้องเรียน

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (นางสาวนิศา ต่อโชติ) กล่าวว่าดำเนินการไปได้ด้วยดี เพราะนักเรียนโรงเรียนวัดโคกอน ไม่มีคนใดหรือกลุ่มใดที่มีปัญหาหรือมีแววจนเยอะมาก ส่วนใหญ่นักเรียนจะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนเล็กน้อย เช่น เล่นเกม มาโรงเรียนสาย ขโมยเงิน

คนที่ ๒ (นายภาควุฒิ วงศาโรจน์) กล่าวว่าโรงเรียนได้ติดตามสอบถามและสังเกตพฤติกรรม เมื่อพบปัญหาที่หาทางแก้ไขและเรียนเชิญผู้ปกครอง และมีมาตรการนำส่งต่อสถานที่ที่คิดว่าเหมาะสมกับนักเรียน ปัญหาที่พบคือนักเรียนขาดเรียนบ่อย มีสารเสพติด(บุหรี่) หนีเรียนและทางบ้านยากจน

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (นางสาวกวนิดา ลีลาวัลลภ) กล่าวว่า ดำเนินการดูแลเป็นไปได้ตามปกติ ปานกลาง ยังไม่พบปัญหา

คนที่ ๒ (นางสุภาภรณ์ ประทักษ์กุลวงษา) กล่าวว่า ไม่มีปัญหา ที่ทำคืออยู่แล้ว

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (นางเพ็ญศรี พุ่มเกิด) กล่าวว่าระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนดีแล้ว แต่ยังนำผลไปใช้ได้ไม่ครอบคลุมเพราะนักเรียนหายตัวไป

คนที่ ๒ (นายสอน สุขสุข) กล่าวว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไม่มีปัญหาใดๆ ทั้งสิ้น

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (นางสาวเพ็ญพัทธ์ บ้านขมื่น) ไม่แสดงความคิดเห็น

คนที่ ๒ (นางสาวทองสุข ศรีทอง) กล่าวว่า ไม่มีค่ะ ทางโรงเรียนมีการจัดการเป็นอย่างดี บางส่วนที่เป็นปัญหา มีการแก้ไขอย่างต่อเนื่อง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (เด็กหญิงพรพรรณ มั่งมี) กล่าวว่า มีเด็กบางคนขาดแคลนต้องการความช่วยเหลือแต่ไม่ได้สิ่งนั้น

คนที่ ๒ (เด็กหญิงอริสรา กสิผล) กล่าวว่า ดีและไม่ค่อยมีปัญหาอะไร

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (เด็กหญิงนภาพร ปรางศร) กล่าวว่า ไม่มีปัญหาใดๆ

คนที่ ๒ (เด็กชายชาญชัย ช่างโชติ) กล่าวว่า ไม่มีปัญหา

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (เด็กหญิงณัฐวิภา ศิริญาณ) กล่าวว่าปัญหาคือตัวนักเรียนเอง

คนที่ ๒ (เด็กหญิงธัญญารัตน์ เทียงทัต) กล่าวว่ามีปัญหาด้านการเรียนเล็กน้อย

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอน สรุปความว่า อยู่ในระดับดี บุคลากรเอาใจใส่ในหน้าที่ มีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย ไม่มีปัญหา

จากการสัมภาษณ์คณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอน สรุปความว่า การดำเนินงานเป็นไปอย่างดี มีการช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่องและช่วยแก้ไขปัญหานักเรียนปัญหาตามวัยตามสภาพทั่วไปมีระบบจัดการตามขั้นตอนตามกฎระเบียบของโรงเรียน โดยผ่านการช่วยกันในแต่ละฝ่ายตามลำดับนักเรียนมีปัญหาการเรียนและการทะเลาะกันบ้างเล็กน้อย

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า เป็นไปอย่างเรียบร้อยไม่มีปัญหาใดๆที่รุนแรงและพบนักเรียนบางคนสูบบุหรี่

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า มีปัญหาการมาเรียนสายของนักเรียน การแต่งกายของนักเรียน การส่งงานในวิชาเรียนและพฤติกรรมกรเรียนในห้องเรียนบ้างเล็กน้อย

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า โรงเรียนได้ติดตามสอบถามและสังเกตพฤติกรรม เมื่อพบปัญหาที่หาทางแก้ไขและเรียนเชิญผู้ปกครอง และมีมาตรการนำส่งต่อสถานที่ที่คิดว่าเหมาะสมกับนักเรียน ปัญหาที่พบคือนักเรียนขาดเรียนบ่อย มีสารเสพติด(บุหรี่) หนีเรียนและทางบ้านยากจน เล่นเกม มาโรงเรียนสาย ขโมยเงิน เป็นต้น

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า ดำเนินการดูแลเป็นไปตามปกติ ปานกลาง ยังไม่พบปัญหา ที่ทำคืออยู่แล้ว

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนดีแล้ว แต่ยังไม่ค่อยไปใช้ได้ไม่ครอบคลุมเพราะนักเรียนหายตัวไปไม่กลับมาเรียน

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า ทางโรงเรียนมีการจัดการเป็นอย่างดี บางส่วนที่เป็นปัญหามีการแก้ไขอย่างต่อเนื่อง

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า มี เด็กบางคนขาดแคลนต้องการความช่วยเหลือแต่ไม่ได้สิ่งนั้น

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า ไม่มีปัญหาใดๆ

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า ปัญหาคือตัวนักเรียนเองด้านการเรียน

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านแนวทางการส่งเสริมการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ข้อที่ ๑ การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนวัดโคกนอน ปีการศึกษา ๒๕๕๔ เป็นอย่างไร มีปัญหาใดบ้าง สรุปได้ว่า โรงเรียนได้ดำเนินการทุกอย่างดีแล้ว มีที่ต้องปรับแก้บางส่วนคือ

การดูแลช่วยเหลือที่ไม่ทั่วถึง ตรงตามความต้องการของนักเรียนหรือผู้ปกครองส่วนน้อยโดยภาพรวมครูที่ปรึกษา ครูปกครอง ผู้บริหาร ผู้ปกครอง มีการติดต่อสัมพันธ์กันเป็นอย่างดี

ผู้วิจัย : ข้อที่ ๒ ควรมีการปรับปรุงการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในด้านใดบ้างอย่างไร

ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอน

คนที่ ๑ (นางแวววิไล ไร่สูงเนิน) กล่าวว่าครูทุกคนต้องให้ความสนใจ เอาใจใส่ เข้าถึงนักเรียนให้มากขึ้น

คนที่ ๒ (นางสุรัตน์วดี ปานโพธิ์ทอง) กล่าวว่า คืออยู่แล้ว

คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

คนที่ ๑ (นายสุรศักดิ์ เสวตนัย) กล่าวว่า ควรปรับปรุงเรื่องเอกสารมีมากเกินไป

คนที่ ๒ (นายวันวัชรศิษฐ์ สุภาการ) กล่าวว่า การดูแลและเอาใจใส่เด็ก เช่น มาสาย ขาดเรียน การแต่งกาย การเข้าถึงเด็กนักเรียนเช่น พ่อ แม่ เสียชีวิตหรือหย่าร้าง เพราะเด็กพวกนี้ทางโรงเรียนต้องใกล้ชิดเป็นพิเศษ

คนที่ ๓ (นายสมิคร อินทร์แสง) กล่าวว่า อาจมีการพูดคุยกับนักเรียนมากขึ้นเพื่อเพิ่มความไว้วางใจให้นักเรียนกล้าที่จะปรึกษากับครู

คนที่ ๔ (นายพีระ บาง) กล่าวว่า ทุกฝ่ายต้องช่วยกันดูแลอย่างต่อเนื่องตามนโยบายที่ได้รับมอบหมาย

คนที่ ๕ (นางสมพร เจืออุปถัมภ์) กล่าวว่า ด้านคุณธรรม จริยธรรม เพราะจะทำให้นักเรียนรู้จักการใช้ชีวิตและการอยู่แบบมีความสุข

คนที่ ๖ (นางสาววิไล อยู่ยงสิน) กล่าวว่า ด้านพฤติกรรม

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (นายวรพจน์ พุ่มเจริญดี) กล่าวว่า ควรมีความร่วมมือกันมากกว่านี้ในเรื่องการประสานงานและดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด

คนที่ ๒ (นางสาวกันยา อุ่นภักดิ์) กล่าวว่า เรียกนักเรียนมาตักเตือนและมีบทลงโทษที่ชัดเจน

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (นายบุญกุล ประทุมทิพย์) กล่าวว่า ด้านการศึกษา เครื่องแต่งกายและด้านโภชนาการ

คนที่ ๒ (นางสาวอัจฉราวรรณ กองสุผล) กล่าวว่า ด้านการเยี่ยมบ้านนักเรียน การแต่งกายและการมอบหมายให้รับผิดชอบต่อโรงเรียนเพิ่มขึ้น

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (นางสาวนิตสา ต่อโชติ) กล่าวว่าด้านการบริหารงานครูและผู้บริหารต้องให้ความร่วมมือกันให้มาก

คนที่ ๒ (นายภาคภูมิ วงศาโรจน์) กล่าวว่าระบบคุณธรรม จริยธรรม ให้การดูแลเด็กด้วยความเมตตา ตรวจสอบพฤติกรรมนักเรียนอย่างจริงจังให้มากขึ้นและอย่างสม่ำเสมอ ครูทุกคนต้องมีประวัตินักเรียนที่คอยดูแลอยู่ในชั้นเรียนทุกคน

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (นางสาวกวนิดา ลีลาวัลลภ) กล่าวว่าควรสอบถามว่านักเรียนขาดแคลนอุปกรณ์ในการเรียนอะไรบ้างแล้วดำเนินการหาอุปกรณ์การเรียนให้เร็วรวมถึงชุดนักเรียนและเครื่องแบบฟรี

คนที่ ๒ (นางสุภาภรณ์ ประทักษ์กุลวงษา) กล่าวว่า ไม่มีอะไรครูให้ความรู้ในโรงเรียนดีแล้ว

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (นางเพ็ญศรี พุ่มเกิด) กล่าวว่าควรดูแลเรื่องการมาเรียน ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ภาระงานต่างๆที่ได้รับมอบหมาย

คนที่ ๒ (นายสอน สุธง) กล่าวว่า ควรปรับปรุงทางด้านติดตามช่วยเหลือนักเรียนในที่ที่ควรได้รับความช่วยเหลือให้มากกว่านี้

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (นางสาวเพ็ญพัทธ์ บ้านขมื่น) กล่าวว่าควรให้ความช่วยเหลือด้านทุนการศึกษาและด้านวิชาการค่ะ

คนที่ ๒ (นางสาวทองสุข ศรีทอง) กล่าวว่า การเปิดห้องแนะแนวเป็นการให้นักเรียนอยู่กับตัวเองมากขึ้นและกล้าที่จะปรึกษาปัญหามากขึ้น

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (เด็กหญิงพรพรรณ มั่งมี) กล่าวว่า ควรเพิ่มเรื่องการให้ทุนการศึกษา

คนที่ ๒ (เด็กหญิงอริสรา กสิผล) กล่าวว่า ด้านการให้ทุนการศึกษา

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (เด็กหญิงนภาพร ปรางสร) กล่าวว่า ควรเพิ่มการสอบถามปัญหาสุขภาพและจิตใจ

คนที่ ๒ (เด็กชายชาญชัย ช่วงโชติ) กล่าวว่า ด้านร่างกายและสอบถามนักเรียนเรื่องเป็นโรคหรือไม่

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (เด็กหญิงณัฐวิภา ศิริญาณ) ไม่แสดงความคิดเห็น

คนที่ ๒ (เด็กหญิงธัญญารัตน์ เทียงทัต) ไม่แสดงความคิดเห็น

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอน สรุปความว่า ส่วนใหญ่คืออยู่แล้ว ครูทุกคนต้องให้ความสนใจ เอาใจใส่ เข้าถึงนักเรียนให้มากขึ้น

จากการสัมภาษณ์คณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอน สรุปความว่า การดูแลและเอาใจใส่เด็ก เช่น มาสาย ขาดเรียน การแต่งกาย การเข้าถึงเด็กนักเรียนเช่น พ่อ แม่ เสียชีวิตหรือหย่าร้าง เพราะเด็กพวกนี้ทางโรงเรียนต้องใกล้ชิดเป็นพิเศษอาจมีการพูดคุยกับนักเรียนมากขึ้นเพื่อเพิ่มความไว้วางใจให้นักเรียนกล้าที่จะปรึกษากับครูทุกฝ่ายต้องช่วยกันดูแลอย่างต่อเนื่องตามนโยบายที่ได้รับมอบหมาย ด้านพฤติกรรม ด้านคุณธรรม จริยธรรม เพราะจะทำให้ให้นักเรียนรู้จักการใช้ชีวิตและการอยู่แบบมีความสุข

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า ควรมีความร่วมมือกันมากกว่านี้ในเรื่องการประสานงานและดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิดเมื่อนักเรียนทำผิดเรียกนักเรียนมาตักเตือนและมีบทลงโทษที่ชัดเจน

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า ด้านการศึกษาเครื่องแต่งกาย ด้านโภชนาการ ด้านการเยี่ยมบ้านนักเรียน การแต่งกายและการมอบหมายให้รับผิดชอบต่อโรงเรียนเพิ่มขึ้น

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า ระบบคุณธรรม จริยธรรม ให้การดูแลเด็กด้วยความเมตตา ตรวจสอบพฤติกรรมนักเรียนอย่างจริงจังให้มากขึ้นและอย่างสม่ำเสมอ ครูทุกคนต้องมีประวัตินักเรียนที่คอยดูแลอยู่ในชั้นเรียนทุกคน ด้านการบริหารงานครูและผู้บริหารต้องให้ความร่วมมือกันให้มาก

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า ควรสอบถามว่านักเรียนขาดแคลนอุปกรณ์ในการเรียนอะไรบ้างแล้วดำเนินการหาอุปกรณ์การเรียนให้เร็วรวมถึงชุดนักเรียนและเครื่องแบบฟรี นอกนั้นก็อยู่แล้ว

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า ควรดูแลเรื่องการมาเรียน ความรับผิดชอบหน้าที่ ภาระงานต่างๆที่ได้รับมอบหมายและควรปรับปรุงทางด้านติดตามช่วยเหลือนักเรียนในที่ที่ควรได้รับความช่วยเหลือให้มากกว่านี้

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า การเปิดห้องแนะแนวเป็นการให้นักเรียนอยู่กับตัวเองมากขึ้นและกล้าที่จะปรึกษาปัญหามากขึ้น ควรให้ความช่วยเหลือด้านทุนการศึกษาและด้านวิชาการ

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า ควรเพิ่มเรื่องการให้ทุนการศึกษา

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า ควรเพิ่มการสอบถามปัญหาสุขภาพและจิตใจ สอบถามว่านักเรียนเจ็บป่วยหรือไม่อย่างไร

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า ไม่แสดงความคิดเห็นในข้อนี้

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านแนวทางการส่งเสริมการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ข้อที่ ๒ ควรมีการปรับปรุงการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในด้านใดบ้าง อย่างไร สรุปได้ว่า ส่วนใหญ่คืออยู่แล้ว น่าจะเพิ่มเติมเรื่องการดูแลและเอาใจใส่เด็ก เช่น มาสาย ขาดเรียน การแต่งกาย การเข้าถึงเด็กนักเรียนเช่น พ่อ แม่ เสียชีวิตหรือหย่าร้าง เพราะเด็กพวกนี้ทางโรงเรียนต้องใกล้ชิดเป็นพิเศษอาจมีการพูดคุยกับนักเรียนมากขึ้นเพื่อเพิ่มความไว้วางใจให้นักเรียนกล้าที่จะปรึกษากับครูทุกฝ่ายต้องช่วยกันดูแลอย่างต่อเนื่องตามนโยบายที่ได้รับมอบหมาย ด้านพฤติกรรม ด้านคุณธรรม จริยธรรม เพราะจะทำให้นักเรียนรู้จักการใช้ชีวิตและการอยู่แบบมีความสุข เมื่อนักเรียนทำผิดเรียกนักเรียนมาตักเตือนและมีบทลงโทษที่ชัดเจน ควรดูแลเรื่องการมาเรียน ความรับผิดชอบ ต่อหน้าที่ ภาระงานต่างๆที่ได้รับมอบหมายและควรปรับปรุงทางด้านติดตามช่วยเหลือนักเรียนในที่ที่ควรได้รับความช่วยเหลือให้มากกว่านี้

ผู้วิจัย : ข้อที่ ๓ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกอน

คนที่ ๑ (นางแววดี ไร่สูงเนิน) กล่าวว่า การช่วยเหลือนักเรียนต้องได้รับความร่วมมือทั้งครูและ ผู้ปกครองร่วมมือกันอย่างจริงจัง

คนที่ ๒ (นางสุรัตน์วี ปานโพธิ์ทอง) ไม่แสดงความคิดเห็น

คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

คนที่ ๑ (นายสุรศักดิ์ เสวตนัย) กล่าวว่า การเยี่ยมบ้านเด็กเป็นเรื่องสำคัญแต่บางครั้งบ้านเด็กก็ค่อนข้างเปลี่ยวและไกลซึ่งผู้บริหารต้องให้ความสำคัญในเรื่องนี้เป็นอย่างมาก

คนที่ ๒ (นายณวัชรศิษฐ์ สุภาการ) กล่าวว่าตอนเช้าแถวเคารพธงชาติและอบรมเด็กจะนานมาก สงสารเด็กเล็กที่บางคนจะร้อน ควรเพิ่มการเอาใจใส่เด็ก ไม่ว่าจะเป็นครูหรือเจ้าหน้าที่ส่วนต่างๆ ของโรงเรียน อยากให้เข้าถึงประชาชนและครอบครัวมากกว่านี้

คนที่ ๓ (นายสมักร อินทร์แสง) ไม่แสดงความคิดเห็น

คนที่ ๔ (นายพีระ บาง) ไม่แสดงความคิดเห็น

คนที่ ๕ (นางสมพร เจืออุปถัมภ์) ไม่แสดงความคิดเห็น

คนที่ ๖ (นางสาววิไล อยู่ยงสิน) ไม่แสดงความคิดเห็น

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (นายวรพจน์ พุ่มเจริญดี) กล่าวว่าบุคลากรทุกคนต้องให้ความร่วมมือในการดูแลนักเรียนอย่างจริงจัง

คนที่ ๒ (นางสาวกัญญา อุ่นภักดิ์) กล่าวว่า การดูแลนักเรียนเป็นงานที่ต้องใช้เวลาและติดตามอย่างสม่ำเสมอ

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (นายบุญกุล ประทุมทิพย์) ไม่แสดงความคิดเห็น

คนที่ ๒ (นางสาวอัจฉราวรรณ กองสุผล) ไม่แสดงความคิดเห็น

ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (นางสาวนิตสา ต่อโชติ) กล่าวว่าผู้บริหารควรศึกษาสภาพความรู้ ความสามารถ พฤติกรรม และความพร้อมของเด็ก บุคคลในชุมชนให้มากกว่านี้

คนที่ ๒ (นายภาณุภูมิ วงศาโรจน์) กล่าวว่า การแก้ปัญหาต้องแก้ไขตรงจุดและต้องมีความจริงจังในการแก้ปัญหาร่วมมือกันทำทั้งโรงเรียนและผู้ปกครองเอาใจใส่ร่วมกันให้มากกว่านี้ เพราะนี่คือปัญหาของประเทศชาติ

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (นางสาวกวนิดา ลีลาวัลลภ) กล่าวว่าควรมีการพัฒนาครูที่ปรึกษาให้มีการอบรมอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง กับผู้เชี่ยวชาญโดยตรง ควรมีการดูแลเรื่องความสะอาดของโรงเรียนจากดีขึ้นให้ดีมาก เรื่องห้องน้ำ อาคาร อาหาร ถึงขยะ มีการประชุมผู้ปกครองเรื่องแบบทดสอบแต่ละกลุ่มสาระว่ามีประโยชน์อย่างไรกับนักเรียนและผู้ปกครองมีส่วนร่วมอย่างไรบ้าง มีการจัดกิจกรรมสอดแทรกธรรมะ จัดกิจกรรมปลูกจิตสำนึกรักบ้าน รักถิ่นกำเนิดตัวเอง

คนที่ ๒ (นางสุภาภรณ์ ประทักษ์กุลวงษา) กล่าวว่า ไม่มีข้อเสนออะไรแล้ว

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (นางเพ็ญศรี พุ่มเกิด) ไม่แสดงความคิดเห็น

คนที่ ๒ (นายสอน สุสุข) กล่าวว่า อยากให้โรงเรียนมีระบบการคัดกรองนักเรียนที่ดีขึ้น

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (นางสาวเพ็ญพักตร์ บ้านขมื่น) ไม่แสดงความคิดเห็น

คนที่ ๒ (นางสาวทองสุข ศรีทอง) ไม่แสดงความคิดเห็น

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑

คนที่ ๑ (เด็กหญิงพรพรรณ มั่งมี) ไม่แสดงความคิดเห็น

คนที่ ๒ (เด็กหญิงอริสรา กสิผล) ไม่แสดงความคิดเห็น

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒

คนที่ ๑ (เด็กหญิงนภาพร ปรากฏ) ไม่แสดงความคิดเห็น

คนที่ ๒ (เด็กชายชาญชัย ช่างโชติ) ไม่แสดงความคิดเห็น

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓

คนที่ ๑ (เด็กหญิงณัฐวิภา ศิริญาณ) ไม่แสดงความคิดเห็น

คนที่ ๒ (เด็กหญิงธัญญารัตน์ เทียงทัต) ไม่แสดงความคิดเห็น

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอน สรุปความว่า การช่วยเหลือนักเรียนต้องได้รับความร่วมมือทั้งครูและผู้ปกครองร่วมมือกันอย่างจริงจัง

จากการสัมภาษณ์คณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอน สรุปความว่า การเยี่ยมบ้านเด็กเป็นเรื่องสำคัญแต่บางครั้งบ้านเด็กก็ค่อนข้างเปลี่ยวและไกลซึ่งผู้บริหารต้องให้ความสำคัญในเรื่องนี้เป็นอย่างมากและตอนเช้าแถวเคารพธงชาติและอบรมเด็กจะนานมากสงสารเด็กเล็กที่บางคนจะร้อน ควรเพิ่มการเอาใจใส่เด็ก ไม่ว่าจะเป็นครูหรือเจ้าหน้าที่ส่วนต่างๆของโรงเรียน อยากให้เข้าถึงประชาชนและครอบครัวมากกว่านี้

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า บุคลากรทุกคนต้องให้ความร่วมมือในการดูแลนักเรียนอย่างจริงจังเพราะการดูแลนักเรียนเป็นงานที่ต้องใช้เวลาและติดตามอย่างสม่ำเสมอ

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า ไม่แสดงความคิดเห็น

จากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า ผู้บริหารควรศึกษาสภาพความรู้ ความสามารถ พฤติกรรม และความพร้อมของเด็ก บุคคลในชุมชนให้มากกว่านี้ และการแก้ปัญหาต้องแก้ไขให้ตรงจุดและต้องมีความจริงจังในการแก้ปัญหาร่วมมือกันทำทั้งโรงเรียนและผู้ปกครองเอาใจใส่ร่วมกันให้มากกว่านี้เพราะนี่คือปัญหาของประเทศชาติ

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า ควรมีการพัฒนาครูที่ปรึกษาให้มีกิจกรรมอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง กับผู้เชี่ยวชาญโดยตรง ควรมีการดูแลเรื่องความสะอาดของโรงเรียนจากดีขึ้นให้ดีมาก เรื่องห้องน้ำ อาคาร อาหาร ถึงขยะ มีการประชุมผู้ปกครองเรื่องแบบทดสอบแต่ละกลุ่มสาระว่ามีประโยชน์อย่างไรกับนักเรียนและผู้ปกครองมีส่วนร่วมอย่างไรบ้าง มีการจัดกิจกรรมสอดแทรกธรรมะ จัดกิจกรรมปลูกจิตสำนึกรักบ้าน รักถิ่นกำเนิดตัวเอง

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า อยากให้โรงเรียนมีระบบการคัดกรองนักเรียนที่ดีขึ้น

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า ไม่แสดงความคิดเห็น

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๑ สรุปความว่า ไม่แสดงความคิดเห็น

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๒ สรุปความว่า ไม่แสดงความคิดเห็น

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ม.๓ สรุปความว่า ไม่แสดงความคิดเห็น

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านแนวทางการส่งเสริมการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ข้อที่ ๓ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม สรุปได้ว่า การเยี่ยมบ้านเด็กเป็นเรื่องสำคัญแต่บางครั้งบ้านเด็กก็ค่อนข้างเปลี่ยวและไกลซึ่งผู้บริหารต้องให้ความสำคัญในเรื่องนี้เป็นอย่างมาก บุคลากรทุกคนต้องให้ความร่วมมือในการดูแลนักเรียนอย่างจริงจังเพราะการดูแลนักเรียนเป็นงานที่ต้องใช้เวลาและติดตามอย่างสม่ำเสมอ ตอนเช้าแถวเคารพธงชาติและอบรมเด็กจะนานมากสงสารเด็กเล็กที่บางคนจะร้อน ควรเพิ่มการเอาใจใส่เด็ก ไม่ว่าจะเป็นครูหรือเจ้าหน้าที่ส่วนต่างๆของโรงเรียน อยากให้เข้าถึงประชาชนและครอบครัวมากกว่านี้ ผู้บริหารควรศึกษาสภาพความรู้ ความสามารถ พฤติกรรม และความพร้อมของเด็ก บุคคลในชุมชนให้มากกว่านี้และการแก้ปัญหาต้องแก้ไขตรงจุดและต้องมีความจริงใจในการแก้ปัญหาร่วมมือกันทำทั้งโรงเรียนและผู้ปกครองเอาใจใส่ร่วมกันให้มากกว่านี้ เพราะนี่คือปัญหาของประเทศชาติ ควรมีการพัฒนาครูที่ปรึกษาให้มีกรอบอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง กับผู้เชี่ยวชาญโดยตรง ควรมีการดูแลเรื่องความสะอาดของโรงเรียนจากดีขึ้นไปให้ดีมาก เรื่องห้องน้ำ อาคาร อาหาร ถึงขยะ มีการประชุมผู้ปกครองเรื่องแบบทดสอบแต่ละกลุ่มสาระว่ามีประโยชน์อย่างไรกับนักเรียนและผู้ปกครองมีส่วนร่วมอย่างไรบ้าง มีการจัดกิจกรรมสอดแทรกธรรมะ จัดกิจกรรมปลูกจิตสำนึกรักบ้าน รักถิ่นกำเนิดตัวเอง

สรุปได้ว่า

๔.๑ ด้านการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ด้านการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้รับข้อมูลจากการสัมภาษณ์ดังนี้

โรงเรียนมีโครงสร้างการบริหารจัดการระบบครบถ้วน ชัดเจน เป็นระบบ ครอบคลุม และสอดคล้องกับ กระบวนการบริหารจัดการ โดยมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามนโยบายของสำนักงานการศึกษา เพื่อให้ให้นักเรียนทุกคนได้รับการดูแลช่วยเหลือจาก ครูประจำชั้น ครูที่ปรึกษา ครูแนะแนวอย่างทั่วถึง โดยมีผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงาน และองค์กรที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารที่ชัดเจน พร้อมด้วยเอกสาร หลักฐานในการปฏิบัติงานที่สามารถตรวจสอบหรือรับการประเมินได้ ซึ่งสอดคล้องกับ

หลักการมีส่วนร่วมตามแนวทางการดำเนินงานตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี (Good Governance)

๔.๒ ด้านแนวทางการส่งเสริมการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ด้านแนวทางการส่งเสริมการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้รับข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ดังนี้

๑. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ครูที่ปรึกษาทุกคนได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยใช้เครื่องมือต่างๆตามคู่มือการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ทางโรงเรียนได้ร่วมกันกำหนดขึ้นมา เช่นแบบทดสอบต่างๆ แบบบันทึกการเยี่ยมบ้านนักเรียน ดังคำให้การสัมภาษณ์ของคณะครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ได้ให้การสัมภาษณ์ไปในแนวเดียวกันว่า “ครูที่ปรึกษาทุกคนได้ทำการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน” เช่น

ด้านการเรียน ข้อมูลพื้นฐานด้านนี้นับว่าเป็นหัวใจสำคัญ ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการหลายรูปแบบ โดยเฉพาะการทดสอบความรู้ในสาระการเรียนรู้ต่างๆ ได้รับทราบและต้องการให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียน และพัฒนาการด้านอื่นๆอีก จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะศึกษาข้อมูลโดยละเอียด นอกจากนี้ ข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละวิชา ผลการเรียนรู้เฉลี่ยแต่ละภาคเรียน ความสามารถทางการเรียน พฤติกรรมการเรียนทั้งในและนอกห้องเรียนอันเป็นผลต่อการเรียนของนักเรียน เช่น การไม่ตั้งใจเรียน การไม่สนใจเรียน การขาดเรียนบ่อย การเข้าชั้นเรียน การขาดความรับผิดชอบในการทำงาน ปัญหาการพูดหน้าชั้นเรียน การขาดความพึงพอใจในการเรียน ปัญหาการปรับตัวเข้ากับเพื่อน และอื่นๆ เป็นต้น การวินิจฉัยความสามารถในด้านการเรียนของนักเรียนมักทำกันอยู่เสมอ เนื่องจากมีอิทธิพลต่อชีวิตของเด็กมากกว่าวินิจฉัยพฤติกรรมด้านอื่นๆ

ด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจ เป็นสิ่งที่สำคัญ ครูที่ปรึกษาได้ดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดีทั้งทางร่างกายและจิตใจ กล่าวคือ ได้ศึกษาในรายละเอียด ข้อมูลพื้นฐานที่ควรทราบ เช่น น้ำหนักส่วนสูง ความสะอาดของร่างกาย โรคประจำตัว ความบกพร่องหรือความพิการทางร่างกาย รวมทั้งการรับประทานอาหาร การออกกำลังกาย การมีจิตความเป็นอยู่ เป็นต้น

ด้านสภาพครอบครัว ข้อมูลพื้นฐานทางเศรษฐกิจของครอบครัว คือ รายได้ของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจ ความเพียงพอของรายรับและรายจ่าย ค่าใช้จ่ายที่นักเรียนได้รับในขณะที่มาโรงเรียน อาชีพของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง ครูที่ปรึกษาทุกคนได้ทำการออกเยี่ยมบ้านนักเรียนได้รับทราบเป็น ข้อมูลพื้นฐานเพื่อเอื้อประโยชน์ในด้านการคุ้มครองดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับผู้ปกครอง สถานภาพของบิดามารดา บุคคลที่ดูแลรับผิดชอบตัวนักเรียนที่มีความสัมพันธ์กันกับบุคคลในครอบครัว ลักษณะที่อยู่อาศัย

สิ่งแวดล้อม สภาพความเป็นอยู่ของครอบครัว หรือการใช้สารเสพติด การติดยาและการติดกาพนัน เป็นต้น

ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ได้แก่ ระเบียบสะสม แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน (SDQ) แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ โดยให้ครูที่ปรึกษาประเมินนักเรียน ผู้ปกครองประเมินนักเรียน นักเรียนประเมินตนเอง และการซักถามเป็นรายบุคคล ส่วนเรื่องการเยี่ยมบ้านนักเรียนซึ่งเป็นกิจกรรมหนึ่งของการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โรงเรียนได้จัดทำปฏิทินการออกเยี่ยมบ้านนักเรียนภาคเรียนละ ๒ ครั้งหรือปีการศึกษาละ ๔ ครั้ง ครูที่ปรึกษาทุกคนได้ดำเนินการออกเยี่ยมบ้านนักเรียนแต่ยังไม่ครบทุกคน ในการออกไปเยี่ยมบ้านนักเรียน ครูที่ปรึกษาได้ทำการพูดคุยและสอบถามในลักษณะกัลยาณมิตรกับผู้ปกครอง และนักเรียน แล้วบันทึกข้อมูลลงในแบบบันทึกการเยี่ยมบ้านนักเรียน มีการถ่ายภาพร่วมกัน ทำให้ผู้ปกครองและครูที่ปรึกษามีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันจากการสำรวจข้อมูลในการออกเยี่ยมบ้านของครูที่ปรึกษาที่ผ่านมา ยังออกเยี่ยมไม่ครบทุกบ้าน ซึ่งนายณวัชรศิษฐ์ สุภาการ ผู้ปกครองเด็กชายวศุ สุภาการ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ กรรมการสถานศึกษาและเป็นประธานชุมชนวัดโคกนอนได้ให้คำสัมภาษณ์ว่า “ครูที่ปรึกษาควรออกเยี่ยมบ้านนักเรียนให้ทั่วถึง ครบทุกบ้าน เพราะบางกรณีผู้ปกครองอาจไม่สะดวกที่จะไปพบครูที่โรงเรียนในกรณีที่นักเรียนมีปัญหา และทราบว่าครูที่ปรึกษาไม่ได้งบประมาณในการออกเยี่ยมบ้าน ถ้าเป็นไปได้ผู้บริหารควรจัดสรรงบประมาณสำหรับการเยี่ยมบ้านให้ครูที่ปรึกษา” สอดคล้องกับการให้คำสัมภาษณ์ของนายสมักร อินทร์แสง ผู้ปกครองเด็กหญิงพัชรี อินทร์แสง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ กรรมการสถานศึกษาและผู้แทนผู้ปกครองนักเรียน ได้ให้คำสัมภาษณ์ว่า “ควรเยี่ยมบ้านนักเรียนให้ทั่วถึงทุกคน เพราะนักเรียนส่วนใหญ่มักจะกระตือรือร้นเมื่อทราบว่าครูจะมาเยี่ยมบ้าน จะดูแลช่วยผู้ปกครองเป็นพิเศษ ถ้าเป็นไปได้ต้องการให้มีการเยี่ยมบ้านทุกเดือน นอกจากนี้การเยี่ยมบ้านจะช่วยให้ได้เห็นสภาพที่แท้จริง มิใช่เพียงได้ยินจากคำบอกเล่าเท่านั้น”^๒ ส่วนเรื่องการทดสอบความรู้ ความสามารถในการเรียนรู้อันแต่ละรายวิชาที่เป็นอีกกิจกรรมหนึ่งของการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ซึ่งครูผู้สอนทุกคนได้ดำเนินการในแต่ละรายวิชาที่ตนเองรับผิดชอบ ผู้ให้คำสัมภาษณ์ทุกคนเห็นด้วยกับการบริหารจัดการในเรื่องนี้ และมีประโยชน์สำหรับครูผู้สอนและนักเรียน นายวรพจน์ พุ่มเจริญดี ซึ่งเป็นครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ได้ให้คำสัมภาษณ์ว่า “เห็นด้วยเพราะมีประโยชน์ ทำให้ครูผู้สอนทราบถึง พัฒนาการทางการเรียนรู้ของนักเรียน และเป็นการฝึกให้

^๑ สัมภาษณ์ นายณวัชรศิษฐ์ สุภาการ, ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓, ๕ สิงหาคม ๒๕๕๕.

^๒ สัมภาษณ์ นายสมักร อินทร์แสง, ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓, ๓ สิงหาคม ๒๕๕๕.

นักเรียนได้ทบทวนความรู้ที่ได้เรียนมาตามเนื้อหาของแต่ละกลุ่มสาระ และจุดประสงค์ของการเรียนรู้ในแต่ละหน่วย เพื่อนำผลการทดสอบมาปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น นับว่าเป็นผลดีต่อครูและนักเรียนด้วย เพราะผลการประเมินทำให้นักเรียนทราบข้อบกพร่องและข้อดีของตนเอง จะได้ซ่อมส่วนที่บกพร่องและเสริมส่วนที่ดีอยู่แล้ว”^๓

๒. ด้านการคัดกรองนักเรียน มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการจัดกลุ่มนักเรียนโดยใช้เครื่องมือต่าง ๆ ตามคู่มือการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนวัดโคกอนันต์ แล้วเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนออกเป็น ๓ กลุ่มอย่างเป็นระบบ คือ

๑) กลุ่มปกติ คือนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่เป็นปัญหาหรือส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของตนเองและสังคมส่วนรวมในด้านลบ

๒) กลุ่มเสี่ยง คือนักเรียนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากปกติ เช่น เก็บตัว แสดงออกเกินขอบเขต มีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม ทดลองสิ่งเสพติด ผลการเรียนเปลี่ยนไปในทางลบ

๓) กลุ่มที่มีปัญหา คือนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาต่อตนเองและสังคมชัดเจน มีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของตนเองและสังคมส่วนรวมไปในด้านลบ

ส่วนนักเรียนอีกกลุ่มหนึ่ง คือ เด็กพิเศษ โรงเรียนจะดำเนินการโดยให้ครูที่ปรึกษาได้ทำการทดสอบความรู้ความสามารถในเนื้อหาสาระวิชาต่างๆแล้วจัดกลุ่มนักเรียนที่มีผลการทดสอบน้อยมาก ซึ่งการทดสอบจะกระทำหลายๆครั้ง แล้วเชิญผู้ปกครองของนักเรียนดังกล่าวมาประชุมเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการด้านการเรียนการสอน ให้กับนักเรียนดังกล่าว แล้วร่วมกันนำนักเรียนไปทำการวัดระดับการรับรู้ของสมอง (IQ) ถ้าผลการวัดออกมาต่ำกว่า ๖๐ ก็จัดนักเรียนดังกล่าว เป็นกลุ่มเด็กพิเศษประเภทมีปัญหาการเรียนรู้อยู่ ซึ่งทางโรงเรียนได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเด็กพิเศษเหล่านี้เข้าเรียนร่วมกับเด็กทั่วไป โดยใช้โครงสร้าง SEAT

S = Student หมายถึง ตัวนักเรียน

E = Environment หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม

A = Activity หมายถึง การจัดกิจกรรมที่เหมาะสม

T = Tool หมายถึง เครื่องมือที่ใช้ในการจัดกิจกรรม

ซึ่งการดำเนินงานโดยใช้โครงสร้าง SEAT นี้ ครูผู้สอนได้มีการจัดทำแผนการสอนที่เรียนว่า แผนรายบุคคล IEP Individuals Educational Program และมีครูพี่เลี้ยงคอยดูแลช่วยเหลือนักเรียนดังกล่าว

^๓ สัมภาษณ์ นายวรพจน์ พุ่มเจริญดี, ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑, ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕.

ในกระบวนการการคัดกรองนักเรียน ในเรื่องของการใช้เครื่องมือต่างๆตามคู่มือการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนวัดโคกอนันต์ เช่น แบบคัดกรองนักเรียนรายบุคคลตามเกณฑ์การคัดกรอง แบบสรุปการคัดกรองนักเรียนเป็นรายบุคคล แบบสรุปผลการคัดกรองนักเรียนด้วยโอกาส และเด็กที่มีความต้องการพิเศษ แบบสรุปการคัดกรองนักเรียนด้านความสามารถพิเศษจำแนกตามแววจริยะ เป็นต้น จากข้อมูลการให้คำสัมภาษณ์ ร้อยละ ๑๐๐ เห็นด้วยที่โรงเรียนใช้เครื่องมือในการดำเนินการคัดกรองนักเรียน ร้อยละ ๕๕.๔๘ เห็นว่าเครื่องมือที่โรงเรียนใช้ดำเนินการคัดกรองนักเรียน เป็นเครื่องมือที่ดี มีความครอบคลุมในรายละเอียดด้านต่างๆที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียน สอดคล้องกับการให้คำสัมภาษณ์ ของนางสาวกัญญา อุ่นกั๊กดิ์ และเป็นครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ได้ให้คำสัมภาษณ์ว่า “ เห็นด้วยกับการที่โรงเรียนใช้เครื่องมือในการคัดกรองนักเรียน สามารถจัดกลุ่มนักเรียนได้เป็นอย่างดี ว่าคนใดอยู่กลุ่มปกติ คนใดอยู่กลุ่มเสี่ยง คนใดอยู่กลุ่มมีปัญหา และสามารถดำเนินการให้ตรงกับปัญหาได้รวดเร็ว และไม่ควรแจ้งให้เด็กทราบเพราะอาจทำให้เสียความมั่นใจและอาจถูกเพื่อนล้อเลียนหรืออาจเก็บตัวจนทำให้เกิดปัญหามากขึ้นก็ได้”^๔

การดำเนินการคัดกรองนักเรียนนั้นในบางเรื่อง บางประเด็นและในแต่ละด้าน ครูที่ปรึกษาไม่สามารถดำเนินการได้โดยลำพังคนเดียว การรู้สภาพที่แท้จริงของนักเรียนแต่ละคนนั้นจะต้องอาศัยบุคคลข้างเคียงหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง เช่น เพื่อน ผู้ปกครอง หรือแพทย์ที่โรงพยาบาลหรือศูนย์บริการสาธารณสุข ที่ผ่านมาโรงเรียนได้ดำเนินการโดยครูที่ปรึกษา ผู้ปกครอง และเพื่อนนักเรียนด้วยกัน เท่านั้น จากการให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์ในครั้งนี้ พบว่า ร้อยละ ๒.๔๖ โรงเรียนควรดำเนินการโดยครูที่ปรึกษา เนื่องจาก ครูที่ปรึกษาใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุดและรับรู้ความสามารถของนักเรียน ร้อยละ ๒๓.๒๐ โรงเรียนควรดำเนินการโดยครูที่ปรึกษา ผู้บริหาร ผู้ปกครอง และเพื่อนนักเรียนด้วยกัน เนื่องจากมีส่วนเกี่ยวข้อง และเป็นผู้ที่มีความสำคัญสูงสุดในการคัดกรองนักเรียนของแต่ละคน ร้อยละ ๗๔.๓๔ โรงเรียนควรดำเนินการโดยครูที่ปรึกษา ผู้ปกครอง เพื่อนนักเรียน และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนของแต่ละคน

เมื่อทำการคัดกรองนักเรียนเสร็จเรียบร้อยแล้วโรงเรียนมีการเก็บรวบรวมข้อมูลไว้อย่างเป็นระบบ โดยมีได้แจ้งให้นักเรียนทุกคนทราบว่าใครอยู่กลุ่มใดเนื่องจากเกรงว่านักเรียนบางคนบางกลุ่มจะไปล้อเลียนกันหรือพูดจากันไปในทางที่ไม่ดีอาจทำให้นักเรียนทะเลาะกันนั้น จากการได้รับข้อมูลในการสัมภาษณ์ครั้งนี้ พบว่า ผู้ให้การสัมภาษณ์ทุกคนมีความเห็นสอดคล้อง กับการบริหารจัดการของโรงเรียน นายภาณุภูมิ วงศาโรจน์ ครูชำนาญการพิเศษ หัวหน้าฝ่ายปกครองและ

^๔ สัมภาษณ์ นางสาวกัญญา อุ่นกั๊กดิ์, ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑, ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๕.

เป็นครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ได้ให้เหตุผลว่านักเรียนที่อยู่กลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหาจะมีความรู้สึกว่าตนเองไม่มีความสามารถอาจถูกล้อเลียนจากกลุ่มเพื่อนปกติได้^๕ ในขณะที่ นายอนุกุล ประทุมทิพย์ ครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ได้ให้เหตุผลสอดคล้องกันว่า “จะทำให้ให้นักเรียนในกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มที่มีปัญหาคิดมาก มีปมด้อย อาจส่งผลให้การดำเนินกิจกรรมการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร”^๖

๓. ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน โรงเรียนได้ดำเนินการโดยมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลการส่งเสริมสนับสนุนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามนโยบายของสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่ได้มีการติดตามผลการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ทั้ง ๔๓๖ โรงเรียน เพื่อพัฒนาแบบมุ่งเน้นได้ตรงกลุ่มเป้าหมายมากยิ่งขึ้นจากผลการบริหารจัดการที่ผ่านมา โรงเรียนวัดโคกอนได้ดำเนินการจัดกิจกรรมกับนักเรียนกลุ่มปกติ โดยการจัดกิจกรรมร่วมกันกับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง และนักเรียนกลุ่มที่มีปัญหา ดังนี้

๓.๑ กิจกรรมโฮมรูม เป็นกิจกรรมที่ครูที่ปรึกษาพบปะพูดคุยกับนักเรียนในชั้นเรียนของตนเองวันละครั้งหลังจากเลิกเรียนแล้ว หรือในบางครั้ง ก็มีการจัดร่วมกันในระดับชั้นเรียน เช่น ป.๑-ป.๓, ป.๔-ป.๖ และ ม.๑-ม.๓ แล้วแต่กรณี โดยคำนึงถึงความต้องการของนักเรียน และให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม มีการแสดงออกทางด้านความคิด การปฏิบัติในรูปแบบของการเป็นประชาธิปไตย ครูที่ปรึกษามีหน้าที่คอยดูแลให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษาช่วยเหลือ และมีการบันทึกผลการจัดกิจกรรมไว้ทุกครั้ง เพื่อนำเสนอผู้บริหารโรงเรียน จากการให้คำสัมภาษณ์ของผู้ปกครองนักเรียนซึ่งเป็นผู้นำชุมชนวัดโคกอนคือนายวันวัชรศิษฐ์ สุภาการและนางสาววิไล อยู่ยงสินทั้ง ๒ ท่าน ต่างก็มีความคิดเห็นไปในทางเดียวกัน คือ “โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมโฮมรูมได้ดี มีหลักฐานตรวจสอบได้ เป็นรูปธรรม นักเรียนได้รับผลประโยชน์จากกิจกรรมเป็นอย่างมากซึ่งสมควรให้ดำเนินกิจกรรมนี้ต่อไปอีก”^๗ นายสุรศักดิ์ เสวตนัย ประธานคณะกรรมการสถานศึกษา ได้ให้คำสัมภาษณ์เพิ่มเติมว่า “การจัดกิจกรรมโฮมรูม ควรมีการประชาสัมพันธ์ไปถึงผู้ปกครองและชุมชนด้วย เพื่อเป็นการสะท้อนข้อมูลกลับมาในการพัฒนาในโอกาสต่อไปซึ่งทางโรงเรียนได้ดำเนินการในเรื่องนี้ค่อนข้างน้อย โดยจัดทำสารสัมพันธ์ในการ

^๕ สัมภาษณ์ นายภาคภูมิ วงศาโรจน์, ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓, ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๕.

^๖ สัมภาษณ์ นายอนุกุล ประทุมทิพย์, ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒, ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๕.

^๗ สัมภาษณ์ นางสาววิไล อยู่ยงสิน, กรรมการสถานศึกษา, ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๕.

ดำเนินกิจกรรมของโรงเรียนให้ผู้ปกครอง และชุมชนทราบและเชิญมาร่วมเป็นเกียรติในงานแต่ไม่ค่อยได้รับความร่วมมือเท่าใดนักเนื่องจากผู้ปกครองส่วนใหญ่มีอาชีพที่ไม่เอื้อต่อการมาร่วมกิจกรรมในวันเวลาราชการและควรจัดกิจกรรมอื่นๆเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดความหลากหลาย”^๔

๓.๒ โครงการโรงเรียนวิถีพุทธ เป็นโครงการที่ได้นำหลักธรรมทางพุทธศาสนาใช้ในการบริหารจัดการและเน้นการพัฒนาให้นักเรียนด้านความมีคุณธรรม จริยธรรมตามหลักพุทธธรรมไตรสิกขา คือ สីล สมาธิ และปัญญา และหลักบุญกิริยาวัตถุ ๑๐ บูรณาการให้นักเรียนได้เรียนรู้และมีวัตรปฏิบัติในการกิน อยู่ ดู ฟัง เป็นการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยทั้งด้านกายภาพ ครุ บุคลากร ผู้ปกครอง นักเรียนและชุมชนจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีซึ่งจะปฏิบัติในลักษณะ สอน ให้รู้ ทำให้ดู อยู่ให้เห็น รวมทั้งโรงเรียนจะต้องมีระบบการบริหารจัดการตามแนวทางวิถีพุทธที่ถูกต้องและเกิดประสิทธิภาพ ซึ่งโรงเรียนวัดโคกนอน ได้เข้าร่วมโครงการโรงเรียนวิถีพุทธมาตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๐ภายใต้ชื่อ “โครงการโรงเรียนร่วมศึกษาและพัฒนาตามแนวพระราชดำริในการดำเนินงานโรงเรียนวิถีพุทธ วิถีธรรม ถวายเป็นราชสักการะร่วมเฉลิมพระเกียรติในวโรกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา” ด้วยเห็นความสำคัญของการนำหลักการสำคัญทางพุทธศาสนามาพัฒนานักเรียนให้มีคุณธรรม จริยธรรมตามหลักพุทธธรรมไตรสิกขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหาร คณะครู ผู้ปกครองมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนานักเรียนร่วมกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริม สนับสนุนให้นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ กิจกรรมที่ดำเนินงาน ได้แก่

๑) กิจกรรมการนำนักเรียนทั้งหมดเข้าร่วมพิธีในวันสำคัญทางศาสนาที่วัดโคกนอน ซึ่งอยู่ติดกับโรงเรียน คือวันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา วันอาสาฬหบูชา วันเข้าพรรษา และวันสำคัญอื่นๆ เป็นต้น โดยนักเรียนเตรียมอาหารและเครื่องไทยธรรมมาเองเข้าร่วมทำบุญตักบาตรร่วมพิธีกรรมทางศาสนา ฟังเทศน์มหาชาติ และทำความสะอาดภาชนะและสถานที่บริเวณต่างๆ ซึ่งจะใช้เวลาทั้งหมดประมาณ ๑ ชั่วโมงหรือมากกว่าแล้วแต่กรณี หลังจากนั้นกลับมาเรียนตามปกติ ซึ่งผลการดำเนินกิจกรรมดังกล่าวทำให้นักเรียนรู้จักคำว่า ไตรสิกขา บุญกิริยาวัตถุ ๑๐ ว่าหมายถึงอะไร ประกอบด้วยอะไรบ้าง สามารถกล่าวคำอาราธนาศีล คำอาราธนาธรรม คำถวายสังฆทาน คำกล่าวกรวดน้ำและอื่นๆที่พุทธศาสนิกชนพึงทราบ และสามารถปฏิบัติตนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ได้ สอดคล้องกับการให้คำสัมภาษณ์ของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดโคกนอน ที่ให้คำสัมภาษณ์ตรงกันว่า “เป็นกิจกรรมที่ดียิ่ง ทำให้นักเรียนรู้จักการเข้าวัดตั้งแต่วัยเด็กทางวัดก็ให้ความรู้หลักธรรมคำสอนทำให้ครู นักเรียน รู้จักธรรมะ และแนวปฏิบัติต่างๆที่จะทำให้ตนเป็นคนดี และสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขอีกทั้งเป็นการสืบทอดพระพุทธศาสนาให้

^๔ สัมภาษณ์ นายสุรศักดิ์ เสวตน้อย, ประธานกรรมการสถานศึกษา, ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕.

ยั่งยืนอีกด้วย” ที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือทำให้โรงเรียนได้รับความเชื่อมั่นจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง (บ้าน วัด ราชการ) มีความเป็นกัลยาณมิตรต่อกัน เกื้อกูลร่วมมือกันในการพัฒนานักเรียน และพัฒนาชุมชน สังคม ในวิถีแห่งพุทธธรรม เพื่อประโยชน์สุขร่วมกัน

๒) กิจกรรมวันสำคัญของชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ เป็นอีกกิจกรรมหนึ่งที่ต้องการ ให้นักเรียนทุกคนนอกจากได้รู้จักพิธีกรรมทางศาสนา รู้จักหลักคำสอนทางศาสนา แล้วโรงเรียนยังส่งเสริมให้นักเรียนได้รู้จักวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีอันดีงามของไทย รู้จักอนุรักษ์ หวงแหน ดำรงไว้ชั่วลูกชั่วหลาน และมีการประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ปัจจุบัน กิจกรรมที่จัดในวันสำคัญของชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ได้แก่

(๑) กิจกรรมวันไหว้ครู โรงเรียนได้ดำเนินการให้นักเรียนได้มีกิจกรรมไหว้ครู ในวันพฤหัสบดี สัปดาห์ที่ ๒ ของเดือนมิถุนายนในภาคเรียนที่ ๑ ของปีการศึกษา โดยทางโรงเรียนมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินกิจกรรมวันไหว้ครู ให้คณะครูและบุคลากรมีหน้าที่ในการดำเนินกิจกรรมฝ่ายต่างๆและทำหน้าที่สื่อเชิญคณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองและชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนได้ระลึกถึงพระคุณของครูที่อบรมสั่งสอนให้มีวิชาความรู้ และมีความประพฤติที่ดีงาม เป็นคนดีของสังคม ได้รู้จักขนบธรรมเนียม ประเพณีการไหว้ครูที่มีมาตั้งแต่อดีต ได้รู้ความหมายของดอกไม้ที่นักเรียนเตรียมนำมาในวันไหว้ครูเช่น หญ้าแพรก ดอกเข็ม และดอกมะเขือ เป็นต้น

นอกจากนี้ยังบูรณาการสาระการเรียนรู้วิชาต่างๆ สอดแทรกไปในกิจกรรม เช่น การประกวดเขียนเรียงความเกี่ยวกับครู การประกวดคำขวัญเกี่ยวกับครู และการประกวดร้องเพลงที่เกี่ยวกับครู เป็นต้น เมื่อเสร็จพิธีการ โรงเรียนจะมีแบบประเมินผลการจัดกิจกรรมให้กับนักเรียน คณะครู และผู้ปกครอง ได้ทำการประเมิน โดยมุ่งเน้นไปที่ประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับในการจัดกิจกรรม ซึ่งผลการประเมินโดยรวมพบว่า การจัดกิจกรรมวันไหว้ครูของโรงเรียนวัดโคกอน เป็นกิจกรรมที่ดี เนื่องจากเป็นขนบธรรมเนียมประเพณีของคนไทยที่มีมาในอดีต เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนเป็นคนที่มีความกตัญญูกตเวทิตาต่อครูบาอาจารย์ เพราะความกตัญญูเป็นเครื่องหมายของคนดี และเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงออกถึงความสามารถในด้านวิชาการ เป็นที่ประจักษ์ต่อสาธารณชนที่มาร่วมกิจกรรม สอดคล้องกับการให้คำสัมภาษณ์ของ คณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกอนทั้ง ๖ ท่าน ที่ได้ให้คำสัมภาษณ์ไปในแนวเดียวกันว่า ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกอน มีการวางแผนการบริหารจัดการในเรื่องของกิจกรรมวันไหว้ครู โดยมีการเชิญคณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรม นอกจากนี้ นักเรียนได้เรียนรู้ในเรื่องนี้แล้ว ยังทำให้คณะกรรมการสถานศึกษา หรือผู้ปกครอง ได้รับความรู้เกี่ยวกับเรื่องราวต่างๆ ของการไหว้ครู ซึ่งเป็นขนบธรรมเนียม ประเพณีของคนไทย นางสาว

อัจฉราวรรณ กองสุผล ครูชำนาญการพิเศษ ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ และเป็นครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ดนตรีและนาฏศิลป์ของโรงเรียนได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า “ควรจัดให้มีการไหว้ครูของนักเรียนชมรมดนตรีไทยและนาฏศิลป์รวมถึงชมรมมวยไทย ซึ่งเกี่ยวข้องกับพิธีไหว้ครูด้วย เนื่องจากทางโรงเรียนมีความพร้อมทางด้านบุคลากรอยู่แล้วและเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนเคารพครูบาอาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้อีกด้วย”^๕ ส่วนในเรื่องของงบประมาณหรือค่าใช้จ่ายใดๆในเรื่องนี้ นายนวัชรศิษย์ สุภาการ ผู้ปกครองเด็กชายวศุ สุภาการ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และเป็นประธานชุมชนวัดโคกนอน ได้กล่าวว่า “ขอให้ทางโรงเรียนได้แจ้งให้ได้รับทราบด้วย ถ้าไม่มากนัก ทางคณะกรรมการชุมชนวัดโคกนอนก็ยินดีที่จะรับผิดชอบดูแลจัดหาให้ ถ้าเป็นไปได้ อยากให้ทางโรงเรียนได้ทำหนังสือเชิญ ผู้มีเกียรติในระดับเขตของเรามาร่วมกิจกรรมด้วย เช่น ส.ก.สุธา นิติกานนท์ ส.ข.มานะ กงวุฒิปัญญา เป็นต้น ซึ่งอาจจะทำให้โรงเรียนได้รับการสนับสนุนงบประมาณ เพิ่มขึ้นอีกทางหนึ่งด้วย”

(๒) กิจกรรมแห่เทียนเข้าพรรษา โรงเรียนวัดโคกนอนได้จัดให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมแห่เทียนเข้าพรรษา ในวันก่อนเข้าพรรษา โดยมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการแบ่งเป็นฝ่ายต่างๆ และรับผิดชอบในการนำนักเรียนทุกระดับชั้นร่วมแห่เทียนเข้าพรรษา ไปวัดที่ตั้งอยู่ในเขตบริการของโรงเรียน คือ วัดโคกนอน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียน ได้รู้จักประวัติความเป็นมาของวันเข้าพรรษา และสาเหตุของการนำเทียนจำนำพรรษาไปถวายวัด ส่งเสริมให้รู้จักขนบธรรมเนียม ประเพณีอันดีงามของพุทธศาสนิกชน ในการแห่เทียนเข้าพรรษา โรงเรียนจะนำคณะกลองยาวและนักเรียนดุริยางค์ของโรงเรียน ร่วมกับชุมชนเป็นขบวนนำ เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนได้ทราบว่า นักเรียนโรงเรียนวัดโคกนอน มีทักษะ มีความสามารถในการเล่นกลองยาวซึ่งเป็นดนตรีพื้นบ้านของคนไทยที่ควรอนุรักษ์และสืบทอดไปยังลูกหลาน ในรุ่นต่อไป ซึ่งการดำเนินงานในกิจกรรมนี้ ผู้ปกครอง และชุมชน มีความชื่นชอบมาก ดังคำให้สัมภาษณ์ผู้ปกครองทั้ง ๖ ท่านที่ได้ให้การสัมภาษณ์สอดคล้องกันว่า “เป็นกิจกรรมที่น่าสนใจและควรส่งเสริม สนับสนุนให้มีต่อไป ผู้ปกครองได้เห็นความสามารถของบุตรหลาน ในการเล่นกลองยาว รู้จักการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ทางโรงเรียนได้นำมาแสดงในวันคล้ายวันเกิดพระสุธรรมภาณี เจ้าอาวาสวัดโคกนอน และมีผู้ปกครองบางท่านได้ว่าง้างให้ไปแสดงในงานต่างๆด้วยทางผู้บริหารและคณะครู นักเรียนจัดกิจกรรมนี้ได้ดี ในปีต่อไปผู้ปกครองในชุมชนวัดโคกนอน และบริเวณใกล้เคียงต่างๆ จะได้จัดเตรียมอาหารและเครื่องดื่มไว้คอยต้อนรับคณะครูและนักเรียน ถ้าเป็นไปได้ต้องการให้ฝึกการแสดงกระต๊วงเสื่อซึ่งเป็นการแสดงที่มีมาแต่โบราณในเขตภาคมี

^๕ สัมภาษณ์ นางสาวอัจฉราวรรณ กองสุผล, ครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒, ๒ กรกฎาคม

เจริญ น่าจะรักษาไว้ หากในโรงเรียนไม่มีผู้สอนอาจติดต่อภูมิปัญญาท้องถิ่นมาฝึกให้ก็น่าจะเป็นการดี” จากการให้คำสัมภาษณ์ในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองนักเรียนและชุมชน มีความยินดีที่จะให้การสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมของโรงเรียน เพราะว่าการที่เกิดขึ้นไม่ได้เกิดอยู่ที่นักเรียน แต่เพียงฝ่ายเดียว โรงเรียนนำสิ่งที่ดี ๆ ไปให้ชุมชน โดยที่ไม่ได้หวังผลตอบแทนใดๆ นอกจากความร่วมมืออย่างเคียงพาด้านนั้น นอกจากนี้ผู้ปกครองและชุมชน ยังได้รับความรู้ ได้ร่วมแสดงออก ได้เห็นความสามารถและการรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ของบรรดาลูกหลานชุมชนวัดโคกอน และบริเวณใกล้เคียง รวมไปถึง วัด ซึ่งเป็นสถานที่ที่สำคัญของชุมชน ก็ได้รับการพัฒนาด้วย

(๓) กิจกรรมวันต่อต้านยาเสพติด โรงเรียนกำหนดจัดกิจกรรมวันต่อต้านยาเสพติดในวันที่ ๒๖ มิถุนายนของทุกปี โดยมีการประชุมคณะกรรมการก่อนที่จะถึงวันงานเพื่อร่วมกันกำหนดรูปแบบในการจัดกิจกรรม ที่ผ่านมามีการจัดกิจกรรมการแสดงของนักเรียนที่ต่อต้านยาเสพติด การประกวดเรียงความเกี่ยวกับยาเสพติด ประกวดการวาดภาพระบายสี ประกวดจัดป้ายนิเทศต่อต้านยาเสพติด ชมวีดิทัศน์เกี่ยวกับยาเสพติด กิจกรรมเดินรณรงค์ต่อต้านการใช้สารเสพติด กิจกรรมแข่งขันกีฬาต่อต้านยาเสพติด ประกวดสุนทรพจน์เกี่ยวกับการต่อต้านยาเสพติดและการแสดงบนเวที TO BE NUMBER ONE โดยมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานเกี่ยวกับวันต่อต้านยาเสพติด และรวบรวมเอกสารหลักฐานต่างๆ และผลการดำเนินงาน รายงานต่อสำนักงานเขตภาษีเจริญ ซึ่งผลการประเมินในการจัดกิจกรรมในครั้งนี้ อยู่ในระดับ ดีมาก แต่จากการให้คำสัมภาษณ์ของครูที่ปรึกษาส่วนใหญ่ ให้คำสัมภาษณ์ว่า “ทางโรงเรียนควรมีการเชิญคณะกรรมการสถานศึกษา คณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน หรือทำการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองและชุมชนให้รับทราบและขอเชิญร่วมชมกิจกรรมของนักเรียนเนื่องจากยาเสพติดเป็นเรื่องที่สำคัญ และเป็นปัญหาใหญ่ในระดับชาติหรือการเชิญเจ้าหน้าที่ตำรวจมาให้ความรู้และวิธีปฏิบัติสิ่งเสพติดถ้ามีใครมาชักชวนก็จะเป็นการจัดกิจกรรมที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น” นางสาววิไล อยู่ยงสิน กรรมการสถานศึกษาและเป็นผู้นำชุมชนวัดโคกอน และนายอนุกุล ประทุมทิพย์ ครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ และมีหน้าที่รับผิดชอบด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ได้ให้คำสัมภาษณ์ว่า “การจัดกิจกรรมให้กับนักเรียนในกลุ่มต่างๆ เพื่อให้มีการพัฒนาและแก้ไขปัญหานักเรียนในกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มที่มีปัญหา โดยการเข้าค่ายเพื่อละลายพฤติกรรม เช่น กิจกรรมการเข้าค่ายตามโครงการ โรงเรียนวัดโคกอนปลอดยาเสพติด ซึ่งที่ผ่านมา ในปีการศึกษา ๒๕๕๒ – ๒๕๕๔ โรงเรียนก็ได้เคยนำนักเรียนในกลุ่มปกติ และกลุ่มเสี่ยงจำนวน ๓๐ คน ไปเข้าค่ายดังกล่าว เดินรณรงค์ต่อต้านสิ่งเสพติดและในปีข้างต้น โรงเรียนวัดโคกอน ไม่มีนักเรียนที่มีปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติดเลย

(๔) กิจกรรมวันแม่แห่งชาติ โรงเรียนวัดโคกนอน มีมติในที่ประชุม คณะกรรมการสถานศึกษา กำหนดจัดงานในวันศุกร์ที่ ๑๐ สิงหาคม เนื่องจาก ในวันที่ ๑๒ สิงหาคม เป็นวันหยุดราชการ กิจกรรมที่จัดมีการแสดงของนักเรียนในชุดราถถวายพระพร ประกวดการวาดภาพระบายสีเกี่ยวกับแม่ และประกวดเรียงความเรื่อง แม่ มีการเชิญแม่ของนักเรียน มาร่วมพิธี เพื่อให้นักเรียนได้แสดงความกตัญญูทวดต่อแม่ นักเรียนขึ้นไปกราบแม่หรือผู้ปกครองบนเวที มอบดอกมะลิวันแม่ และทำบุญตักบาตร ถวายอาหารเพลแด่พระสงฆ์ โดยมีกำหนดการตั้งแต่เวลา ๐๕.๐๐ – ๑๒.๐๐ น. โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับพระราชประวัติ พระราชกรณียกิจของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ และมีความกตัญญูทวดต่อแม่ ซึ่งการประเมินผลการจัดกิจกรรมอยู่ในระดับดีมากสอดคล้องกับการให้คำสัมภาษณ์ของนางสาว ภูวนิดา สีลาวัลลภ ผู้ปกครองเด็กหญิงนารีรัตน์ สีลาวัลลภนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ได้ให้คำสัมภาษณ์ว่า “โรงเรียนจัดกิจกรรมได้ดีมาก นักเรียน ผู้ปกครอง และผู้ที่มาร่วมงานทุกคนได้รับประโยชน์ และได้รับความรู้ต่างๆ มากมาย แต่ที่สำคัญคือ นักเรียนได้รับรู้ และซาบซึ้งในพระคุณของแม่ ที่ได้แสดงออกมาโดยการร้องไห้ บางคนก็มีน้ำตาซึมแสดงถึงความซาบซึ้งในพระคุณของแม่ แต่ควรให้ทุกคนได้ปฏิบัติตนเป็นลูกที่ดีทุกวัน ไม่ใช่เฉพาะวันแม่วันเดียว”^{๑๑}

(๕) กิจกรรมนั่งสมาธิ (ประกอบเพลง) และแผ่เมตตา ก่อนเข้าเรียนในตอนเช้า ใช้เวลาประมาณ ๑๕ นาที เป็นการทำกิจกรรมที่ใช้หลักพุทธธรรมไตรสิกขา ที่บอกว่า สมาธิทำให้คนเกิดปัญญา เป็นการทำกิจกรรมก่อนที่จะรับรู้ในเรื่องของการเรียน การแผ่เมตตาทำให้เกิดความรู้สึกสบายใจ เป็นการเตรียมความพร้อมในการเรียน ที่ผ่านมามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ดี จากการสังเกต การนั่งสมาธิของนักเรียนส่วนใหญ่ยังต้องมีครูคอยควบคุมโดยเฉพาะ นักเรียนชั้นอนุบาล ๑-๒ เนื่องจากเป็นเด็กเล็กเกินไป นางสาวดารอน พันมาก ครูที่ปรึกษาชั้นอนุบาลปีที่ ๒ และหัวหน้าระดับอนุบาล ได้กล่าวว่า “ตนเองและครูพี่เลี้ยงภูมิใจกับผลที่ได้จากการดูแลนักเรียน ถึงแม้ว่าจะต้องคอยควบคุม ดูแล เป็นประจำอย่างใกล้ชิด เพราะเป็นเด็กเล็กก็ยินดีและเต็มใจเพราะนอกจากเป็นการฝึกเพื่อให้นักเรียนมีประสบการณ์ในโอกาสต่อไปแล้ว ยังเป็นผลทำให้นักเรียนมีสมาธิมากขึ้นอีกด้วย”

(๖) กิจกรรมสวดมนต์ไหว้พระในวันพระ ๑๕ ค่ำ โดยการสวดมนต์ทำนองสรภัญญะ เพื่อเป็นการระลึกถึงพระพุทธรูป พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ และพระคุณของบิดามารดา มีการนิมนต์พระสงฆ์ที่วัด โคกนอนมารับข้าวสาร อาหารแห้ง ให้ความรู้เกี่ยวกับธรรมะ และการหลีกเลี่ยงยาเสพติด โดยการสอดแทรกนิทานธรรมะเพื่อเป็นการสร้างความสนใจให้กับ

^{๑๑} สัมภาษณ์ นางสาวภูวนิดา สีลาวัลลภ, ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑, ๔ สิงหาคม

นักเรียน จะได้ไม่เกิดความเบื่อหน่าย ทำให้นักเรียนได้เข้าถึงธรรมะเพิ่มมากขึ้น สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางการดำเนินชีวิตประจำวัน ได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับการให้คำสัมภาษณ์ของครูที่ปรึกษาทุกคนได้ให้คำสัมภาษณ์ตรงกันว่า “เป็นกิจกรรมที่แตกต่างจาก โรงเรียนอื่นตรงที่ว่า ปกติเมื่อนักเรียนสวดมนต์ไหว้พระจบแล้ว ครูที่ได้รับมอบหมาย หรือครูเวรประจำวันจะทำหน้าที่อบรมนักเรียน แล้วครูก็ให้นักเรียนแยกชั้นเรียน แต่โรงเรียนวัด โคนอน มีการนิมนต์พระสงฆ์มาให้ความรู้แทนครู นอกจากครูจะนำนักเรียนไปร่วมกิจกรรมที่วัดในวันสำคัญทางศาสนาแล้ว ยังมีการนิมนต์พระมาให้ความรู้ที่โรงเรียนด้วย เราไม่ได้ไปวัดฝ่ายเดียวและที่สำคัญนักเรียนได้ทำบุญตักบาตร ฟังธรรมอันเป็นประโยชน์ที่นำไปใช้ในชีวิตประจำวันอีกด้วย” กิจกรรมนี้ นอกจากเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันระหว่างวัดกับโรงเรียนแล้ว ยังเป็นการสนับสนุนให้วัดมีศาสนทายาทเพิ่มขึ้นและเป็นกำลังช่วยงานส่งเสริมด้านพระพุทธศาสนาอีกทางหนึ่งด้วย

๓. โครงการเพิ่มพูนความรู้และทักษะผู้เรียนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาที่ชี้ให้เห็นถึงแนวทางการดำรงชีวิตและการปฏิบัติตนของคนไทยในทุกระดับ ให้ดำเนินไปในทางสายกลาง เพื่อให้ทันต่อโลกในยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งประกอบด้วยหลักปรัชญา ๓ ประการคือ การรู้จักพอประมาณ การมีเหตุผล และการสร้างภูมิคุ้มกันในตนเอง โรงเรียนวัด โคนอนได้น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มาจัดทำเป็นโครงการเพิ่มพูนความรู้ และทักษะผู้เรียนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อต้องการให้นักเรียน คิดเป็น ทำเป็น อยู่อย่างพอเพียง เป็นคนที่มีเหตุผล รู้จักความหมายของคำว่าพอเพียง มีความสมดุลทางเศรษฐกิจ รู้จักคุณค่าของสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ มีสติปัญญา มีความรู้คู่คุณธรรม จริยธรรม และมีวัฒนธรรมที่ดีในการดำรงชีวิต สามารถดำรงชีวิตอยู่กับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่งกิจกรรมที่ดำเนินการคือนำนักเรียนศึกษาความเป็นอยู่ของชาวบ้านในชุมชนวัด โคนอนและบริเวณใกล้เคียง โรงเรียนได้มีการเชิญผู้ปกครอง ชุมชน โดยการขอความร่วมมือในวาระการประชุมผู้ปกครองนักเรียน ในการจัดทำสถานที่ในการแยกขยะเพื่อเตรียมรองรับขยะที่นักเรียนจัดหามา โดยมีคณะกรรมการที่เป็นนักเรียนเป็นเจ้าหน้าที่ ในการรับซื้อทุกวันศุกร์ และจะติดต่อให้บุคคลภายนอกเข้ามารับซื้อเดือนละ ๑ ครั้ง เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีรายได้ในระหว่างเรียนอีกด้วย ผลลัพธ์ที่ตามมาซึ่งสามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจนคือ โรงเรียนและชุมชนมีความสะอาดได้รับคำชม จากหน่วยงานที่มาเยี่ยมชมอยู่บ่อยครั้ง สอดคล้องกับการให้คำสัมภาษณ์ของผู้ปกครองนักเรียนทั้ง ๖ ท่าน ที่ได้ให้คำสัมภาษณ์ในแนวเดียวกันว่า “ที่บ้านมีความสะอาดมากขึ้น นักเรียนรู้จักเก็บขยะ และหาขยะเพื่อนำมาเป็นรายได้ของตนเอง ทำให้ผู้ปกครองมีรายจ่ายน้อยลง ที่บ้านและรอบๆบ้านตลอดจนชุมชน บริเวณโรงเรียนก็มีความ

สะดวกมากขึ้น น่ายู่และยังนำขยะมารีไซเคิลเป็นของใช้น่ารัก นำใช้อีกหลายชิ้น เป็นการรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์และเสริมสร้างทางปัญญาที่เน้นภูมิปัญญาท้องถิ่นอีกด้วย”

๔. โครงการพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียนโรงเรียนวัดโคกอน เนื่องจากผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดโคกอน ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง หาเช้า กินค่ำ ส่วนใหญ่มีฐานะยากจน นักเรียนบางคนไม่ได้อาศัยอยู่กับพ่อแม่ เพราะพ่อแม่บางคนต้องออกไปทำงานที่อื่น ซึ่งในแต่ละปีการศึกษา นักเรียนบางคนประสบกับปัญหา การขาดแคลนปัจจัยในการดำเนินชีวิต นโยบายเรียนฟรี ๑๕ ปีของรัฐบาล ก็สามารถช่วยเหลือได้ในระดับหนึ่งเท่านั้น แต่สิ่งที่มีนักเรียนบางคนมีความจำเป็นมีมากกว่าที่ทางรัฐบาลจัดสรรให้ เช่น ค่ารถโดยสารมาโรงเรียน ค่าปัจจัยในการดำรงชีวิต ซึ่งบางครั้ง พ่อ แม่ ยังไม่ได้ส่งเงินมาให้ เป็นต้น โรงเรียนวัดโคกอนมีความตระหนักในเรื่องนี้ จึงได้มีการติดต่อกับบุคคลภายนอก และหน่วยงานต่างๆ ที่พอจะช่วยเหลือได้ เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของผู้ปกครอง ที่มีฐานะยากจน หรือผู้ปกครองที่มีบุตรหลานที่อยู่ในวัยเรียนหลายคน จะได้ช่วยกันดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย สติปัญญา เก่ง ดี มีสุข โดยจัดกิจกรรมชมรมตามความสนใจของนักเรียน รับจ้างทำงานเป็นรายชั่วโมง เพื่อหารายได้และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และยังเป็นการช่วยเหลือครอบครัวอีกทางหนึ่งด้วย

ที่ผ่านมาโรงเรียนได้รับการสนับสนุนทุนการศึกษาจาก ๑) พระสุธรรมภาณี เจ้าอาวาสวัดโคกอน จำนวน ๑๘,๐๐๐ บาท ๒) กองทุนดร.อุเทน เตชะไพบูลย์โครงการส่งเสริมคุณธรรมความซื่อสัตย์สุจริตและกตัญญูทศเวทิตา จำนวน ๒ ทุน เป็นเงิน ๕,๐๐๐ บาท ๓) ทุนมูลนิธิสงวนแสงทอง เป็นเงิน ๔,๕๐๐ บาท ๔) ทุนหลวงพ่อวัดปากน้ำ เป็นเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท ๕) ทุนวัดเพลง เป็นเงิน ๓,๕๐๐ บาท ๖) ทุนจากร้านค้าสหการโรงเรียนวัดโคกอน เป็นเงิน ๕,๐๐๐ บาท ๗) ทุนจากเงินบริจาค เป็นเงิน ๒,๕๐๐ บาทรวมทั้งสิ้น ๕๒,๕๐๐ บาท โรงเรียนได้ดำเนินการโดยครูที่ปรึกษาที่ได้ดำเนินการ ในขั้นตอนแรก คือการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้วยวิธีการต่างๆ โดยเฉพาะการเยี่ยมบ้านนักเรียน ทำให้ครูที่ปรึกษาทั้งหมดมีข้อมูลนักเรียน และได้นำข้อมูลนักเรียนดังกล่าวมารวบรวม และร่วมกันตัดสินใจว่า นักเรียนคนใดบ้างที่สมควรจะได้รับทุนการศึกษา จะได้ช่วยเหลือตรงจุด

จากการให้คำสัมภาษณ์ของคณะกรรมการสถานศึกษาทั้ง ๖ คนได้ให้คำสัมภาษณ์ซึ่งตรงกันว่า “โรงเรียนมีการบริหารงานเกี่ยวกับเรื่องทุนการศึกษาด้วยความถูกต้องโปร่งใส และมีความยุติธรรมสามารถ แก้ไขปัญหานักเรียนที่เดือดร้อนได้ตรงจุด” การมอบทุนการศึกษา ทางโรงเรียนได้รับหนังสือเชิญจากผู้ที่ให้การสนับสนุนทุนการศึกษา ให้คัดเลือกนักเรียนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ แต่มีความประพฤติดี

แนวทางในการที่ชุมชนจะให้การสนับสนุนงบประมาณ ในการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนหรือพัฒนาโรงเรียน นายสุรศักดิ์ เสวตนัย ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอน ได้ให้คำสัมภาษณ์ว่า “ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการประชาสัมพันธ์ หรือเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการหมู่บ้านบ้างว่าโรงเรียนมีกิจกรรมอะไรบ้างที่ดีๆ หรือเข้าร่วมประชุมกับหน่วยงานอื่นๆก็ได้ที่เกี่ยวข้อง บางครั้งอาจจะทำให้ได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณเพิ่มขึ้น เพื่อสนับสนุนและเป็นขวัญกำลังใจให้แก่นักเรียน”

๕. กิจกรรมพัฒนาศักยภาพในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง ๘ กลุ่มสาระ ตามที่ครูที่ปรึกษาได้ทำการคัดกรองนักเรียน วิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคลพบว่า มีนักเรียนบางคน บางกลุ่มที่มีความสามารถพิเศษ โรงเรียนได้ดำเนินการ โดยมีคำสั่งให้ครูที่มีความรู้ความสามารถ ตรงกับความสามารถของนักเรียน ทำการฝึกสอนเพิ่มเติมเพื่อต้องการให้นักเรียนเหล่านั้น ได้มีความรู้ความสามารถเพิ่มมากขึ้น มีความพร้อมที่ส่งเข้ารับการประกวดหรือแข่งขันในระดับต่างๆ

จากการดำเนินงานที่ผ่านมา นักเรียนโรงเรียนวัดโคกนอน ได้รับรางวัลจากการเข้าประกวด หรือแข่งขันทางด้านวิชาการในระดับต่างๆมากมาย ตัวอย่างเช่น

๑) การเข้าร่วมแข่งขันกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนาคือวันอาสาฬหบูชา จัดโดยมหามกุฏราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม ได้รับรางวัลชนะเลิศละครธรรมะระดับมัธยมศึกษาตอนต้น รับเงินรางวัลพร้อมเกียรติบัตร ได้รับรางวัลรองชนะเลิศการสวดมนต์หมู่ทำนองสรภัญญะระดับมัธยมศึกษาตอนต้น รับเงินรางวัลพร้อมเกียรติบัตร

๒) การแข่งขันตอบคำถามจากสารานุกรมไทยสำหรับเยาวชนฯ ครั้งที่ ๑๘ ประจำปี ๒๕๕๕ จัดโดยสโมสรรไลออนส์สากลภาครวม ๓๑๐ ประเทศไทย ในวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๕ ได้รับรางวัลชนะเลิศระดับมัธยมศึกษา รับถ้วยรางวัลพร้อมเกียรติบัตรและเงินรางวัล ๓,๐๐๐ บาท

๓) การแข่งขันกรีฑาประเภทลานกีฬานักเรียนกรุงเทพมหานคร ครั้งที่ ๒๕ ประจำปี ๒๕๕๕ ในวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๕ ประเภทกีฬาทุ่มน้ำหนัก อายุ ๑๖ ปีชาย ได้รับรางวัลเหรียญทองแดงพร้อมเกียรติบัตรและประเภทกีฬาทุ่มน้ำหนัก อายุ ๑๒ ปีหญิง ได้รับรางวัลเหรียญเงินพร้อมเกียรติบัตร

๔) การแข่งขันวันวิทยาศาสตร์แห่งชาติ “Pradoo Science Competition” ประจำปี ๒๕๕๕ ณ โรงเรียนวัดประดู่ในทรงธรรม วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ ได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับ ๑ พร้อมเงินรางวัล ๓๐๐ บาท การแข่งขันโครงการวิทยาศาสตร์ประเภททดลอง ชื่อ โครงการปริมาณความเข้มข้นและชนิดของเครื่องดื่มบำรุงกำลังช่วยชะลอความเหี่ยวของดอกกุหลาบ

รางวัลต่างๆที่นักเรียนโรงเรียนวัดโคกนอน ได้รับมาทางโรงเรียนได้มีการแจ้งให้ผู้ปกครองและ ชุมชนได้รับทราบแล้วโดยจัดทำป้ายไว้นิลงแสดงไว้ที่หน้าอาคารเรียนและแจ้งในสารสัมพันธ์ของโรงเรียนทุกครั้งเมื่อสิ้นปีการศึกษา คณะครูที่ปรึกษา ได้ให้คำสัมภาษณ์ตรงกันว่า “รางวัลที่นักเรียนได้รับมา ทำให้คณะครู นักเรียน ผู้ปกครองนักเรียนเกิดความภาคภูมิใจและส่งเสริมให้โรงเรียนมีชื่อเสียง แต่การดำเนินกิจกรรมนี้ ทางโรงเรียนต้องใช้งบประมาณเป็นจำนวนมาก เช่นค่าพาหนะ ค่าอาหารและค่าอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ที่นอกเหนือจากที่โรงเรียนมีอยู่เป็นต้น ทางโรงเรียน โดยเฉพาะท่านผู้บริหารควรสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนหรือหน่วยงานต่างๆมากขึ้นเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณ” สอดคล้องกับการให้คำสัมภาษณ์ ของนายสุรศักดิ์ เสวตนัย ประธานคณะกรรมการสถานศึกษา ที่ได้กล่าวไว้ในการสัมภาษณ์ว่า “ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการประชาสัมพันธ์ หรือเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการหมู่บ้าน ว่าโรงเรียนมีกิจกรรมอะไรบ้างที่ดีๆ หรือเข้าร่วมประชุมกับหน่วยงานอื่นก็ได้ที่เกี่ยวข้อง อาจจะทำให้ได้รับการสนับสนุนงบประมาณ” ซึ่งในเรื่องนี้ ทางโรงเรียนได้ดำเนินงานโครงการเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน แต่การดำเนินงานยังไม่ได้ผลเท่าที่ควร เนื่องจากกิจกรรมในโครงการเป็นเพียงการเชิญให้ผู้ปกครอง และชุมชนมาร่วมประชุม และร่วมกิจกรรมกับทางโรงเรียนเท่านั้น ที่ผ่านมา ผู้ปกครองและชุมชนมาร่วมประชุม และร่วมกิจกรรมกับทางโรงเรียนค่อนข้างน้อย เนื่องจากต้องประกอบอาชีพ ผู้ปกครองที่มาส่วนใหญ่ก็จะมาเป็นเพียงแค่ผู้รับฟัง และร่วมกิจกรรมเท่านั้น ส่วนเรื่องการสนับสนุนงบประมาณส่วนใหญ่ค่อนข้างขาดแคลน เนื่องจากมีฐานะค่อนข้างยากจน ดังที่ได้กล่าวไว้ในเบื้องต้น

๒.๔ การป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนได้สร้างความตระหนักให้ครูที่ปรึกษา เอาใจใส่กับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง และกลุ่มที่มีปัญหาเป็นพิเศษ จากการคัดกรองนักเรียนโรงเรียนพบว่า นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงส่วนใหญ่เป็นนักเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ และ ๓ และนักเรียนกลุ่มเสี่ยงนี้ ทุกคนมีความเสี่ยงเกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้ ซึ่งมีอยู่ทั้งหมด ๗ คนพบว่าพฤติกรรมของนักเรียนกลุ่มนี้ ได้แก่ การขาดเรียนบ่อย ทำให้เรียนช้า ไม่ทันเพื่อน ไม่ค่อยสนใจในเรื่องการเรียนรู้ ทำแบบฝึกหัด หรือกิจกรรมต่างๆที่ครูมอบหมายให้ ระดับการเรียนรู้ของสมองค่อนข้างต่ำ แต่ไม่ถึงกับเป็นเด็กพิเศษ วิธีการที่ครูปรึกษา/ครูผู้สอนได้ดำเนินการกับนักเรียนกลุ่มนี้ ได้แก่

๒.๔.๑ การให้คำปรึกษาเบื้องต้น เป็นการพบปะ พูดคุยให้คำปรึกษา หรือแนวปฏิบัติต่างๆเกี่ยวกับการเรียน และการดำเนินชีวิตอยู่ในสังคม

๒.๔.๒ ประสานงานกับผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมต่างๆ เช่น กิจกรรมในห้องเรียน กิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรมชมรมเสริม และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เช่น ลูกเสือ – เนตรนารี และชุมชนต่างๆตามความถนัดและความสนใจ

๒.๔.๓ จัดกิจกรรมเข้าค่ายธรรมะ เข้าค่ายต่อต้านยาเสพติด เข้าค่ายพักแรม ลูกเสือ – เนตรนารี ร่วมกับนักเรียนกลุ่มปกติ และร่วมกับนักเรียน โรงเรียนอื่นที่อยู่ใกล้เคียงกัน เช่น เข้าค่ายพุทธบุตร ที่วัดโคกนอน การจัดกิจกรรมเข้าค่ายนอกสถานที่ในแต่ละครั้ง โรงเรียนจะดำเนินการโดยทำหนังสือขออนุญาตจากผู้ปกครอง ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ ควบคุมดูแลการเข้าค่ายของนักเรียนทุกครั้ง และเมื่อกลับมาแล้ว จะต้องมีการรายงานผลการดำเนินงานด้วยทุกครั้ง จากการทำคำสัมภาษณ์ของนางสาววิไล อยู่ยงสิน กรรมการสถานศึกษา และเป็นผู้นำชุมชนวัดโคกนอน ได้ให้คำสัมภาษณ์ว่า “โรงเรียนวัดโคกนอนมีการบริหารงานในเรื่องที่เกี่ยวกับการนำนักเรียนไปเข้าค่ายว่า มีความถูกต้องแล้ว ตามวิธีการนำนักเรียน ไปศึกษาจากแหล่งเรียนรู้ภายนอก” ซึ่งทุกคนที่มาร่วมประชุมมีความเห็นด้วยกับคำสัมภาษณ์ ดังกล่าว และยังเป็นการป้องกันนักเรียนกลุ่มปกติ ไม่ให้ตกไปอยู่ในกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหาได้อีกด้วย

๒.๕ การส่งต่อนักเรียน ซึ่งเป็นกระบวนการสุดท้ายของการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งแนวทางการบริหารจัดการของโรงเรียนวัดโคกนอน คือจะดำเนินการโดย ครูที่ปรึกษา ในกรณีที่นักเรียนได้รับการป้องกันและแก้ไขปัญหมาแล้ว ยังมีพฤติกรรมที่ไม่ดีขึ้นก็จะทำการส่งต่อไปให้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กรณีที่มีนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษหรือนักเรียนอัจฉริยะ นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ โรงเรียนก็จะส่งต่อผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ให้นักเรียนได้รับการส่งเสริม พัฒนาและช่วยเหลืออย่างถูกต้อง และรวดเร็วขึ้น

การส่งต่อแบ่งออกเป็น ๒ ลักษณะ คือ

๑) การส่งต่อภายใน โดยครูที่ปรึกษาส่งต่อไปยังครูแนะแนวหรือผู้ที่เกี่ยวข้องที่ให้ความช่วยเหลือได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพปัญหา และความต้องการของนักเรียน

๒) การส่งต่อภายนอก เป็นการส่งต่อนักเรียนไปให้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง หรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง ได้ช่วยเหลือพัฒนานักเรียน กรณีที่เกินความสามารถของโรงเรียน โดยครูแนะแนว หรือผู้เกี่ยวข้องเป็นผู้ดำเนินการส่งต่อ และมีการติดต่อรับทราบผลการช่วยเหลือเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง

ที่ผ่านมาโรงเรียนวัดโคกนอน ได้ดำเนินการแต่เฉพาะการส่งต่อภายในเท่านั้น การส่งต่อภายในจะดำเนินการ เมื่อนักเรียนคนใดคนหนึ่งมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน เช่นการเล่นเกมส์ ตามร้านเกมส์ ตอนกลางคืน มีการเล่นการพนัน มาโรงเรียนสาย ขับขี่ยานพาหนะแล้วทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน

ห้องราตรี พกพาอาวุธมาโรงเรียน ขโมยเงิน และขโมยของเพื่อน ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการด้วยวิธีการต่างๆแล้ว แต่ไม่ประสบผลสำเร็จ ก็จะส่งต่อไปยังครูแนะแนว ครูฝ่ายปกครองหรือผู้บริหารสถานศึกษาและเชิญผู้ปกครองมารับทราบพฤติกรรมของนักเรียนดังกล่าว โดยไม่มีการบอกให้นักเรียนรู้ล่วงหน้าว่าโรงเรียนจะมีการเชิญผู้ปกครองมาพบ และทำบันทึกข้อตกลงร่วมกัน ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นหรือพฤติกรรมเบี่ยงเบนดังกล่าว ก็ยุติลงได้ สอดคล้องกับการให้คำสัมภาษณ์ของนายวัชรศิษฐ์ สุภากร ประธานชุมชนวัดโคกนอน ได้ให้คำสัมภาษณ์ว่า “กระบวนการในการส่งต่อควรมีการจัดทำข้อมูลเชิงลับแล้วส่งต่อไปให้ครูแนะแนวหรือผู้บริหารสถานศึกษาดำเนินการต่อไป แต่อย่างไรก็ตามในส่วนของคุณชนก็จะช่วยสอดส่องดูแลอีกทางหนึ่ง” ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการดำเนินงานของโรงเรียน

ผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์ทุกท่าน มีความคิดเห็นตรงกันว่า การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนวัดโคกนอน สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร เป็นการบริหารจัดการแบบทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม มีโครงสร้างการบริหารงานที่ชัดเจน มีการดำเนินงานตามกระบวนการสอดคล้องกับคู่มือการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนวัดโคกนอน นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลือในทุกเรื่อง โดยเฉพาะในเรื่องที่มีความขาดแคลนกำลังทรัพย์ ความต้องการด้านการเรียนรู้ ความต้องการการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และการส่งเสริม พัฒนา นักเรียนให้มีผลงาน และได้รับรางวัลต่างๆอย่างมากมาย สามารถตรวจสอบได้จากเกียรติบัตรและถ้วยรางวัลที่ได้รับซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความภาคภูมิใจและสร้างชื่อเสียงให้แก่โรงเรียนและชุมชนตลอดมา

ตารางที่ ๔.๑ สรุปวิเคราะห์ข้อมูลแบบย่อ

หัวข้อ	จุดเด่น	จุดที่ควรพัฒนา
<p>ด้านการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน</p>	<p>๑. โรงเรียนมีโครงสร้างการบริหารจัดการระบบครบถ้วนชัดเจน</p> <p>๒. นักเรียนทุกคนได้รับการดูแลช่วยเหลือจากครูอย่างทั่วถึงโดยเฉพาะเรื่องความต้องการด้านกำลังทรัพย์ ด้านการเรียนรู้ ด้านการส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม</p> <p>๓. ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานเข้ามามีส่วนร่วมอย่างชัดเจน</p>	<p>การประชาสัมพันธ์ให้ทราบในกรณีที่ต้องการความช่วยเหลือด้านกำลังทรัพย์ และภูมิปัญญาท้องถิ่น</p>
<p>ด้านแนวทางการส่งเสริมการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน</p> <p>๑. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล</p>	<p>ครูทราบข้อมูลด้านความสามารถ ด้านการเรียน ด้านสุขภาพร่างกาย จิตใจ อารมณ์ พฤติกรรม ด้านครอบครัว ด้านเศรษฐกิจ ด้านความปลอดภัยและด้านอื่นๆ</p>	<p>ควรเยี่ยมบ้านให้ครบทุกบ้าน เพื่อได้ทราบข้อมูลที่แท้จริง</p>
<p>๒. ด้านการคัดกรองนักเรียน</p>	<p>ครูเข้าถึงปัญหาได้อย่างรวดเร็ว และมีวิธีการดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้ถูกต้องตรงกับปัญหาของนักเรียน ครูที่ปรึกษาเอาใจใส่กับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหาเป็นลำดับแรก</p>	<p>ครูที่ปรึกษาต้องเก็บผลการคัดกรองไว้เป็นความลับและแจ้งให้ผู้ปกครองทราบโดยควรระมัดระวังเรื่องการสื่อสารซึ่งอาจเป็นผลเสียแก่นักเรียนในภายหลังได้</p>

สรุปวิเคราะห์ข้อมูลแบบย่อ (ต่อ)

หัวข้อ	จุดเด่น	จุดที่ควรพัฒนา
๓.ด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน	มีกิจกรรมและโครงการที่เป็น การสนับสนุนให้นักเรียนมี คุณภาพมากขึ้น ได้พัฒนาเต็ม ศักยภาพ มีความภาคภูมิใจใน ตนเองในด้านต่างๆ ส่งเสริมให้ นักเรียน มี คุณ ภาพ ตาม มาตรฐานที่โรงเรียนคาดหวัง	ควรจัดกิจกรรมและโครงการที่ หลากหลายให้เหมาะกับวัยของ นักเรียนและอาจปรับเปลี่ยนไป เพื่อไม่ให้เกิดความจำเจ
๔.ด้านการป้องกันและ ช่วยเหลือนักเรียน	ครูเอาใจใส่นักเรียนทุกคน ไม่ ปล่อยปละละเลยโดยมีการให้ การปรึกษาเบื้องต้น ตลอดจนมี การจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและ ช่วยเหลือ นักเรียน อย่าง สม่ำเสมอ	ครูควรปฏิบัติกับนักเรียนทุก คนอย่างเท่าเทียมกันเพื่อ ป้องกันมิให้เกิดปัญหาใหญ่จน กลายเป็นปัญหาของสังคม
๕.ด้านการส่งต่อนักเรียน	เมื่อพบนักเรียนที่มีพฤติกรรม เบี่ยงเบนครูที่ปรึกษาจะมี หนังสือแจ้งผู้ปกครองและส่ง ต่อครูฝ่ายปกครอง ครูแนะแนว ต่อไปเพื่อช่วยป้องกันมิให้ ปัญหาลุกลามเกินแก้ไขซึ่งไม่ พบการส่งต่อนักเรียนภายนอก	พฤติกรรมเบี่ยงเบนต่างๆของ นักเรียนควรเป็นความลับ

บทที่ ๕

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มุ่งศึกษาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวัดโคกนอน สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๕ โดยมีผู้ศึกษา ๒ ด้าน คือด้านการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและด้านแนวทางการส่งเสริมการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนซึ่งประกอบด้วยทั้งหมด ๕ ด้านคือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน ด้านการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน และด้านการส่งต่อนักเรียน จากการศึกษาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนวัดโคกนอน สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ได้แก่ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอนจำนวน ๒ คน คณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกนอน จำนวน ๖ คน ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.๑ – ม.๓ ชั้นละ ๒ คน) จำนวน ๖ คน ครูที่ปรึกษา(ม.๑ – ม.๓ ชั้นละ ๒ คน) โรงเรียนวัดโคกนอนจำนวน ๖ คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น(ม.๑ – ม.๓ ชั้นละ ๒ คน) จำนวน ๖ คน รวม ๒๖ คน

หลังจากได้ข้อมูลแล้ว ได้นำมาสรุปร่วมกันเกี่ยวกับการบริหารจัดการในแต่ละด้านของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนวัดโคกนอน สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร เพื่อกำหนดแนวทางการส่งเสริมการบริหารจัดการ ประเมินผล และพัฒนาในโอกาสต่อไป

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

๕.๑.๑ การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีดังนี้

โรงเรียนมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ครบถ้วน มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม จากคณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองนักเรียน ชุมชน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมมือกันดำเนินงาน ทำให้นักเรียนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ ผู้รับผิดชอบงาน กิจกรรม โครงการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ และคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการรายงานผลการบริหารจัดการที่ชัดเจน สามารถตรวจสอบได้

๕.๑.๒ แนวทางการส่งเสริมการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีดังนี้

๑. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โรงเรียนวัดโคกอนได้ดำเนินการหลายรูปแบบ โดยครูที่ปรึกษา ผู้ปกครองนักเรียน เพื่อนนักเรียนด้วยกัน และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียนในแต่ละรายบุคคล มีการใช้เครื่องมือในการดำเนินงาน ในแต่ละรูปแบบตามคู่มือการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนวัดโคกอน จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า เครื่องมือในการดำเนินกิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลของโรงเรียนวัดโคกอน สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร เป็นเครื่องมือที่มีคุณภาพ สามารถใช้เป็นข้อมูลในการคัดกรองนักเรียนได้เป็นอย่างดี การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลทางโรงเรียนวัดโคกอนได้ให้ความสำคัญกับกิจกรรมนี้มากเนื่องจากจะต้องนำไปสู่กระบวนการขั้นตอนต่อไป ซึ่งครูที่ปรึกษาจะต้องเป็นหลักในการดำเนินงาน กิจกรรมที่เด่นและเป็นที่พึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนคือ กิจกรรมการเยี่ยมบ้าน ซึ่งผู้ปกครองนักเรียนมีความต้องการให้ครูที่ปรึกษาออกเยี่ยมบ้านนักเรียนให้ทั่วถึงทุกบ้านครบร้อยละ ๑๐๐ สอดคล้องกับการให้คำสัมภาษณ์ของนายสมัคร อินทร์แสง กรรมการสถานศึกษา ได้ให้คำสัมภาษณ์ว่า “ควรเยี่ยมบ้านให้ทั่วถึงทุกคน เพราะเป็นการรู้จักตัวตนที่แท้จริงของนักเรียนและครอบครัว”

๒. ด้านการคัดกรองนักเรียน โรงเรียนได้ดำเนินการคัดกรองนักเรียนด้วยวิธีการหลายรูปแบบ ตามคู่มือการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนวัดโคกอน จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าด้านการคัดกรองนักเรียน ดำเนินการ โดยครูที่ปรึกษา ผู้ปกครองนักเรียน เพื่อนนักเรียนด้วยกัน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง มีการใช้เครื่องมือในการคัดกรองที่มีคุณภาพและมีความครอบคลุมในข้อมูลด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียน สามารถคัดกรองนักเรียนได้ตรงตามข้อมูลของนักเรียนแต่ละคน เพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบถูกต้องตามสภาพความเป็นจริง ความรู้ ความสามารถ ความทุ่มเท เสียสละ มุ่งมั่นปฏิบัติหน้าที่ ด้วยความรัก ความเมตตา และความเอื้ออาทรของครูที่ปรึกษา การประสานสัมพันธ์กับผู้ปกครอง ความร่วมมือของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ขวัญกำลังใจ ความชัดเจนของนโยบายฝ่ายบริหาร เป็นสิ่งที่ขับเคลื่อน ทำให้การดำเนินการพัฒนาการบริหารจัดการระบบบรรลุผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

ส่วนการดำเนินงานคัดกรองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านต่างๆ หรือที่เรียกว่าเด็กพิเศษ ในปีที่ผ่านมาโรงเรียนได้ดำเนินการตามคู่มือการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เกี่ยวกับเด็กพิเศษ เรียนร่วม ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ โดยใช้โครงสร้าง “SEAT” และมีการจัดทำแผนการเรียนรู้เป็น

รายบุคคล (IEP) เมื่อทำการคัดกรองนักเรียนเป็นที่เรียบร้อยแล้ว มีการบันทึกข้อมูลไว้เป็นหลักฐาน โดยครูที่ปรึกษา แต่ในปีการศึกษา ๒๕๕๕ ไม่พบรายงานเรื่องเด็กพิเศษ

๓. ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน โรงเรียนได้ดำเนินการโดยการจัดให้มีกิจกรรมโครงการต่างๆมากมาย โดยมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน บุคลากรที่รับผิดชอบ เป็นลายลักษณ์อักษรอย่างชัดเจน ในการดำเนินกิจกรรม หรือโครงการ ส่วนใหญ่ทางโรงเรียนจะจัดให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมโครงการทั้ง ๓ กลุ่มคือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา กิจกรรม โครงการ ที่เป็นที่พึงพอใจของผู้ปกครองและชุมชน ได้แก่

๓.๑ กิจกรรมนำนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมกับวัดโคนอนในวันพระ ขึ้น ๑๕ ค่ำ และแรม ๑๕ ค่ำ ทำให้นักเรียนได้รู้จักไตรสิกขา บุญกิริยาวัตถุ ๑๐ และปฏิบัติตนตามหลักไตรสิกขา บุญกิริยาวัตถุ ๑๐ และใช้หลักธรรมคำสอนทางพุทธศาสนา เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตประจำวัน

๓.๒ กิจกรรมแห่เทียนเข้าพรรษา ทำให้นักเรียนได้แสดงออกทางความสามารถ ผู้ปกครองมีความชื่นชมในความสามารถของนักเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมกับนักเรียนอย่างมีความสุข สนุกสนานเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน ชื่นชอบในวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีที่ดีงามของไทย ทำให้คนไทยมีความรักและสามัคคีกัน

๓.๓ กิจกรรมวันแม่แห่งชาติ ทำให้นักเรียนได้รู้พระราชประวัติ พระราชกรณียกิจของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถและแสดงความกตัญญูทวดที่ต่อผู้ให้กำเนิด

๓.๔ โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตนักเรียนโรงเรียนวัดโคนอน ซึ่งเป็นโครงการที่บรรเทาความเดือดร้อนให้กับผู้ปกครองได้อีก ระดับหนึ่ง ซึ่งครูที่ปรึกษา ได้ร่วมกันดำเนินการมาตั้งแต่ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และพบว่านักเรียนบางคนมีความเดือดร้อนมาก บ้างก็มีสภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ไม่ดี สอดคล้องกับ ทิด ได้ศึกษาการพบนักเรียนเพื่อรู้จักความต้องการทางด้านอารมณ์ และสังคมของนักเรียนกับความเข้าใจในการให้คำปรึกษาในชั้นเรียนพบว่าลักษณะพิเศษของเด็กมีลักษณะเหมือนกันคือ ครอบครัวหย่าร้าง คิดสารเสพคิด เด็กมีความรุนแรง ถูกทารุณทางเพศ ถูกทอดทิ้ง พิกุล สุขภาพไม่ดีต้องใช้ยาบำบัด สิ่งเหล่านี้เป็นแรงกระตุ้นอย่างมากและมีผลกระทบต่อชีวิตเด็กจึงจำเป็นต้องเอาใจใส่ต่อปัญหา และความต้องการของนักเรียนในเรื่องต่างๆ นอกเหนือจากการเรียนการสอนตามปกติ การศึกษาดังกล่าวพบครูใช้วิธีการให้คำปรึกษาที่หลากหลายวิธีในชั้นเรียน วิธีที่ใช้มากที่สุด คือด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อเป็นมาตรการป้องกันรักษาฟื้นฟูได้อีกด้วย

๑.๕ โครงการส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษตามแนวอัจฉริยะ เป็นโครงการที่ โรงเรียนได้ดำเนินการส่งเสริมนักเรียนที่มีความรู้ ความสามารถพิเศษ ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ ให้ได้รับความรู้ และทักษะเพิ่มเติม มีความพร้อมในการเข้ารับการประกวดหรือการแข่งขัน ในระดับต่างๆ และสามารถแสดงออกมาให้ผู้ปกครองและชุมชนได้ประจักษ์แก่สายตา รางวัลที่นักเรียนได้รับมาทำให้คณะครู นักเรียน ผู้ปกครองนักเรียนเกิดความภาคภูมิใจ และสร้างชื่อเสียงให้โรงเรียน

๔. ด้านการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน

โรงเรียนได้ดำเนินการกับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มที่มีปัญหา โดยสร้างความตระหนักให้ครูที่ปรึกษาได้เอาใจใส่เป็นพิเศษกับนักเรียนกลุ่มดังกล่าว ซึ่งการดำเนินงานของโรงเรียนพบว่า

๔.๑ ครูปรึกษาได้ให้คำปรึกษาเบื้องต้นเกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติตน ในเรื่องของการเรียน เรื่องหน้าที่ ความรับผิดชอบ และการดำเนินชีวิตอยู่ในครอบครัวและสังคม

๔.๒ ครูที่ปรึกษามีการประสานงานกับผู้ปกครอง และหน่วยงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อเป็นการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน และหน่วยงานต่างๆ ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม เช่น กิจกรรมในห้องเรียน กิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรมซ่อมเสริม กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และการเข้าร่วมชุมนุมต่างๆ ตามความถนัดและความสนใจ โดยมีการดำเนินกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด รณรงค์เสริมสร้างประชาธิปไตย การเชิญบุคคลในชุมชนมาร่วมเป็นเกียรติในโอกาสพิเศษต่างๆ เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันมากขึ้น

๔.๓ โรงเรียนจัดให้มีกิจกรรมเข้าค่ายนอกสถานที่ เป็นการนำนักเรียนกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา ไปเข้าค่ายกิจกรรมต่างๆนอกสถานที่ ร่วมกับนักเรียนในโรงเรียนต่างๆ ในบริเวณใกล้เคียง ซึ่งการดำเนินงานของโรงเรียนพบว่า โรงเรียนทำหนังสือขออนุญาตผู้ปกครองทุกครั้งที่มีการนำนักเรียนออกนอกสถานที่ และออกคำสั่งแต่งตั้งคณะครูให้เป็นคณะกรรมการควบคุมดูแลการเข้าค่ายของนักเรียนทุกครั้ง และเมื่อกลับมาแล้วจะต้องมีการรายงานผลการดำเนินงานทุกครั้งสอดคล้องกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการนำนักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ พ.ศ.๒๕๔๘ ซึ่งกิจกรรมเข้าค่ายนอกสถานที่สามารถป้องกันนักเรียนกลุ่มปกติไม่ให้ตกไปอยู่ในกลุ่มเสี่ยงได้

๕. ด้านการส่งต่อนักเรียน

เป็นกระบวนการที่ครูที่ปรึกษาไม่สามารถป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนที่มีปัญหาได้ ก็จะส่งต่อไปยังครูแนะแนวหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ที่ให้ความช่วยเหลือหรือแก้ปัญหาได้

หรือส่งต่อไปให้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งการส่งต่อนั้นแบ่งออกเป็น ๒ ลักษณะ ดังนี้

๕.๑ การส่งต่อภายใน โดยครูที่ปรึกษาส่งต่อไปยังครูแนะแนว หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ที่ให้ความช่วยเหลือได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพปัญหา และความต้องการของนักเรียน

๕.๒ การส่งต่อภายนอก เป็นการส่งต่อนักเรียนไปให้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง หรือองค์กรที่เกี่ยวข้องได้ช่วยเหลือพัฒนานักเรียนกรณีที่เกิดความสามารถของโรงเรียน โดยครูแนะแนวหรือผู้เกี่ยวข้องเป็นผู้ดำเนินการส่งต่อ และมีการติดต่อรับทราบผลการช่วยเหลือเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าครูที่ปรึกษามีความรู้ และมีความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องการส่งต่อและยังพบว่าโรงเรียนวัดโคกอน ได้ดำเนินการเฉพาะการส่งต่อภายในเท่านั้น ยังไม่มีนักเรียนคนใดหรือกลุ่มใด ที่มีปัญหาหรือมีแนวอัจฉริยะมาก ที่จะต้องส่งต่อภายนอก ซึ่งการส่งต่อภายในที่โรงเรียนวัดโคกอน ได้ดำเนินการนั้น ได้ดำเนินการกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน เช่น การเล่นเกม ตามร้านเกมกลางคืน และมีการเล่นพนัน ขับขี่ยานพาหนะส่งเสียงรบกวนผู้อื่น มาโรงเรียนสาย ขโมยเงิน และขโมยของเพื่อน ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการด้วยวิธีการต่างๆแล้วแต่ไม่ประสบผลสำเร็จ ก็จะส่งต่อไปยังครูแนะแนวหรือผู้บริหารสถานศึกษาดำเนินการต่อไป โดยมีการจัดทำข้อมูลเชิงลับ

๕.๒ อภิปรายผล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนวัดโคกอน สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียน คณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนวัดโคกอน ผู้ปกครองนักเรียน ครูที่ปรึกษาและนักเรียน มาพิจารณากับแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากการทบทวนวรรณกรรม มีประเด็นสำคัญที่จะนำมาอภิปราย ด้านการบริหารจัดการและแนวทางการส่งเสริมการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนวัดโคกอน ดังนี้

๑. ด้านการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

โรงเรียนมีโครงสร้างการบริหารจัดการที่สอดคล้องกับแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานการศึกษา และสอดคล้องกับคู่มือการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนวัดโคกอน โดยมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานแบบมีส่วนร่วมอย่างชัดเจน คือ คณะกรรมการฝ่ายอำนวยการ (ทีมนำ) ประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา ครูแนะแนว กรรมการสถานศึกษา และผู้นำชุมชน มีหน้าที่ให้คำปรึกษา หรือ ช่วยเหลือ แนะนำ

เพื่อให้การดำเนินงานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี คณะกรรมการฝ่ายดำเนินงาน (ทีมทำ) ประกอบด้วย ครูแนะแนวและครูที่ปรึกษา มีหน้าที่ดำเนินงานตามกระบวนการที่โรงเรียนกำหนด คณะกรรมการฝ่ายประสานงาน (ทีมประสาน) ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา ครูแนะแนว กรรมการเครือข่ายผู้ปกครองนักเรียน และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง มีหน้าที่ให้การสนับสนุน ส่งเสริม และป้องกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มีการกระจายงานเหมาะสมและจัดสรรบุคคลตามความถนัดและศักยภาพทำให้งานมีประสิทธิภาพ ซึ่งคณะกรรมการทุกฝ่ายที่ได้รับการแต่งตั้งนี้ ได้ดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ที่มีความสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับ นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์ ให้ความหมายว่าการบริหารการศึกษา หมายถึง กิจกรรมต่างๆที่บุคคลหลายคนร่วมกันดำเนินการ เพื่อพัฒนาสมาชิกของสังคมในทุกๆด้าน นับแต่บุคลิกภาพ ความรู้ ความสามารถ เจตคติ พฤติกรรม คุณธรรม เพื่อให้ มีค่านิยมตรงกันกับความต้องการ และสอดคล้องกับ กรมสุขภาพจิต ได้กล่าวถึงการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ว่าเป็นกระบวนการดำเนินงานอย่างมีขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน โดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินการ และมีการประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูที่เกี่ยวข้อง หรือบุคคลภายนอก รวมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากโรงเรียน อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชินวงศ์ ดินาน กล่าวว่าการศึกษาในครั้งนี้ผู้ศึกษาได้องค์ความรู้ คือ การดำเนินงานในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หากโรงเรียนมีการดำเนินการอย่างจริงจังและเป็นระบบ จะทำให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียน สามารถจัดปัญหาอุปสรรคต่อการเรียนรู้ ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ รวมทั้งเป็นข้อมูลในการวางแผนดำเนินงาน โครงการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในปีต่อไป

๒. ด้านแนวทางการส่งเสริมการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

โรงเรียนวัด โคนอนมีการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามกระบวนการ ครบ ๕ ขั้นตอน ดังนี้

๒.๑ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า เครื่องมือและวิธีการที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ของโรงเรียนวัด โคนอนเป็นเครื่องมือที่มีคุณภาพ และใช้วิธีการตามคู่มือการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนวัด โคนอนพ.ศ. ๒๕๕๔ โดยได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองนักเรียน นักเรียน ผู้บริหารสถานศึกษา และเพื่อนของนักเรียนเอง ข้อมูลที่ได้จากการคัดกรองนักเรียนเป็นข้อมูลที่ตรงกับความเป็นจริง ซึ่งครูที่ปรึกษาได้ให้ความสำคัญกับกิจกรรมนี้มาก เนื่องจากจะต้องนำข้อมูลไปใช้ในการดำเนินงานสู่กระบวนการขั้นต่อไป ซึ่งครูที่ปรึกษาจะต้องเป็นหลักในการดำเนินงาน สอดคล้องกับ บุญหนา ศรีลาดเลา ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแล

ช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนแดนคงพิทยาคม กิ่งอำเภอแดนคง จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า ครูที่ปรึกษานักเรียนเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนส่งผลให้สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนเป็นไปด้วยดี และระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนส่งผลให้นักเรียนได้รับการส่งเสริมให้แสดงออกตามสภาพ ฝ่ายบริหารควรมีการกระจายงานให้เหมาะสมและจัดสรรบุคคลตามความถนัดและศักยภาพจะทำให้งานมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับกรมสุขภาพจิต ได้ระบุถึงความสำคัญและความเป็นมาของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนว่าเป็นไปเพื่อพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวัง โดยผ่านกระบวนการทางการศึกษานั้น นอกจากจะดำเนินการด้วยการส่งเสริม สนับสนุนนักเรียนแล้ว การป้องกันและช่วยเหลือแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งของการพัฒนา ดังนั้นจึงจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือในการพัฒนาจากทุกฝ่ายทุกคน โดยเฉพาะครูทุกท่าน ในโรงเรียน ซึ่งเป็นที่ปรึกษาจะเป็นหลักสำคัญในการดำเนินการต่าง ๆ ตามระบบเพื่อช่วยเหลือนักเรียนในความดูแลของตนเองด้วยความรัก และเมตตาที่มีต่อศิษย์ ทั้งนี้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพและมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ บังอร บัวช่วย ผลการศึกษาปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะของการดำเนินงาน ด้านบุคลากร ปัญหาอุปสรรค คือ ครูมีความรู้ ความเข้าใจในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนน้อย และข้อเสนอแนะ คือ อบรมให้ครูทุกคนมีความรู้และเข้าใจระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง ๕ องค์ประกอบ คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมพัฒนานักเรียน การป้องกันและแก้ปัญหา และการส่งต่อนักเรียน

๒.๒ ด้านการคัดกรองนักเรียน โรงเรียนได้ดำเนินการคัดกรองนักเรียนด้วยวิธีการหลายรูปแบบตามคู่มือการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนวัดโคกอน พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยครูที่ปรึกษา ผู้ปกครองนักเรียน เพื่อนนักเรียนด้วยกัน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องมีการใช้เครื่องมือในการคัดกรองที่มีคุณภาพและมีความครอบคลุมในข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียนสามารถคัดกรองนักเรียนได้ตรงตามข้อมูลของแต่ละคน และนำข้อมูลมาจัดกลุ่มนักเรียนออกเป็น ๓ กลุ่มคือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มที่มีปัญหาสอดคล้องกับ บันลือ ยุบลมาตย์ ได้ทำการศึกษาการพัฒนาการดำเนินงานในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคลของโรงเรียนอนุกลนารี อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า ปัจจัยที่เกื้อกูลในการพัฒนาการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ คือ การสร้างและการใช้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพเพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบถูกต้องตามสภาพความเป็นจริง ความรู้ ความสามารถ ความทุ่มเท เสียสละ มุ่งมั่น ปฏิบัติหน้าที่ ด้วยความรัก ความเมตตา และความเอื้ออาทรของครูที่ปรึกษา สอดคล้องกับงานวิจัย

ของ ทองสุข ทับเจริญ สำหรับการศึกษาค้นคว้าแก้ปัญหาพบว่า การเยี่ยมบ้าน การสัมภาษณ์ การประสานสัมพันธ์ผู้ปกครองและการจัดกิจกรรมแก้ปัญหาต่าง ๆ เป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ครูที่ปรึกษาเห็นปัญหาที่แท้จริงของนักเรียนและสามารถใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแก้ปัญหาได้สำเร็จร้อยละ ๕๐

๒.๓ ด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน โรงเรียนได้ดำเนินการโดยจัดให้มีกิจกรรมโครงการต่าง ๆ มากมาย ในการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนให้เป็นคนเก่ง คนดี มีความสุข และได้แสดงออกตามความรู้ ความสามารถ และตามแววจนริยะของตนเอง โดยได้รับความร่วมมือด้วยดีจากคณะครู ผู้บริหาร ผู้ปกครอง และชุมชน มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานเจ้าหน้าที่รับผิดชอบ เป็นลายลักษณ์อักษรอย่างชัดเจน กิจกรรมและโครงการที่เด่นเป็นที่พึงพอใจของผู้ปกครองและชุมชนได้แก่ กิจกรรมนำนักเรียนทำบุญตักบาตรและสวดมนต์สรรเสริญพระรัตนตรัยทำนองสรภัญญะในวันพระขึ้น ๑๕ ค่ำและแรม ๑๕ ค่ำ กิจกรรมแห่เทียนเข้าพรรษา กิจกรรมวันแม่แห่งชาติ โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตนักเรียน โครงการส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ กิจกรรม โครงการเหล่านี้ทำให้นักเรียนได้แสดงออกตามความสามารถ ผู้ปกครองมีความชื่นชมความสามารถของนักเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนผู้ปกครอง และชุมชนมีความชื่นชอบในวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีที่งดงามของไทย มีความรักและสามัคคีกัน สอดคล้องกับพินิจดา วีระชาติ ที่กล่าวว่า เพื่อฟื้นฟูและรักษาวัฒนธรรมของชุมชน ในชุมชนที่มีวัฒนธรรมประจำอยู่มากมาย ทั้งที่เป็นขนบธรรมเนียม ประเพณีและศาสนา วัฒนธรรมเหล่านี้เป็นเครื่องมือสร้างสรรค์ความดีของชุมชน เป็นเครื่องยึดเหนี่ยว เป็นศูนย์รวมจิตใจและเป็นสัญลักษณ์ของชุมชน ชุมชนจะรักษาและหวงแหนอย่างยิ่ง

๒.๔ ด้านการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนได้ดำเนินการกับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มที่มีปัญหา โดยการจัดกิจกรรมหลายรูปแบบ เช่น การจัดกิจกรรมเข้าค่ายฝึกทักษะต่างๆร่วมกับนักเรียนกลุ่มปกติทั้งภายในโรงเรียน และภายนอกโรงเรียน โดยได้รับความร่วมมือด้วยดีจากครูที่ปรึกษา ซึ่งให้ความเอาใจใส่เป็นพิเศษมีการประสานงานกับผู้ปกครอง หน่วยงานและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานเป็นการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนและหน่วยงานต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมของโรงเรียน สอดคล้องกับลิขิต การระกาศดี ที่กล่าวว่าโรงเรียนต้องให้ความสำคัญเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนและหน่วยงานอื่น ๆ สอดคล้องกับกรมสุขภาพจิต ได้แนะนำการดำเนินกิจกรรมสำหรับใช้ในการประชุมผู้ปกครองในชั้นเรียนเช่นกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ กิจกรรมปรึกษาหารือ และกิจกรรมเข้าใจลูกวัยรุ่น เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในการดูแลบุตรหลานของตนเอง

๒.๕ ด้านการส่งต่อนักเรียน เป็นกระบวนการที่ครูที่ปรึกษาไม่สามารถป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียนที่มีปัญหาได้ เช่น นักเรียนที่ขาดเรียนเป็นประจำหรือไม่ยอมมาโรงเรียน นักเรียนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน และนักเรียนที่ติดการเล่นเกม โรงเรียนวัดโคกนอนได้ ดำเนินการเฉพาะการส่งต่อภายในเท่านั้น ยังไม่มีนักเรียนคนใดหรือกลุ่มใด ที่มีปัญหามากจน ต้องส่งต่อภายนอก ซึ่งการส่งต่อภายในที่โรงเรียนวัดโคกนอนได้ดำเนินการนั้น ดำเนินการกับ นักเรียนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน เช่น การเล่นเกม ตามร้านเกมกลางคืน และมีการพนันเกม มา โรงเรียนสายขโมยเงิน และขโมยของเพื่อน ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการด้วยวิธีการต่างๆแล้วแต่ ไม่ประสบผลสำเร็จ ก็จะส่งต่อไปยังครูแนะแนวหรือผู้บริหารสถานศึกษาดำเนินการต่อไป โดย มีการจัดทำข้อมูลเชิงลับ

๕.๓ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอแนวทางเพื่อพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนวัดโคกนอน สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ดังนี้

๑. ด้านการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

๑.๑ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนต้องได้รับความร่วมมือจากโรงเรียนและ ผู้ปกครองและต้องร่วมมือกันอย่างจริงจัง โดยผู้บริหารอาจมีการศึกษาสภาพความรู้ ความสามารถ และความพร้อมของบุคคลในชุมชน เพื่อขอความร่วมมือเป็นคณะกรรมการดำเนินงานและแจ้งให้ บุคคลนั้นได้รับทราบด้วย และควรมีการประชาสัมพันธ์และเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เข้ามามีส่วนร่วมในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

๑.๒ ผู้บริหารควรมีการวางแผนการปฏิบัติงานและอำนวยความสะดวกในการ ปฏิบัติงานให้แก่ครู นอกจากนี้ควรจัดหางบประมาณในการเยี่ยมบ้านนักเรียนให้แก่ครูที่ปรึกษา และติดตามผลการปฏิบัติงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอเพื่อเป็นการ สร้างขวัญและกำลังใจให้กับครูซึ่งจะทำให้การปฏิบัติงานเกิดความสำเร็จ

๒. ด้านแนวทางการส่งเสริมการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

๒.๑ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นควรมีความ ตระหนัก หรือเอาใจใส่พิเศษกับนักเรียนเป็นรายบุคคลอยู่ตลอดเวลา โดยอาศัยวิธีการต่างๆ และ มี การติดต่อประสานงานกับผู้ปกครองนักเรียนอยู่ตลอดเวลา มีการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียน เป็นรายบุคคลอย่างครบถ้วนและเป็นปัจจุบัน การประชุมชั้นเรียนควรมีการแยกชาย – หญิง บ้างใน บางกรณี

๒.๒ ด้านการคัดกรองนักเรียน เป็นวิธีการและกระบวนการที่ครูประจำชั้นหรือ ครูที่ปรึกษาจะต้องดำเนินการโดยใช้ข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลที่เป็นปัจจุบันมาดำเนินการ ครูที่

ปรึกษาต้องเก็บผลการคัดกรองนักเรียนเป็นความลับและจำเป็นต้องประชุมครูเพื่อพิจารณาเกณฑ์คัดกรองและจัดกลุ่มนักเรียนร่วมกัน

๒.๓ ด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน ควรได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่าย โดยเฉพาะครูทุกคนใน โรงเรียนตลอดจนผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่ให้การสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงาน ควรมีการให้ความรู้ด้านภาวะเสี่ยงต่อการถูกทารุณกรรม

๒.๔ ด้านการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้น ควรติดต่อหรือประสานงานกับผู้ปกครองในเบื้องต้น เพื่อทำความเข้าใจตรงกันกับปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวนักเรียนและร่วมกันดำเนินการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขต่อไป ตลอดจนมีการให้ความรู้ด้านความปลอดภัยต่างๆเพื่อเป็นการเฝ้าระวังในเบื้องต้น

๒.๕ ด้านการส่งต่อนักเรียน ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นควรมีการศึกษาเพื่อรับทราบข้อมูลที่แท้จริงของนักเรียน มาดำเนินการแก้ไขปัญหาและส่งต่อกับบุคคลที่เกี่ยวข้องต่อไป

๕.๔ ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

๑. ควรศึกษาวิจัยความสัมพันธ์ชุมชนกับการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนวัดโคกนอน เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารจัดการต่อไป

๒. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรมและก่านิยมอันพึงประสงค์ เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนวัดโคกนอนต่อไป

๓. ควรศึกษาวิจัยเจตคติของผู้ปกครองที่มีต่อการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงและพัฒนาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

๑. ภาษาไทย

ข้อมูลทฤษฎีภูมิ

(๑) หนังสือ :

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ. การศึกษาเป็นรายกรณี. กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัด
พินนี้พับบลิชชิง, ๒๕๒๗.

กรมสามัญศึกษา. **คู่มือครูแนะแนว**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, ๒๕๔๑.

_____. ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา.

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา กรมศาสนา, ๒๕๔๔.

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. **คู่มือครูที่ปรึกษาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน**.

กรุงเทพมหานคร : ศูนย์สุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต, ๒๕๔๔.

_____. **คู่มือครูที่ปรึกษาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน**. กรุงเทพมหานคร :

ยูเร็นส์อิมเมจกรุ๊ป, ๒๕๕๒.

_____. **คู่มือการสอนทักษะชีวิต**. กรุงเทพมหานคร : กรมสุขภาพจิต, ๒๕๔๔.

_____. **คู่มือบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับมัธยมศึกษา สำหรับผู้บริหาร**

โรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์สุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต, ๒๕๕๔.

กระทรวงศึกษาธิการ. **คู่มือการบริหารจัดการแนะแนว**, กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การรับส่ง

สินค้าและพัสดุภัณฑ์, ๒๕๔๕.

_____. **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๔ (ฉบับปรับปรุง**

ครั้งที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๔๕). กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, ๒๕๔๖.

เจริญผล สุวรรณโชติ. **ทฤษฎีการบริหาร**. กรุงเทพมหานคร : ทิชซิ่งเอ็ด, ๒๕๔๔.

ชูศรี วงศ์รัตน์. **เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ ๘. กรุงเทพมหานคร :

เทพเนรมิตการพิมพ์, ๒๕๔๔.

นพพงษ์ บุญจิตราดุล. **หลักการบริหารสถานศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อเนกศิลป์ปะการ

พิมพ์, ๒๕๓๔.

บุหงา วชิระศักดิ์มงคล. **เทคนิคการให้คำปรึกษา**. พิษณุโลก: คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยนเรศวร, ๒๕๔๔.

บุญชม ศรีสะอาด. **การวิจัยเบื้องต้น**. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, ๒๕๔๕.

- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพมหานคร : สหมิตรออฟเซต, ๒๕๓๕ .
- ผกา บุญเรือง. การแนะแนวเบื้องต้น. ชลบุรี : ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๒๘.
- พนิจดา วีระชาติ. การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน. กรุงเทพมหานคร :
สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, ๒๕๔๒.
- มาลีนี จุโทปะมา. “การศึกษาเป็นรายกรณี” ใน รวบรวมบทความสารพันน้ำรู้สำหรับ
ครูแนะแนว. บุรีรัมย์: วิทยาลัยครูบุรีรัมย์, ๒๕๓๓.
- วิณี ชิดเชิดวงศ์. เอกสารการสอนวิชากรณีศึกษา. ชลบุรี : ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, ม.ป.ป.
- วิทยากร เชียงกูร. อธิบายศัพท์การบริหารจัดการสมัยใหม่. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์เดือนตุลา, ๒๕๔๓.
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. การบริหารจัดการและการบริหารการพัฒนาขององค์กรตามรัฐธรรมนูญและ
หน่วยงานของรัฐ. กรุงเทพมหานคร : นิติธรรม, ๒๕๔๘.
- วิโรจน์ สารรัตนะ. การบริหาร หลักการ ทฤษฎี และประเด็นทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์ทิพย์วิสุทธิ์, ๒๕๔๒.
- ศิริพงษ์ เสาภาชน. หลักการบริหารการศึกษา : ทฤษฎีและการปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร :
บุ๊คพอยท์, ๒๕๔๗.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคนอื่น ๆ. ศัพท์การบริหารธุรกิจ. กรุงเทพมหานคร : ธรรมสาร, ๒๕๔๗.
- สมาน รังสิโยภุชณ์ และ สุธี สุทธิสมบูรณ์. การบริหารราชการ. พิมพ์ครั้งที่ ๘. กรุงเทพมหานคร :
สวัสดิการสำนักงาน ก.พ., ๒๕๔๑.
- สมยศ นาวิการ. การบริหารคู่มือและแบบทดสอบ. พิมพ์ครั้งที่ ๕. กรุงเทพมหานคร : บรรณกิจ,
๒๕๔๔.
- สมศักดิ์ คงเที่ยง. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
รามคำแหง, ๒๕๔๕.
- สวัสดิ์ สุวรรณอักษร. การแนะแนวอาชีพ. กรุงเทพมหานคร: พิสิกส์เซ็นเตอร์, ๒๕๔๒.
- สุชา จันท์ธอม. วิทยุ. กรุงเทพมหานคร: อักษรบัณฑิต, ๒๕๔๔.
- สุมน อมรวิวัฒน์. บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร:
ฝ่ายวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๘.

สำนักงานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. แนวทางการดำเนินระบบการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์
การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด, ๒๕๔๕.

_____. เอกสารชุดประกันคุณภาพการศึกษา เล่มที่ ๑ แนวทางการประกันคุณภาพการศึกษา.
กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, ๒๕๕๐.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. คู่มือครูระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน.
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา กรมศาสนา, ๒๕๔๒.

สำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปการศึกษา. คู่มือครูระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนา
คุณภาพชีวิตและแก้วิกฤติสังคม เส้นทางสู่ครูมืออาชีพ. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, ๒๕๔๒.

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน). คู่มือการประเมิน
คุณภาพภายนอกรอบสาม(พ.ศ.๒๕๕๔ – ๒๕๕๘) ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานฉบับ
สถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๔. กรุงเทพมหานคร : แม่ทัพพอยท์, ๒๕๕๔.

สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร :
สำนักพิมพ์เอ็มพันธ์, ๒๕๔๖.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและการบริหารจัดการแนะแนว.
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, ๒๕๕๒.

_____. ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เอ็มพันธ์, ๒๕๔๖.

หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. การพัฒนาและการใช้แหล่ง
เรียนรู้ในโรงเรียนและท้องถิ่นเพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร : หน่วย
ศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ,
๒๕๕๐.

อนันต์ อนันตรังสี. หลักการแนะแนว. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์ทศการพิมพ์, ๒๕๑๔.

อินสอน บัวเขียว. สารสำคัญการบริหารงานชุมชน. กรุงเทพมหานคร : พีราบ, ๒๕๔๗.

(๒) วิทยานิพนธ์

กัลยา อินปาน. “สภาพและปัญหาการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน
มัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากระบี่”. วิทยานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยทักษิณ, ๒๕๔๘.

- จรัมพร สุวรรณวัฒน์. “สำรวจปัญหาของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวง
วิทยาเขต จังหวัดปทุมธานี”. **ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๔๑.
- จักรี โพธิ์สำนัก. “ปัญหาในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต ๒”. **งานนิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต**. คณะศึกษาศาสตร์ : มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๕๐.
- ชูพงศ์ สุวรรรัตน์. “การศึกษาจริยธรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขยาย
โอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาอำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี”.
งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย :
มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๔๖.
- เชาวลิต จินดารัตน์. “การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนใน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต ๒”. **งานนิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต**. คณะศึกษาศาสตร์ : มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๕๑.
- ดวงกมล วงศ์ศรีหัต. “การศึกษารายกรณีของนักเรียนที่มีปัญหาการปรับตัวในครอบครัว ระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนชุมชนวัดบางชัน อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี”.
ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, ๒๕๔๐.
- บุญมา นาคะระรงค์. “กระบวนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาทางสังคม
ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตพัฒนา
พื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก”. **วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย :
มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๔๕.
- บุญหนา ศรีลาดเลา. “การพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนแดน
ดงพิทยาคม กิ่งอำเภอแดนดง จังหวัดบุรีรัมย์”. **งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต**
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๔๖.
- บันลือ ยุบลมาตย์ . “การพัฒนาการดำเนินงานในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคล
โรงเรียนอนุคุณนารี อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์”. **รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ
การศึกษามหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ๒๕๔๗.

- บัวเครือ โปธิ์ชัย. “ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต ๒”. **วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๔๘.**
- พัชรภรณ์ เดชสุภา. “ปัญหาการดำเนินงานจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตอำเภอคลองหาด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต ๑. **วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๕๑.**
- มานพ บุญสมพงษ์. “ปัญหาและแนวทางแก้ไขการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่จังหวัดตราด”. **งานนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. คณะศึกษาศาสตร์ : มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๕๐.**
- ระวีวรรณ คำสม. “ผลของการฝึกพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมโดยใช้กลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีต่อการปฏิบัติตนกับเพื่อนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนวัดไร่จิงวิทยา จังหวัดนครปฐม”. **ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๔๑.**
- ราตรี เหล่าหะเกียรติ. “การศึกษาแบบการจัดกิจกรรมโฮมรูมในโรงเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มที่ ๓ สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร”. **ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๔๑.**
- ลลิตา ต้นดีวัฒน์. “กรณีศึกษา : พฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวิทยาราชภัฏรังสรรค์ อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา”. **วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๔๖.**
- ลิขิต การะภักดี. “การปฏิบัติงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระแก้ว”. **งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๔๖.**
- วรา งามเสงี่ยม. “ปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต ๒. **วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๕๒.**
- วิดา อินทร์จงจิตร. “สภาพและปัญหาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุราษฎร์ธานี”. **วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยทักษิณ, ๒๕๔๘.**

สมชาย เหลืองอ่อน. “ปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษา
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต ๒. งานนิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. คณะศึกษาศาสตร์ : มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๔๘.

อร่าม เสือเดช. “คู่มือการดำเนินงานตามกระบวนการในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
โรงเรียนวัดช้างเผือก”. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๔๕.

อุบลรัตน์ ฃวิวงษ์. “กรณีศึกษาผลของการให้คำปรึกษารอบครอบครัวต่อสัมพันธภาพภายใน
ครอบครัว ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวหย่าร้างโรงเรียนนิคม
วิทยา จังหวัดระยอง”.วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๔๒.

(๓) บทสัมภาษณ์ :

สัมภาษณ์ นางแววดี ไร่สูงเนิน, ผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนวัดโคกอน, ๕ สิงหาคม
๒๕๕๕.

สัมภาษณ์ นางสุรัตน์วดี ปานโพธิ์ทอง, รองผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนวัดโคกอน, ๓
สิงหาคม ๒๕๕๕.

สัมภาษณ์ นายสุศักดิ์ เสวदनัย, ประธานกรรมการสถานศึกษา, ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕.

สัมภาษณ์ นายนวัชรศิษฐ์ สุภาการ, กรรมการสถานศึกษา, ๕ สิงหาคม ๒๕๕๕.

สัมภาษณ์ นายสมักร อินทร์แสง, กรรมการสถานศึกษา, ๓ สิงหาคม ๒๕๕๕.

สัมภาษณ์ นายพีระ บาง, กรรมการสถานศึกษา, ๓ สิงหาคม ๒๕๕๕.

สัมภาษณ์ นางสมพร เจืออุปถัมภ์, กรรมการสถานศึกษา, ๓ สิงหาคม ๒๕๕๕.

สัมภาษณ์ นางสาววิไล อยู่ยงสิน, กรรมการสถานศึกษา, ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๕.

สัมภาษณ์ นายวรพจน์ พุ่มเจริญดี, ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑, ๑๕ กรกฎาคม
๒๕๕๕.

สัมภาษณ์ นางสาวกัญญา อุ่ณภักดิ์, ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑, ๒๑ สิงหาคม
๒๕๕๕.

สัมภาษณ์ นางสาวอัจฉราวรรณ กองสุผล, ครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒, ๒ กรกฎาคม
๒๕๕๕.

สัมภาษณ์ นายอนุช ประทุมทิพย์, ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒, ๒๒ สิงหาคม
๒๕๕๕.

สัมภาษณ์ นางสาวนิตสา ต่อโชติ, ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓, ๔ สิงหาคม ๒๕๕๕.

สัมภาษณ์ นายภาคภูมิ วงศาโรจน์, ครูที่ปรึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓, ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๕.

สัมภาษณ์ นางสาวกวนิดา ลีลาวัลลภ, ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑, ๖ สิงหาคม ๒๕๕๕.

สัมภาษณ์ นางสาวภาภรณ์ ประทักษ์กุลวงษา, ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑, ๖ สิงหาคม ๒๕๕๕.

สัมภาษณ์ นางเพ็ญศรี พุ่มเกิด, ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒, ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๕.

สัมภาษณ์ นายสอน สุขสุข, ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒, ๔ สิงหาคม ๒๕๕๕.

สัมภาษณ์ นางสาวเพ็ญพัทธ์ บ้านขมิ้น, ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓, ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๕.

สัมภาษณ์ นางสาวทองสุข ศรีทอง, ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓, ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๕.

สัมภาษณ์ เด็กหญิงพรพรรณ มั่งมี, นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑, ๔ สิงหาคม ๒๕๕๕.

สัมภาษณ์ เด็กหญิงอริสรา กสิผล, นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑, ๔ สิงหาคม ๒๕๕๕.

สัมภาษณ์ เด็กหญิงนภาพร ปรางศร, นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒, ๕ สิงหาคม ๒๕๕๕.

สัมภาษณ์ เด็กชายชาญชัย ช่วงโชติ, นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒, ๕ สิงหาคม ๒๕๕๕.

สัมภาษณ์ เด็กหญิงณัฐวิภา ศิริญาณ, นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑, ๕ สิงหาคม ๒๕๕๕.

สัมภาษณ์ เด็กหญิงธัญญารัตน์ เทียงทัด, นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑, ๕ สิงหาคม ๒๕๕๕.

๒. ภาษาอังกฤษ

SECONDARY SOURCES:

(I) Books

Bennett,N. “The nature and quality of talk in co-operative classroom group”. New York : Learning and Instruction,1995.

Maslow. **Motivation and Personality**. New York: Harper, 1966.

Nonton, A.O. “A Comparative Analysis of School Staffs and Students Perceptions of Behaviors and of Other Contributing Factors that Lead to Gang and School Violence”. Carolina : South Carolina State University, 1997.

- Price, V. A. **“Behavior Intervention Support Teams (BIST) and Student Attent-Dence”**.
Achievement and Self-Esteem. Columbia : University of Missouri-Columbia,1998.
- Sheviakov,G.V. **“Discipline for today’s children and youth”**.Washington DC: National
Education Association,1985.
- Simon,H.A. **“Administrative behavior”**.New York : The Macmillan,1968.
- Shertzer. S C & Stone, T. **Essencial of psychological testing** (5 th ed.). New York:
Harper Caltin, 1961.

(II) Articles

- March, H. W. “Students evaluation of university teaching.” **Research findings, methodological
issues, and directions for further research.** No. 11 (1987): 253-388.
- West, S. “A model of community participation in local school district decision making.”
Dissertation Abstract International. No. 42 (1991): 481.

(III) Dissertations

- Bedard,J.D. “Written discipline in California high school”, **Dissertation Abstracts
International** ,1964
- Grittes,T.I. “Student perception and self – perceptions of faculty members in related of
classroom teacher and academic advisor”,**Dissertation Abstracts International**,
1975.
- Teed, C.M. “ Meeting Student’ Socail and Emotional Need : Elem Enpary Teacher’ Perceptions
of Counseling in the Classroom”. **Dissertation Abstracts International**,2002.
- Rice,R.C. “A comparison of perception of classroom discipline between students , parents,
teachers and school administrators”. **Dissertation Abstracts International** ,1987.
- Srithong, R. “Competency needs of student academic adviser as perceived by administrators:
Student academic advisers and students in teachers college in Thailand.” **Unpublished
Doctoral dissertation.** Malaysia: University Kebangsaan, 1966.
- West, S. “A model of community participation in local school district decision making.”
Dissertation Abstract International. No. 42 (1991): 481.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เรื่อง การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนวัดโคกนอน

สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง: ประเด็นสัมภาษณ์ เรื่อง การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนวัดโคกนอน
สัมภาษณ์ใน ๕ ประเด็นหลัก ประกอบด้วย

๑. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
๒. ด้านการคัดกรองนักเรียน
๓. ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน
๔. ด้านการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน
๕. ด้านการส่งต่อนักเรียน

ชื่อผู้ให้การสัมภาษณ์.....

ตำแหน่ง ผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
 ครูที่ปรึกษา อื่น ๆ.....

เพศ.....

อายุ.....

อาชีพ.....

ศาสนา.....

สถานภาพ.....

๑. กระบวนการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนวัดโคกนอน

๑.๑ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

๑.๑.๑ ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

๑.๑.๒ โรงเรียนจัดเตรียมเครื่องมือใดบ้างเพื่อให้ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการ และครูที่ปรึกษา
ได้มีการใช้เครื่องมือหรือไม่

.....
.....
.....

๑.๑.๓ ครูที่ปรึกษามีการเยี่ยมบ้านนักเรียนหรือไม่ โรงเรียนมีการดำเนินการช่วยเหลือ
อย่างไรเมื่อพบปัญหา

.....
.....
.....

๑.๑.๔ ท่านคิดว่าการทดสอบความรู้ความสามารถของนักเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้
ต่างๆมีประโยชน์อย่างไร ท่านเห็นด้วยกับการดำเนินงานในเรื่องนี้ของโรงเรียนหรือไม่ เพราะ
เหตุใด

.....
.....
.....

๑.๒ ด้านการคัดกรองนักเรียน

๑.๒.๑ ท่านเห็นด้วยกับเครื่องมือการคัดกรองนักเรียนหรือไม่ เครื่องมือนี้มีความ
ครอบคลุมและสามารถคัดกรองได้มากน้อยเพียงใด

.....
.....
.....

๑.๒.๒ ท่านคิดว่าการคัดกรองนักเรียนควรเป็นหน้าที่ของใครบ้าง เพราะเหตุใด

.....
.....
.....

๑.๒.๓ วิธีการดำเนินงานเกี่ยวกับนักเรียนที่เป็นเด็กพิเศษหรือเด็กพิการของโรงเรียนเป็นอย่างไร ท่านเห็นด้วยกับการดำเนินงานของโรงเรียนในเรื่องนี้หรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

๑.๒.๔ หลังคัดกรองนักเรียนออกเป็น ๓ กลุ่ม เมื่อเก็บข้อมูลเรียบร้อยแล้วครูที่ปรึกษาควรแจ้งให้นักเรียนทราบหรือไม่ว่าใครอยู่กลุ่มใด เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

๑.๓ ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน

๑.๓.๑ ท่านคิดว่าการส่งเสริมพัฒนานักเรียนกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา ครูที่ปรึกษาควรดำเนินการอย่างไร

.....

.....

.....

๑.๓.๒ การส่งเสริมพัฒนานักเรียนควรมีหลายภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

๑.๓.๓ ท่านคิดว่ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนใดบ้าง สามารถพัฒนานักเรียนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์

.....

.....

.....

๑.๓.๔ กิจกรรม/โครงการต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดให้กับนักเรียน เพื่อส่งเสริมและพัฒนา
นักเรียนเป็นอย่างไร เหมาะสมหรือไม่ สมควรลดหรือเพิ่มกิจกรรมใดบ้าง

.....
.....
.....
.....

๑.๔ ด้านการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน

๑.๔.๑ โรงเรียนมีวิธีการป้องกันเด็กนักเรียนปกติไม่ให้เกิดอยู่ในกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา
หรือไม่ และอย่างไร

.....
.....
.....
.....

๑.๔.๒ หากมีเด็กนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา โรงเรียนมีการช่วยเหลืออย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....

๑.๔.๓ โรงเรียนมีวิธีแก้ไขปัญหาคัดค้านักเรียนยากไร้ ขาดแคลน หรือถูกทอดทิ้ง จนเป็น
สาเหตุให้เกิดปัญหาการเรียนอย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....

๑.๕ ด้านการส่งต่อนักเรียน

๑.๕.๑ กระบวนการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาในโรงเรียนครูที่ปรึกษาดำเนินการอย่างไร

.....
.....
.....
.....

๑.๕.๒ การคัดแยกนักเรียนเพื่อส่งต่อ โรงเรียนดำเนินการอย่างไร และวิธีการส่งต่อเพื่อปรับปรุงแก้ไขและพัฒนานักเรียนควรเป็นอย่างไร

.....
.....
.....
.....

๒. การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนวัดโคนอน ปีการศึกษา ๒๕๕๔ เป็นอย่างไร มีปัญหาใดบ้าง

.....
.....
.....
.....

๓. ควรมีการปรับปรุงการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในด้านใดบ้าง อย่างไร

.....
.....
.....
.....

๔. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....
.....
.....
.....

ขอขอบคุณที่กรุณาตอบแบบสัมภาษณ์
นางสุมาลี ทองงาม
นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

ภาคผนวก ค

หนังสือขออนุญาตแจกแบบสัมภาษณ์เพื่อทดสอบเครื่องมือวิจัย

ภาคผนวก ง

หนังสือขออนุญาตแจกแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

